

www.burmeseclassic.com

# SIDNEY SHELDON

THE NAKED FACE ■ ခိတ္တသားကောင်  
တ

BURMESE  
CLASSIC  
.COM

ဝင်းနိုင်ဦး[ရေခဲ]

မြန်မာပြန်

(ခုဝင်မူဝါဒကြိမ်)

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၉၆၀၀၆၀၈

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၀၂၈၀၆၀၉



ပုံနှိပ်ခြင်း

ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ် - ဒုတိယအကြိမ်

အုပ်ရေ - ၅၀၀



မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း - အောင်လွင်



ပုံနှိပ်ဇာနည်

ဦးဇော်မင်းအေး (ဇော် - ပုံနှိပ်တိုက်)

၃၈၆/အင်ကြင်းမြိုင်လမ်း၊

သယ်န်းကျွန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။



ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်ဟင်း (ယုံကြည်ချက်စာပေ)

အမှတ် ၁၁၁/၃၃ လမ်း၊ ကျောက်တံတား၊ ရန်ကုန်မြို့။



တန်ဖိုး ၁၇၀၀ ကျပ်



ထုတ်ဝေပြီးစာအုပ်များ

- ၁။ ဂျပန်ခေတ် စစ်ပညာတော်သင်တစ်ဦး (ဗိုလ်မှူးကြီး (တောင်း) တင်မောင်) (ဒုတိယအကြိမ်)
- ၂။ သွေးလမ်းသစ္စာ (နီလေးမောင်) (ဒုတိယအကြိမ်)
- ၃။ အဏ္ဏဝါစိုးမိုး၏ ဝတ္ထုတိုများ
- ၄။ ပြေးနှင့်ဝန္တဝင်မြောက်ဝတ္ထုတိုများ (မောင်ထွန်းသူ) (ဒုတိယအကြိမ်)

FLIGHT AND OTHER CLASSICAL SHORT STORIES  
BY JOHN STEINBECK

ယခု

- ၅။ စိတ္တဇသားကောင် (ဝင်းနိုင်ဦး - ရေးနဲ့) (ဒုတိယအကြိမ်)

THE NAKED FACE BY SIDNEY SHELDON

ဆက်လက်ထုတ်ဝေမည့် စာအုပ်များ

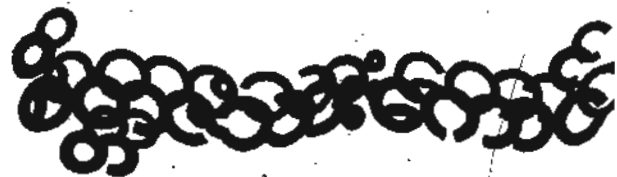
- ၆။ နတ်မိမယ်လား ဝိုးတဝါး (မောင်ထွန်းသူ) THE MARK OF THE ANGEL BY NANCY HUSTON
- ၇။ ချစ်ပန်းဝန္တမာနှင့် ရွှေဝန္တဝင် ဝတ္ထုတိုများ (ဝင်းနိုင်ဦး - ရေးနဲ့) THE CHRYSANTHEMUMS BY JOHN STEINBECK
- ၈။ နံ့သာနီတောင်ပိုင်းသခင်မ (ဝင်းနိုင်ဦး - ရေးနဲ့) THE DESCENT OF THE GOD BY MAURICE COLLIS



THE NAKED FACE

by

SIDNEY SHELDON



ဝင်းနိုင်ဦး (ရေးနဲ့)

မြန်မာပြန်

(ဒုတိယအကြိမ်)

ဤစာရေးဆရာနှင့် ပတ်သက်၍ ...

“ဆစ်ဒနီရှယ်လ်ဒန်” . . . SIDNEY SHELDON

ဒီစာရေးဆရာအကြောင်း၊ ဘာကြောင့်လူတိုင်းပါးစပ်ဖျားမှာ၊ ဒီနေ့ရေပန်းစား ပြောနေကြပါလိမ့် . . . ဒီလိုလေ . . . ကမ္ဘာ့လျှို့ဝှက်သံဖိုမူခင်း ဝတ္ထုလောကကို၊ ဝယ်ကိရိကီသွားစေတဲ့ စာရေးဆရာတဲ့ . . .

သူ့စာအုပ်အရောင်းစံချိန်က အုပ်ရေ (၆,၀၀၀,၀၀၀) ကျော် တဲ့ . . .

တစ်ခါမျှမကြားဘူးတဲ့ အရောင်းအစွဲဆုံးစာအုပ်ရဲ့ စာရေးဆရာမို့၊ သူတို့ (Super Seller) စာရေးဆရာလို့ အမည်ပေးလိုက်ကြတယ် . . .

သူ့ရေးဟန်က သွက်လက်တယ်။ ဇာတ်တောင်တွေရဲ့ သရုပ်ပုံပြင်တယ်။ လှုပ်ရှားမှုတွေက မြန်ဆန်လွန်းတယ်။ ဇာတ်လမ်းအချိတ်အဆက်၊ အလှည့်အပတ်၊ ပီရိတယ်။ နောက်ဆုံး . . . တဲ့ . . . နောက်ဆုံးစာမျက်နှာအထိ၊ စာဖတ်သူတွေကို စာအုပ် လက်ကမချနိုင်အောင် ဆွဲခေါ်သွားနိုင်တယ် . . .

သူ့စာအုပ်တွေ အရောင်းစွဲလွန်းတော့ နေ့ချင်းညချင်း (မီလျှံနာ) သန်းကြွယ်သူဌေးဖြစ်သွားလို့၊ စ. ဝက်မရေးဘဲ၊ အနားယူနေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ထုတ်ဝေသူတွေက သူ့နောက်ကို တကောက်ကောက်လိုက်ရင်း၊ စာမူခကြိုက်သလောက်ယူဖို့ (Blank Cheque) တွေ လက်မှတ်ရေးထိုး ပေးထားရတဲ့အထဲ တဲ့ . . .

ဒီတော့ . . .

Sheldon ဘာကြောင့်နာမည်ကြီးရတယ်ဆိုတာ သိရအောင် ဒီစာအုပ်ရဲ့ အစ စာမျက်နှာလေးငါးရွက်ကို၊ ငါးမိနစ်လောက်၊ အချိန်ပေးပြီး၊ မြည်းစမ်းကြည့်ပါလို့ . . .

ဤစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ ...

တကယ်တော့ Sidney Sheldon ကို စာပေနယ်အရောက် ဆမဆုံးမြင့်တင်ပေးလိုက်တဲ့ စာအုပ် (The Naked face) စာအုပ်ပါ။

သူ့ဝတ္ထုရေးတဲ့အချိန်မှာ သူ့အသက်က (၅၃) နှစ် . . . ဟောလိဝုဒ်ရုပ်ရှင်မြို့တော်မှာ၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာအဖြစ် (၅၅) နှစ်ကျော်၊ ကျင်လည်ခဲ့ပြီးမှ၊ ဝတ္ထုစပြီးရေးတော့၊ သူ့အတွေ့အကြုံတွေက ရင့်ကျက်ပြီး ဖြစ်နေပြီလေ . . .

ပထမဆုံးစာအုပ်နဲ့ပဲ သူ့နာမည်ကြီးအောင်မြင်သွားတယ် . . . ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာဘဝတုန်းကလဲ သူ ထင်ရှားခဲ့တာပဲ။ သူ့ရဲ့ “The Bachelor and the Bobby Soxer” ဇာတ်ကား၊ ဇာတ်ညွှန်းဆိုရင်၊ အော်စကာရွှေစင်ဆုတောင် ရရှိခဲ့သေးတယ်။ သူ့ဘဝကို အသက် (၁၂)နှစ်ကစပြီး၊ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားခဲ့တယ်။



သူ့အသက် (၃၇) နှစ် . . . အဲဒီအချိန်မှာ၊ သူ့မွေးဇာတိ၊ အမေရိကန်ပြည်၊ ရှိကာဂိုမြို့က နယူးယော့မြို့တော်ကြီးကို၊ စတင်ခြေဆန်ထွက်ခွာခဲ့တယ် . . . ပထမတော့ တေးပြစာဆိုလုပ်မလုပ်ပဲ။ ဒါ သူ့ရည်ရွယ်ချက် . . . ဒီလိုနဲ့ နယူးယော့မြို့ (၁၄)လမ်းက၊ ဂျက်ဖာဆင်ဇာတ်ရုံမှာ လုပ်ဝင်လုပ်ခံတယ်။ အဲဒီတုန်းက၊ သူတို့ဆီမှာ တာဝံ တော့တွင်း စတ်ကားတွေ၊ အတော်ခေတ်စားနေတယ်။ အဲဒီတာဝံ ဇာတ်စားတွေထဲက၊ တာဝံမင်းသားရဲ့အော်သံတွေကို၊ ပီတိကားနာက်ကွယ်ကနေ Sheldon ကအော်ပြီး ပေးခဲ့ရတာ သူ့မှတ်မိနေတုန်းပဲတဲ့ . . .

နောက်တော့ ဟောလိဝုဒ်ရုပ်ရှင်မြို့တော်ကိုပြောင်းပြီး၊ ဇာတ်ညွှန်းတွေရေးတော့မှ၊ သူ့နာမည်ကြီးလာတယ်။ မကြာခင်မှာဘိ

www.burmeseclassic.com

သို့နဲ့ဘဝတူ၊ အနုပညာလောကက။ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး 'ဝေ  
ဏှာကပ်တံရိုက်' ကို သူ့ဘဝခရီးဖော်အဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်တယ်  
သည့်နောက် . . .

သူ့ဝတ္ထုတွေ ဆက်ရေးတယ်။ သိပ်တော့မများပါဘူး . . .  
“The Stranger in the Mirror” “The Other Side

of Midnight” စာအုပ်နဲ့ ‘Bloodline’ စာအုပ်တွေ . . . အ  
အတွက်နည်းပေမယ့် အောင်မြင်တာကတော့စံချိန်တင်ယူတယ်  
သူ . . . ဝတ္ထုရေးဖို့ဆိုပြီး ရောမမြို့ အနီးမှာရှိတဲ့ (၁၆) ရာ  
နှစ်က ရဲတိုက်အုံကြီးကို တစ်လဒေါ်လာ(၅၀၀၀)နှုန်းနဲ့ ငှားရ  
လိုက်တယ်။

ဒီနေ့ဆိုရင်၊ သူ့အဖို့မိလ္လာနာ (သန်းကြွယ်သူဌေး) ဘဝ ရောက်  
နေပြီ။ နောက်ပြီး ကျုပ်နဲ့ပြည် တိုကျိုမြို့မှာ၊ ဖယောင်းရုပ် ပြတိုက်  
ကြီးတစ်ခု တည်ဆောက်ထားတယ်။ အမေရိကန်ပြည် တင်နက်ဆီ  
နယ်မှာ ရုပ်မြင်သံကြားငှာနဲ့ (၅) ခု၊ ဖွင့်လှစ်တည်ထောင် ပိုင်ဆိုင်  
နေပြီလေ . . .

တကယ်တော့ Sheldon ရဲ့၊ ဝတ္ထုရေးပုံက၊ အားကျလောက်  
တယ်။ စံနမူနာလူသင့်တယ်။ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်မရေးခင်  
နောက်ခံအချက်အလက်တွေကို၊ စုဆောင်းသူကေသန ပြုတယ်။  
ဇာတ်ဝင်ခန်းပါ၊ ဒေသ၊ အဆောက်အဦ၊ ခရီးစဉ်၊ ယာဉ်အမျိုး  
အစားကအစ၊ အသေးစိတ် ချယ်မှန်းတင်ပြတယ်။ ဇာတ်လမ်း  
ကို ဘယ်မှာဆုံးမယ်လို့ တင်ကြိုသတ်မှတ်မထားဘူး။ ဇာတ်  
ကောင်တွေရဲ့ အားရှိသလောက် လှုပ်ရှားစေတယ်။ နောက်ပြီး  
ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို အနည်းဆုံး (၁၅) ကြိမ်ပြန်ဖတ်ပြီး၊ အထပ်  
ထပ်ပြင်တယ်။ ဖြတ်တယ်။ စကားလုံးတွေ အလှပဆုံး၊ အပြောင်  
မြောက်ဆုံးဖြစ်အောင် ရွေးချယ်တယ်။

သူ့အားအရဆုံးစာအုပ်က “The Other Side of Midnight”  
တဲ့။ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းနဲ့ ပတ်သက်လို့၊ သူစကားလုံး ရွေးချယ်  
တင်စား၊ ဖွဲ့နဲ့ထားပုံလေးတွေကို ကြည့်ပါဦး . . ဒီလို . .

“ရေခြား၊ မြေခြား . . . ဥရောပနှင့် အမေရိက ဒေသနှစ်ခုမှ  
သားလေးဦး၏၊ ဆက်နွယ်ယှက်သန်းခဲ့သော၊ တချိန်မက်မက်၊  
အိမ်လမ်းတစ်ပုဒ် . . .

သို့တည်းမဟုတ် . . .  
ဝါရီနှင့် ဝါရှင်တန် .. ဈာန်ငြိမ်းသော၊ ဥရောပအနောက် ရပ်ဝန်း  
သို့အသိုင်းအဝိုင်းကလေးတစ်ခု . . . ဂရိနိုင်ငံ တစ်ခုခုမှာ စံအိမ်ကြီး . . .  
နောက်ပြီး . . .

လူမဆန်သော၊ ကြမ်းတမ်းမှု၊ ယုတ်မာမှု၊ ရက်စက်မှု၊ လှည့်ပျား  
လှည့်ငှက်မှုများဖြင့် ဖွဲ့နှောင်ထားသည့်၊ မေတ္တာပင့်ကူ အိမ်ကြီး  
တွင်းမှ လူသားသုံးဦး . . .



သို့တည်းမဟုတ် . . .  
မှာမည်ခက် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးဓရာလေးတစ်ဦး။ ဂရိသန်းကြွယ် သူဌေး  
တစ်ဦးနှင့် မြာပွေသူ လေယာဉ်မှူးလေးတစ်ဦးတို့အကြောင်း . . .

သည့်နောက် . . .  
သတို့သုံးဦးအကြား ဈာန်များခဲ့ရသည့် အပြစ်မဲ့သော အချစ်ကို  
တွယ်တတ်သော၊ အမေရိကန်သူ လှပျိုမြူကလေး 'တက်သ်ရင်း'  
သို့တည်းမဟုတ် . . .

ရှုတ်ထွေးခြင်းနှင့် သစ္စာမဲ့ခြင်း။ မြတ်နိုးခြင်းနှင့် ရမှုက်ကြီးခြင်း။  
ရိုသေခြင်းနှင့် ချုပ်ငြိမ်းခြင်း။ စသည့် . . . စသည့် . . . သမုတေ  
တအလည်၌ မောင်မောင်မမ မရဲငုံငုံ လျှောက်လှမ်းရင်း . . .  
ငယ်ဓရာ့ကျမ်း၊ ကြောက်အားပိကာ ဘဝစတေးခဲခဲ့ရပြသော  
ညာသားကောင်မလေးတစ်ဦး၏ ရင်နှင့်နာကျည်းဖွယ်ရာ ဇာတ်လမ်း  
တစ်ပုဒ် . . . တဲ့။

အခု . . .  
စိတ္တလောကောန် (The Naked Face) ဇာတ်လမ်းကျ  
တဲ့ . . . .

မေတ္တာများပေးပြန်  
ဝင်းနိုင်ဦး (ရှေ့နံ)

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁)

အရုဏ်တက် ကာလမှစ၍ နှင်းမုံနှင်းဖွဲကလေးများဖြင့် ပြန်ကြပိတ်ဖုံးနေခဲ့ရာမှ နံနက် ၁၁ နာရီထိုးရန် ၁၀ မိနစ်အလို ခန့်တွင် နှင်းမိုးများ ရုတ်တရက်ပိုမိုကျဆင်းကာ လွှမ်းခြုံသွားသည်။ နှင်းမိုးရည်များ အစဉ်မပြတ် ကျဆင်းမှုကြောင့် နယူးယော့မြို့ မန်ဟက်တန်ရပ်ကွက် လမ်းမကြီးငယ်များပေါ်တွင် ညိုညစ်သောနှင်းရည်ယော့ယော့များက ဖုံးအုပ်လျက်ရှိသည်။



တစ်ချက် တစ်ချက်တွင် ဆောင်လေပြေလေရွေးက စူးစူးရှရှ ဝှေ့ရမ်းတိုက်ခတ်လိုက်လေရာ ခရစ္စမတ်ပွဲတော်အတွက် ဈေးဝယ်နေကြသူတို့မှာ နွေးထွေးခြောက်သွေ့မည့် မိမိတို့၏ နေအိမ်များသို့ အသော့အလျှင် ပြန်ကြရန် ခြေဦးလှည့်နေကြ ပေပြီ။

လက်ဖက်ရည်တန်ရိပ်သာ လမ်းပေါ်တွင် ခရစ္စမတ်ပွဲတော်အတွက်ဈေးဝယ်သူများနှင့်အတူ ပိန်ပိန်ပါးပါး အရပ်ရှည်ရှည် မိုးကာအကျီ အဝါရောင်ကို ဝတ်ထားသူတစ်ဦးသည်လည်း ရောနှောလျှောက်သွားလျက် ရှိသည်။ သူ့အဖို့ လျှင်မြန်စွာ လျှောက်နေသော်လည်း အအေးဒဏ်မှ လွတ်မြောက်ရန် အိမ်သို့သွတ်ခြေတင်နေသူများထက် မမြန်ဆန်လှပေ။ သူသည် ဦးခေါင်းကို မော့လျက် သူ့ကိုတိုးဝှေ့သွားနေသူများကို သတိပြုဟန်မတူ။

သူ့ဘဝတွင် ယခုအချိန်၌ တစ်သက်လုံးခံစားနေရသည့် ဝဋ်ဒုက္ခကြီးမှ လွတ်ပြီကွယ်ပြီဖြစ်သဖြင့် အိမ်သို့ပြန်ပြီး ဇနီးချောမာရီကို သူတို့ဒုက္ခဇာတ်လမ်းမှာ အပြီးသတ်ပြီဟု ဝမ်းသာစွာ ပြောရန်အားခဲလာခဲ့သည်။ သူ့အတိတ်ကို မြှုပ်နှံခဲ့ပြီဖြစ်ရာ အနာဂတ်

လင်းရောင်ခြည်မှာ တောက်ပြောင်လျက်ရှိနေပေပြီ။ ထိုမျှသာ မက သည်သတင်းကို ပြောပြလိုက်ပါက မာရီဇီမျက်နှာကလေး ဝင်းထိန်သွားမည့်အရေး တွေးတောကြည်နူးနေမိသည်။

၅၉ လမ်းထောင့်အရောက်တွင် အချက်ပြလမ်းမီးက နီ သွားသဖြင့် စိတ်မရှည်သောလူစုနှင့်အတူ ရပ်စောင့်နေလိုက် သည်။ ထိုစဉ်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ၏ကျောနောက်ပြင် ကို ရိုက်လိုက်ရာ သူတစ်ကိုယ်လုံး တုန်ခါသွားပြီး စူးရှနာကျင် သွားသည်။ ခရစ္စမတ်ပွဲတော်အကြို အပျော်လွန်လာသူ အမူး သမားတစ်ယောက်ယောက်က သူ့အားခင်မင်မှုကို ပြလိုက်တာ များလေလား။

ဒါမှမဟုတ် သူ့သုဇယ်ချင်း ဘရစ်ရွိုက်များလား။

ဘရစ်ရွိုက်သည် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး ကလေးကလားနှင့် သူ့ကိုယခုကဲ့သို့ နာကျင်အောင်ပြုတတ်သည်။ သို့ပေတည့် ဘရစ်ရွိုက်နှင့် မတွေ့ခဲ့သည်မှာ တစ်နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ။

သူသည် မည်သူကများသူကို ရိုက်လိုက်ပါလိမ့်ဟု ဦးခေါင်း ကိုလှည့်လိုက်ရာ သူ၏ဒူးများမှာ မခိုင်တော့ဘဲ ပျော့ခွေလာ သည်ကို အံ့အားသင့်စွာ ခံစားလိုက်ရသည်။

နောက် တဖြည်းဖြည်းနှင့် လမ်းနံဘေးသို့ ယိုင်လဲကျသွား တော့သည်။

သူ့ကျောမှဒဏ်ရာက နာကျင်စူးရှလာပြီး တဖြည်းဖြည်း တစ်ကိုယ်လုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားသည်။ အသက်ရှူရ ခက်ခဲလာသည်။ သူ့မျက်နှာရှေ့တွင်မူ တဒေါက်ဒေါက်နှင့်သွားနေကြသည့် ဖိနပ် များကိုမြင်ရပြီး ဖိနပ်သံများကြားနေရသည်။ လမ်းမပေါ်သို့ လဲကျ

နေရာမှ သူ့ပါးပြင်များသည် အေးစက်လာခဲ့သည်။ သည်နေရာ တွင် လဲနေ၍တော့မဖြစ်။ အကူအညီတောင်းရန် ပါးစပ်ဟလိုက်စဉ် မီးစပ်မှ သွေးများသည် ဟောကန်ကျလာသည်။ တဖြည်းဖြည်း ကျောမှဒဏ်ရာက နာလာသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ဒဏ်ရာကိုဂရုသိပ်မပြု။ သူ့အဖို့ ယခုအချိန်တွင် ဒုက္ခဝင်ကြီးမှ တျော်လွတ်ခဲ့ပြီမဟုတ်ပါလား။

သည်အကြောင်းကို မာရီသိလျှင်တော့ ဝမ်းသာအားရ ခြံလိမ့်မည်။ သူ့မကို ပြောပြရဦးမည်။ သို့သော် သူသည် နှင်းခဲ နှင်းမုံများမှ ဟပ်လာသာအရောင်ကို မကြည့်နိုင်တော့သဖြင့် မျက်စိကိုမိုတ်လိုက်သည်။ နှင်းများက တဖြည်းဖြည်း ခဲလာခဲ့ပေ ပြီ။

သူ့အဖို့လည်း မည်သည့်ဝေဒနာမျှ မခံစားရတော့ပြီ။ သူ ဘာမျှ မသိတော့။



အခန်း (၂)

ကာရိုရာဘတ်သည် ဧည့်ခန်းတံခါး ဖွင့်သံ ပိတ်သံကြား  
လိုက်ရပြီးနောက် အတွင်းဘက်သို့ဝင်လာသည့် ခြေသံများထဲ  
မော့မကြည့်ရဘဲ မည်သူတွေ လာနေပြီကို သူမအနေဖြင့်  
အတတ်သိလိုက်သည်။ ဝင်လာသူများက နှစ်ဦး။

တစ်ဦးက အသက်လေးဆယ်ကျော်၊ အရပ်ခြောက်ထောင်  
သာသာ သန်မာထွားကြိုင်းသူဖြစ်သည်။ ဦးခေါင်းက ခပ်ကြီးကြီး  
မျက်တွင်းနက်နက်၊ ကင်းမာသောအသွင်ဆောင်သည့် မျက်လုံး  
ပြာပြာ၊ နှုတ်ခမ်းလျားလျားနှင့် ဖြစ်သည်။

ဒုတိယလူက အသက်ငယ်သည်။ သူ့အင်္ဂါရုပ်က သာ  
နားထင်ရှားပေါ်လွင်သည်။ သူ့မျက်စိက ညိုမောင်းလျက် လှုပ်ရှား  
နေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးမှာ ရဲစုံထောက်များဖြစ်၍ ၎င်းတို့နှစ်ဦး သူ့ဆီသို့  
လျှောက်လာကြရာတွင် ကာရိုမှာ ချွေးပြန်နေသည်။ သူမတွင်  
ဘာအပြစ်များရှိနေပါလိမ့်ဟူသော စိုးရိမ်စိတ်က ပေါ်လာသည်။

ချစ်အတွက်များလား။ ချစ် သည်လွန်ခဲ့သော ခြောက်လ  
လောက်မှစပြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် အပြစ်ကင်းအောင် နေ  
ထိုင်လာခဲ့သည်။

တစ်ည . . .  
သူ့အခန်းတွင် သူမကိုလက်ထပ်ဖို့ တောင်းဆိုခဲ့သည့် အချိန်  
က သူသည် သူ့ဂိုဏ်းသားများနှင့် အဆက်ဖြတ်ပါမည်ဟု ကတိ  
ပြုခဲ့သည်။

ဤသို့မဟုတ်လျှင် လေတပ်တွင်ရှိသော သူမအစ်ကို 'ဆန်မိ'  
တွေက်လား။

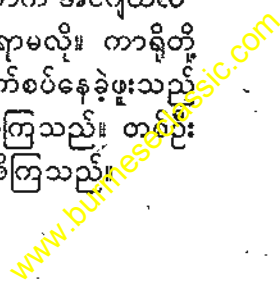
သူ ဘာများဖြစ်ပါလိမ့်။ တစ်ခုခုဖြစ်လျှင်လည်း သတင်းပို့ရန်  
အာဏာပိုင်များအနေဖြင့် သည်ရဲစုံထောက်နှစ်ဦးကို လွှတ်ကြ  
သည်တော့ မဟုတ်တန်ရာ။

သည်အကြောင်းများကြောင့် လာကြခြင်းတော့ မဖြစ်နိုင်  
ပါ။ ဒါဖြင့် သူမကိစ္စလား။ သူမအတွက်တော့ ဘာမျှကြောက်  
ရာမလိုဟု စိတ်ကိုတင်းလိုက်သည်။ သူမသည် ယခင်ကကဲ့သို့  
ဘာလင်ရပ်ကွက်မှ အနံ့အဖျင်း အသားမည်း တေလေမလေး  
ဟုတ်တော့ပြီ။ တိုင်းပြည်တွင် နာမည်ကြီး စိတ်ခွဲပညာရှင်ကြီး၏  
ညီခံစာရေးမတစ်ဦး ဖြစ်နေလေပြီ။

ရဲစုံထောက်နှစ်ဦးက သူမစားပွဲရှေ့သို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။  
သူမက အသံတည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နှင့် ခရီးဦးကြိုပြုရသည်။

“ကျွန်မ ဘာကူညီနိုင်ပါမလဲရှင်”  
ရဲစုံထောက်နှစ်ဦးအနက် အကြီးဖြစ်သူ လက်ဖတင်နှင့်  
ခင်ဒရူးမက်ဂရီဗီက အိတ်ထဲမှစာအိတ်တစ်ခုကို ထုတ်ယူပြီး  
ဘာရိုအား ပြလိုက်သည်။

“ကျုပ်က လက်ဖတင်နှင့်မက်ဂရီဗီပါ။ ၁၉ နံပါတ် ရပ်ကွက်၊  
သူ့သတ်မှု စုံစမ်းရေးဌာနခွဲကပါ။ သူက စုံထောက် အင်ဂျယ်လီ”  
အမှန်စင်စစ် သူတို့ကရှင်းလင်းပြသစရာမလို။ ကာရိုတို့  
လာကနှင့် မက်ဂရီဗီတို့လောကသည် ဆက်စပ်နေခဲ့ဖူးသည်။  
ဟုတ်လား။ မြင်ရုံနှင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သိကြသည်။ တစ်ဦး  
နှင့်တစ်ဦး နှစ်ပရိစ္ဆေဒများစွာကတည်းက သိကြသည်။





လူငယ်စုံထောက်က . . .

“ကျုပ်တို့ ဒေါက်တာလွန်စတီဗင်နဲ့ တွေ့လိုပါတယ်” ဆိုသည်။ သူ့အသံက နူးညံ့သည်။ ယဉ်ကျေးသည်။ သူ့အင်္ဂါနှင့် လိုက်ဖက်ညီသည်။ သူ့လက်ထဲမှ စက္ကူဖြင့်ထုပ်ထားသော အထုပ်တစ်ခုကို သတိပြုမိလိုက်သည်။

သို့ဖြစ်လျှင် ‘ချစ်’ အကြောင်းနှင့် ‘ဆန်မီ’ ကိစ္စကြောင့် လာကြခြင်းမဟုတ်ဟု ရုတ်တရက်တွေးမိလိုက်သည်။

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ရှင် . . ဒေါက်တာ့အခန်းမှာ လူနာတစ်ယောက်ရှိနေပါတယ်”

“ကျုပ်တို့ကိစ္စက သိပ်မကြာပါဘူး။ ဒေါက်တာ့ကို မေးခွန်းနည်းနည်းမေးချင်လို့ပါ။ ဒီမှာမေးချင်မေး ဒါမှမဟုတ် ရဲဌာနခေါ်မေးရပါလိမ့်မယ်”

လက်ဖတင်နင်ဂရီက လေသံဖြင့်၍ ပြောလိုက်သည်။ ကာက သူတို့နှစ်ဦးကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ လူသတ်မှု စုံစမ်းရေးဌာနက လူတွေက ဘာကြောင့်ဒေါက်တာစတီဗင်နှင့် တွေ့ချင်ရလဲ။ သူတို့ဘယ်လိုပဲထင်ထင် ဒေါက်တာကတော့ မည်သည့် ပြုမှု ကျူးလွန်ခဲ့သူတစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ ဒေါက်တာ့အကြောင်း သူ့ကောင်းကောင်း သိခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သည့်လေးနှစ်လောက်ပင် သိခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။



သစ်ဆန်းစာပေ

ဒေါက်တာနှင့် စတင်တွေ့မြင်ပြီး သိက္ခာမရှိရသည်က ညတစ်ည။

နေရာက တရားရုံးခန်းတစ်ခု။

အချိန်က ဝေလီဝေလင်း နံနက်သုံးနာရီ။

ရုံးခန်းတစ်ခန်းလုံး မီးများထိန်လင်းနေသည်။ အခန်းမှာ

တောင်းခွမ်းပြီး နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ ကြောက်ရွံ့

စိတ်လန့်ဖွယ် အနံ့ဆိုးများနှင့် ဟောင်းနေပေပြီ။

ကုသိုလ်က ညံ့ဖျင်း၍လားမသိ။ ဤညတွင် ကာရီက

တရားသူကြီးမာဖီနှင့် ရင်ဆိုင်ရဦးမည်ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့်

နှစ်ပတ်ခန့်ကပင် တရားသူကြီးမာဖီနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရပြီး တစ်နှစ်

ခန့်တွင်း ကောင်းမွန်စွာနေရမည်ဟုသော အာမခံချက်နှင့် လွတ်

လာခဲ့ရသည်။ ပထမဖြစ်ချက်ဖြစ်သဖြင့် သက်သာသည်။ ယခု

အကြိမ်မှာမူ သက်သာတော့မည်မဟုတ်။

မကြာမီ ရှေ့ဖတ်စာရေးက ကာရီ၏နာမည်ကို ခေါ်လိုက်

သူမသည် နေရာမှထလိုက်သည်။ ဒူးနှစ်ဖက်မှာ ဆတ်ဆတ်

ညှိနေသဖြင့် ဒူးနှစ်ဖက်ကို ပူးနေအောင်ကပ်ထားလိုက်ရသည်။

ရှေ့ဖတ်စာရေးက စွဲချက်စာတမ်းကို တရားသူကြီးထံသို့ တင်ပြ

ပေးလိုက်သည်။ တရားသူကြီးမာဖီက စွဲချက်ကိုကြည့်လိုက်။ ကာရီ

ကြည့်လိုက်ပြုနေပြီးမှ . . .

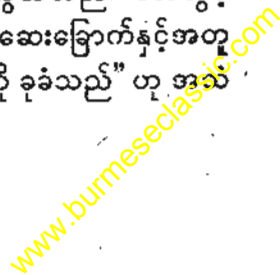
“ကာရီရောဘတ်၊ လမ်းပေါ်မှာမြူဆွယ်သည်။ လေလွင့်

ချက် အိုးခြေအိမ်ခြေ အတည်တကျမရှိ၊ ဆေးခြောက်နှင့်အတူ

လမ်းမိသည်။ တရားဥပဒေအရ ဖမ်းဆီးမှုကို ခုခံသည်” ဟု အသံ

တက်၍ ဖတ်လိုက်သည်။

သစ်ဆန်းစာပေ



“မင်းဟား မကြာခင်တ ဒီရုံးကိုရောက်ခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လားကားရီ”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ငါတ မင်းတို့တောင်းတောင်းမွန်မွန် နေပါ့မယ်ဆိုတဲ့ ခံဝန်ချက်နဲ့ လွတ်ဖေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“မင်း အသက်ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ”

ဤသို့မေးလိမ့်မည်ဟု ကားရီက တင်ကူး၍ သိထားသည် မည်သို့အခွင့်အရေးယူရမည်ကိုလည်း ကြံစည်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

“ဆယ်ခြောက်နှစ်ပါ။ ဒီနေ့က ကျွန်မရဲ့ ဆယ်ခြောက်နှစ်ပြည့်မွေးနေ့ပါ။ ဖျော်ရွှင်စရာ ဆယ်ခြောက်နှစ်ပြည့်နေ့ပါပဲရှင်။ ထိုသို့ပြောပြီးနောက် ကားရီသည် ချုံးပွဲချင်းလေတော့သည်။ ထိုစဉ် . . .

စားပွဲအနီးတွင် အေးဆေးစွာရပ်နေသူ အရပ်မြင့်မြင့်လူ တစ်ဦးက စာရွက်စာတမ်းများကို သူ့လက်ဆွဲအိတ်ထဲသို့ ထည့်နေသည်။ ကားရီငိုကြွေးနေသည်ကို ခေတ္တမျှမော့ကြည့်ပြီး အကဲခတ်နေသည်။ ပြီးနောက် ထိုသူက တရားသူကြီးကို တစ်စုံတစ်ရာပြောနေသည်။

တရားသူကြီးက တရားစစ်ဆေးခြင်းကို ခေတ္တရပ်နားမည် ဟုပြောကာ ထိုအရပ်မြင့်မြင့်လူနှင့်အတူ စဉ်းစားခန်းထဲသို့ ဝင်သွားကြ၏။ မကြာမီမှာပင် တရားသူကြီးက တရားစစ်ဆေးမှု ပြန်လည်စလေသည်။

“ကားရီ . . မင်းတုသိုလ်ကံကောင်းသေးတယ်။ မင်းကို ငါ

အခွင့်အရေး တစ်ကြိမ်ထပ်ပေးလိုက်ဦးမယ်။ ဒီရုံးက မင်းကို ဒေါက်တာစတီဗင်ဆင်ရဲ့ ကွပ်ကဲထိန်းသိမ်းမှုအောက်ကို လွှဲပြောင်းပေးလိုက်တယ်”

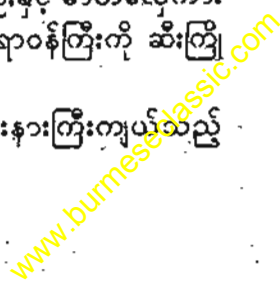
သည်အမိန့်အတိုင်းဆိုပါက စောစောက အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် သူသည် ရှေ့နေမဟုတ်ပါ။ သူသည် ဆရာဝန်တစ်ဦးဖြစ်နေပေသည်။ အမှန်က သူ့ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကားရီအနေဖြင့် စေ့မစိုက်ပါ။

သူတို့အနေဖြင့် ယနေ့သည် သူမ၏ဆယ့်ခြောက်နှစ်မြောက် ဇွေးနေ့ ဟုတ်မဟုတ် မသိမိ ဤရုံးခန်းက ထွက်ခွာသွားလိုသည် ဆန္ဒသာ ကားရီ၌ရှိနေ၏။

ဒေါက်တာစတီဗင်က ကားရီအားသူ၏အခန်းသို့ ကားဖြင့် ခေါ်ဆောင်ခဲ့သည်။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင်လည်း ကားရီအား အရေးတယူနှင့် စကားပြောလာခဲ့သည်။ စင်စစ် ဤသို့ ကောင်းဖောင်ဖွဲ့လာခြင်းမှာ သူမ၏စိတ်ကို တည်ငြိမ်သွားစေလျက် စုစည်းစေနိုင်ရန်အတွက် အခွင့်ပေးခြင်းသာဖြစ်သည်။ စိတ်ပြေလျော့ပြီး သူမပြဿနာများကို ပြန်လည်စဉ်းစား၍ ကြည့်မြင်နိုင်စေရန်ဖြစ်သည်။

ဟားကလေးသည် ၇၁ လမ်းရှိ အရှေ့မြစ်ကြီးကို ဆီး၍ မြင်နိုင်သော အဆောက်အဦကြီးရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်။ ထိုအဆောက်အဦကြီးတွင် တံခါးစောင့်တစ်ဦးနှင့် ဓာတ်လှေကားမောင်းသမားတစ်ဦး ရှိ၏။ ၎င်းတို့က ဆရာဝန်ကြီးကို ဆီးကြိုစွာဆက်ကြသည်။

ကားရီအဖို့ ယခုကဲ့သို့သော ခန်းနားကြီးကျယ်သည်



အဆောက်အဦမျိုးရှိ အခန်းကြီးမျိုးကို မမြင်ဘူးပါ။ သားနားခန့်  
 ငြား၍ လှပစွာမွမ်းမံပြင်ဆင်ထားပြီး အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ  
 နှင့် ခင်းကျင်းထားသည်။ နံရံတွင် လှပသော ပန်းချီကားချပ်များ  
 ချိတ်ဆွဲထား၍ ပြတင်းပေါက်မှ ကြည့်လိုက်ပါက မြစ်တွင်း၌ လှေ  
 ဝယ်များကူးခတ်သွားလာနေသည်ကို မြင်ရသည်။

“ရုံးတက်ပြီး ပြန်လာရင် ကျုပ်ကဆာတတ်တယ်။ ကဲ . .  
 မင်းအတွက်ညစာ ငါစီမံလိုက်ဦးမှပဲ ကာရို။ အေးကွယ် . . စိတ်  
 ထင်ရင်ထပြီး စားစရာတွေချက်ပြုတ်စားနိုင်တာက တစ်ကိုယ်  
 တည်းသမားတစ်ဦးရဲ့ ဘဝစည်းစိမ်ပဲပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား။”

ညစာချက်ပြီး၍ စားသောက်နေရင်းက ကာရိုက စိတ်ကူး  
 ယဉ်မိသည်။ သူ့မှာ အိမ်သူသတ်ထားမရှိသဖြင့် သူ့စိတ်ကြိုက်ဖြစ်  
 အောင် အလိုက်သင့်ပြုမူလိုက်ရင်တော့ လာဘ်ကြီးတစ်ခုပဲဟု  
 တွေးလိုက်သည်။

စားသောက်ပြီးသည့်နောက် ဒေါက်တာစတီဗင်က ကာရို  
 ကို ဧည့်သည်များအတွက် စီစဉ်ပေးလေ့ရှိသော အိပ်ခန်းသို့ ခေါ်  
 ဆောင်သွားပြီး . . .

“မင်းကို ငါထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ဖို့ ရုံးမင်းက အမိန့်ချ  
 ထားပြီပြီ မင်း ဒီညဒီမှာပဲ အိပ်ပေတော့” ဟုပြောကာ ညဝတ်အင်္ကျီ  
 ကို ထုတ်ပေးပြီး ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

ကာရိုသည် ရေခိုးချိုးပြီး ဧည့်ခန်းသို့ပြန်ထွက်လာသည်။  
 ဧည့်ခန်း၌ ဒေါက်တာစတီဗင်ကို မတွေ့ရသဖြင့် ဘေးအခန်းထဲသို့  
 ဝင်ခဲ့သည်တွင် စားပွဲတစ်လုံး၌ထိုင်၍ စာဖတ်နေသူ ဒေါက်တာ  
 ကိုတွေ့လိုက်ရသဖြင့် အနီးသို့ကပ်ပြီး ဝင်ရောက်ထိုင်သည်။

ထို့နောက် သူမက ဒေါက်တာကို အလိုစမ်းခန်း ဖွင့်တော့သည်။

**သူမ၏လက်ချောင်းတလေးများဖြင့် စတီဗင်၏ပေါင်ကို  
 အသာတယာခတ်ထုတ် ပွတ်သပ်ပေးသည်။** နောက် မချိုမချဉ်  
 ချက်နားပေးနှင့် မျက်လုံးကိုဝင့်ကာ ကြည့်လိုက်၏။ သူမအဖို့  
 ညဉ့်ငှက်မကလေးဖြစ်ခဲ့သည်နှင့်အမျှ ညဉ့်ငှက်၏ပရိယာယ်  
 ကြွယ်ဝ လှပသည်။ သိထားနားလည်သမျှ နည်းများကိုသုံးလျက်  
 ဒေါက်တာစတီဗင်ကို မြှုဆွယ်သည်။

ဒေါက်တာသည်လည်း ပုထုဇဉ်လူသား ယောက်ျားပေပဲ  
 ဟုတ်ပါလား။

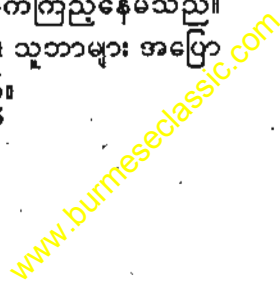
နုနယ်ရွှမ်းစို နူးနပ်နေသူကလေးအပေါ်၌ စိတ်မဝင်စား ဘဲ  
 နေပါမည်လား။

သူမ၏စိတ်ကူးများ မပြတ်ခင်မှာပင် ဒေါက်တာစတီဗင်က  
 အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ စကားပြောလိုက်သည်။

“မင်းအတွက် ခုတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ဒုက္ခပြဿနာတွေက မလုံ  
 လောက်သေးဘူးလားကွယ်၊ မင်းဟာ နီဂရိုးမလေးဖြစ်နေရတာ  
 တိုတော့ မင်းဖုတ်နိုင်ဘူးပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ မင်းဟာ လူ့အဖွဲ့  
 အစည်းထဲမှာ ကျဆုံးနေသူဖြစ်ရမယ်လို့ ဘယ်သူကပြောခဲ့သလဲ၊  
 မင်းဟာ ဆေးခြောက်သမား ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် ညဉ့်ငှက်  
 မလေးဖြစ်ရမယ်လို့ ဘယ်သူပြောခဲ့သလဲ . . . ဟင်”

ကာရိုက ဒေါက်တာစတီဗင်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။  
 အလွန်တရာ အံ့ဩခြင်းလည်း ဖြစ်မိသည်။ သူ့ဘာများ အပြော  
 မှားသွားပါလိမ့်မလဲဟု စဉ်းစားကြည့်သည်။

“ဆရာ ဘယ်လိုကြိုက်သလဲ ပြောပါ”



“ငါ စကားတော့အများကြီး ပြောချင်တယ်”  
“ဪ”

နောက် သူတို့နှစ်ဦးသား စကားပြောကြသည်။ စကားပြောသည်ဆိုသည်မှာလည်း တစ်ညလုံးလိုလို ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာစတီဗင်က ဘာသာရပ်တစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ကူးပြောင်းပြီးပြောနေသည်။ သူတို့စကားပြောဆို မေးမြန်းရင်းမှ ဒေါက်တာသည် ကာရိုဇီစိတ်ထား၊ အခြေအနေ၊ အတွေးအခေါ် အယူအဆများကို စူးစမ်းရှာဖွေသည်။ စမ်းသပ်စစ်ဆေးသည်။ သူက ကာရိုဇီသဘောထားကို စူးစမ်းသည်။ ဗီယက်နမ် အဓိကရုဏ်းစသည်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍မေးသည်။ ကာရိုက သူဘာဆိုလိုသည်ကို အရိပ်အယောင်မျှ ဖမ်းမိကာ ရှိသေးစဉ်ပင်နောက်အကြောင်းကိစ္စတစ်ရပ်သို့ ကူးပြောင်းသွားပြန်သည်။ ကာရိုတစ်ခါမျှ မကြားဘူးသေးသည့် အကြောင်းကိစ္စများကိုလည်း ပြောပြသည်။

နောက် . . .

လအတန်ကြာသည့်အချိန်တွင် သူမဘဝ ပြောင်းလဲစေလိုက်သည့်စကားများ အတွေးအခေါ်များသည် ဘာများပါလိမ့်ဟု အိပ်ရာဝင်ပြီးနောက် ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ ကာရိုစဉ်းစား၍မရခဲ့။ အမှန်စင်စစ် ဒေါက်တာစတီဗင်က ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာစတီဗင်က သူမကို လူတစ်လုံးသူတစ်လုံးအဖြစ် အရေးတယူပြုမူ၍ စကားပြောလိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ မည်သူကမျှ သူမကိုစကားမပြောခဲ့ဘူးပေ။ ဒေါက်တာစတီဗင်က လူသားတစ်ဦးအနေဖြင့် အသိအမှတ်ပြု တန်ဖိုးထား၍ ဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည်။

ကာရိုကလည်း မည်သူအားမျှမပြောပြခဲ့ဘူးသည့် ကိစ္စရပ်များကို ဒေါက်တာအားပြောပြခဲ့သည်။ ကာရို၏စိတ်ထဲ၌ နစ်မြုပ်နေခဲ့သည့်အကြောင်းများကို ပြန်လည်အံ့ထုတ်ပြခဲ့၏။

နောက်ဆုံး အိပ်စက်လိုက်သည့်အချိန်တွင် ကာရို၏ရင်ထဲ၌ ဟာလာဟင်းလင်း တဖြေ့ဖြေ့ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ မည်သည့်အတွေးစိတ်ကူး အကြောင်းကိစ္စဟူ၍ ကာရိုရင်တွင် လျှို့ဝှက်တစ်ရပ်အနေအထားမရှိတော့။ နစ်မြုပ်ငုတ်လျှိုးနေခြင်း မရှိတော့။

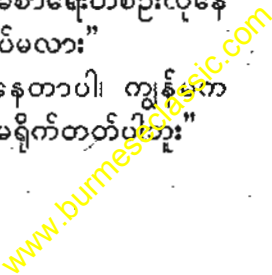
စိတ်ထဲတွင် သူမကိုယ်တွင်းမှ အဆိပ်အတောက်များကို ခွဲစိပ်ထုတ်ပြစ်လိုက်သည့်အလား ခံစားမိလိုက်သည်။

နံနက်တွင် ဒေါက်တာစတီဗင်က သူမကိုဒေါ်လာတစ်ရာလက်ဆောင်ပေးသည်။ ပထမ၌ ကာရိုကလက်ခံရန် တွန့်ဆုတ်နေမိသည်။

“ကျွန်မ လိမ်လည်ပြောခဲ့တာပါဆရာ . . ဒီနေ့ဟာ တကယ်တော့ ကျွန်မရဲ့မွေးနေ့ မဟုတ်ပါဘူး”

“ငါသိပါတယ်ကွယ် . . ဒါပေမဲ့ ဒီအကြောင်းကို တရားသူကြီးကိုတော့ မပြောကြစို့နဲ့လား။ ဒီငွေကိုယူသွားပြီး သွားပေတော့။ မင်းကို ဘယ်သူမှမနှောက်ယှက်တော့ဘူး။ အေးလေ . . . နောက်တစ်ကြိမ် မင်းကို ရဲက အပြစ်တစ်ခုခုနဲ့ ဖမ်းမိတဲ့အချိန်အထိပေါ့ကွယ်။ ဩော် ဒါနဲ့ ငါရိုးမှာ ဧည့်ခံစာရေးတစ်ဦးလိုနေတယ်။ မင်းနဲ့တော့အသင့်လျော်ဆုံးပဲ လုပ်မလား”

“ဒါဆရာကကျွန်မကို အထင်ကြီးနေတာပါ။ ကျွန်မကလက်ရေးတိုလဲမတတ်၊ လက်နှိပ်စက်လဲ မရှိက်တတ်ပါဘူး”



“မင်းကျောင်းပြန်တက်ရင် လက်နှိပ်စက်ရော လက်ရေးတို့ ပါ တတ်ရမှာပေါ့ကွယ်”

ကာရိုက ဒေါက်တာကိုခေတ္တမျှကြည့်နေသည်။

နောက်မှ စိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောလိုက်သည်။

“အို . . ကျွန်မ ဒါကို မစဉ်းစားမိဘူး ဆရာရယ်”

ဝင်စစ် . .

ကာရိုက ဒေါ်လာတစ်ရာကိုယူပြီး၊ အမြန်ဆုံး သည်အိမ်မှ ထွက်ခွာကာ သွားနေကြတာလင်ရပ်ကွက်၊ဖစ်မင်း၏စားသောက် ဆိုင်သို့သွားကာ ဒေါ်လာငွေတစ်ရာကို သူမ၏မိတ်ဆွေများအား ပြပြီး ကြားဆိုင်လှပြီဖြစ်သည်။ ဤငွေများဖြင့် သူမသည် မူးယစ် ဆေးများတိုတစ်ပါတ်လောက်တော့ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ဖစ်မင်းဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည့်အခါတွင် တွေ့မြင်နေကြ မျက်နှာများကို မြင်ရပြန်သည်။ ကြားနေကြ ညည်းညူသံများကို စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာ ကြားရပြန်သည်။ သူမက ဒေါက်တာစတီဗင်၏ အခန်းကြီးကို ပြန်လည်တွေးကြည့်နေလိုက်မိသည်။ ဒေါက်တာ ၏အခန်းက သန့်ပြန်သည်။ နောက်ပြီး ငြိမ်းချမ်းသည်။ အခြား ကမ္ဘာတစ်ခုမှ ကျွန်းငယ်တစ်ခုသဖွယ်ဖြစ်နေသည်။ ထိုအရပ်သို့ ဝင်နိုင်ဖို့ ဒေါက်တာကခွင့်ပြုလက်မှတ်ပေးလိုက်သည်မဟုတ်ပါ လား။ သူမအတွက်ဘာများနစ်နာဆုံးရှုံးစရာ ရှိမည်နည်း။ အနည်းဆုံး စမ်းကြည့်ဦးမည်။ ဒေါက်တာထင်သည့်အတိုင်း မဖြစ် ဘဲ သူမအနေနှင့် မစွမ်းဆောင်နိုင်လျှင်တော့ ရယ်စရာတစ်ခုပဲ ပေါ့။

ကာရိုသည် မိမိကိုယ်မိမိ အံ့ဩနေမိသည်။

သစ်ဆန်းစာပေ

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် . .

သူမသည် ညကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် စာရင်းသွင်းလိုက် သောကြောင့်ပင်။

နောက်၊

မိမိအခန်းကို ပြန်အပ်လျက် မိဘများနှင့် ပြန်နေတော့ သည်။ ဒေါက်တာစတီဗင်ကလည်း ကျောင်းစရိတ်ကို ထောက်ပံ့ သည်။ မကြာမီ ကာရိုသည် အထက်တန်းပညာကို ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်လာခဲ့ရသည်။ အောင်လက်မှတ်ပေးအပ်ပွဲသို့ ဒေါက် တာစတီဗင်ကိုယ်တိုင် တက်ရောက်ပြီး သူမအတွက် ဂုဏ်ယူပြော ကြားသည်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါတွင် ကာရိုသည် ဝမ်းသာ သည်နှင့်အမျှ အားရလိုက်မိ၏။ သူမကို ယုံကြည်သူတစ်ဦး ဤ လောကအတွင်း၌ ရှိနေပါသေးသည်ဟု ဝင့်ကြွားနေမိသည်။ ကျေနပ်နေမိသည်။

ထို့နောက် . . .

ကာရိုသည် ဒေါက်တာစတီဗင်၏ စိတ်ခွဲပညာ ဆေးခန်း တွင် စာရေးမလေးအဖြစ် အလုပ်ဝင်လိုက်ပေပြီ။



ယခုအချိန်တွင် အချိန်ကာလေးနှစ်တာမျှ ကြာခဲ့ပြီ။ ဒေါက်တာစတီဗင်သည် သူမတို့လေးစားစွာ ဆက်ဆံသည်။ တတ် အားသမျှသူမ၏ အရည်အသွေးများကို ပေါ်ထွက်လာရန် ကူညီ ခဲ့သည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှပင် သူမ၏ဘဝဟောင်းအကြောင်းကို

သစ်ဆန်းစာပေ

အရိပ်အမြွက်မျှ မပြောခဲ့တော့ပေ။ အခက်အခဲရှိလျှင်ပင် အကြံဉာဏ်များပေးခဲ့သည်။

ယခုအတောအတွင်း သူမနှင့် 'ချစ်' တို့အကြောင်းကို ဒေါက်တာစတီဗင်အား ဖွင့်ဟပြောပြရန် စိတ်ကူးမိသော်လည်း မပြောဖြစ်သေးပေ။ သူမအပေါ် ဒေါက်တာစတီဗင်၏ အထင်ကြီးမှုကို ဆက်လက်၍ ရလိုသေးသည်။ သူမအဖို့ ဒေါက်တာ စတီဗင်အတွက်ဆိုပါက ဘာမဆိုလုပ်နိုင်သူဖြစ်သည်။ လူသတ်ရမည်လား၊ ဒါမှမဟုတ် မိမိကိုယ်ကိုပဲ ပုံအပ်ရမည်လား။ အသက်ကိုပင် ဒေါက်တာနှင့်ပတ်သက်၍ စွန့်လွှတ်ရန်အသင့်။

ယခုတော့ ရဲအဖွဲ့မှ စုံထောက်နှစ်ဦးရောက်လာပြီး ဒေါက်တာစတီဗင်ကို တွေ့ရန်စောင့်နေကြပြီ။

မက်ဂရိဗီက အချိန်အတန်ကြာလာပြီဖြစ်၍ စိတ်မရှည်တော့။

“ဘယ်လိုလဲဗျ” ဟုမေးလိုက်မှ . . .

“ကျွန်မကို အမိန့်ပေးထားတာက ဆရာလူနာတစ်ဦးဦးနဲ့ တွေ့ဆုံနေချိန်မှာ သူ့ကိုမနှောက်ယှက်ရဘူးတဲ့ရှင့်”

မက်ဂရိဗီက မကျေနပ်သည့်အမူအရာ ပြနေသောကြောင့် ကာရိုက ရုံးတွင်းတယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ ခေတ္တကြာလျှင် ဒေါက်တာစတီဗင်၏အသံ ပေါ်လာသည်။

“ဘာလဲဟေ့ ကာရို”

“ဒီမှာ ရဲစုံထောက်နှစ်ဦး ဆရာနဲ့တွေ့ဖို့ ရောက်နေပါတယ်။ သူတို့က ရဲဌာနချုပ် လူသတ်မှုစုံစမ်းရေးဌာနခွဲကတဲ့ ဆရာ”

ကာရိုက တယ်လီဖုန်းထဲမှ သူ့ဆရာ၏တုန့်ပြန်မှုကို နား

စွင့်ထောင်နေသည်။ ဆရာ၏ကြောက်ရွံ့သည့်ဟန်၊ ကလောင်ချောက်ချားဖြစ်သွားသည့် အသံအနေအထားများ ကြားရမည်လား။ သို့သော် ဆရာ၊ သူ့ဆရာပြန်ပြောလိုက်သည့်အသံက တည်ငြိမ်အေးချမ်းနေသည်။

“ခဏစောင့်နေကြပါလို့ ပြောလိုက်ပါ”

ကာရိုက သူ့ဆရာအတွက် ဂုဏ်တက်သွားမိတော့သည်။ သူတို့ကို တွေ့လိုက်ရစဉ်က သူမကိုယ်တိုင် လန့်ဖြန့်သွားမိသည်။ သူမဆရာကိုတော့ မည်သည့်အခါမျှ စိတ်လှုပ်ရှားသွားအောင် ပြုနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

“ရှင်တို့ကြားတယ် မဟုတ်လား”

သူမအသံတွင် မထေမဲ့မြင်ဟန် ပါလာသည်။

“ခု လူနာက ဘယ်လောက်ကြာအုံးမှာလဲ”

အင်ဂျယ်လီက မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကာရိုက စားပွဲပေါ်မှနာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“နောက် . . . နှစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ဆို ပြီးပါပြီ၊ ဒီလူနာ

လဲ နောက်ဆုံးလူနာပါ”

ရဲအရာရှိနှစ်ဦးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်လိုက်ကြ၏။

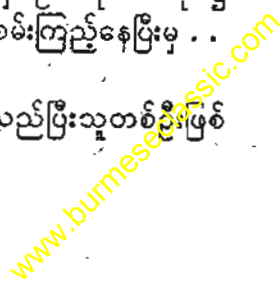
“ကောင်းပြီ . . . ကျုပ်တို့စောင့်ကြစို့”

မက်ဂရိဗီက ဆိုလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး ကုလားထိုင်၌ ထိုင်လိုက်ကြ၏။ မက်ဂရိဗီက ကာရိုကိုစူးစမ်းကြည့်နေပြီးမှ . . .

“မင်းကို တွေ့ဖူးသလိုလိုပဲ”

ကာရိုက ရဲပရိယာယ်များကို နားလည်ပြီးသူတစ်ဦးဖြစ်

သည်။



“ရှင်တို့ကြားဖူးမှာပေါ့ . . ကျွန်မတို့တတွေဟာ တစ်ဦးတစ်ဦး ခွဲခြားလို့မရအောင် တူကြတယ်ဆိုတဲ့စကားလေ”

မက်ဂရီဗီသည် ဆက်၍ပြောရန် မလိုတော့ဟု သိလိုက်၏။ နောက် နှစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်တိတိတွင် ဒေါက်တာစတီဗင်၏ ဆေးခန်းမှ စကြိုလမ်းဘက်သို့ထွက်သည့် သီးသန့်တံခါးဖွင့်သည့် ကြားလိုက်ရပြီး၊ မကြာခင်မှာပင် ဧည့်ခန်းဘက်မှတံခါး ပွင့်လာသည်။ ထို့နောက် ဒေါက်တာစတီဗင် ထွက်လာသည်။ မက်ဂရီဗီကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် အနည်းငယ် တုန်ဆိုင်းသွားသည်။

“ကျုပ်တို့ အရင်ကတွေ့ဖူးကြသလားလို့ ဒါပေမဲ့ ဘယ်ရောမှာ တွေ့ဆုံဖူးတယ်လို့တော့ သတိမရဖြစ်နေတယ်”

မက်ဂရီဗီက အသိအမှတ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် . . ကျွန်တော်က လက်ဖက်ရည်ခင်းမက်ဂရီဗီ သူက စုံထောက်ဖရင့်အင်ဂျယ်လီ”

“ကဲ . . အထဲကြွကြပါခင်ဗျာ”

သူတို့သုံးဦးသား အတွင်းသို့ဝင်မိလျှင် တံခါးပိတ်လိုက်သည်။ ဒေါက်တာစတီဗင်၏ ခန်းခန်းသည် ပြင်သစ်တောနယ် ဧည့်ခန်းပမာ ခင်းကျင်းပြင်ဆင်ထားသည်။ အလုပ်လုပ်ရန် စားပွဲပေါ်၌ မရှိ၊ ဖုံးကုလားထိုင်များသာ ရှိသည်။ ရှေးဟောင်းမီးအိမ်များကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ကြမ်းပျဉ်ကို လှပစွာအကွက်ဖော်ယူထားသည်။ ကော်ဖီဖေးများ ခင်းထားသည်။ အခန်းထောင့်တွင် သက်တောင့်သက်သာ လဲလျောင်းရန် အိပ်ရာကုတင်ရှိသည်။

“ဒီဟာ ကျွန်တော်ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ဖူးတဲ့စိတ်

ရာဂါကုခန်းပဲ။ ကျွန်တော့်အိပ်ခန်းသာ ဒီလိုအခန်းမျိုးဆိုရင် အယ်လောက်ကောင်းမယ်” ဟု အင်ဂျယ်လီက ပြောလိုက်သည်။

“ဒီလိုအခန်းအကျင်းမျိုးမှ ကျုပ်လူနာတွေကို စိတ်ရော ချိတ်ပါ ဖြေလျော့စေနိုင်မှာ၊ နောက်ပြီး . . ကျုပ်က စိတ်ရောဂါ ဆရာဝန်မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ခွဲပညာ ဆရာဝန်ပါ”

“ဘယ်လိုခြားနားပါသလဲ ဆရာ”

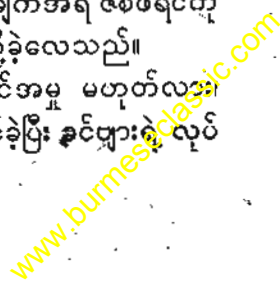
“ခြားနားချက်က တစ်နာရီမှာ ဒေါ်လာငါးဆယ်”

“ကျွန်တော့်လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်က ဒါတွေမသိသေးဘူးလေ”

လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်ဆိုသော စကားကြောင့် ဒေါက်တာစတီဗင်က ရုတ်တရက်သတိရလိုက်သည်။ မက်ဂရီဗီ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်ဖြစ်သူတစ်ဦးသည် အရက်ဆိုင်လုပ်ကိုင်မှုတွင် သေနတ်စစ်ခဲရပြီး သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ဤအဖြစ်က လေးနှစ် ငါးနှစ်ခန့် ကြာခဲ့ပြီထင်သည်။ ဤဖြစ်မှုကို ကျူးလွန်သူ လူသတ်သမား ဇစ်ဖရင်ကို ဖမ်းမိသည်။ ဇစ်ဖရင်၏ရှေ့နေက သူ့တရားခံသည် စိတ်ရောဂါသည်ဖြစ်ပါသည်ဟု ထုချေသည်တွင် တရားသူကြီးသည် စိတ်ပညာရှင် ဆရာဝန်စတီဗင်ကို ဇစ်ဖရင်သည် စိတ်မနှံ့သူတစ်ဦးမဟုတ်မဟုတ် စစ်ဆေးစေခဲ့သည်။

ဒေါက်တာစတီဗင်က ဇစ်ဖရင်သည် စိတ်ရောဂါသည်တစ်ဦးဖြစ်သည်ကို စစ်ဆေးတွေ့ရှိရသဖြင့် မိမိတွေ့ရှိချက်အတိုင်း နှိပ်သက်သေခံခဲ့သည်။ သူ၏သက်သေခံချက်အရ ဇစ်ဖရင်ကို သေဒဏ်မပေးတော့ဘဲ စိတ္တဇာနည်ဆေးရုံသို့ ပို့ခဲ့လေသည်။

“ခင်ဗျားကို ကျုပ်သတိရပြီ၊ ဇစ်ဖရင်အမှု မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားကိုယ်ထဲမှာ ကျည်ဆံသုံးထောင့် ဝင်ခဲ့ပြီး နှင်ဗျားရဲ့ လုပ်



ဖော်ကိုင်ဘက်က သေနတ်မှန်ပြီး သေဆုံးသွားခဲ့တယ် မဟာလား။

“ကျုပ်လဲခင်ဗျားကို မှတ်မိပြီ၊ ကျုပ်တို့ကို ရန်မူတဲ့ လူသားများကို လွတ်အောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ ဒေါက်တာပဲ”

“ကဲ . . . ကဲ . . . ကျုပ်ဘာကူညီရမှာလဲ ပြောပါ”

“ကျွန်တော်တို့ သတင်းလိုချင်လို့ပဲ ဒေါက်တာ” ဟု ဆိုရာမှ အင်ဂျယ်လီဘက်သို့လှည့်ကာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

အင်ဂျယ်လီက သူကိုင်ထားသည့် အထုပ်၏ကြိုးကို ဖြိုနေသည်။

“ဒီပစ္စည်းအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဒေါက်တာ့ကို မြန်းစုံစမ်းချင်လို့ပါ”

အင်ဂျယ်လီက အထုပ်ကိုဖြည့်လိုက်ပြီး အထုပ်အတွင်း မိုးကာအကျီအဝါတစ်ထည်ကို ထုတ်ပြလိုက်သည်။

“ဒီပစ္စည်းတို့ ဒေါက်တာအရင်က မြင်ဖူးလား”

မက်ဝရီဇီက မေးလိုက်သည်။

“ဒီဟာ တျပ်အကျီနဲ့တူတာပဲ”

“အကျီအတွင်းဝတ်ပိုးမှာ ဒေါက်တာရဲ့နာမည် ရေးထားတယ်”

“ဒီအကျီတို့ ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့တာလဲ”

“ကျုပ်တို့ ဘယ်နေရာကတွေ့ခဲ့တယ်လို့ ဒေါက်တာ ထင်သလဲ”

၎င်းတို့နှစ်ဦးက ယခုအချိန်တွင် အမှတ်မထင် ခဏ ပြောနေကြသည်မဟုတ်တော့ပေ။ သူတို့၏မျက်နှာ အမူအရာမှာ

ညီ မသိမသာ ပြောင်းလဲသွားကြပေပြီ။

ဂျိန်က မက်ဝရီဇီကို ခေတ္တမျှ စေ့စေ့ကြည့်၍ အကဲခတ်တတ်သည်။ နောက်မှ စားပွဲရှည်ကြီးပေါ်မှ သူ့ဆေးတံကို ကောက်

တာ အနီးရှိဦးထဲမှ ဆေးကိုထုတ်၍ဖြည့်သည်။

“ဘာကိစ္စအကြောင်းတွေ့လဲဆိုတာ ခင်ဗျားက ပြောပြမှ ခင်တယ်”

သူက ခပ်အေးအေး ပြောလိုက်သည်။

“ကိစ္စက ဒီမိုးကာအကျီအကြောင်းပဲ ဒေါက်တာ၊ ဒီအကျီ ဒေါက်တာရဲ့အကျီ၊ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဒေါက်တာ့ဆီက ဖျောက်

သွားရသလဲဆိုတာကို ကျုပ်တို့သိချင်တယ်”

“ဒါကတော့ . . . ရှင်းရှင်းကလေးပါ။ ဒီနေ့မနက် ကျုပ်ရုံး

လောတွဲအချိန်မှာ မိုးတဖွဲရွာနေတယ်။ ဒီမိုးကာအကျီကို ဝတ်

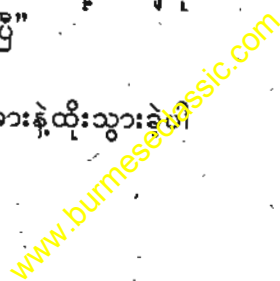
စတယ်။ ကျုပ်ရဲ့လူနာတစ်ဦးက မိုးကာယူမလာခဲ့ဘူး။ ပြန်မယ့်

ချိန်မှာ နှင်းတွေက သိပ်ကျလာတာနဲ့ ကျုပ်အကျီကို သူ့ကို

ထွဲ ငှားလိုက်တယ်။ နေပါဦး . . . သူက ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘယ်သူလဲ”  
“ကျုပ်လူနာ ဂျွန်ဟန်ဆင်လေ”  
အင်ဂျယ်လီက ကြားမှဝင်၍ ပြောလိုက်သည်။  
“ဟုတ်တယ်၊ မစ္စတာဂျွန်ဟန်ဆင်က ဒေါက်တာရဲ့ အကျီကို

လာမပေးနိုင်တော့ဘူး၊ သူ သေဆုံးသွားပြီ”  
“ဟင် . . . သေသွားပြီ ဟုတ်လား”  
“ဘစ်စုံတစ်ယောက်က သူ့ကျောကို ဓားနဲ့ထိုးသွားခဲ့တာ





မက်ဂရီဗီက ရှင်းပြလိုက်၏။

ဒေါက်တာစတီဗင်က မယုံနိုင်သကဲ့သို့ မက်ဂရီဗီကို စေ့ကြည့်နေမိသည်။

မက်ဂရီဗီက အင်ဂျယ်လီထံမှ အကျိုးကိုယူကာ နောက်ကျောက်ပြန်ပြလိုက်၏။ နောက်ကျောတွင် ဓားဖြင့်ဖြိုထားသော အကွဲကြောင်းကြီးကို တွေ့ရသည်။ နောက်ပြီး သွေးများစွန်းသည်။

ဒေါက်တာစတီဗင်သည် ရင်ထဲမှယူတက်လာမိသည်။

“ဘယ်သူကများ သူ့ကိုရက်ရက်စက်စက် သတ်လိုက်ပါလိမ့်ဗျာ”

“ဒေါက်တာက ဒီကိစ္စအတွက် ကျုပ်တို့ကို ပြောပြနိုင်လို့ မျှော်လင့်ခဲ့တယ်။ ဒီအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ သူ့ကိုကုစေဖို့ စိတ်ခွဲမညာရှင်ထက်ပိုပြီး ဘယ်သူက သိနိုင်မှာလဲဗျာ”

ဒေါက်တာစတီဗင်က ခေါင်းကိုဖြည်းဖြည်း ရမ်းလိုက် သွားပြီး “ဘယ်တုန်းက ဖြတ်ပျက်တာလဲ”

“ဒီနေ့မနက် ဆယ့်တစ်နာရီ ဖြစ်ပျက်တဲ့နေရာက ဒေါက်တာဆေးခန်းနဲ့ တစ်လမ်းကျော် လယ်ဇင်တန်ရိပ်သာလမ်းမှာ လူတွေက သူ့လဲကျသွားတာကို မြင်ကြလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ခရစ္စတိုပွဲတော်အတွက် ဈေးဝယ်ပြီး အိမ်အမြန်ပြန်နေကြတော့ သူ့ကိုမတွေ့ရပါ။ မဟုတ်ဘူး။ သူ့က နှင်းခဲတွေထဲ လဲနေရင်း သေသွားတာပါ” ဟု မက်ဂရီဗီက ဖြေသည်။

“ဟန်ဆင် ဆရာအခန်းကို ဘယ်အချိန်လောက် ရောသလဲ”

အင်ဂျယ်လီက မေးလိုက်သည်။

“မနက်ဆယ်နာရီ”

“ကုသတဲ့အချိန်က ဘယ်လောက်ကြာသလဲ”

“မိနစ်ငါးဆယ်”

“ပြီးပြီးချင်း သူ့ထွက်သွားသလား”

“ဟုတ်တယ်။ နောက်လူနာတစ်ယောက် စောင့်နေလို့”

“ဟန်ဆင်က ဧည့်ခံအခန်းကဖြတ်ပြီး ပြန်သွားသလား”

“မဟုတ်ဘူး။ လူနာတွေက ဧည့်ခံအခန်းကတဆင့် ဒီအခန်းကိုဝင်ရတယ်။ ထွက်တဲ့လူက ဟို သီးခြားတံခါးကနေ စတင်ထွက်ရတယ်။ လူနာချင်း မတွေ့ဆုံစေလိုတဲ့အတွက် စီစဉ်ထားရတာပဲ”

မက်ဂရီဗီက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

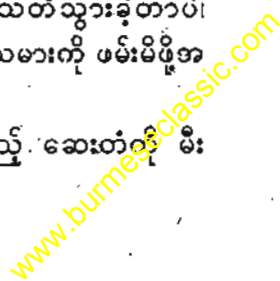
“ဒါဖြင့် ဟန်ဆင်က ဒေါက်တာဆီကထွက်သွားပြီး မိနစ်ငါးအတွင်းမှာ အသတ်ခံရတာပေါ့။ သူက ဘာကြောင့် ဒေါက်တာဆီမှာလာပြီး အကုအသ ခံနေသလဲ”

ဒေါက်တာစတီဗင် ပခုံးတွန့်သွားသည်။ ပြီးမှ ရှင်းပြသည်။

“ဆရာဝန်နဲ့လူနာ ဆက်ဆံရေးအကြောင်းကို ပြင်ပလူနဲ့ ဆွေးနွေးနိုင်ပါဘူးခင်ဗျာ။ ဝမ်းနည်းပါတယ်”

“တစ်စုံတစ်ယောက်က ဟန်ဆင်ကိုသတ်သွားခဲ့တာပဲ။ ဒေါက်တာက သူ့ကိုသတ်သွားတဲ့ လူသတ်သမားကို ဖမ်းမိဖို့အတွက် ကူညီနိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်”

ဒေါက်တာစတီဗင်က မီးငြိမ်းသွားသည်။ ဆေးတံလို့ မီး



ထပ်ညှိနေသည်။ ထိုစဉ်တွင် အင်ဂျယ်လီက မေးခွန်းထုတ်လို ပြန်၏။

“သူ ဒေါက်တာ့ဆီမှာ ဆေးအကုအသခံနေတာ ဘာ လောက်ကြာပြီလဲ”

“သုံးနှစ်ရှိပြီ”

“သူဝေဒနာက ဘာဝေဒနာလဲ”

ဒေါက်တာစတီဗင်က ခေတ္တတုန့်ဆိုင်းပြီးမှ ဖြေလိုက် သည်။

“သူက မိန်းမရှာတစ်ဦးပါ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရောဂါက ပျော့ သွားခဲ့ပါပြီ။ မနက်က သူ့ကိုနောက်လာဖို့ မလိုတော့ဘူးလို့ ဖြေ လိုက်ပြီးပြီ။ သူ့အနေနဲ့ သူ့အိမ်ထောင်စုနဲ့အတူ ပြန်လည်နေထိုင် ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်သွားခဲ့တယ်။ သူ့မှာဇနီးနဲ့သားသမီးသုံးယောက် ရှိတယ်”

“မိန်းမရှာက အိမ်ထောင်နဲ့ သားသမီးနဲ့လား”

မက်ဂရီဗီက မေးလိုက်၏။

“ဒါမျိုး ရှိတတ်ပါတယ်”

“ဒါဖြင့် သူ့မိန်းမရှာ အပေါင်းအသင်းထဲက သူ့ဒီလိုထွက် သွားမှာကို မကြိုက်လို့ သူ့နဲ့ခိုက်ရန်ဖြစ်ပြီး ဒေါသမထိန်းနိုင်လို့ ဓားနဲ့ထိုးသွားတာလား”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကိုမိန်းမရှာထဲက သတ်မယ် လို့ ကျုပ်မထင်ဘူး”

“ဘာပြုလို့လဲ ဒေါက်တာစတီဗင်”

အယ်ဂျယ်လီကပင် ထောက်၍မေးလိုက်သည်။

“ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ဟန်ဆင်က ဒီလို မိန်းမရှာတွေ့

ဆက်ပြတ်နေတာ တစ်နှစ်ကျော်ပြီ။ ကျုပ်ထင်တာကတော့ သူ့ယောက်ယောက်က သူ့ကိုလုယက်ဖို့ ကြိုးစားတယ်နဲ့ တူ နယ်း ဟန်ဆင်က ဒီလိုအခါမှာ ပြန်ပြီးတိုက်ခိုက်တတ်တဲ့ လူစား ဖြစ်တာပဲ”

“ဟုတ်ပြန်”

မက်ဂရီဗီက ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိပြီးမှ ပြောလိုက်သည်။

“သတ္တိပြောင်တဲ့ အိမ်ထောင်ရှင်မိန်းမရှာကြီးပေါ့။ ဒါပေမဲ့

သူကတယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆ မဖြစ်နိုင်တာက သူ့အိတ်ထဲမှာ

ဒါလာတစ်ရာလောက် တွေ့ရတယ်။ သူ့သားရေအိတ်ကို ကိုင်

ပြီးညှပ်တောင် မပေါ်ဘူးဗျ”

စကားဆုံးသွားလျှင် မက်ဂရီဗီက ဒေါက်တာစတီဗင်၏

ဘာသာအမူအရာ အပြောင်းအလဲကို သတိထား၍ စေ့စေ့ကြည့်

နေကြည့် အကဲခတ်နေ၏။

“ကျွန်တော့်အထင်က ဒီအမှုမှာ စိတ်မနှံ့သူတစ်ယောက် ကို

တံရှာရင် ပိုနီးစပ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်” ဟု အင်ဂျယ်လီက

ဆို၍ အဆိုပြုသည်။

“ဒါလဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဟိုလမ်းပေါ်မှာ သွားနေတဲ့လူတွေ

ကြည့်စမ်း။ လူနှစ်ဆယ်ထဲက တစ်ယောက်ဟာ ရူးနေသူ၊

တော့မယ့်လူ၊ ရူးခဲ့သူလို့ ပြောနိုင်တယ်”

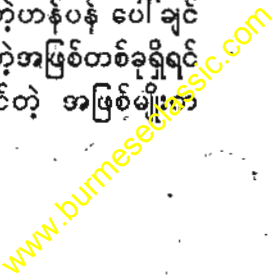
“လူတစ်ဦးက ရူးနေရင် ဘာပြုလို့”

“ရူးနေပေမယ့်လဲ အပြင်ပန်းက ရူးနေတဲ့ဟန်ပန် ပေါ်ချင်

ပေါ်တာပဲ။ တကယ်ရူးနေပါတယ်လို့ သိရတဲ့အဖြစ်တစ်ခုရှိရင်

ရူးနေပြီလို့ လက္ခဏာစစ်ဆေးခြင်း မပြုနိုင်တဲ့ အဖြစ်မျိုးက

ရူးနည်းဆုံးဆယ်ဦးလောက်ရှိတယ်”



မက်ဂရီဗီက ဒေါက်တာစတီဗင်ကို တကယ်ပင် စိတ်ဝင်စား  
စွာနှင့် လေ့လာကြည့်ရှုနေမိသည်။

“ဒေါက်တာက လူ့သဘာဝကို တော်တော်နားလည်ဖို့  
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပါပဲ။ မဟုတ်လားခင်ဗျာ”

“လူ့သဘာဝဆိုတာ မရှိပါဘူးဗျာ။ တိရစ္ဆာန်သဘာဝဆိုတာ  
မရှိသလိုပေါ့။ ဥပမာ ယုန်နဲ့ကျားမှာ တူညီနိုင်တဲ့ သဘာဝ တရား  
ကို ရှာကြည့်လိုရမလား။ နှစ်ကောင်စလုံးကတော့ တိရစ္ဆာန်  
ပဲမဟုတ်လား။”

“ဒေါက်တာ စိတ်ခွဲပညာကုသမှုကို လုပ်လာတာ ဘယ်  
လောက်ကြာပြီလဲ”

“ဆယ်နှစ်နှစ်ကြာပြီ၊ ဘာပြုလို့လဲ”

မက်ဂရီဗီက ပခုံးကိုတစ်ချက်တွန့်လိုက်ပြီးမှ ဖြေသည်။

“ဒေါက်တာက ရုပ်ရည်သန့်ပြန်သူတစ်ယောက် မဟုတ်  
လား။ ဒေါက်တာရဲ့လူနာထဲက အတော်များများဟာ ဒေါက်တာ  
ကို ချစ်မိကြမှာပဲ။ မဟုတ်ဘူးလား။”

“ခင်ဗျားပြောတာ ကျွန်တော် နားမလည်ဘူး”

“အိုဗျာ . . ဒေါက်တာနားလည်ပါတယ်။ မိန်းမရှာတစ်  
ယောက်က ဒေါက်တာ့ဆီလာပြီး အကုအသခံတယ်။ သုံးနှစ်လုံး  
လုံး ဒေါက်တာ့ဆီလာပြီး ကုသခံနေတဲ့ဟာ ဒေါက်တာ့အပေါ်  
မှာ မေတ္တာစိတ်တွေ တိမ်းညွတ်မလာနိုင်ဘူးလား။ ဒါက ဖြစ်နိုင်  
တဲ့ကိစ္စမျိုးဘဲ။ ဒီပြင် ဘာဖြစ်နိုင်သေးသလဲဆိုတာ ပြောပြရအံ့  
မယ်။ ဒေါက်တာက ဂျွန်ဟန်ဆင်ကို နောက်ထပ်လာစရာ မလို  
တော့ဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်။ သူက ဒါကိုမနှစ်ခြိုက်နိုင်ဘူး။ သူ့

နှစ်အတွင်းမှာ ဒေါက်တာ့အပေါ် မှီခိုအားထားလိုတဲ့ သံယောဇဉ်  
စိတ် ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဒေါက်တာတို့နှစ်ယောက် ခိုက်  
ရန်ဖြစ်ကြရော”

ဒေါက်တာစတီဗင်၏မျက်နှာက ဒေါသအရောင်ဖြင့် ညိုမဲ  
သွားသည်။ အင်ဂျယ်လီက တင်းမာသောအခြေအနေကို ပြေ  
သွားအောင် ဝင်ရောက်၍ဖြန်ဖြေသည့်သဘောဖြင့် မေးလိုက်  
၏။

“သူ့ကိုမုန်းတီးလောက်အောင် အကြောင်းရှိတဲ့လူတစ်ဦး  
တစ်ယောက်ကို မတွေ့မိဘူးလား ဒေါက်တာ။ ဒါမှမဟုတ် သူ  
ကိုယ်တိုင်က မုန်းတီးတဲ့လူတစ်ယောက်ကိုကော စဉ်းစားလို့ မရ  
ဘူးလား။”

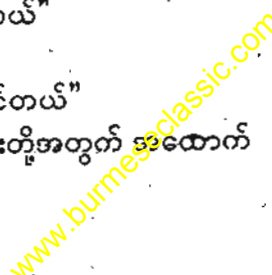
“အဲဒီလို လူတစ်ဦးဦးရှိရင် ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ်ထုတ်ဖော်  
ပြောပြမှာပေါ့။ ကျုပ်အနေနဲ့ လူတစ်ဦးကိုသိနိုင်တဲ့အတိုင်းအတာ  
ရှိသလောက် ဂျွန်ဟန်ဆင်ရဲ့အကြောင်းကို သိရှိခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ  
စိတ်ချမ်းသာနေပြီဖြစ်တဲ့ လူတစ်ယောက်။ ဘယ်သူ့ကိုမျှလဲ မုန်း  
တီးတဲ့လူ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကိုလဲ မုန်းတီးနေမယ့်လူ မရှိဘူးဆိုတာ  
ကျုပ် အသေအချာသိတယ်”

“ဒါဆို သူ့အတွက် အလွန်ကောင်းတာပေါ့။ ဒေါက်တာဟာ  
လဲ အလွန်ကိုတော်တဲ့ ဓာရာဝန်တစ်ဦးဖြစ်နေတာပေါ့။ သူနဲ့ ပတ်  
သက်တဲ့ဖိုင်တွဲကို ကျုပ်တို့ယူသွားချင်တယ်”

“သူဖိုင်တွဲကို ကျုပ်မပေးနိုင်ဘူး”

“တရားရုံးအမိန့်ကို ကျုပ်ယူလာနိုင်တယ်”

“ယူခဲ့ပေါ့။ သူ့ဖိုင်တွဲထဲမှာလဲ ခင်ဗျားတို့အတွက် အထောက်



အကူဖြစ်နိုင်တာ ဘာမှမပါဘူး”

“ဒါဖြင့်ရင် ဒီဖိုင်ထွဲကို ကျုပ်တို့ကိုပေးအပ်လိုက်လို့ကော ဘာများ အန္တရာယ်ရှိမှာလဲ”

“ဒါက သူ့ဝန်းနဲ့ ကလေးတွေ အန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်တယ်။ အမှန်က ခင်ဗျားတို့ရေလိုက်လွဲနေပြီ။ ဟန်ဆင်ကို လူစိမ်း တစ်ယောက်ယောက်က သတ်တာဖြစ်ရမယ်”

“ကျုပ် မယုံဘူး”

မက်ဂရီဗီသည် သီးသန့်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်ရင်း . .

“ကျုပ်တို့မကြာခင် ခင်ဗျားနဲ့ဆက်သွယ်ရဦးမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ထွက်သွားသည်။ အင်ဂျယ်လီက ဒေါက်တာစတီဗင်ကို ခေါင်းညိတ်ပြုပြီး ဂရီဗီနောက်သို့ လိုက်ပါသွားလေသည်။

ဒေါက်တာစတီဗင်က မတ်တပ်ရပ်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူ့ဦးနှောက်များ ချာချာလည်နေပြီ။ ထိုအတွင်း ကာရိုဝင်လာသည်။

“အားလုံး ပြေပြေလည်လည် ဖြစ်သွားပြီလား ဆရာ”

“တစ်ယောက်ယောက်က ဂျွန်ဟန်ဆင်ကို သတ်သွားတယ်တဲ့”

“ဟင် . . ဟုတ်လား”

“ဓားနဲ့ထိုးသတ်သွားတာတဲ့”

“ဘုရားရေ . . ဘာကြောင့်များလဲ”

“ရဲ့တွေက ဘာကြောင့်သတ်တယ်ဆိုတာ မသိသေးဘူး”

“အသဲထိတ်စရာကြီးပါလား။ ကျွန်မ ဘာလုပ်ပေးရဦးမလဲ ဆရာ”

“ရုံးခန်းတွေ မင်းပဲပိတ်လိုက်တော့။ ဆရာ မစွပ် ဟန်ဆင် ဆီ သွားလိုက်ဦးမယ်။ သတင်းဆိုးကို ဆရာကိုယ်တိုင်ပဲ သွားပြောဦးမှဖြစ်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . စိတ်ချသွားပါဆရာ”

စတီဗင်သည် အခန်းတွင်းမှထွက်သွားလေသည်။ မိနစ်သုံးဆယ်အကြာတွင် ကာရိုသည် ဖိုင်တွဲများကို နေရာတကျ ပြန်လည်သိမ်းဆည်းထားခဲ့ပြီး ဓားပွဲအံ့ဆွဲကို သေ့ခတ်နေစဉ် စကြိုဇော်မှ အခန်းတံခါးပွင့်လာသည်။ အချိန်က ညနေ ခြောက်နာရီ ထိုးပြီ။ အဆောက်အဦး တံခါးကြီးကို သေ့ပိတ်ထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ကာရိုက အံ့ဩစွာမော့အကြည့်လိုက်တွင် လူတစ်ယောက် တပြေးလျက် သူမဆီသို့ လျှောက်လာသည်။



အခန်း (၃)

မေရီဟန်ဆင်သည် အရုပ်ကလေးသဖွယ် သေးသေး သွယ်သွယ်နှင့် လှပသည့်အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ အပြင်ပန်း အနေဖြင့် နူးညံ့သိမ်မွေ့လျက် မိန်းမဆန်သလောက် အတွင်း စိတ်များကမူ မာကြောသူပင်။

စတီဗင်က သူ့ယောက်ျား ဆေးအကုအသမခံမီ တစ်ပါတ် ခန့်က သူမနဲ့တွေ့ဆုံခဲ့ရသည်။ သူမက ဟန်ဆင် စိတ်ခွဲကသရော ကို အတိုက်အခံကန့်ကွက်နေသဖြင့် စတီဗင်အား သူမိန်းမကို တွေ့ဆုံဖောင်းဖျပေးရန် ဟန်ဆင်က တောင်းပန်သဖြင့် လာ ရောက်တွေ့ဆုံရခြင်းဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျားက ဘာပြုလို့ခင်ဗျားယောက်ျား စိတ်ခွဲကုသဖို့ ကန့် ကွတ်နေရတာလဲ”

“ကျွန်မမိတ်ဆွေတွေက အရူးတစ်ယောက်ကို လက်ထပ် ယူထားတယ်လို့ အပြောမခံနိုင်ဘူးရှင်၊ သူ့ကိုပြောလိုက်ပါ။ ပထမ ကျွန်မကို ကွာရှင်းပေးပါ။ နောက်မှ သူ့ဘာသာ လုပ်ချင် လုပ်လို့”

ဒေါက်တာစတီဗင်က ယခုကဲ့သို့စိတ်သောကဖြစ်နေစဉ် အချိန်အတွင်းမှာ ကွာရှင်းမှုပြုလိုက်ပါက ဟန်ဆင်၏ဘဝသည် ပျက်စီးပြိုကွဲသွားနိုင်သည့် အကြောင်းများကို ရှင်းပြသည်။

“အို . . . သူ့ဘဝအတွက် ပျက်စီးပြိုကွဲစရာ ဘာများကျန် ရှိတော့လို့လဲ၊ ကျွန်မက သူ့ဟာမိန်းမရွာတစ်ဦးဖြစ်မှန်း သိခဲ့ရင် သူ့ကိုလက်ထပ်ယူခဲ့ပါမလား၊ သူက ‘မိန်းမ’ ရှင်”

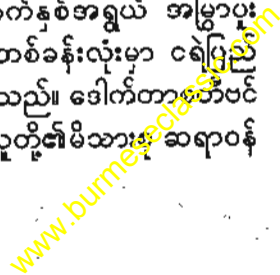
“လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ မိန်းမစိတ် ရှိကြ သလို မိန်းမတိုင်းဟာလဲ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ယောက်ျား သဘာဝ

တွေ ရှိတတ်ကြပါတယ်။ ခင်ဗျားယောက်ျားကိစ္စမှာတော့ ခက်ခဲ တဲ့စိတ်ဓာတ်ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့ အရေးကြီးနေတယ်။ သူကလဲ ကြိုးစားနေတာပါပဲ။ ခင်ဗျားဟာ သူ့အတွက်ရော သား သမီးတွေအကျိုးအတွက်ပါ သူ့ကို ကူညီဖို့ တာဝန်ရှိပါတယ်”  
သို့နှင့် . . .

ဒေါက်တာစတီဗင်က မေရီနှင့် သုံးနာရီကျော်ကျော် ပြော ဆိုခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် ကွာရှင်းဖို့ကိစ္စကို ဆိုင်းငံ့ထားရန် သဘော တူလိုက်သည်။ ထို့နောက် မေရီကိုယ်တိုင်က ဂျွန်ဟန်ဆင်၏ စိတ်ဓာတ်တိုက်ပွဲတွင် ပါလာသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူမကိုယ် တိုင်ပင် စိတ်ခွဲကုသမှုကို ခံယူခဲ့ရာတွင် ဇနီးသည် တစ်ဦးအဖြစ် သူမ၏ချွတ်ယွင်းမှုများကို နားလည်သိမြင်လာရာ ဟန်ဆင်၏ တိုးတက်မှုသည် ပိုမိုမြန်ဆန်လာခဲ့လေသည်။

ယခုမူ သူမယောက်ျားသည် အဓိပ္ပါယ်မဲ့စွာ အသတ်ခံရ သည့်အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။ သတင်းကိုကြားရသည့် နှင့်တပြိုင်နက် စိတ်ကိုမထိန်းချုပ်နိုင်အောင် ဝမ်းနည်းပက်လက် ဖြစ်လျက် . . .

“ဂျွန် ဘယ်တော့မှပြန်မလာတော့ဘူး” ဟု မြည်တမ်းငို ကြွေးပြီး သူမ၏အင်္ကျီများကို ဆုတ်ဖြုတ်တော့သည်။ သူ့ပုံပန်းက အနာတရာဒဏ်ရာရသည့် သားရဲတိရစ္ဆာန်ပုံမာကဲ့သို့ ဖြစ်နေ တော့သည်။ ထိုအတောအတွင်း ခြောက်နှစ်အရွယ် အမြွှာပူး ကလေးဝင်လာပြီး ငိုယိုလေတော့ရာ တစ်ခန်းလုံးမှာ ငရဲပြည် တမျှ ဆူညံပွက်လောရိုက်သွားလေတော့သည်။ ဒေါက်တာစတီဗင် က အိပ်ဆေးတစ်လုံး ထိုးပေးလိုက်ပြီး သူတို့၏မိသားစု ဆရာဝန်



ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်သည်။ ကလေးများကို ချောမော့ပြီး အိမ်နီးချင်းမိတ်ဆွေထံ ခေါ်ယူသွားရန် အပ်နှံခဲ့သည်။

ထို့နောက် ကားမောင်းပြီး ထိုအိမ်မှထွက်ခဲ့ရာ ရည်ရွယ်ချက်မရှိ ဦးတည်ရာသို့ လျှောက်မောင်းနေမိသည်။

ဟန်ဆင်သည် သတ္တိရှိစွာ စိတ်အတွင်း ပဋိပက္ခ တိုက်ပွဲတိုက်ခဲ့ရာ အောင်မြင်ပြီးမှ ယခုကဲ့သို့ အဓိပ္ပါယ်ကင်းမဲ့စွာ အသတ်ခံလိုက်ရသည်။ ဘာမျှအကျိုးအကြောင်း ဆက်စပ်၍မရသည့် သေဆုံးရခြင်းပင်။

ဟန်ဆင်ကို မိန်းမရှာတစ်ဦးဦးကများ သတ်ခဲ့လေရော့သလား။

ယခင်က သူနှင့်ရင်းရင်းနှီးနှီးဖြစ်ခဲ့သူ မိန်းမရှာတစ်ဦးဦးက ယခု ၎င်းကိုရှောင်ဖယ်သွားသဖြင့် စိတ်နာကျည်း၍ ခြေလွန်လက်လွန် ဖြစ်သွားခဲ့လေရော့သလား။

ဖြစ်နိုင်စရာတော့ရှိသည်။ ဒါပေမဲ့ စတီဗင်က မယုံကြည်နိုင်။ လက်ဖက်ခဲနှင့်မက်ဂရီဇီ၏ ပြောကြားချက်အရဆိုလျှင် သူ၏ရုံးခန်းမှ တစ်လမ်းကျော်လောက်တွင် အသတ်ခံရခြင်းဖြစ်သည်။ လူသတ်သမားသည် လိင်တူချင်းတပ်မက်သူ မိန်းမရှာဖြစ်ပါက ပထမ ဟန်ဆင်နှင့်တစ်နေရာတွင် ချိန်းဆိုတွေ့ဆုံပြီး သူထံ ပြန်လာရန် သွေးဆောင်ရမည်။ သို့မဟုတ် ဟန်ဆင်ကို အပြစ်တင်ကြိမ်းမောင်း ခြိမ်းခြောက်ဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။ လူရွပ်နေသည့် လမ်းမကြီးတွင် ပုန်းလျှိုး၍ ဓားနှင့်ထိုးပြီး ထွက်ပြေးသွားမည်တော့ မဟုတ်တန်ရာဟု တွေးမိသည်။

လမ်းအကွေ့တစ်နေရာအရောက် တယ်လီဖုန်းရုံးကလေးကို မြင်လိုက်မှ သူ၏မိတ်ဆွေ ဒေါက်တာပီတာဟတ်ဒ်လီနှင့်သူ၏

နီးနီရာကို အိမ်တွင် ညစာစားရန် ကတိပြုခဲ့သည်ကို သတိရလာသည်။

ဒေါက်တာဟတ်ဒ်လီတို့ လင်မယားနှင့်က အရင်းနှီးဆုံး ယ်သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြသည်။ သို့ပေမယ့် သူက ယခုအချိန်တွင် မည်သူနှင့်မျှ တွေ့ချင်စိတ်မရှိ။

သူသည် တယ်လီဖုန်းရုံးကလေးထဲသို့ဝင်ကာ ပီတာ၏အိမ်သို့ ဆက်လိုက်သည်။ တစ်ဖက်မှ နီရာ၏အသံကို ကြားရ၏။

“နီရာ ဒီနေ့ည ညစာစားပွဲကို မလာနိုင်တော့လို့ ခွင့်လွှတ်ပါကွယ်”

“အို . . . ဘယ်ဖြစ်မလဲဂျွန်ရဲ့၊ ဒီမှာ အပျိုချောတစ်ဦးက ရွှင်ကိုတွေ့ချင်နေတာ၊ ကျွန်မက တမင်ရှင်တို့နှစ်ယောက် ရင်းနှီးအောင် အစီအစဉ်လုပ်ထားတာ”

“အေးပါ . . . နောက်တစ်ခါမှ စီစဉ်ပါ။ ကိုယ်က ဘယ်လိုမှ ညစာစားပွဲတက်ဖို့ မဖြစ်တော့လို့ နီရာက ကိုယ့်အတွက် တောင်းပန်ပေးပါလား”

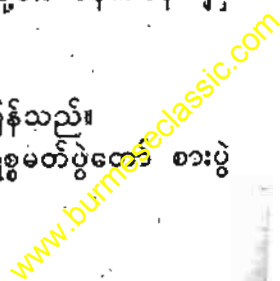
“ရှင်တို့ဆရာဝန်တွေဟာ ဒီလိုချည်းပဲ၊ ခဏနေဦးနော်၊ ပီတာနဲ့ပြောဦး”

တစ်ဖက်မှ ပီတာ၏အသံ ကြားရသည်။  
“ဂျွန် တစ်ခုခုဖြစ်နေလို့လား”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ပင်ပန်းလွန်းလို့ပါ။ မနက်ဖန်ကျမှ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြမယ်”

“အေးလေ . . . ကောင်းပါပြီ”  
တယ်လီဖုန်းကို နီရာက ကိုင်လိုက်ပြန်သည်။

“ဒီမှာ ဂျွန် . . . အမျိုးသမီးက ခရစ္စမတ်ပွဲတွေ စားပွဲ



တက်ဦးမယ်တဲ့၊ အဲဒီကျမှ ရှင်လာမှာလား”  
 ဂျွန်စိတ်ငင်က ခေတ္တမျှတုန်းဆိုင်းသွားသည်။  
 “နောက်တော့မှ ပြောကြစို့လား၊ နီရာ၊ ဒီည မလာနိုင်တော့  
 တော့ ဝမ်းနည်းပါတယ်”

နောက် တယ်လီဖုန်းကို ချလိုက်သည်။  
 နီရာက အောင်သွယ်လုပ်နေသဖြင့် လိမ္မာပါးနပ်စွာ သူမ၏  
 အလုပ်ကို ရပ်ဆိုင်းသွားအောင် သူမပြောလိုက်ချင်သည်။  
 ဂျွန်သည် တက္ကသိုလ်တွင်နောက်ဆုံးနှစ်၌ သင်ကြားနေ  
 စဉ်က အယ်လီဇဘတ်နှင့် တွေ့ဆုံပြီး လက်ထပ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့  
 နှစ်ဦးစလုံးက ငယ်ရွယ်ကြပြီး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အလွန်အမင်း  
 ချစ်ခင်ခဲ့ကြသည်။ ရှေ့တွင် ပြန်ဖူးနေသည့် ဘဝခရီးအတွက်  
 သူတို့မှာ အစီအစဉ်များ အပြည့်နှင့်ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ အိမ်  
 ထောင်သက်တွင် ပထမဦးဆုံး ခရစ္စမတ်ပွဲတော်ချိန်၌ အယ်လီ  
 ဇဘတ်နှင့် မမွေးသေးသော ကလေးတို့သည် ကားတိုက်မိရာ  
 လူပြည်ကို စွန့်ခွာသွားခဲ့ကြသည်။

ဖြေမဆည်နိုင်သူ ဂျွန်သည် သူ့အလုပ်တွင် စုံစမ်းနှစ်ဖြုတ်  
 လိုက်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဂျွန်သည် မကြာမီပင် နာမည်ကျော်  
 ကြား လူသိများသော စိတ်ခွဲပညာရှင်တစ်ဦးအဖြစ်သို့ ရောက်  
 လာခဲ့လေသည်။ သို့ပေမယ့် သူသည် ခရစ္စမတ်ပွဲတော်သို့ ရောက်  
 လျှင် မည်သူနှင့်မျှ မတွေ့ချင်။ သူတကာတွေနှင့် ရောနှောပြော  
 ခရစ္စမတ်ပွဲတော်တွင် မပျော်နိုင်တော့ပေ။

တယ်လီဖုန်းရုံးတွင်းမှအထွက်တွင် အပြင်၌စောင့်နေသူ  
 အမျိုးသမီးချောချောကလေးတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူမ  
 က သူ့ကိုဖော်ရွေစွာပြောပြသည်။ သူမ၏ မျက်စိအစုံတွင် သူ့အ

ခင်စုံမက်သည့် အရိပ်အယောင်များ သန်းနေသည်။ အမှန်  
 သည်း အမျိုးသမီးများက သူ့ကိုချစ်ခင်မြတ်နိုးကြသည်ကို သူ  
 သည်။ သူ၏စိတ်ခွဲကုသမှုယူသူ အမျိုးသမီးများကလည်း ဤ  
 သူ့အပေါ် တိမ်းညွတ်သည့်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အတွက်  
 သူ့အခက်အခဲနှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရဖူးသည်။

သူသည် ထိုအမျိုးသမီးလေးကို ကျောခိုင်းလိုက်ပြီး ကား  
 တက်၍ မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ဘယ်ကိုဟူ၍ ရည်ရွယ် ဦး  
 ည်ချက်တော့မရှိ။ နောက်ကျတင်းကြပ်နေသောစိတ်ကို ဖြေ  
 အတွက် စိတ်ကူးမိရာဘက်သို့ မောင်းနှင်နေခဲ့သည်။ အရှေ့  
 တားလမ်းမှ မားရစ်ဥယျာဉ် လမ်းသို့မောင်းသည်။ ထိုမှတ  
 ကွန်နယ်တီကတ်ဘက်သို့ ဦးတည်လိုက်ပြန်၏။

တစ်လမ်းလုံး၌စိတ်ကို ကားလမ်းပေါ်မှာသာ စူးစိုက်ထား  
 သည်။ ဟန်ဆင်အကြောင်းသို့ စိတ်ရောက်သွားလျှင် အခြားကိစ္စ  
 စိတ်သို့ စိတ်ကိုလွှဲပြောင်းပေးလိုက်သည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ညဉ့်သည်နက်လာခဲ့၏။ သူသည် ကား  
 သူ့အိမ်ဘက်သို့ ပြန်လည်လှည့်၍ မောင်းခဲ့လေသည်။  
 သူ့အိမ်ခန်းမကြီးရှိရာ အဆောက်အဦးကြီးရှေ့သို့ ကား  
 စိတ်လိုက်ပြီး အဆောက်အဦးအတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ အမြဲတန်း  
 ဆုံးကြိုနှုတ်ဆက်ပြီး သူ့အိမ်သားအကြောင်း သားသမီးများ  
 ကြောင်းပြောလေ့ရှိသူ တံခါးစောင့်မိုက်ခံသည် ယနေ့တွင်  
 မဆိတ်နေသည်။

အဆောက်အဦအတွင်းသို့ ရောက်လျှင် ဧည့်ခန်းကိုဖြတ်  
 ဘက်သွားသူ မန်နေဂျာဘင်ကတ်ကို တွေ့မြင်သော်လည်း  
 စာလက်ပြန်ပြု၍ ကယုာကသိ ထွက်သွားပြန်သည်။

“ဘာတွေဖြစ်နေကြပါလိမ့်” ဟု သူကမတွေ့တတ်အောင် ဖြစ်နေ၍ အံ့ဩမိသည်။ ဓာတ်လှေကားအတွင်းသို့ ရောက်သွားအခါတွင်လည်း ဓာတ်လှေကားမောင်းအက်ဒီကလည်း အမှုအဖျက်လျက် သူ့ကိုမကြည့် ဖျက်နှာလွှဲနေသဖြင့် ဂျွန်သည် ပိုမို စဉ်းစားရကြပ်လာသည်။

ဓာတ်လှေကားမှထွက်ခဲ့ပြီး သူ့အခန်းကိုဖွင့်၍ ဝင်လိုသည်။

အခန်းတွင်း၌ မီးဖျားထိန်ထိန်လင်းနေသည်။ မက်ဂရီဗီ သူ့ညှော်ခန်းတွင်း၌ စားပွဲအံ့ဆွဲကို ဖွင့်နေသည်ကို တွေ့လိုက် ရအောင် ဂျယ်လီက အိပ်ခန်းထဲမှထွက်လာသည်။ ဂျွန်သည် ရှေ့တရက် ဒေါသထောင်းကနဲထသွားသည်။

“ကျုပ်အိပ်ခန်းထဲမှာ ခင်ဗျားတို့ဘာလာလုပ်နေကြတာလဲ”

“ခင်ဗျားကိုစောင့်နေတာလေ ဒေါက်တာစတီဗင်” မက်ဂရီဗီက လေအေးအေးနှင့် ဖြေလိုက်သည်။

ဂျွန်သည် ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လာပြီး ပွင့်နေသော အံ့ဆွဲကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပိတ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဝင်လာတာလဲ”

“ကျုပ်တို့မှာ ရှာဖွေဝရမ်းပါတယ် ဒေါက်တာ” မက်ဂရီဗီက ဖြေသည်။

“ရှာဖွေဝရမ်း . . . တုတ်လား”

“မေးခွန်းတွေကို ကျုပ်ကမေးရမှာဒေါက်တာရဲ့”

“ခင်ဗျားရဲ့ရှေ့နေ မရှိသေးလို့ မဖြေလိုရင်လဲ မဖြေနေနိုင်ပါဘယ်”

အင်ဂျယ်လီက ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားရှေ့နေကို ခေါ်ချင်သလား” မက်ဂရီဗီက မေးလိုက်သည်။

“ရှေ့နေမလိုပါဘူး။ ကျုပ်ပြောခဲ့ပြီးပြီမဟုတ်လား။ ကျုပ်ရဲ့ ဘာအကျိုးကို ဒီနေ့မနက်က ဂျွန်ဟန်ဆင်ကိုငှားလိုက်တယ်လို့ မှတ်ပြီး ဒီအကျိုးကို ခင်ဗျားတို့ကျုပ်ရုံးခန်းထဲ ယူလာမှပဲ ပြန်ဆွဲရတာ။ ကျုပ်တစ်နေ့လုံး လူနာတွေနဲ့အတူ ရှိနေတာပဲ။ ကျုပ်ဘယ်အချိန်မှာ လူသတ်မှုကို ကျွေးလွန်နိုင်ပါ့မလဲ။ ဒီအကြောင်း ကျုပ်ရဲ့လူနာ မစွဲရောဘတ်က သက်သေခံနိုင်တယ်”

မက်ဂရီဗီနှင့် အင်ဂျယ်လီတို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လှမ်း ခြည့်လိုက်ကြသည်။

“နွေလည် ခင်ဗျားရုံးကထွက်သွားပြီး ဘယ်ကိုသွားပါ သလဲ” အင်ဂျယ်လီကမေးသည်။

“မစွဲဟန်ဆင်ဆီ သွားတယ်”

“ဒါကို ကျုပ်တို့သိပါတယ်။ အဲဒီကနေ ဘယ်သွားသလဲ” မက်ဂရီဗီက မေးမြန်းလိုက်ပြန်သည်။

“ကျုပ် ကားလျှောက်မောင်းနေတယ်”

“ဘယ်ကိုလဲ”

“ကွန်နယ်တီကတ်ကို”

“ခင်ဗျားဘယ်မှာ ညစာစားသလဲ”

“ကျုပ်မဆာလို့ ဘယ်မှာမှ မစားခဲ့ဘူး”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားကိုဘယ်သူမှ မမြင်မတွေ့ခဲ့ဘူးလို့ ဆိုလို့ ဘာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်”



“ခင်ဗျား တစ်နေရာရာမှာ ကား ဓာတ်ဆီသွားထည့်ဦးပေါ့” ဟု အင်ဂျယ်လီက လမ်းကြောင်းပေးသည်။

“ဘယ်မှာမှရပ်ပြီး ဓာတ်ဆီထည့်ပါဘူး”

“နေ့လည် ခင်ဗျားရုံးခန်းက ထွက်လာပြီးမှ ရုံးခန်းပြန်သွားသေးသလား”

မက်ဂရီဗီက ခပ်ပေါ့ပေါ့ မေးလိုက်သည်။

“မသွားပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ခင်ဗျား ရုံးခန်းထဲကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ဖျက်ဝင်သွားတယ်”

“ဘာဗျ . . . ဘယ်သူဝင်သွားခဲ့တာလဲ”

“ကျုပ်တို့မသိရသေးဘူး။ ခင်ဗျား ကျုပ်တို့နဲ့အတူ လိုက်ပြီး ကြည့်စေချင်တယ်။ ခင်ဗျားရုံးထဲက ပျောက်ဆုံးတာ ရှိရင် ခင်ဗျားပြောနိုင်မှာပေါ့”

“ပြောနိုင်ပါတယ်။ ဘယ်သူက ဒီအကြောင်းကို သတိပေးသလဲ”

“ညစောင့်က သတင်းပေးပါတယ်။ ခင်ဗျားရုံးခန်းထဲမှာ တန်ဖိုးရှိတဲ့ပစ္စည်းတွေ ထားသလားခေါက်တာ၊ ဥပမာ ငွေ၊ ခေဝါး စသည်ဖြင့်ပေါ့”

ဤမေးခွန်းကို အင်ဂျယ်လီက မေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ “ငွေအနည်းအကျဉ်းလောက် ရှိပါတယ်။ မူးယစ်ဆေးဝါးမျိုးမရှိပါဘူး။ ခိုးယူစရာဆိုလို့ ဘာမှမရှိဘူး။ ရုံးခန်းထဲခိုးပြီး ဝရောက်လာတာက အဓိပ္ပါယ်မဲ့နေပါတယ်”

“ကဲ . . . ဒါဖြင့်သွားကြစို့”

မက်ဂရီဗီက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ရှေ့မှဦးစွာ ထွက်သွားသည်။

သည်။ အင်ဂျယ်လီက ဤသို့ဖြစ်ပျက်ရသည့်အကြောင်းကို အားပေးတောင်းပန်သည့်အမှုအရာဖြင့် ခေါက်တာဂျွန်ကို ကြည့်သည်။ ဂျွန်ကလည်း နားလည်သည့်ဟန်ဖြင့် ဦးခေါင်းညိတ်ပြုလိုက်သည်။

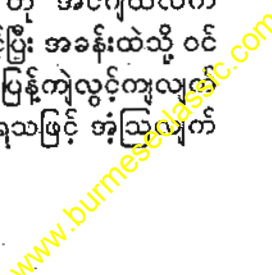
နောက် သူတို့အခန်းတွင်းမှ ထွက်ကာ အောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

ရဲများက သူ့ကို ကိုယ့်ရုံးခန်းကိုယ် ဖောက်ထွင်းဝင်ရောက်သည်ဟု သင်္ကာမှကင်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟုတော့ သူမထင်။ မက်ဂရီဗီက သူလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ရဲအရာရှိတစ်ဦး သေဆုံးခဲ့ရသည်အခဲမကြေဘဲ ဂျွန်ကိုအပြစ်ရအောင် တနည်းနည်းနှင့် သင်္ကာစွာနေသည်ဟု သူထင်မိသည်။ ထိုအဖြစ်ကလည်း ကြာခဲ့ပါး ငါးနှစ်ခန့်ပင် ကြာခဲ့ပေပြီ။ ထိုကာလအတွင်းမှာ မက်ဂရီဗီက မကျေမနပ်နှင့် ရန်ညှိုးသိုထားခဲ့ပြီး သူ့ကိုတစ်နေ့တွင် လက်ချေရန်အခွင့်ကို စောင့်ဆိုင်းရှာကြနေခဲ့ရောသလား။

အဆောက်အဦးရှေ့တွင် ရဲကားတစ်စီး ရပ်ထားသည်။ အဲဒီကားပေါ်သို့ တက်ခဲ့ပြီး ကားထွက်ခဲ့သည်။

ရုံးခန်းရှိရာ အဆောက်အဦးသို့ရောက်လျှင် ဂျွန်က ရှေ့မှတက်ခဲ့ပြီး သူ့အခန်းကိုဖွင့်ရန် သော့ကိုအိတ်ထဲမှ နှိုက်ထုတ်လိုက်သည်။

“တံခါးက သော့ဖွင့်ထားပြီးသားပဲ” ဟု အင်ဂျယ်လီက ပြောပြလိုက်သည်။ ဂျွန်က တံခါးကိုတွန်းဖွင့်ပြီး အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်ရာ ဧည့်ခန်းတွင် စာရွက်စာတမ်းများ ပြန့်ကျဲလွင့်ကျလျက် ဆွဲများလည်း ပွင့်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩလျက် တံခါးဆိုးသွားမိသည်။



“ချိုးဖောက်ဝင်လာသူတွေက ဘာပစ္စည်း လာရှာတယ်လို့ ဒေါက်တာထင်သလဲ” ဟု မက်ဂရီဗီက မေးလိုက်သည်။

“ကျုပ် မစဉ်းစားတတ်ဘူး။”

ဂျွန်သည် အတွင်းခန်းသို့ဝင်ရန် တံခါးဆီသို့လျှောက်ခဲ့ နောက်မှ မက်ဂရီဗီက ကပ်၍လိုက်ပါလာသည်။

ဆေးကုခန်းထဲတွင် စားပွဲများလဲလျက် ကြမ်းပြင်ပေါ် မီးအိမ်တစ်လုံးကဲ့သို့ ကော်ဇောပေါ်တွင် သွေးများစွန်းနေသည့် အခန်း၏ထောင့်တွင် ကြည့်မကောင်း ရှုမကောင်း အေး

ဖြစ်ပျက်နေသည်။ ကာရိုရောဘတ်၏ ရုပ်အလောင်း တွေ့ရသည်။ ကာရိုသည် ဝတ်လစ်စလစ်နှင့်ဖြစ်ပြီး သူ

လက်နှစ်ဖက်ကို နောက်ကျောတွင်ကပ်လျက် ဝိုင်ယာကြိုး တုပ်နှောင်ထားသည်။ ညာလက်လက်ချောင်းကလေးများ

နေပြီး မျက်နှာတစ်ခုလုံး ယောင်ရမ်းနေလျက် ပါးစပ်တွင် လက်ကိုင်ပုဝါ ကို ဆို့ထည့်ထားသည်။

ဂျွန်က ထိုရုပ်အလောင်းကို စိုက်၍ ကြည့်နေမိသည့် မက်ဂရီဗီနှင့် အင်ဂျယ်လီတို့က သူ့ကိုအကဲခတ်နေသည်။

“ခင်ဗျား စိတ်ထိခိုက်သွားပြီလား . . . ကဲ ထိုင်လိုက်ပါ။”

အင်ဂျယ်လီက နှစ်သိမ့်သည်။ ဂျွန်က ခေါင်းကိုရမ်း လှုပ်အသက်ပြင်းပြင်း ရှုနေပြီးမှ စကားပြန်ပြောသည်။

“ဘယ်သူ . . . ဘယ်သူကများ ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ပါလိမ့်ဗျာ”

“ဒါကို ဒေါက်တာက ကျုပ်တို့ကို ပြောပြရလိမ့်မယ်” ဟု မက်ဂရီဗီက ဆိုလိုက်သည်။

“ဘယ်သူမှ ကာရိုကို ရက်ရက်စက်စက် လုပ်စရာမရှိ

ဘူး။ ကာရိုက ဘယ်သူ့ကိုမှနာကျည်းအောင် ပြုခဲ့ဖူးတဲ့သူ တစ် ဘက်မဟုတ်ဘူး။”

“ဒီမှာဒေါက်တာ . . . ခင်ဗျားလေသံကို ပြောင်းဦးဗျာ။ နှစ်ဆင်အသတ်ခံရတုန်းကလဲ ဘယ်သူကမှ သူ့ကိုရက်ရက် စက်

စက် လုပ်ချင်တဲ့သူ မရှိပါဘူးလို့ ပြောတယ်။ ခုလဲ ဒီလေသံအ ခင်းပဲ။ ဘယ်သူကမှ ကာရိုကို နှိပ်စက်ချင်တဲ့လူ မရှိနိုင်ဘူးလို့

ပြန်ပြီ။ ဒီမိန်းကလေးက ခင်ဗျားဆီမှာ လေးနှစ်တိုင်တိုင် လုပ်လုပ်ခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားဟာ စိတ်ခွဲပညာဆရာဝန်၊ ဒါပေမဲ့

ခင်ဗျားက သူမအကြောင်း သူမရဲ့ဘဝကို မသိသလို ဂရုမစိုက် လို ပြောနေပြန်ပြီ”

မက်ဂရီဗီ၏အသံက အနည်းငယ်မာကြောလာသည်။ “ကျုပ် သူ့ကိုဂရုစိုက်ပါတယ်။ ဒီကလေးမလေးမှာ မကြာ

ခင်လက်ထပ်မယ့် ချစ်သူတစ်ယောက်ရှိတယ်။” “ချစ် ဆိုတဲ့လူ မဟုတ်လား။ သူနဲ့တွေ့ပြီး မေးမြန်းခဲ့ပြီးပြီ”

“သူကတော့ ဒီပြစ်မှုကြီးကို ကျူးလွန်ခဲ့သူ မဟုတ်ပါဘူး။ ကာရိုကို သူတကယ်မေတ္တာရှိနေပါတယ်။”

“ခင်ဗျားကာရိုကို နောက်ဆုံးဘယ်တုန်းက ဆိုပါတော့ ဘယ်အချိန်လောက်က အသက်ရှင်လျက် တွေ့ခဲ့ပါသလဲ”

“ကျုပ် ပြောခဲ့ပြီမဟုတ်လား။ မစွပ်စွဲခံရဘဲ သွားတွေ့ဖို့ ကတထွက်ခဲ့တဲ့အချိန်ပေါ့။ ကျုပ် ကာရိုကို ရုံးခန်း တံခါးတွေ

ဖွင့်ဖို့ မှာထားခဲ့သေးတယ်။” “ဒီနေ့မှာ နောက်ဝေဒနာရှင်တွေ့တိုတွေ့ဖို့ ချိန်းထားတာ

များ ရှိသေးသလား။”



“မရှိဘူး”

“ဒီလူသတ်မှုကို အရူးကြမ်းတစ်ဦးက ကျူးလွန်သွားတယ်လို့ ဒေါက်တာထင်သလား”

အင်ဂျယ်လီကပင် မေးလိုက်သည်။

“အရူးကြမ်းတစ်ဦးက ဝင်ပြီးကျူးလွန်သွားနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အရူးမှာလဲ ဒီပြစ်မှုကျူးလွန်ဖို့အတွက် အကြောင်းရှိရမှာပဲ”

“ဟုတ်တယ် . . . ကျုပ်လဲဒီလိုပဲ ထင်တယ်” ဟု မက်ဂရီဗီပြောလိုက်သည်။

ဂျွန်သည် ကာရိုအလောင်းရှိရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ ကာရိုကို ဒီလိုအတိုင်း ဘယ်လောက်ကြာ အေးထားကြဦးမှာလဲ”

“မကြာခင် အလောင်းကိုလာသယ်သွားပါလိမ့်မယ်”

အင်ဂျယ်လီက ဖြေကြားလိုက်သည်။

ဂျွန်က မက်ဂရီဗီဘက်သို့လှည့်ပြီး . . .

“သူ့အလောင်းကို ဒီအတိုင်းထားတာက ကျုပ်မြင်စေအောင်ဆိုတဲ့ သဘောလား” ဟု မေးလိုက်၏။

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ဒေါက်တာရုံးခန်းထဲမှာ လူသတ်လောက်အောင် အရေးကြီးတဲ့ စာရွက်စာတမ်း ပစ္စည်းများ သလား”

“မရှိပါဘူး”

“ခင်ဗျားရဲ့ ဝေဒနာရှင်တွေအကြောင်း မှတ်သားထားမှတ်တမ်းတွေကဧရာ”

ဂျွန်က ဦးခေါင်းကိုရမ်းပြလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားမှာ ကူညီချင်တဲ့ဆန္ဒ နည်းဆုံးရတယ်”

“ဘယ်သူပဲ ကျူးလွန် ကျူးလွန်၊ ဒီလူသတ်သမားကို ခင်ဗျားတို့ဖမ်းမိအောင် ကျုပ်က ကူညီချင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့မသိကြဘူးလား။ ကျုပ်ဖိုင်တွေထဲမှာ ဒီလူသတ်သမားကို ဖမ်းဆီးမိနိုင်ဖို့ရာ သဲလွန်စအကြောင်း ဘာမှမရှိဘူး။ ကျုပ် ဝေဒနာရှင်တွေအကြောင်း ကျုပ်သိတယ်။ သူ့ကိုသတ်ဖို့အကြောင်း လုံလုံလောက်လောက် ဘယ်သူ့မှာမှမရပါဘူး။ ဒီပြစ်မှုကို အပြင်က လူတစ်ဦးဦးက ကျူးလွန်တာပဲ”

“ဒီလူသတ်သမားဟာ ဒေါက်တာရဲ့ လူနာမှတ်တမ်း တစ်ခုခုကို အလွန်အမင်းလိုချင်နေတဲ့သူ မဟုတ်ဘူးလို့ ဘယ်လိုပြောနိုင်သလဲ”

“ကျုပ် ဖိုင်တွေကို သူ့ကိုင်မှမသွားတာပဲ”

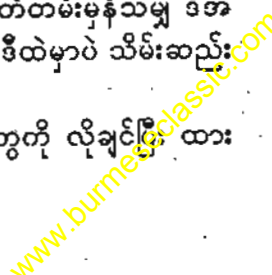
မက်ဂရီဗီသည် ရုတ်တရက်စိတ်မင်းစားစွာဖြင့် ဒေါက်တာ ဖျဒ်စတီဗင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ဘယ်လိုသိသလဲ၊ ခင်ဗျားစစ်ဆေးမကြည့်ရသေးတဲ့ဟာကို”

ဂျွန်သည် တစ်ဖက်ရှိနံရံဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး နံရံကပ်တံခါးကိုဖွင့်လိုက်သည်။ အတွင်း၌ တိပ်ခွေများထည့်ထားသည့် အိမ်အထပ်များကို မြင်ရသည်။

“ကျုပ်က စိတ်ဝေဒနာရှင်တွေရဲ့ မှတ်တမ်းမှန်သမျှ ဒီအတွင်းမှ ထည့်ထားတယ်။ တိပ်ခွေတွေလဲ ဒီထဲမှာပဲ သိမ်းဆည်းထားတယ်”

“လူသတ်သမားတွေက ဒီတိပ်ခွေတွေကို လိုချင်ပြီး ထား”



တဲ့နေရာကိုပြောဖို့ တာရီကိုညှင်းဆဲ နှိပ်စက်တာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

“ဒီတိပ်ခွေတွေထဲမှာ သူတို့လိုချင်တဲ့ အချက်အလက် တွေ ဘာမှမရှိပါဘူး။ တခြားအကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့် သတ်တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

ဂျွန်သည် ကာရို၏အလောင်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးမှ ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားတို့ သူ့ကိုဘယ်သူသတ်တယ်ဆိုတာ ရအောင် စုံစမ်းကြစမ်းပါဗျာ”

“စိတ်ချပါ . . . ကျုပ် လူသတ်သမားကို ရအောင်ရှာမယ်”

မက်ဂရီဗီက ဂျွန်ကိုစူးစိုက်ကြည့်ပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် အဆောက်အဦး အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာကြသည်။ မက်ဂရီဗီက အရေးတကြီးကိစ္စတစ်ခု ရှိသေးသည့်အတွက် ဒေါက်တာဂျွန်စတီပင်ကိုလိုက်ပို့ရန် အင်ဂျယ်လီကိုပြောလိုက်သည်။ နောက် နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်သွားလေ၏။

အင်ဂျယ်လီက ကားနှင့်ဒေါက်တာစတီပင်ကို လိုက်ပို့ သည့် ကားပေါ်၌ ရုတ်တရက် စကားမပြောကြ။ အတွေးကိုယ်စီနှင့် ရှိနေကြသည်။

အတန်ကြာမှ အင်ဂျယ်လီက စကားစ၍ပြောလေသည်။

“မက်ဂရီဗီဟာ ရဲအရာရှိကောင်းတစ်ယောက်ပါပဲ။ ဇစ်ဖရင်ဟာ သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ကို ပစ်သတ်တဲ့အတွက် လျှပ်စစ်တုလားထိုင်မှာ သေဆုံးသင့်တယ်လို့ ယုံကြည်နေတယ်ဗျ”

“ဇစ်ဖရင်ဟာ ခွဲသွပ်နေသူတစ်ဦးပဲ”

“ကျွန်တော့်အနေနဲ့တော့ ဒေါက်တာ့ရဲ့ယူဆချက်ကို လက်ခံပါတယ်”

“ဒါဖြင့် မက်ဂရီဗီက လက်မခံ” ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်ဟု ဂျွန်က ဆက်တွေးလိုက်သည်။

ငါးမိနစ်ခန့်အကြာတွင် ဂျွန်သည် သူ့အိပ်ခန်းသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် လက်ဖက်ခင်းနှင့် မက်ဂရီဗီသည် ရင်ခွဲရုံသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ရင်ခွဲရုံ၌ ကာရို၏အလောင်းကို ဆရာဝန်က ခွဲစိပ်စစ်ဆေးကြည့်နေသည်ကို စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ ပြီးစီးမှာ ဆရာဝန်ကို မက်ဂရီဗီက မေးမြန်းစုံစမ်းလေသည်။

သိလိုသည်ကို မေးမြန်းစုံစမ်းပြီးမှ ရင်ခွဲရုံမှထွက်လာရာ တွင် အတော်ညဉ့်နက်နေပြီဖြစ်သည်။ တက္ကစီပင် မရှိတော့ပေရာ ပတ္တရောင်လှည့် ရဲကားတစ်စီးကိုတွေ့သဖြင့် ၎င်းကိုပင် ရပ်တန့်စေပြီး သူ့ရုံးရှိရာသို့ ပို့ခိုင်းရတော့သည်။

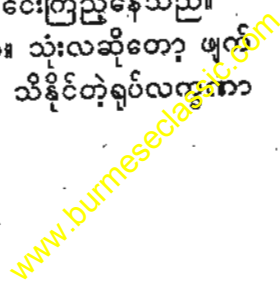
ဂရီဗီသည် ရုံးခန်းထဲသို့ဝင်လာသည်တွင် အခန်းထဲ၌ အင်ဂျယ်လီက သူ့ကိုစောင့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“အလောင်းတော့ စစ်ဆေးပြီးသွားပြီ”

“ဒီတော့”

“ကာရိုဟာ ကိုယ်ဝန်ကြီးနဲ့ဆိုတာ တွေ့ရတယ်” အင်ဂျယ်လီ အံ့အားသင့်ပြီး သူ့ကိုငေးကြည့်နေသည်။

“ကာရိုရဲ့ကိုယ်ဝန်က သုံးလရှိပြီတဲ့။ သုံးလဆိုတော့ ဖျက်ချဖို့အချိန်လဲ နှောင်းပြီ။ ရုတ်တရက်လဲ သိနိုင်တဲ့ရုပ်လက္ခဏာ မပေါ်သေးဘူး”



“အဲဒါနဲ့ သူ့ကိုသတ်မှုနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်လို့ ထင် သလား။  
 “အေး . . ဒါကမေးသင့်တဲ့ မေးခွန်းကောင်းတစ်ခုပဲ။ ဘာ  
 ချစ်သူနဲ့ ရတဲ့ကလေးဆိုရင် သူတို့လက်ထပ်လိုက်ကြရုံပဲပေါ့။  
 ဘာပြဿနာပေါ်စရာရှိသလဲ။ ဒါမျိုးဆိုတာ ဖြစ်နေကြအဖြစ်ပဲ  
 မဟုတ်လား။ ဒါမှမဟုတ် သူ့ချစ်သူနဲ့ ကလေးရှိပြီး ဒီနေ့က သူ့ကို  
 လက်ထပ်မယူချင်ဘူးဆိုရင်လဲ ဘာပြဿနာပေါ်စရာရှိသလဲ။  
 ကလေးမွေးလိုက်ရုံပဲ။ ယောက်ျားမရှိလဲ ဘာကိစ္စရှိသလဲ။ ဖြစ်  
 ရှိဖို့ဖြစ်စဉ် ဖြစ်နေကြတဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုပဲ”

“ကျွန်တော်တို့ ‘ချစ်’ နဲ့တွေ့ပြီးမေးကြတော့ သူကလက်  
 ထပ်ယူဖို့ စိစဉ်ထားတယ်လို့ ပြောတယ်”

“ဟုတ်တယ်လေ . . ဒီတော့ ကျုပ်တို့စဉ်းစားစရာက  
 အသားမဲ မိန်းမပျိုတစ်ဦးက ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ။ သူ ဘာလုပ်မလဲ  
 ကလေးအဖေဆီကိုသွားပြီး ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီဆိုတဲ့အကြောင်း  
 ပြောမယ်။ ဒီတော့ ကလေးအဖေက သူ့ကိုသတ်လိုက်ရော”

“ဒီလူဟာ လူရွေးပဲဖြစ်နေမှာပေါ့”

“ဒီလိုတွေကြည့်စမ်း။ ကာရိုက ကလေးအဖေဆီကို  
 သွားပြီးတော့ သူ့မှာကိုယ်လေးလက်ဝန်ရှိနေပြီ။ ဒါပေမဲ့ သူမက  
 ဒီကိုယ်ဝန်ကို ဖျက်မချနိုင်ဘူး။ ဒီကလေးကို မွေးရမယ်လို့ ပြော  
 မယ်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုရရင် ကိုယ်ဝန်ရှိနေလို့ သူ့ကိုလက်ထပ်  
 ဖို့ အကြပ်ကိုင်မယ်။ ဆိုပါစို့ . . . ကလေးအဖေကလဲ သူ့မှာ အိမ်  
 ထောင်နဲ့ဖြစ်နေလို့ လက်မထပ်နိုင်။ ဒါမှမဟုတ် သူက လူဖြူ  
 တစ်ယောက်ဖြစ်နေလို့ လက်မထပ်နိုင်။ ဥပမာပေါ့ကွာ သူက  
 နာမည်ကျော်ဆရာဝန်တစ်ဦး။ သူ့နဲ့ကိုယ်ဝန်ရှိတဲ့အကြောင်း လူ

စိကုန်ကြရင် သူ့ဂုဏ်သရေပျက်မယ်။ သူ့ရဲ့အလုပ်လဲ ထိခိုက်  
 သွားမယ်။ ပြီး သူ့ဘဝဟာ ပျက်စီးသွားတော့မယ်။ ဒီလိုဆို ဘာ  
 ဖြစ်လာနိုင်သလဲ”

“နေပါဦးဗျ . . စတီဗင်က ဆရာဝန်ပဲ။ သူ့အပေါ် သင်္ကာ  
 သနမကင်းမဖြစ်နိုင်အောင် သူ့မကိုသေစေနိုင်တဲ့ တခြားနည်း  
 စမ်းတွေ အများကြီးရှိတာပဲ”

“ရှိချင်လဲရှိမယ်။ မရှိချင်လဲ မရှိဘူး။ ဘယ်နည်းကိုသုံးသုံး  
 လေး သင်္ကာမကင်းဖြစ်စရာအချက် ရှိလာရင် သူ့ဆီကို ခြေ  
 ခံလိုက်နိုင်တာပဲ။ သူ့လွတ်အောင်ရှောင်ကွင်းဖို့ကတော့ အလွန်  
 အလွန်ခက်လိမ့်မယ်။ သူက အဆိပ်ဝယ်တယ်ဆိုပါတော့ တစ်စုံ  
 တစ်ယောက်ကတော့စာရင်းမှတ်ထားရမှာပဲ မဟုတ်လား။”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် . . ခင်ဗျားတွေ့ဆုံတဲ့ အမှုသွားအမှု  
 သာဟာ မခိုင်လုံသေးပါဘူး။”

“နေပါဦးလေ . . အပြီးမသတ်သေးပါဘူး။ သူ့ရဲ့စိတ်ဝေ  
 နာရင် ဂျွန်ဟန်ဆင့်ကိစ္စကို စဉ်းစားကြည့်စို့လား။ ဒါက  
 အဓိပ္ပာယ်မဲ့အမည်မသိ အရူးကြမ်းက သတ်သွားတယ်လို့ ဆို  
 တယ်။ ခု ကာရိုသတ်မှုကိုလဲ ဒီအတိုင်းပဲဖြစ်နေတယ်လို့ ဆိုပြန်  
 တယ်။ ကျုပ်က တိုက်ဆိုင်မှုဆိုတာကို မယုံဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်  
 က ဂျွန်ဟန်ဆင့်သတ်မှုနဲ့ ကာရိုကိုသတ်မှုနှစ်ခုမှာ ဘာများ  
 အဆက်အစပ်ရှိသလဲလို့ တွေးကြည့်မိတယ်။ ဟော ဒီနှစ်မှာဟာ  
 စိုက်ဆိုင်မှုမဟုတ်ကြောင်း ပေါ်လွင်လာတယ်။ ဒီလို စိတ်ကူး  
 ကြည့်စမ်း . . . ကာရိုက သူ့ရဲ့ခန်းထဲဝင်လာပြီး သူ့မမှာ ကိုယ်  
 နံရှိနေတဲ့အကြောင်း ပြောပြလိုက်တယ်။ သူတို့စကားများ ရန်  
 ခံကြရော . . သူမက သူ့ကိုခြိမ်းခြောက် ငွေတောင်းမယ်။ ဒါမှ

မဟုတ် သူမကိုလက်ထပ်ဖို့ တောင်းဆိုမယ်၊ တစ်ခုခုပေါ့လေ ဒီအချိန်မှာ ဝှန်ဟန်ဆင်က ဧည့်ခန်းထဲရောက်နေပြီး အောင်းနားထောင်နေမယ်၊ နောက် သူကစိတ်ခွဲကသင်ခေစဉ်မှာ စိတ်ထဲက သမ္မုတွေကို ဖွင့်အံ့ထုတ်တဲ့အခါမှာ သူ့ကြားခဲ့တဲ့အကြောင်းတွေ ပြန်လည်ပြောရင်းနဲ့ သူခံစားရတဲ့ ဒေါသစိတ်ပါ ပေါ်လာပြီ ဆရာဝန်ကို ကြိမ်းမောင်းမိလိမ့်မယ်”

“ခင်ဗျားဟာကလဲ ရမ်းဆချက်တွေချည်းပါကလား”

“ဒါပေမဲ့ အဖြစ်အပျက်နဲ့ ကိုက်ညီနေတယ် မဟုတ်လား ဟန်ဆင်ထွက်သွားတဲ့အခါမှာ သူကနောက်ကနေ တိတ်တဆိတ် လိုက်ပြီး နှုတ်ပိတ်သွားအောင် ဓားနဲ့ထိုးသတ်လိုက်တာပေါ့ နောက်တစ်ခါအခန်းထဲပြန်လာပြီးကာရိုကိုပါကိစ္စတုံးပစ်လိုက်ရော”

“ကျုပ်တော့ လက်မခံနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားက သက်သေ အထောက်အထားမရှိဘဲနဲ့ လူသတ်မှုတစ်ခုထင်နေတာပဲ”

“ဒီထက်ဘာသက်သေခံ အထောက်အထား လိုသေးသလဲ ကျုပ်တို့ဆီမှာ သက်သေခံအဖြစ် အလောင်းနှစ်လောင်း ရှိလေ၊ တစ်လောင်းက စတီဗင်ဆီမှာအလုပ်လုပ်တဲ့ ကိုယ်ဝန် အမျိုးသမီး၊ နောက်တစ်လောင်းက သူ့ရဲ့စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ဦး သူ့ရဲ့နဲ့ တစ်လမ်းကျော်မှာအသတ်ခံရတယ်။ နောက်ပြီး သူ့ဆီကတိပ်ခွေတွေကို နားထောင်ပါရစေဆိုတော့လဲ သူကငြင်းတယ်၊ ဘာပြုလို့လဲ၊ သူက ဘယ်သူ့ကို ဂဟကွယ်နေသလဲ၊ ကျုပ်ကတော့ လူသတ်မှုတရားခံအဖြစ် ဒေါက်တာစတီဗင်ကိုပဲ ရှာနေတာပဲ”

“ခင်ဗျားက သူ့ကိုတပ်အပ် ဇွတ်အတင်းစွပ်စွဲပြီး တရားခံ လုပ်တော့မှာလား”

“အေး . . သူကလူသတ်မှုကျူးလွန်တဲ့ တရားခံအစစ်”

“သူ့ကို ခင်ဗျား ဖမ်းတော့မှာလား”

“ခဏတော့ သူ့ကိုကြိုးရှည်ရှည်နဲ့ လှန်ထားရဦးမယ်၊ ဒီ အတော်အတွင်းမှာ မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင်အောင် သက်သေခံ အကြောင်းအချက်တွေ၊ အထောက်အထားတွေကို စုံအောင်ထပ် ချာဖွေရမယ် သူ့ကိုတရားခံအဖြစ်နဲ့ ဖမ်းပြီဆိုရင် လွတ်ပေါက် တစ်ကွက်မှ မရှိစေရဘူး”

ပြောပြောဆိုဆို မက်ဂရီဗီက အခန်းတွင်းမှထွက်သွား လေသည်။ အင်ဇွယ်လီက သူ့ကိုကြည့်လျက် အတွေးများစုံနေမိ သည်။ သည်အတိုင်းကြည့်နေပါက မက်ဂရီဗီသည် တစ်နည်း နည်းဖြင့် ဒေါက်တာစတီဗင်ကို တရားခံလုပ်၍ အချုပ်ထဲသို့ ဆွဲ သွင်းတော့မည်။ ဤအဖြစ်မျိုးကို သူကမလိုလားနိုင်ပေ။ နံနက်ကျ သွင်တော့ ကမ္ပတ်နီဘာတယ်လီကို ပြောပြရမည်ဟု စိတ်ပိုင်း ဖြတ်လိုက်သည်။



အခန်း (၄)

နံနက်ထုတ် သတင်းစာကြီးတိုင်းတွင် ကာရိုအား ရက်ရက်စက်စက်သတ်မှုကြီးအကြောင်းကို ရှေ့ဆုံးစာမျက်နှာတွင် စာလုံးမည်းကြီးများနှင့် ဖော်ပြကြသည်။

ဂျွန်သည် ထိုနေ့အဖို့ ဝေဒနာရှင်အားလုံးအား ချိန်းဆိုထားချက်များကို ဖျတ်လိုက်ရန် စိတ်ကူးမိသည်။ ညကလည်း တစ်ညလုံးအိပ်မရ။ ဖျတ်စီများတချိန်းစပ်နေသည်။ သို့သော်လည်း ဝေဒနာရှင်စာရင်းတို့ ပြန်လည်ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရာတွင် ဝေဒနာရှင်နှစ်ဦးမှာ အရေးကြီးနေသည်။ ယနေ့ ကုသမှုပျက်ကွက်လျှင် အခြေအနေ ဆိုးရွားသွားနိုင်သည်။ အခြားသုံးဦးမှာ ကုသမှု မပြုနိုင်ပါလျှင် တေည့်မြေဖြစ်၍ ရောဂါဆိုးနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူ့အတွက်လည်း စိတ်ကိုအအားမပေး။ အလုပ်ထဲ၌ စူးစိုက်နေခြင်းအားဖြင့် ခံစားနေရသည့် စိတ်ဒုက္ခများ ခေတ္တမျှ မေ့ပျောက်နေစေမည်။

ရုံးသို့ ဂျွန်သည်စောစောပင် ရောက်လာသည်။ သူ့ရုံးမရောက်မီပင် ဇွဲဝ၌ သတင်းထောက်များ ရောက်နှင့်နေကြသည်။ မနေ့တစ်နေ့တည်း လူသတ်မှုအကြောင်းကို မေးမြန်းကြရန် ဖြစ်သည်။ ဂျွန်တစ်လုံးတစ်ပါးမျှအဖြေမပေး။ အတွေ့လည်းမခံဖြင့် အတန်ကြာမှ သတင်းထောက်များ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ပြန်သွားကြတော့သည်။

သူ့ဆေးကုခန်းမှ တော်လေများကိုလည်း လဲထားပြီး ယခု

သအခြေအနေအတိုင်း ပြန်လည်ပြုပြင်ထားပြီးဖြစ်လေသည်။ ဆေးကုစဉ်က မှုမုန်ပုံစံအတိုင်းဖြစ်နေသည်။

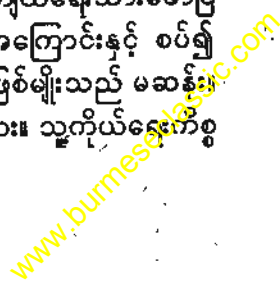
တံခါးပွင့်လာပြီး ပထမဦးဆုံးဝေဒနာရှင် ဝင်လာသည်။ သူ 'ဟဲရစ်ဆင်ဘတ်' ဖြစ်သည်။

ဟဲရစ်ဆင်ဘတ်သည် ထူးခြားသောအင်္ဂါရုပ်ရှိသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ့က နိုင်ငံတကာသံမဏိရောင်းဝယ်ရေး ကော်ပိုရေးရှင်းကြီးမှ ဒုတိယဌာနတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ့ရုပ်သွင်ကလည်း ထိုရာထူး၏ ပုံစံမျိုးနှင့် ကိုက်ညီသူတစ်ဦးပင်။

သူသည် ခုတင်ရှည်ကြီးပေါ်တွင် လဲလျောင်းလိုက်သည်။ နံရံကုသမှုတွင် ဤသို့ခုတင်ရှည်ကြီးပေါ်၌ သက်တောင့်သက်သာစွာနှင့် လဲလျောင်းပြီး မိမိ၏စိတ်တွင်း၌ ပေါ်လာသမျှ ရောက်အသမျှအတွေ့။ ခံစားမှု စသည်တို့ကို အချုပ်အတည်းမရှိဘဲ ပြောဆိုရသည်။

'ဘတ်' ကိုဆရာဝန်ပီတာဟက်ဒလီက သူ့ထံသို့အကုသခံနိုင်ထောက်ခံပြီး လွတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ 'ဘတ်' နှင့် ဆယ်မိနစ်မျှ စကားပြောမိသည်တွင် 'ဘတ်' သည် လူသတ်မှုကို စိတ်ညွတ်သည့်အပြင် စိတ်ချွတ်ယွင်း ပျက်ပြားနေသည့် ဝေဒနာရှင်နှစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရသည်။

ယနေ့ သတင်းစာကြီးများတွင် သူ့ရုံးခန်းတွင်း၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် လူသတ်မှုအကြောင်းကို အကြီးအကျယ်ရေးသားဖော်ပြထားသည်။ သို့သော် 'ဘတ်' သည် ဤအကြောင်းနှင့် စပ်၍ စစ်ခွန်းတစ်ပါးမျှမပြော။ ဤသို့သောအဖြစ်မျိုးသည် မဆန်းမတူသည့် အခြားကိစ္စဟူသမျှကို စိတ်မဝင်စား။ သူ့ကိုယ်ရေးကိစ္စ



များတွင်သာ နစ်မြုပ်နေသည်မှာ သူ့ရောဂါ၏ အင်္ဂါရပ်တစ်ခုပင်  
သည်။

“ခင်ဗျားအရင်က ကျုပ်ပြောတာတွေ မယုံခဲ့ဘူး။ ခု သူ့  
က ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ လိုက်နေတာ၊ သက်သေခံအချက်တွေ  
ပြီ”

“ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တို့အပြီးသတ် မဆုံးဖြတ်  
သဘောတူထားတယ်မဟုတ်လား၊ မနေ့က ကျုပ်တို့သဘော  
ချက်ရခဲ့တာက စိတ်အစွဲအလန်းက အမျိုးမျိုး အထင်အမြင်  
အောင်”

“ဒါက အစွဲအလန်းမဟုတ်ဘူး၊ သူတို့က တကယ်ပဲ က  
ကိုသတ်ဖို့ ကြိုးစားနေကြတာ”

“ကဲ၊ စိတ်ရောကိုယ်ရော ဖြေလျော့ချလိုက်ပါဦး”

ဘတ်က လဲလျောင်းနေရာမှထလိုက်ပြီး မျက်မှောင်က  
လျက်က ဆိုလိုက်သည်။

“ဒါပဲ ခင်ဗျားပြောတတ်တယ်မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျား  
ကျုပ်မှာရှိတဲ့ သက်သေခံအချက်တွေကိုတောင် နားမထောင်  
ဘူး၊ ခင်ဗျားလဲ ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့လူထဲက တ  
မဟုတ်ဘူးလို့ ဘယ်သူပြောနိုင်မှာလဲ”

“ကျုပ်က အဲဒီထဲမှာပါတဲ့ လူတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးဆို  
ခင်ဗျားသိပါတယ်၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ကြိုးစားပြီး တူညီ  
လုပ်ပါ။ ကျုပ်က ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးလေ”

ဂျစ်သည် စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်။ တဖြည်းဖြည်း

ဂါအခြေအနေ ကောင်းမွန်လာခဲ့ရာမှ ယခုတွင် တိုးတက်မှု  
သက်ပြယ်သွားရပြန်ပြီ။

ယခုအနေအထားမျိုးဆိုလျှင် ပထမဦးဆုံး ရောက်လာ  
ညီအချိန်က အခြေအနေသို့ပြန်ဆိုက်နေပေပြီ။ အလွန်  
ဉာဏ်ရှိ ထိတ်လန့်နေသည့် စိတ်ချွတ်ယွင်းပျက်ပြားနေသော  
ဆစ်ဦးအနေအထားပုံစံ ဖြစ်နေပြန်သည်။

‘ဘတ်’ သည် နိုင်ငံတကာ သံမဏိရောင်းဝယ်ရေး  
ထိပ်ရေရှင်းတွင် အောက်ခြေမှစတင်ရောက်ခဲ့သည်။ အမှုထမ်း  
စံ (၂၅) နှစ်အတွင်း သူ၏ထူးခြားသော ဥပဓိရုပ်နှင့် ဖော်ရွေ  
အစိတ်ထားတို့ကြောင့် ထိပ်တန်းသို့ရောက်လာခဲ့သည်။  
စိတ်တစ်ဆင့်မှာ ကော်ပိုရေးရှင်းကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌရာထူးရဖို့သာ  
သာသည်။

လွန်ခဲ့သော လေးနှစ်ခန့်က သူ၏ဇနီးနှင့် ကလေးသုံးဦး  
စုံ ဆောက်သင်တန်မြို့ ‘နေ့ရာသီဂေဟာ’ တွင် မီးလောင်၍  
ဆုံးသွားခဲ့ကြရရှာသည်။ ထိုအချိန်က ‘ဘတ်’ သည် ‘ဘဟား  
တွန်း’တွင် သူ၏အမြောင်မယားကလေးနှင့် ပျော်နေခဲ့သည်။  
ကြေကွဲဖွယ်ရာအဖြစ်ကြောင့် အများကထင်သည်ထက်  
ဆံကို ထိခိုက်ခဲ့သည်။ သူက ဘုရားတရားကြည့်ညိုသော  
အက်သလစ်တစ်ဦးဖြစ်၍ ဤအဖြစ်ဆိုးအတွက် သူသည်  
စိရိုသည်ဟု အရိုးစွဲအောင် ယုံကြည်နေသည်။ သူသည်  
ည်းဖြည်း ယင်းအဖြစ်ကိုပင် အမြဲတွေးနေပြီး စိတ်လက်  
တံကိုလျက် မှိုင်တွေ့ချနေတတ်သည်။

သူ၏မိသားစု သေဆုံးသွားရသည့်အတွက် သူက သူ့ကိုယ်



ကို အပြစ်တင်သည်။ သူကမူ မယားငယ်နှင့် ဖျော်ပါးနေသကဲ့သို့ သူ့မိသားစုမှာမူ မီးလောင်သေဆုံးသွားခဲ့ရသည်။ ဒါကို သူတို့ သိသည်။ သူ့သိသလို ဘုရားသခင်ကလည်း သိမည်။ နောက် အခြားသူများကလည်း သိကြမည်သာဖြစ်သည်။ သူတို့က သူ့ မုန်းတီးကြမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ့ကိုယ်တိုင်က ကိုယ်ကိုသူ မုန်းတီးနေပြီဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

သူတို့တတွေက တစ်နေ့နေ့တွင် သူ၏ယုတ်မာမှုကြောင့် ဖော်ထုတ်ကြဖို့ စောင့်နေသည်။ သူ့ကိုအကွက်ဆင်ပြီး ဖမ်းမည်။ ဒါပေမဲ့ သူကအလွန်ပါးနပ်သူတစ်ဦး မဟုတ်ပါလား။ သူ့ထောင်သည် ထောင်ချောက်မှာ မမိဖို့အတွက် သူသည် ဆောင်များ နေ့လည်စာစားသည့် အခန်းသို့ပင် မသွားဝေ သူ့ရုံးခန်းထဲမှာသာ စားသည်။

နောက်ပြီး သူသည် တတ်အားသရွေ့ လူများနှင့်မတွေ့ရအောင် ရှောင်နေသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ခန့်က သူတို့၏ကော်ပိုရေးရှင်းတွင် ဥက္ကဋ္ဌနေရာ လစ်လပ်ခဲ့သည်။ ထိုနေရာတွင် သူ့ကိုမခန့်ထားဘဲ ပြုလုပ်ပေးခဲ့ခြင်း ခန့်ထားခဲ့ကြသည်။ တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် အမှုအရာ ဥက္ကဋ္ဌနေရာ လစ်လပ်ပြန်သည်။ ထိုနေရာကိုလည်း သူ့ကိုမခန့်ဘဲ သူ့ကိုကျော်၍ အခြားလူတစ်ဦးကို ခန့်ထားလိုက်ကြသည်။ ထိုအခါတွင် လူများသည် သူ့ကိုလုပ်ကြံနေခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သူ့အထင်အမြင်ကို ပိုမိုခိုင်မာလာစေတော့သည်။

သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များကို ပွက်စွာ စုံစမ်းထောက်လှမ်းရေးများ လုပ်တော့သည်။ ည

ဖော်ကိုင်ဘက် အမှုဆောင်များ၏အခန်းထဲ၌ လျှို့ဝှက်အသံ ဆက်များထားသည်။ မကြာခင် သူ့လုပ်ရပ်များကို သိသွားကြသော သူ၏လုပ်သက်ရှည်ခြင်း၊ ရာထူးကြီးခြင်းတို့ကြောင့်သာ သူ့အလုပ်မှ မထုတ်ပယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ၏စိတ်များ ချွတ်ယွင်းပျက်ပြားလာသည်ကို ဒါရိုက်တာများက သိလာခဲ့ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဥက္ကဋ္ဌက တာဝန်တာဝန်နှင့် တွေ့ဆုံစမ်းသပ်ကုသရန် စီစဉ်ပေးလေသည်။ သူ့စိတ်ခန့် စစ်ဆေးမိလျှင်ပင် 'ဘတ်' သည် စိတ်ရောဂါသည် သိရှိသဖြင့် ဒေါက်တာဂျွန်စတီဗင်ထံ သူ့ကိုလွှတ်လိုက်ရလေသည်။

ယခုတော့ 'ဘတ်' အဖို့ဂျွန်ထံတွင် စိတ်ခွဲပညာအရ အကူအညီခံနေပြီ။

'ဘတ်' သည် ခုတင်ပေါ်လဲလျောင်းနေသည်။ သို့သော် သူသည် လက်နှစ်ဖက်စလုံးကို တင်းကြပ်စွာဆုတ်ထားသည်။

"ကဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့သက်သေခံ အထောက်အထားတွေကို ပြန်ပြပါဦး" ဟု ဂျွန်ကလိုက်လျော့ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"သူတို့ညက ကျုပ်အိမ်ထဲကို ဖောက်ထွင်းဝင်ရောက်လာစဉ်က သူတို့က ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့လာကြတာ၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က သူတို့ထက်လျင်တာပဲ၊ ဘာရမလဲ၊ ခုတော့ ကျုပ်က အိပ်ခန်းမှာ အိပ်ဘူး၊ စတိုခန်းထဲမှာအိပ်တယ်၊ သော့တွေ အထပ်ထပ်ထားတယ်လေ"

"ခင်ဗျား အိမ်ခန်းကို ဖောက်ထွင်းဝင်လာတဲ့အကြောင်း မတိုင်ဘူးလား"



“တိုင်လဲအပိုပေါ့၊ ရဲတွေကိုယ်တိုင်က ဒီလူတွေနဲ့ အတူပူးပေါင်းပြီး ကျုပ်ကိုသေကြောင်းကြံစည်နေတာဗျ၊ ကျုပ်တွေ့ရင် သေနတ်နဲ့ပစ်သတ်ဖို့ သူတို့က အမိန့်ပေးထားတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ လူတွေရှိနေရင် မပစ်ရဲဘူး၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကလဲ လူထဲမှာ ရောနေရတယ်”

“ခင်ဗျား ဒီသတင်းကို ကျုပ်ကိုပြောပြလို့ ဝမ်းသာပါတယ်”

“ဘာပြုလို့လဲ၊ ခင်ဗျားက ဒီသတင်းရတော့ ဘာလုပ်မလို့လဲ”

“ကျုပ်က ခင်ဗျားပြောသမျှတွေကို သေသေချာချာ ထောင်ခဲ့တယ်၊ နောက်ပြီး ခင်ဗျားပြောသမျှတွေကို ဟောပြောအသံဖမ်းစက်နဲ့ ဖမ်းထားပြီးပြီ၊ တကယ်လို့ သူတို့က ခင်ဗျားသတ်ဖြတ်ကြမယ်ဆိုရင် သူတို့ရဲ့ကြံစည်ချက်တွေ ဒီထဲမှာပဲ ဖြစ်လို့ ပြေးလို့မလွတ်ဘူးပေါ့”

“ဟာ၊ ဒီလိုဆို သိပ်ကောင်းတာပေါ့၊ သူတို့ဘယ်ပြေးလွှဲတော့မလဲ”

“ကဲ၊ ကဲ၊ လဲလျောင်းနေလိုက်ဦး”

‘ဘတ်’ က ခေါင်းညိတ်ပြီး မျက်စိကို စုံမှိတ်လိုက်သည်

“ကျွန်တော် သိပ်ပင်ပန်းတယ်ဗျာ၊ မအိပ်ရတာလဲကြားပြီ၊ မျက်စိမှိတ်ပြီး မအိပ်ရဲဘူးဗျာ၊ ဒီလို သူတို့နောက်က ချော့မြောင်းလိုက်နေပြီး ကြံစည်နေတာဟာ ဘယ်လိုဒုက္ခကြီးဆုံးလဲ၊ ခင်ဗျားသိချင်မှ သိမှာ”

“မသိဘဲနေပါ့မလား” ဟု ဂျွန်က စိတ်ထဲကပြောမိသည်

တိုလည်း မက်ဂရီဗီက ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံနေသည် မဟုတ်လား။

“ခင်ဗျား အိမ်ဖော်ကောင်လေးက အခန်းထဲကို ချိုးဖောက်လဲလာသံတွေ မကြားဘူးလား”

“ကျုပ် ပြောခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား၊ ဒီကောင်ကို အလုပ်က ဆုတ်ပစ်ခဲ့တာ နှစ်ပတ်တောင်ရှိပြီ”

ဂျွန်သည် သူ့ပြောစကားကို ကြားလိုက်ရလျှင် ယခင်သုံးလေးရက်က ပြောခဲ့သည့်စကားကို သတိရလိုက်သည်။ ထိုနေ့က သတ် က သူ့အိမ်စေ့ကောင်လေးနှင့် သူတို့ရန်ဖြစ်ကြသည့်ကြောင်းကို ပြောပြခဲ့သည်။ သူ၏အချိန်ကာလ အသိသည် စေ့ကလျားဖြစ်နေပေပြီဟု သိလိုက်၏။

“ခင်ဗျားက ဘာပြုလို့သူ့ကိုအလုပ်က ထုတ်ပစ်ရတာလဲ”

“သူက ကျုပ်ကိုအဆိပ်ခတ်သတ်ဖို့ ကြိုးစားတယ်လေ”

“ဘယ်လိုအဆိပ်ခတ်တာလဲ”

“ကြက်ဥနဲ့ ဝက်ပေါင်ခြောက်ထဲမှာ အဆိပ်ထည့်ကျွေးတာပေါ့ဗျာ”

“ခင်ဗျား မြည်းကြည့်သေးသလား”

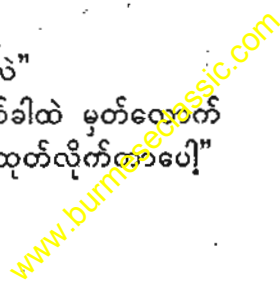
“ဘယ်မြည်းမလဲ”

“ဒါဖြင့် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အဆိပ်ခတ်ထားတာ သိသလဲ”

“အနံ့ရတယ်ဗျ”

“ခင်ဗျားက သူ့ကို ဘာပြောသေးသလဲ”

“သူ့ကိုဘာပြောစရာလိုလဲ၊ သူ့ကိုတစ်ခါထဲ မှတ်လေ့ဝက်လားလောက်အောင် ရိုက်နှက်ပြီး မောင်းထုတ်လိုက်တာပေါ့”



ဒေါက်တာဇွန်သည် စိတ်ယုတ်လက်ယုတ် ဖြစ်သွားမိနေသည်။ 'ဘတ်' ၏ အခြေအနေသည် ဆိုးရွားနေပေပြီ။ စောစောပိုင်းက သူထံသို့ရောက်လာခဲ့လျှင်တော့ 'ဘတ်' ကိုသက်သာအောင် ကုသနိုင်မည်ဟု ထင်သည်။ ယခုအချိန်တွင်မူ ရောဂါကျမ်းနေခဲ့ပါပြီ။

စိတ်ခွဲပညာ ကုထုံးတွင် ဝေဒနာရှင်သည် မိမိစိတ်ကို လျော့၍ သက်သောင့်သက်သာထားပြီး မိမိစိတ်၌ ထင်မြင်လေ့ရှိသော အာရုံများကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖြင့် ပြုရသည်။ မိမိစိတ်ထဲ၌ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပေါ်လာသော အာရုံများကို အဆက်မပြတ်ပြောရသည်။ ထိုသို့ပြောရင်း နောက်တွင် မသိစိတ်၏ သဲလွန်စ ပေါ်လာတတ်သည်။ သို့သော်စိတ်ပညာကုထုံးတွင် အန္တရာယ်တစ်ခု အမြဲတန်းကိန်းဝပ်နေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤကဲ့သို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထင်လာသော အာရုံများကို ဆက်တိုက်ထွက်ပေါက်ပေး၊ ထုတ်အံ့ဖြောင့်ဆိုရာတွင် စိတ်တွင်း၌ ကိန်းဝပ်နေသော အလိုရမက်ဆိုးများ စိတ်ယုတ်စိတ်ညံ့၊ စိတ်ကြမ်းတို့ပါ သားရဲတိရစ္ဆာန်ရှိုင်းများကဲ့သို့ ထိုးထွက်လွတ်မြောက်လာတတ်သည့်အတွက် ဖြစ်သည်။

စင်စစ် . . .

လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထင်လာသမျှ အာရုံများကို အံ့ထုတ်ပြောပြခြင်းသည် စိတ်ခွဲပညာကုထုံးတွင် ပထမအဆင့်သာ ဖြစ်သည်။ ဒုတိယအဆင့်က မသိစိတ်အလွှာအတွင်းအထိ ရောက်အောင် ထိုးထွင်းဖော်ထုတ်ရဦးမည်။

'ဘတ်' ကိစ္စတွင် ပထမအဆင့်လွတ်လွတ်လပ်လပ် စိတ်

တွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာသည့်အာရုံများကို ပြောပြရင်းမှ စိတ်ဆိုးတိတ်ညစ်၊ ဒေါသရမက်စိတ်တွေ့ပါ အံ့ထွက်လာခဲ့သည်။ သို့ပေမယ့် သူကအကုခံ ဝေဒနာရှင်ပီပီ စိတ်ခွဲကုဆရာကို ယုံကြည်ထားစားမှုမရှိဘဲ လိမ်ညာခဲ့သည်။ ဇွန်ကိုပင် သူ့ကိုသတ်ရန် ကြံစည်သူများထဲ၌ ပါမပါ စစ်ကြောနေခဲ့သည်။

အမှန်က 'ဘတ်' သည် အချိန်ကိုက် ဗိုလ်တစ်လုံးပင် ဖြစ်နေပြီ။ အချိန်မရွေး ပေါက်ကွဲတော့မည်။

"ဟဲ့ရစ်ဆင်၊ ကျွန်တော်ခင်ဗျားဆီက ကတိတစ်ခု တောင်းချင်တယ်"

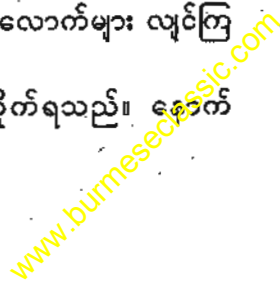
"ဘာကတိလဲ ဆရာ"

"ခင်ဗျားကို ကြံစည်နေတဲ့လူတွေဟာ ခင်ဗျားကို ချုပ်နှောင်ထားနိုင်အောင် ပရိယာယ်တစ်ခု ဆင်မယ်၊ ခင်ဗျားက ကြမ်းကြမ်းဆမ်းတမ်း အမှုတစ်ခုကို ကျူးလွန်လာအောင် သူတို့ထောင်လိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားဉာဏ်ရှိတဲ့သူပဲ၊ ဒါကိုမြင်မှာပဲ၊ ဒါကြောင့် ဘယ်လောက်ပဲ သူတို့က ခင်ဗျားကို နှိုးဆွနှိုးဆွ သူတို့ကို ဘာမှဆိုယ်ထိလက်ရောက် မကျူးလွန်ပါနဲ့၊ ဒီလိုဆို သူတို့ခင်ဗျားကို ဘာမှမလုပ်နိုင်ဘော့ဘူး"

'ဘတ်' က အလွန်ကျေနပ်သွားပုံရသည်။

"ဟုတ်ပြီ၊ ဆရာပြောတာ မှန်တယ်။ ဒါက သူတို့စီမံချက်ပဲ၊ ချုပ်တို့က ကြိုတင်သိထားတာက ဘယ်လောက်များ လျင်ကြမလဲနော်၊ မဟုတ်ဘူးလားဆရာ"

အပြင်ခန်းမှ တံခါးဖွင့်သံ ကြားလိုက်ရသည်။ နောက်ဆရာရှင်တစ်ဦး ရောက်လာပေပြီ။



“ကဲ ဒီနေ့တော့ တော်လောက်ပြီ”

“ဆရာ၊ ကျုပ်တို့ပြောတာတွေအားလုံး တိပ်ထဲမှာ သွယ်ထားပြီးပြီနော်”

“အားလုံးသွင်းထားပြီးပါပြီ၊ ဘယ်သူမှ ခင်ဗျားကို အတုတရ မလုပ်နိုင်တော့ဘူး”

“ကောင်းတယ် . . . ကောင်းတယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ‘ဘတ်’ က ခုတင်မှထ၍ သီးသန့်တံခါးဖွင့်၍ ထွက်သွားလေသည်။ သူထွက်သွားသည်ကို ဂျွန်က ကြည့်နေမိသည်။ သူ့တာဝန်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရတော့မည့်ဖြစ်၍ ရင်ထဲ၌ နာကျည်းမိသည်။ ‘ဘတ်’ သာ ၆ လလောက်စော၍ သူ့ထံလာခဲ့လျှင် မည်မျှကောင်းမည်နည်း။ ယခုတော့လွန်ကုန်ပြီ။

နောက် . . .

ရုတ်တရက် အတွေးတစ်ခုက ဦးနှောက်ထဲသို့ ဝင်လာကြကသီးမွေးညှင်းများ ထသွားမိသည်။ ဟဲရစ်ဆင်သည် လူသေသမားတစ်ဦးဖြစ်နေပြီလား။ ဂျွန်ဟန်ဆင်နှင့် ကာရိုတို့သတ်တို့တွင် သူပါဝင်နေခဲ့ပြီလား။ ဘတ်နှင့် ဟန်ဆင်တို့က သူ့ထံတွင် သူပါဝင်နေခဲ့ပြီလား။ ဘတ်နှင့် ဟန်ဆင်တို့က သူ့ထံတွင် အတုသခံနေသူ ဝေဒနာရှင်များပင် ဖြစ်ကြသဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးသည် တွေ့ဆုံနိုင်ခဲ့ကြသည်။ သူနှင့် ဟန်ဆင်တို့ စကြိုလမ်းတွင် တွေ့ဆုံရန် ကြံစည်နေသူထဲ၌ ဟန်ဆင်ပါ ပါဝင်နေသည်ဟု ထင်မှတ်မှားမိနိုင်သည်။ ဟန်ဆင်က သူ့နောက်မှလိုက်နေပြီး သူ့ကိုခြိမ်းခြောက်နေသည်ဟု အာရုံထင်လျှား ဖြစ်လာနိုင်သည်။

သွားလွန်ဝေဒနာကြွလာလျှင် သူ့ကိုရန်ပြုမည့်သူဟု ထင်မြင်လာပါက ထိုသူကိုသတ်ဖြတ်ရန် ဝန်မလေးတတ်ပေ။ သူ့က ဤသွားလွန် ဝေဒနာကို ခံစားလာရသည်မှာ မည်မျှကြာခဲ့သနည်း။ သူ့မိသားစုသည် မတော်တဆ မီးလောင်သေဆုံးခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။ အမှန်ပင် မတော်တဆလော။ ဂျွန်သည် ယင်းကိစ္စကို သေချာအောင် စုံစမ်းရဦးမည်။

သူသည် အတွေးကိုဖြတ်ပြီး နေရာမှထကာ တံခါးကိုဖွင့်ထိက်သည်။

“ဝင်ခဲ့ပါ” ဟုခေါ်လိုက်၏။

ဝင်လာသူက ‘အန်ဘလိတ်’ ဖြစ်သည်။ သူမသည် ပြေပြစ်ချောမွေ့လှပသုတစ်ဦးပင်။ ဆူမကိုမြင်လိုက်ရလျှင်ပင် ဝမ်းထဲ၌ ခွေးသွားပြီး စိတ်များလှုပ်ရှားသွားမိသည်။ အယ်လစ်ဇဘက်နှင့်တွေ့ပြီးသည့်နောက် ယခုအကြိမ်မှာသာ သူ၏စိတ်များ လှုပ်ရှားမိခြင်းဖြစ်သည်။

‘အန်ဘလိတ်’ သည် အရပ်မြင့်မြင့်၊ ပြည့်ဖြိုး၍ အချိုးအဆစ်ပြေပြစ်လှပပြီး ခါးရင်၊ တင်တို့မှာ ထူးထူးခြားခြား ပေါ်လွင်သည်။ သူမသည် ဉာဏ်ပညာလည်း ထက်မြတ်ပုံရသည်။ သူမအသံက နူးညံ့သိမ်မွေ့လှသည်။

သူမသည် အသက် ၂၅ နှစ်ခန့်ရှိပြီ။ ဂျွန်တွေ့ခဲ့ရသည့် မိန်းမများထဲတွင် အလှပဆုံးဟုပင် ပြောရပေမည်။

သူမသည် ဂျွန်ဆေးကုခန်းသို့ ရက်သတ္တသုံးပတ်ခန့်က ကြိုတင်ချိန်းဆိုချက် မပြုဘဲနှင့် ရောက်လာသည်။ ကာရိုက ဒေါက်တာစတီဗင်၏စိတ်ခွဲကု အစီအစဉ်များ ပြည့်စုံပြီဖြစ်၍

ဘယ်နည်းနှင့်မျှ လူနာသစ်ကို လက်ခံနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ သို့ပေမယ့် 'အန်' က အတင်းအကြပ်ပင် စာရင် သွင်းပေးရန် တောင်းပန်တိုးလျှိုးနေသောကြောင့် သူမထံ ခေါက်တာ့ဆိုသို့ ပို့ပေးခဲ့ရသည်။

အန်သည် အိမ်ထောင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ သူ့ပြဿနာကိုတော့ သူမကိုယ်တိုင် အတိအကျမသိ၍ မပြောနိုင်။ သူမမှာ ပြဿနာရှိနေသည်ဟူ၍ပင် အသေအချာ မပြောနိုင်ရှာ။ မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဆရာဝန်တစ်ဦးက ညွှန်လိုက်သောကြောင့် လာကြောင်းပြောပြသည်။

ပထမ၌ ဂျွန်က သူ့ထံတွင် ဝေဒနာရှင်များ ပြည့်နေသဖြင့် အချိန်မပေးနိုင်အောင် ရှိနေသည့်အကြောင်းကို ပြောပြပြီး အခြားသင့်တော်သူ စိတ်ခွဲကုဆရာဝန်ထံ ပို့ပေးမည်ဟု တာဝန် ယူသော်လည်း သူမက ဂျွန်နှင့်ပင် 'အကုအခံပါရစေဟု ပြောနေသည့်အတွက် နောက်ဆုံး၌ လက်ခံလိုက်ရသည်။

အပြင်ပန်းတွင် သူမအနေဖြင့် စိတ်ပုံမှန်ရှိပုံရသည်။ စိတ်သောကဖိစီးမှုတော့ ရှိတန်သရွေ့ ရှိနိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂျွန်က သူမ၏ စိတ်ဝေဒနာမှာ ခိုးခိုးရှင်းရှင်းသာဖြစ်၍ လွယ်လွယ်ကူကူ ကုသပျောက်ကင်းနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။

အန်ဘလိတ်သည် စိတ်ခွဲကုသမှုကို တပါတ်လျှင် နှစ်ကြိမ်ဖြင့် သုံးပါတ်မျှအကုသခံခဲ့သည်။ သို့သော် ဂျွန်သည် အန်အကြောင်းကို မယ်မယ်ရရ မသိခဲ့ရသေးပေ။ သို့သော်လည်း သူ့အကြောင်းကိုတော့ သူ့ပိုပြီး သိလာခဲ့ရသည်။ သူသည် အန်အား အယ်လီဇဘက် ဆုံးပါးသွားပြီးမှ ပထမဦးဆုံးအကြိမ်

မတ္တာသက်ဝင်ချစ်ခင်နေမိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ပထမအကြိမ် ဆေးကုသခံယူသည့်အခါတွင် ဂျွန်က သူမအား . . .

“ခင်ဗျားယောက်ျားကို ခင်ဗျားမေတ္တာရှိရဲ့လား” ဟု မေးလိုက်သည်။

“ရှိပါတယ်ဆရာ၊ သူကကြင်နာတတ်ပြီး ကြံ့ခိုင်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါပဲ”

“သူက ခင်ဗျားအဖေနဲ့ ရုပ်ရည်တူတဲ့လူ၊ ဆိုလိုတာက 'မခင်တိုယ်ပွားရုပ်' လို့ မှတ်ယူထားခဲ့သလား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်မက 'မခင်ကိုယ်ပွားရုပ်' ကို မရှာပါဘူး၊ ကျွန်မတို့မိသားစုက ပျော်မွေ့အေးချမ်းခဲ့တဲ့ မိသားစုပါ”

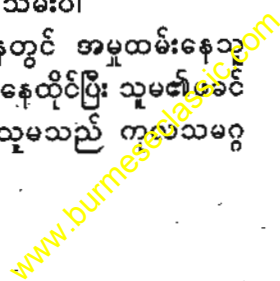
“ဘယ်မှာမွေးဖွားသလဲ”  
“ရီဗီယားမှာ”

“မိဘနှစ်ပါးစလုံး ရှိသေးလား”  
“ဖေဖေတော့ ရှိပါတယ်၊ မေမေကတော့ ကျွန်မ ၁၂ နှစ်သမီးမှာ ဆုံးသွားပါတယ်”

“ခင်ဗျား မိဘနှစ်ပါးက ချစ်ချစ်ခင်ခင်ပဲလား”  
“ဟုတ်ပါတယ်၊ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ခင်မြတ်နိုးကြပါတယ်”

“မွေးချင်းပေါက်ဖော် ရှိသလား”  
“မရှိပါဘူး၊ ကျွန်မက တစ်ဦးတည်းသမီးပါ”

နောက် သူမက နိုင်ငံခြားရေးဌာနတွင် အမှုထမ်းနေသူ မခင်နှင့်အတူ နိုင်ငံခြားတွင် သွားရောက်နေထိုင်ပြီး သူမ၏မခင်နောက်အိမ်ထောင်ပြုသည့်အချိန်တွင် သူမသည် ကုသသမဂ္ဂ



နဲ့ ဝဲကားပြန်အဖြစ် အလုပ်ဝင်လုပ်ခဲ့သည့်အကြောင်း၊ 'ဘယားမား' တွင် သူ့ယောက်ျားနှင့် တွေ့ဆုံချစ်ကြိုက်ပြီး လက်ထပ်ခဲ့သည့်အကြောင်းများကို ပြောပြသည်။ သူတို့လက်ထပ်ခဲ့သည်မှာ ၆-၈ နှစ်ကြာပြီး ယခုအခါ နယူးဂျာစီတွင် နေထိုင်သည်ဟု ပြောပြသည်။

သူမအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဂျစ်က ဤမျှလောက်သာ သိရသည်။ သူမ၏ဝေဒနာနှင့် ဆက်စပ်ပြီး သဲလွန်စတုရန်းဘာတစ်ခုမှ ရှာမရနိုင်။ သူမအနေဖြင့် သူမပြဿနာကို ထုတ်ဖော်ရန် စိတ်တွင်းခုခံမှုများ ရှိနေသေးသည်။

'အန်' ပထမအကြိမ်ပေးကမ်းစဉ်က သူမေးခဲ့သည့်မေးခွန်းများကို ပြန်လှန်စဉ်းစားမိသည်။

"မစွမ်းဘဲလိက်၊ ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ပြဿနာဟာ ခင်ဗျား ယောက်ျားနဲ့ ပတ်သက်တယ်လို့ ထင်သလား"

အဖြေမပေး။

"ခင်ဗျားတို့လင်မယား အိမ်ထောင်ရေးမှာ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုပေးနိုင်ခဲ့ကြသလား"

ရှက်ကိုးရှက်တန်းနှင့် 'ဟုတ်ကဲ့' ဟုဖြေသည်။

"ခင်ဗျားယောက်ျားက တခြားမိန်းမ ရှုတ်ပွေနေသလား"

"မရှုတ်ပါဘူး"

"ခင်ဗျားကတော့ တခြားယောက်ျားတစ်ဦးနဲ့ မေတ္တာဇာတ်ခင်းခဲ့သလား"

"မခင်းပါဘူး"

ဂျစ်မှာ အကြံအိုက်လာသည်။ သူပြဿနာကို မည်သည့်

တွက်ကစပြီး ဝင်ရမည်မသိတော့။ သူမစိတ်တွင်း တံတိုင်းကြီး ခည်သို့ဖြိုချရမည်ကို စဉ်းစားသည်။

"ခင်ဗျားတို့ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စနဲ့ ရန်ဖြစ်ဖူးသလား"

"မဖြစ်ဖူးပါဘူး။ သူ့က ငွေကုန်ရက်ရက်ရောရော ပေးအပ်ပေးပါတယ်"

"ယောက်ျားမတွေနဲ့ကော ပြဿနာရှိသလား"

"မရှိပါဘူး"

"ခင်ဗျားယောက်ျားက မူးယစ်ဆေးဝါး မှီဝဲသလား"

"မမှီဝဲပါဘူး"

"ခင်ဗျားယောက်ျားက လိင်တူတပ်မက်သူများ ဖြစ်နေသလား"

သူမက ရယ်လိုက်သည်။

"မဟုတ်ပါဘူး"

သူက လက်မြှောက်ရတော့မလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ သာမန်အားဖြင့်ဆိုပါက သူလက်လျှော့လိုက်ရပေတော့မည်။ သို့ရာတွင် အန်ကို လက်မလျှော့ချင်ပါ။ အမှန်ကိုဆိုရပါမူ အန်ကို မမြဲတွေ့နေချင်သည့်ဆန္ဒ သူ့ရင်တွင်း၌ ကိန်းအောင်းနေခဲ့ပြီ။

ယခုအကြိမ် အန် သူမအခန်းသို့ဝင်လာသောအခါ ဝမ်းသာသည်။ အန်ကို တွေ့မြင် စကားပြောနေရဦးမည် မဟုတ်ပါလား။

အန်က ရုံးခန်းထဲသို့ဝင်လာခဲ့ပြီး ထုံးစံအတိုင်း ခုတင်ပေါ်၌ လျောင်းခြင်းမပြုသေး။

"ကျွန်မ ခုလာခဲ့တာက ဝေဒနာရှင်အဖြစ် မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်ဆွေတစ်ဦးအနေနဲ့ပါရှင်"

“ဪ . . ဆိုပါအုံး”

“သတင်းဆိုးကြီးကို ကြားလိုက်ရလို့ ကျွန်မဘာများကူ နိုင်မလဲလို့တွေးရင်း လာခဲ့တာပါ”

သူ့ကို စာနာပြီး အရေးတကူ အကူအညီပေးရန် လာ သည်ကိုကြားရသည့်အခါ ဂျိန်မှာ ဝမ်းသာဝမ်းနည်း ကြေညာ သလိုလို ခံစားမိသည်။ သူ့တွင် ကျရောက်ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက် များကို အားလုံးအံ့ထုတ်ပြောပြလိုက်ချင်သည့်ဆန္ဒများ တဖန် ဖွားပေါ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် သူကဆရာဝန်၊ သူမက သူ၏လူမ ဖြစ်နေသဖြင့် ပြောရန်ခက်နေပြန်သည်။ မက်ဂရီဗီက လူသတ် များနှင့်ပတ်သက်၍ သူ့ကိုသင်္ကာမကင်းဖြစ်နေသည့်အကြော သူ့မှာ ညဉ့်လည်းအိပ်မက်ဆိုးပမာ ထိုလူသတ်မှုကြီးများက ခြိ ခြောက်နေပုံကို ပြော၍မဖြစ်နိုင်။ ပြီးနောက် ဂျိန်က သူမသို့ တစ်ဦး၏ ဆွတ်ခူးရန်ခက်ခဲလှသူလေးကို မေတ္တာသက်ဝင်နေ ဖြစ်၍ ပိုမိုခက်ခဲရပြန်သည်။

သူစဉ်းစားနေသည်ကို အန်က ခပ်ထွေထွေကလေး ငေးကြည့် နေရင်းက စကားစလိုက်သည်။

“ကာရီကို ကျွန်မ တော်တော်ခင်မင်မိခဲ့တယ်၊ ဘယ်လောက် လူကများ ရက်ရက်စက်စက် ပြုရက်ပါလိမ့်”

“ကျွန်တော်လဲ မသိရဘူး”

“ရဲ့တွေကကော မသိကြဘူးလား ဆရာ”

“သူတို့မှာတော့ ထင်မြင်ချက်တွေ ရှိမှာပေါ့လေ”

“ဆရာ၊ ဘယ်လိုခံစားနေရမယ်ဆိုတာ ကျွန်မ စာနာ နားလည်ပါတယ်ရှင်၊ ဒါကြောင့်လဲ ဒီအဖြစ်တွေနဲ့ပတ်သက်

“ဒီတွေရောက်နေရသူကို တတ်နိုင်သမျှ ဖြေသိမ့်ဖို့ လာခဲ့ရတာ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အန်ရယ်”

“ကျွန်မအတွက်ကတော့ ဆက်ပြီးလာစရာ မလိုတော့ဘူးလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ဇနီးမောင်နှံ ဥရောပတိုက်ကို နောက် မှတ်မှာ အလည်ထွက်ကြတော့မလို့ စီစဉ်ထားပါတယ်”

“ဪ . . ကောင်းပါတယ်”

“ကျွန်မ ဆရာအချိန်တွေကို လာဖြုန်းတီးနေမိသလားရှင်၊ ဘာပဲပန်းပါတယ်”

“အို . . မဟုတ်တာကွယ်၊ ဒါပေမဲ့ အန် နောက်တစ်ခေါက် တွာ လာစေချင်ပါသေးတယ်”

“ဘာပြုလို့လဲရှင်”

ဘာပြုလို့လဲဆိုသည့် မေးခွန်းကို သူဖြေကြားရန် ရင်ထဲ ခင်စကားလုံးများ အပြည့်ရှိနေပါသည်။ အားလုံးဖွင့်ဟပြောဖို့ မတော့ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဖြစ်နိုင်။ ထိုစကားလုံးများကို ထည့်ပင် သိမ်းဆည်းထားရမည်သာ ဖြစ်သည်။

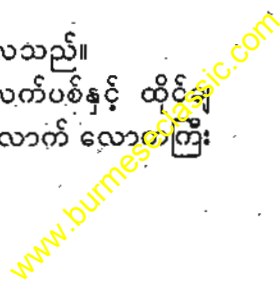
“ဒီလိုလေ အန်ရဲ့၊ ပြဿနာ ပြေလည်အပြီးသပ်တဲ့သဘော ခနန်းသိမ်းနှုတ်ဆက်ပွဲသဘောမျိုးပေါ့”

“ဆရာက လာစေချင်ရင် လာခဲ့ပါမယ်”

“ကောင်းပါပြီ၊ သောကြာနေ့ ဆရာစောင့်နေပါမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ”

အန်က နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခွာသွားလေသည်။ ဂျိန်က ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ်နှင့် ထိုင်ချိတ်၏။ သူတစ်သက်တာတွင် ဤအချိန်လောက် လောတကြီး



တွင် တစ်ယောက်ထီးတည်း ရှိနေရသည်။ အဲဒါပဲ။ တစ်ခါ  
မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဖူးပေ။ လောကပြင်ကျယ် လူများအလယ်တွင် သူ  
တစ်ယောက်ထီးတည်း။ ဒုက္ခများဝေလျက် စိတ်ညှိုးငယ်နေ  
သည်ကို သူနားလည်လိုက်သည်။ သို့ပေမယ့် သူ့အဖို့ ဘာ  
မတတ်နိုင်။ လက်မှိုင်ချရတော့မည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေသည့်  
သူ့ကို ဝိုင်းဝန်းထားသည့် အဖြစ်ဆိုးများတွင် အဖြေတ  
ခုတော့ ရှိရမည်။ မက်ဂရီဗီက ထိုအဖြေကို မရှာနိုင်သေး  
သူကဦးအောင် ရှာဖွေရပေမည်။ သို့မဟုတ်က သူ့ဘဝ  
မက်ဂရီဗီက ဖျက်ဆီးဖြစ်ပေတော့မည်။

လက်ဖတင်နှင့်မက်ဂရီဗီက လူသတ်မှုကြီးနှစ်ခုတွင် သူ  
သင်္ကာမကင်း ဖြစ်နေသည်။ သူက ဤလူသတ်မှုကြီးများ  
ကင်းရှင်းပါသည်ဟုသော သက်သေအထောက်အထားကိုလည်း  
မပြနိုင်။ သို့ဖြစ်လျှင် မကြာမီ သူ့ကိုဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်တော့မည်  
ထိုအခါ၌ သူ့လုပ်ငန်းသည် ဖျက်စီးရတော့မည်။ လူသတ်မှုကြီး  
ပါဝင်သည်ဟု သင်္ကာမကင်း၍ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခံရသူ ဆရာ  
ထံ မည်သည့်ဝေဒနာရှင်များက လာရောက်ကြဦးမည်နည်း  
နောက်ပြီး . . .

အိမ်ထောင်ရှင်မတစ်ဦးကို ချစ်ခင်မိနေသည့် သူ့ဘဝ  
ဘာများမျှော်လင့်စရာ ရှိပါဦးမည်နည်း။



အခန်း (၅)

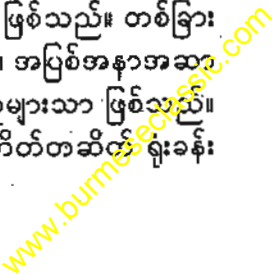
မစွတ်ဘလိတ် ထွက်သွားပြီးနောက် ချိန်းဆိုထားသည့်  
အားအတိုင်း ဝေဒနာရှင်များ ရောက်လာသည်။ ၎င်းတို့ကို  
မြန်းခြင်း၊ သူတို့အား လဲလျောင်းစေပြီး သူတို့အာရုံ၌ ထင်လာ  
မှုကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောပြခိုင်းသည်ကို နားထောင်နေ  
သော်လည်း တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်ကလွင့်သွားသည်။ ညနေပိုင်း  
၅ နာရီပင် ဝေဒနာရှင်များ စဲသွားတော့သည်။

အချိန်က ၇ နာရီခန့်ပင် ရှိလေပြီ။ ဂျစ်သည် စိတ်မော  
မောဖြင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သွားသဖြင့် နံရံကပ်ဘီရိုတွင်းမှ ဝီစကီ  
ဆင်းကိုထုတ်ပြီး တစ်ခွက်သောက်ချလိုက်မိသည်။ ရုတ်ချည်း  
စဲဦးခေါင်းထဲတွင် ရီဝေလာသဖြင့် နံနက်ကတည်းက မည်သည့်  
အာမျှ မစားရသေးသည်ကို အမှတ်ရတော့သည်။

သူသည် ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင်ထိုင်လိုက်ပြီး လူသတ်မှု  
အကြောင်းကို စဉ်းစားကြည့်၏။ အမှန်က သူ့လူနာများ  
ဝေဒနာမှတ်တမ်းများထဲတွင် လူသတ်မှုကျူးလွန်လောက်အောင်  
နံ့ဖိုးရှိသည့်အချက်အလက်များ မရှိကြောင်း သူသိပါသည်။

ခြိမ်းခြောက်ငွေညှစ်သူတစ်ဦးက မှတ်တမ်းများကို တိတ်  
ဆိတ်ခိုးဝှက်နိုင်သည်ကို သူ မငြင်းလို။ သို့သော် ငွေညှစ်တတ်  
များသည် သူ့ရဲဘောကြောင်သူများသာ ဖြစ်သည်။ တစ်ခြား  
တစ်ဦး၏ ချွတ်ယွင်းချက်၊ အားနည်းချက်၊ အပြစ်အနာအဆာ  
ကို အခွင့်အရေးယူပြီး ငွေညှစ်တတ်သူများသာ ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ထိုကဲ့သို့သောသူတစ်ဦး တိတ်တဆိတ် ရူးခန်း





ထဲသို့ဝင်အလာ ကာရိနှင့်မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ဆုံကြရာ၌ ကြောက်  
အားလန့်အားဖြင့် လူသတ်မှုကို ကျူးလွန်သွားနိုင်သည်။ သို့  
မယ့် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ရက်ရက်စက်စက် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း  
သတ်မှုမျိုးကိုတော့ ကျူးလွန်မည်မဟုတ်။

ဂျိမ်သည် ကုလားထိုင်၌ထိုင်ကာ လွန်ခဲ့သောနှစ်ရက်  
ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရသည့်ကိစ္စများကို ပြန်ပြောင်းတွေးတော စစ်ကြော  
မိသည်။ နောက်ဆုံး၌ အဖြေရှာမတွေ့သဖြင့် သက်ပြင်းရှည်ပြ  
ချလိုက်ကာ နေရာမှထလိုက်သည်။

သူရုံးခန်းမှထွက်လာသည်အချိန်တွင် ၉ နာရီထိုးနေပြီ  
သည်။ သူ့အပြင်သို့ ထွက်လာချိန်တွင် ဆီးနှင်းများ တစ်  
ကျနေ၏။ လမ်းတစ်ဘက်မှ ကုန်ပဒေသာဆိုင်ကြီးတွင် ဆိုင်းဘု  
ကြီးဆွဲထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆိုင်းဘုတ်တွင် 'ခရစ္စတ  
ပွဲတော်အတွက်ဝယ်ယူရန် ၆ ရက်သာရှိတော့သည်' ဟု ရေးသ  
ထား၏။

လမ်းပေါ်၌ လူပါးနေပေပြီ။ သူသည် သူ့ကားထားရာ  
ဘက်ရှိ ကားရုံသို့ သွားရန်လမ်းကိုဖြတ်ကူးလိုက်သည်။ ထို  
အလယ်သို့အရောက် သူ့နောက်မှကားစက်သံ ကြားရသဖြင့်  
လှည့်အကြည့်တွင် အရှိန်ပြင်းစွာနှင့် ရှေ့မီးမှိတ်၍ မောင်းထ  
သော ကားအနက်ကြီးတစ်စီးကို မြင်ရသည်။ အရက်မူးသ  
တစ်ဦး မောင်းလာသည်ဟုထင်၍ ဂျိမ်က အလျင်အမြန် တစ်ဘ  
သို့ ခုန်လိုက်သည်။ ကားကလည်း သူ့ရှိရာသို့ ခေါင်းလှည့်  
မောင်းလိုက်ရာ ဆူကိုတမင်လိုက်ပြီး တိုက်နေပြီဟု သိလိုက်  
သို့ရာတွင် နောက်ကျသွားလေပြီ။

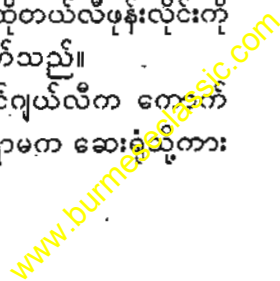
သူ၏ရင်ဘတ်ကို ပြင်းထန်စွာတိုက်လိုက်သည်ကိုသာ သိ  
တိရပြီး မျက်စိများပြာသွားကာ လမ်းပလက်ဖောင်းပေါ်သို့  
ကျသွားသည်။ ထိုသို့လဲကျသွားပြီး လုံးဝသတိလစ်မသွားမီ  
ညှိုးနှောက်ထဲ၌ ဝင်းလက်သွားသည်။ ထိုအသိက အစရှာမရခဲ့  
သာ လူသတ်မှုပုစ္ဆာ၏ အဖြေပင်ဖြစ်သည်။

ရွန်ဟန်ဆင်နှင့် ကာရိတို့ကိုဘာကြောင့်သတ်ခဲ့ကြသည်ကို  
နားလည်သဘောပေါက်သွားသည်။ ထိုခဏ၌ပင် ဝမ်းမြောက်  
ဦးမိသေးသည်။ သူ့သိသည့်အကြောင်းကို မက်ဂရီဗီကို ပြောပြ  
သည်။ ထိုနောက်တွင် သူသည် ဤကမ္ဘာလောကကြီးကို လုံးဝ  
မသွားတော့သည်။

အပြင်မှကြည့်လျှင် အခန်း ၁၉ နံပါတ်ရဲစခန်းမှာ ရှေး  
ခတ်ကဆောက်လုပ်ခဲ့ပြီး ရာသီဥတုဒဏ်ပြင်းထန်စွာ ခံခဲ့ရသော  
အသင်ကျောင်းကြီးနှင့် တူပေသည်။ ညိုမောင်းသော အုတ်ချပ်  
များနှင့် 'ဆောက်လုပ်ထားကာ အင်တေကိုင်ထားသည်။ ၁၉  
နံပါတ်ရဲစခန်းသည် 'မန်ဟက်တန်' ရပ်ကွက် ၅၉ လမ်းမှ ၈၆  
လမ်းအထိငင်။ ပဥမရိပ်သာမှ အရှေ့မြစ်အထိပါဝင်သော နယ်  
မြေကိုတာဝန်ယူရလေသည်။

ည ၁၀ နာရီမထိုးမီ ဆယ်မိနစ်အလိုတွင် ကားတစ်စီးက  
သူတိုက်ပြီးထွက်ပြေးသွားသည့်သတင်းကို ဆေးရုံမှတယ်လီဖုန်း  
ဖြင့်ဆက်၍ အကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ထိုတယ်လီဖုန်းလိုင်းကို  
ဆိုင်ရာစုံထောက်ဌာနသို့ ပြောင်းပေးလိုက်သည်။

တယ်လီဖုန်းမြည်သံကြားရလျှင် အင်ဂျယ်လီက ကေဘက်  
တိုင်လိုက်သည်။ ဆေးရုံမှ သူ့နာပြုဆရာမက ဆေးရုံသို့ကား



တိုက်မိ၍ ရောက်လာသော လူနာသည် သူ့အခန်းတွင်ရှိပြီး သူ့  
 လက်ဖက်ခင်းနှင့်မက်ဂရီဗီကို တွေ့လိုပါသည်ဟု ပြောနေကြော  
 သတင်းပို့သည်။ မက်ဂရီဗီအပြင်သို့ ရောက်နေကြောင်းပြန်ပြော  
 ပြောဆိုပြီးမှ လူနာ၏အမည်ကိုမေးလိုက်သည်။ သူ့နာပြုဆရာ  
 ထံမှပြန်ကြားသည့်စကားတို့ ကြားရလျှင်ပင် သူသည် ယ  
 ချက်ချင်း လာခဲ့မည်ဟု ပြောလိုက်သည်။

တယ်လီဖုန်းကိုပြန်ချလိုက်စဉ် မက်ဂရီဗီပြန်ရောက်လာသည့်  
 အင်ဂျယ်လီက တယ်လီဖုန်းမှရသည့်သတင်းကို အလျင်အမြန်  
 ပြောပြလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ဆေးရုံသွားကြမှ ဖြစ်မယ်”

အင်ဂျယ်လီက မက်ဂရီဗီကို လောဆော်လိုက်သည်။

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ပထမဦးဆုံး ကားတိုက်မှုဖြစ်တဲ့ နယ်မြေ  
 ကပ္ပတိန်ကိုဆက်ပြီး စုံစမ်းကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

မက်ဂရီဗီက တယ်လီဖုန်းဆက်နေသည်ကို အင်ဂျယ်လီ  
 အကဲခတ်ကြည့်ရှုနေသည်။ မက်ဂရီဗီ၏အကြောင်းကို ကပ္ပတိ  
 ဘာကယ်လီအား မိမိပြောကြားခဲ့သည်တွင် ဘာကယ်လီက  
 အားပြန်ပြောင်းပြောပြပြီးပြီကောဟု စဉ်းစားနေသည်။ သူ  
 ဘာကယ်လီတို့ပြောခဲ့ကြစဉ်က တိုတိုနှင့်လိုရင်းကို ပြောပြခြင်း  
 ဖြစ်သည်။

အင်ဂျယ်လီက ဘာကယ်လီကို လိုရင်းကိုသာ ပြောခဲ့သည်။

“လက်ဖက်ခင်းနှင့် မက်ဂရီဗီဟာ ရဲအရာရှိတစ်ဦးပါပဲ။ ဒါမ  
 ဒေါက်တာစတီဗင်နဲ့ခန်းမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့ရတဲ့အကြောင်း လူသ  
 ကို စစ်ဆေးမယ့်ကိစ္စမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ငါးနှစ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရ

ကြောင်းတွေ့ရဲ့ ဩဇာလွှမ်းမိုးနေပါတယ်”

ကပ္ပတိန် ဘာကယ်လီက သူ့ကိုခေတ္တမျှ ခပ်စိမ်းစိမ်း ကြည့်  
 ပြီးမှ ပြန်လည်မေးလိုက်သည်။

“မင်းက မက်ဂရီဗီဟာ ဒေါက်တာစတီဗင်ကို လူသတ်မှု  
 ရားခံဖြစ်အောင် အမှုဆင်နေတယ်လို့ စွပ်စွဲချင်သလား”

“ကျွန်တော်က ဘာမှမစွပ်စွဲလိုပါဘူး။ ကပ္ပတိန်အနေနဲ့  
 ခြေအနေကိုသတိပြုထားနိုင်အောင် ပြောပြရခြင်းပါ”

“အေး၊ ငါသတိထားပါတယ်”

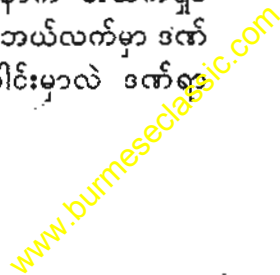
သူတို့နှစ်ဦး တွေ့ဆုံပြောကြခြင်းက ဤမျှနှင့် ပြီးဆုံးသွားခဲ့  
 သည်။

မက်ဂရီဗီက တယ်လီဖုန်းစကားပြောနေသည်မှာ သုံးမိနစ်  
 ကြာသည်။ နောက်ဆယ်မိနစ်ခန့်အကြာတွင် သူတို့နှစ်ဦးသည်  
 ဘားဖြင့် ဒေါက်တာစတီဗင်ရှိရာ ဆေးရုံသို့ထွက်ခွာလာခဲ့ကြ  
 သည်။

ဒေါက်တာစတီဗင်၏အခန်းက ဆေးရုံကြီး၏ ခြောက်ထပ်  
 ဝိုင်းရံသည်။ တယ်လီဖုန်းဆက် အကြောင်းကြားသူက မက်ဂရီဗီ  
 အား လိုက်လံပို့သည်။

“လူနာရဲ့အခြေအနေက ဘယ်လိုနေပါသလဲ” ဟု မက်ဂရီဗီ  
 သူ့နာပြုဆရာမကို မေးလိုက်သည်။

“ဆရာဝန်ကပြောပြပါလိမ့်မယ်၊ ဒီလူနာက အသက်ရှင်  
 တာပဲ၊ အတော်အံ့ဩဖို့ကောင်းတာပဲရှင်၊ ဘယ်လက်မှာ ဒဏ်  
 ရတယ်၊ နံရိုးအချို့ နာသွားတယ်၊ ခေါင်းမှာလဲ ဒဏ်ရ  
 တယ်ရှင်”



“သူ သတိရနေသလား”

“သတိတော့ ရနေပါတယ်။ သူ့ကို အိပ်ရာထဲမှာ လှဲနေတဲ့ ကျွန်မတို့အတော်ကြိုးစားနေရတယ်။ သူက ရှင့်ကိုပဲ တွေ့ရစေလို့ တတွတ်တွတ်ပြောနေတာပဲ”

သူတို့ ဂျိမ်၏အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ကြရာ ဂျိမ်ခုတင်လိုက်ကာများ ပတ်လည်ကာထားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။

ဂျိမ်သည် ခုတင်ပေါ်၌ မှီအုံးများခံ၍ ထိုင်နေသည်။ မျက်နှာက ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေသည်။ နဖူးတွင် ပလာစတာထား၏။

“ဆရာ၊ မော်တော်ကား မတော်တဆတိုက်ခံရတယ်ကြားရတယ်” ဟု မက်ဂရီဗီက စကားစပြောလိုက်သည်။

“မတော်တဆ တိုက်မိတာမဟုတ်ဘူး၊ တစ်စုံတစ်ယောက်တမင်အသေတိုက်တာဗျ”

“ဘယ်သူကလဲ”

“ဘယ်သူလဲဆိုတာတော့ မပြောတတ်ဘူး။ သူတို့ စီမံအတိုင်းလုပ်တာ၊ လူသတ်သမားတွေက ဂျွန်ဟန်ဆင်နဲ့ ကာရီသတ်ချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ လိုက်နေတာ”

“ဘာပြုလို့ ခင်ဗျားကဒီလို ထင်ရတာလဲ”

“ဟန်ဆင်အသတ်ခံရတာက ကျုပ်မိုးကာအကျီဝတ်ထားကျုပ်ကိုဒီမိုးကာအကျီကိုဝတ်ပြီး ရုံးထဲကိုဝင်လာတာ သူ့စောင့်ကြည့်နေရာက မြင်မယ်။ နောက် ဟန်ဆင်က ဒီမိုးကာအကျီကိုဝတ်ပြီး ထွက်သွားတော့ ကျုပ်ပဲလို့အထင်မှားပြီး နောက်လိုက်သတ်တာ”

“ဒါကဖြစ်နိုင်တယ်” ဟု အင်ဂျယ်လီက ထောက်ခံလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပြီ၊ သူတို့လူမှားပြီး သတ်မိမှန်းသိတော့ ခင်ဗျားနဲ့ခန်းထဲဝင်လာပြီး ခင်ဗျားအဝတ်တွေ ဆွဲချွတ်လိုက်တော့မှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်နေမှန်း သိရတာနဲ့ ဒေါသထွက်ပြီး တစ်ခါသတ်ပြန်ရော ဟုတ်လား” ဟု မကျေမနပ်နှင့် မက်ဂရီဗီက ရိ၍ပြောလိုက်သည်။

“ကာရီကိုသတ်တာက ကျုပ်ရှိတယ်အထင်နဲ့ ရုံးခန်းထဲ ဝင်လာမှာ သူမကိုတွေ့ပြီး နှုတ်ပိတ်တဲ့အနေနဲ့ သတ်သွားတာဖြစ်ရမှာပေါ့”

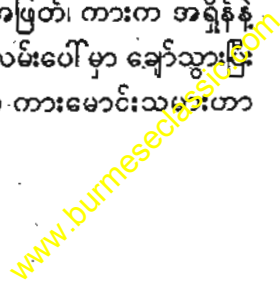
“နောက်ပြီး၊ မကြာခင်က ကားတိုက်မှုဖြစ်တဲ့ နယ်မြေ ရဲစခန်းက စခန်းမှူးနဲ့ စကားပြောခဲ့တယ်။ သူတို့ရဲ့ အစီရင်ခံစာမှာ ခင်ဗျား နမော်နမဲ့ လမ်းဖြတ်ကူးလို့ တိုက်တာလို့ဆိုတယ်”

“ဘယ်က နမော်နမဲ့ ဖြစ်ရမှာလဲဗျာ”

“ခင်ဗျားက လမ်းအလယ်ကနေ ဖြတ်ကူးတာပဲ မဟုတ်လားဒေါက်တာ”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကားတစ်စီးမှ မရှိဘူး”

“ကားတစ်စီးရှိတယ်၊ ခက်ဗျားမမြင်လို့၊ နှင်းတွေလဲ ကျနေတယ်။ ခင်ဗျားက ရုတ်တရက်လမ်းကိုအဖြတ်၊ ကားက အရှိန်နဲ့ အလာ၊ ဘရိတ်ဖမ်းအရှိန်သတ်တဲ့အခါ လမ်းပေါ်မှာ ချော်သွားပြီး ခင်ဗျားကိုဝင်တိုက်မိရော၊ နောက်တော့ ကားမောင်းသမားဟာ လန့်ပြီး မောင်းပြေးမှာပေါ့”



“ဖြစ်ပုံက ဒီလိုမဟုတ်ဘူးဗျာ၊ ရှေ့မီးကိုပိတ်ထားတာ၊ ကျွန်ုပ်တို့ မြင်တယ်”

“ထားပါတော့၊ ခင်ဗျားကို ကားနဲ့ တမင်ဝင်တိုက်ခံရတာဟာ နှစ်ဆင်နဲ့ကာရိုကို ဒီလူသတ်သမားပဲ သတ်ပါတယ်လို့ ခင်ဗျားက ဆိုလိုသလား။”

“တစ်ယောက်ယောက်က ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲ မက်ဂရီဗီက ခေါင်းကိုရမ်းနေသည်။”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး ဒေါက်တာ”

“ဘာမဖြစ်နိုင်တာလဲ”

“ခင်ဗျားက ယုံတမ်းမဲ့ပြင်တစ်ခုထဲကလို စိတ်ကူးထဲက လူသတ်သမားတစ်ဦးနောက်ကို ကျုပ်ကလိုက်ရှာနေမယ်ထင် ဖျော်လင့်နေသလား။ ခင်ဗျားရဲ့ ဧည့်ခံစာရေးမဟာ ကိုယ်လေ့ လက်ဝန်နဲ့ဖြစ်နေပြီဆိုတာ သိသလား။”

မက်ဂရီဗီအသံက အနည်းငယ်မာကြောလာသည်။

“မသိဘူး”

လျှစ်ဦးခေါင်းဒဏ်ရာက အနာပြင်းထန်လာသည်။

“ကျုပ်မှတ်တမ်းတွေကို ပြန်ပြီးလှန်လေ့ရှိရာ ဖွေကြည့်ခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ဧည့်ခံစာရေးမလေးဟာ ခင်ဗျားဆီမှာ အလုပ်ဝင်မလုပ်ခင်က ညဉ့်ငှက်တစ်ဦးဖြစ်တယ်လို့ဆိုရင် ခင်ဗျား ဘာပြောမလဲ၊ ခင်ဗျားဒါကို သတိပြုမိခဲ့ရဲ့လား ဒေါက်တာစတီဗင်၊ ခင်ဗျားမဖြေပါနဲ့လေ၊ ခင်ဗျားအစား ကျုပ်ဖြေမယ်၊ ခင်ဗျားက သူမအား ညဉ့်ငှက်ကလေးတစ်ကောင်ဆိုတာသိခဲ့တယ်၊ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ညဉ့်တရားရုံးမှာ လွန်ခဲ့တဲ့ ၃ နှစ်လောက်က

ဆွယ်မှုနဲ့ ရုံးရောက်လာတုန်းမှာ ခင်ဗျားက သူမကိုခေါ်ဆောင်ထားခဲ့တာကိုး။ ကို ခင်ဗျားလို ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်း ဆရာဝန်တစ်ဦးက ညဉ့်ငှက်မကလေးကို ဆေးကုခန်းမှာ ဧည့်ခံစာရေးအဖြစ် ခန့်ထားတာ နည်းနည်းဆန်းမနေဘူးလား။”

“ဘယ်သူကမှ မွေးကထဲက ညဉ့်ငှက်ဖြစ်မလာဘူးဗျ၊ ကျုပ်ကတော့ ကလေးသာသာ ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် သူငယ်မကလေးတစ်ဦးကို ကယ်ဆယ်ပြီး ဘဝခရီးမှာ အခွင့်အလမ်းတစ်ခု ဖွင့်ပေးတာ”

“ကယ်ဆယ်ရင်းနဲ့ ခင်ဗျားလဲဖြေဖျော်မှု ရသွားတာပေါ့ဗျာ၊ ဘာလဲ”

လျှစ်က စိတ်ဆိုးစွာဖြင့် . . .

“ခင်ဗျားဟာ တော်တော်ယုတ်မာတဲ့ စိတ်ထားရှိတဲ့သူပဲ မက်ဂရီဗီ”

မက်ဂရီဗီက ခြောက်ကပ်ကပ်ရယ်သည်။

“ခင်ဗျားကာရိုကို ညဉ့်တရားရုံးမှာတွေ့ပြီး ဘယ်ကိုခေါ်သွားတာလဲ”

“ကျုပ်အိမ်ကိုပဲပေါ့”

“ကာရိုက အဲဒီမှာအိပ်သလား”

“အင်း”

မက်ဂရီဗီက ပြုံးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကတော့ တော်တော်ထူးတဲ့လူပါပဲ၊ ညဉ့်တရားရုံးမှာ တနေ ညဉ့်ငှက်မလေးချောချောတစ်ယောက်ကို ခေါ်လာပြီး ခင်ဗျားအိမ်ခန်းမှာ ညသိပ်တယ်၊ ဘာအတွက် ခေါ်လာရသလဲ”



စစ်တုရင်ကစားဖော်အဖြစ်၊ သူမကိုခင်ဗျားအိမ်ဖော်အဖြစ်၊ ဒါ  
မဟုတ်ရင် ခင်ဗျားဟာ မိန်းမရွာတစ်ဦးပဲ၊ ဒီလိုဆို ခင်ဗျား  
ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့လူဟာ ဘယ်သူဖြစ်နိုင်မလဲ၊ ဝှန်ဟန်ဆင်တော်  
တကယ်လို့ သူမကိုအိမ်ဖော်အဖြစ်သုံးရင် နောက်လဲ ခင်ဗျား  
ရှောင်ကွင်းနေမှာတဲ့လား။ ဒီအခါမှာ သူမကိုယ်ဝန်ရှိလာတာထက်  
နောက်ပြီး ခင်ဗျားက မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး အရူးကြမ်းတစ်ဦး  
က ခင်ဗျားကိုကားနဲ့တိုက်၊ လူတစ်ကာကို လိုက်လံသတ်ဖြတ်နေ  
ပုံ၊ ယုံတမ်းစကားတွေ ပြောနေတယ်။

ပြောပြောဆိုဆို မက်ဂရီဗီက နေရာမှထပြီး စိတ်ဆိုးဆိုးဖြူ  
အခန်းထဲမှ ထွက်သွားတော့သည်။

ဂျွန်မှာ ဘာမျှမပြောနိုင်။ ခေါင်းထဲကဝေဒနာ ပြင်းပြင်  
ထန်ထန် နာကျင်လာတော့သည်။

အင်ဂျယ်လီက သူ့ကိုကြည့်ပြီး ပူပန်သွားမိသည်။

“ဒေါက်တာ နေထိုင်ကောင်းရဲ့လား။”

“ခင်ဗျား ကျုပ်ကိုကူညီစမ်းပါ။ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျုပ်  
သတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာ အမှန်ပဲ”

“ဘယ်သူက ဘာအကြောင်းကြောင့် ခင်ဗျားကိုသတ်ရမှာ  
လဲ ဒေါက်တာရဲ့။”

“ကျုပ် မသိဘူးဗျာ”

“ဆရာမှာ ရန်သူရှိသလား”

“မရှိဘူး”

“ဆရာ တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ မိန်းမနဲ့ အရှုပ်အရှင်း ရှိ  
သလား”

“မရှိပါဘူး”

“ဆရာတို့မိသားစုထဲမှာ ချမ်းသာတဲ့လူရှိပြီး မိသားစုထဲက  
တစ်ယောက်ယောက်က ဆရာ့ကို ရှင်းပစ်ချင်သလား”

“မရှိဘူး”

အင်ဂျယ်လီက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဒါဖြင့် ဘယ်သူကမှဆရာ့ကိုသတ်ပစ်ဖို့ အကြောင်းမရှိဘူး  
ပါ။ ဆရာရဲ့လူနာတွေထဲမှာကော၊ ဆရာရဲ့ လူနာစာရင်းကို  
ထွန်တော်တို့ကို ပေးလိုက်ပါလား”

“ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျာ”

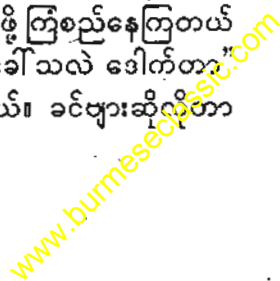
“ကျွန်တော်က နာမည်စာရင်းလောက် တောင်းတာပါ”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်က သာမန်ဆရာဝန်ဆိုရင်တော့  
ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ်က စိတ်ရောဂါကုဆရာဝန်၊ ကျုပ်လူနာ  
တွေဟာ စိတ်ဓာတ်ပြဿနာတွေနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့က သူတို့ကို  
မေးလားမြန်းလားလုပ်ရင် သူတို့စိတ်ဓာတ်တွေ ချောက်ချားကုန်  
ကြမယ်၊ ဒီပြင် ကျုပ်အပေါ်မှာလဲ ယုံကြည်ချက်ကင်းကုန်မယ်။  
ဒါဒီအခါမှာ သူတို့ကို ကျုပ် စိတ်ဝေဒနာပျောက်ကင်းအောင်  
ကုသဖို့မလွယ်တော့ဘူးဗျ”

အင်ဂျယ်လီက သူ့ကိုတည်ငြိမ်စွာနှင့်ကြည့်ပြီး မေးခွန်းတစ်ခု  
ထုတ်လိုက်သည်။

“လူတိုင်းက သူ့ကိုလိုက်ပြီးသတ်ဖြတ်ဖို့ ကြံစည်နေကြတယ်  
နဲ့ ထင်မြင်နေတဲ့လူတစ်ဦးကို ဘယ်လိုခေါ်သလဲ ဒေါက်တာ”

“ဒီလိုလူကို ‘ပါရာနိုက်’ လို့ခေါ်တယ်။ ခင်ဗျားဆိုလို့တာ  
က ကျုပ်ဟာလဲ”



“ဒီလိုလေ ဆရာ၊ ကျွန်တော့်နေရာကနေကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်စမ်းပါ။ ကျွန်တော်က ဆရာနေရာမှာရှိပြီး ဆရာ့ကိုပဲပြောနေမယ်ဆိုရင် ဆရာဟာကျွန်တော့်ရဲ့ ဆရာဝန်အနေနဲ့ ဘယ်လိုထင်လဲ”

လျှစ်သည် ဝေဒနာပိုမိုပြင်းထန်လာ၍ မျက်စိကိုမှိတ်ထားလိုက်သည်။

“မက်ဂရီဗီက ကျွန်တော့်ကိုစောင့်နေတယ်”

လျှစ်က မျက်စိဖွင့်လိုက်ပြီး . . .

“ခဏနေပါအုံး၊ ကျုပ်ဟာ အမှန်ကိုပြောနေတယ်ဆိုတာ အထောက်အထားနဲ့ ပြပါရစေဦး” ဟု ပြောလိုက်၏။

“ဘယ်လိုလဲ”

“ကျုပ်ကိုသတ်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့လူဟာ နောက်တစ်ခဲလဲ ကြီးမှာပဲ။ ကျုပ်နဲ့အတူ အစောင့်တစ်ယောက် ထားပေးပါလား။ နောက်တစ်ကြိမ် လူသတ်သမားက ကြလာရင် ဖမ်းဆီးနိုင်တာပေါ့”

“ဒေါက်တာစတီဗင်၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဆရာ့ကို သတ်ကြံနေရင် ရဲ့အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့လုံးကလဲ မကာကွယ်နိုင်ဘူး။ သူ ဒီနေ့ဆရာ့ကိုမသတ်နိုင်သေးရင် မနက်ဖြန်တော့ ဖြစ်အောင် သတ်မှာပဲ။ အသက်ဆိုတာက အင်မတန်သေးသွယ်တဲ့ ကြိုးမျှင်ကလေးပဲ။ ဒီကြိုးမျှင်ကလေးကို ဖြတ်လိုက်ဖို့က တစ်စက္ကန့်တောင် မကြာဘူး”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့က ဘာမှမလုပ်ပေးနိုင်တော့ဘူးလားဗျား”

“ကျွန်တော်က အကြံဉာဏ်တော့ ပေးနိုင်တယ်။ ဆရာ

အခန်းမှာရှိတဲ့ တံခါးတွေကို လုံခြုံအောင်သော့ခတ်ထားပါ။ ဆရာ့အသံထဲမှာလူဆိုရင် အခန်းထဲကို လုံးဝဝင်ခွင့် မပြုပါနဲ့။ ဘယ်သူဆို ဘယ်သူမှ ဝင်ခွင့်မပြုပါနဲ့”

လျှစ်က ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အဆောက်အဦကြီးမှာ တံခါးစောင့်နဲ့ ဓာတ်လှေကားမောင်းသမား ရှိတယ်မဟုတ်လား။ သူတို့ကိုကော ယုံကြည်စိတ်ချရရဲ့လား”

“တံခါးစောင့်က လုပ်သက်ဆယ်နှစ်ရှိပြီ။ ဓာတ်လှေကားမောင်းက ရှစ်နှစ်ရှိပြီ။ သူတို့ကိုတော့ လုံးဝယုံကြည်ရပါတယ်”

“ကောင်းတယ်။ သူတို့ကို သတိနဲ့နေဖို့ ပြောထားပါ။ သူတို့သာ သူစိမ်းတွေကိုကုစိုက်ကြည့်နေရင် ဆရာ့အခန်းကို တိတ်တဆိတ်သက်လာဖို့ မလွယ်ဘူးပေါ့”

အင်ဂျယ်လ်က ထွက်သွားရန်ဟန်ပြင်လိုက်ပြီးမှ တဖန် လှည့်လာပြီး . . .

“ကျွန်တော် အကြံတစ်ခုတော့ ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆယ်ရေးစစ်ရေး ကိုးရေးတစ်ရာပေါ့” ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ဆိုပါဦး”

“မက်ဂရီဗီရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ကို ပစ်သတ်တဲ့လူ”

“ဇစ်ဖရင်လား”

“ဟုတ်တယ်။ သူက တကယ်ရှူးသွပ်နေသလား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ သူ့ကိုစိတ်ရောဂါသည် ရာဝေဝတ်ကော့အိတ်ထားတဲ့ ‘မက်တီးဝမ်း’ ဆေးရုံမှထားတယ်”

“မက်ဂရီဗီက ဇစ်ဖရင်ကို အဲဒီဆေးရုံပို့လိုက်ရတဲ့အတွက်

ခင်ဗျားအပေါ် အမျက်သို့ချင် သို့မဟုတ်ပေါ့လေ။ ဇစ်ဖရ  
အကြောင်းကို စုံစမ်းလိုက်ဦးမယ်။ သူ့လွတ်များ ပြေးသွားသလား  
ရှိသေးသလားဆိုတာ မနက်ကျတော့ ကျွန်တော့်ဆီ တယ်လီဖုန်း  
ဆက်လိုက်ပါ။”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

“ဒါ ကျွန်တော့် ဝတ္တရားပါ။ ဆရာသာ လူသတ်မှုမှာ အဓိက  
တကယ် ပါဝင်နေရင်တော့ ကျွန်တော်ကလဲ ဆရာ့ကို ဖမ်း  
အောင်ဖမ်းဖို့ မက်ဂရီဗီကို ကူညီမှာပါ။ ဒါနဲ့ တွန့်တော် ဆရာ  
အတွက် ဇစ်ဖရင်အကြောင်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းမယ့်အကြောင်း  
မက်ဂရီဗီကိုတော့ မပြောလိုက်နဲ့ဦးနော်”

“မပြောပါဘူး။”

အင်ဂျယ်လီ အခန်းထဲမှထွက်သွားသည်။

အခန်းထဲတွင် ဂျစ်တစ်ဦးတည်းသာ ကျန်ရစ်တော့၏။ သူ  
နှောင်ရေးအခြေအနေမှာ ဆိုးရွားနေပေသည်။ သူ့ကို လူသတ်  
နှင့် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်လိုလျှင် ချုပ်နှောင်နိုင်ပြီဆိုသည်ကို သူ  
သည်။

သို့သော် . . .

မက်ဂရီဗီက သူ့အပေါ်အမျက်သို့ ကလဲ့စားချေလိုစိတ်  
ပြင်းပြနေ၍ သက်သေအထောက်အထားများကို ရေပက်မဝ  
နိုင်အောင် ရှာဖွေပြီး ပြေးမလွတ်အောင်စီမံနေ၍သာ သူ့  
မဖမ်းဆီးသေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု သူ နားလည်ထားသည်။

သူ့ကို ကားတိုက်မိသည်က မတော်တဆ တိုက်မိခြင်း  
လား။

လမ်းပေါ်တွင် ဆီးနှင်းများဖုံးနေသဖြင့် ကားဘီးချော်ပြီး  
တစ်မိခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ သို့ဖြစ်လျှင်လည်း ဘာကြောင့်  
ဖမ်းများကိုပိတ်ပြီး မောင်းလာရသနည်း။

နောက်ပြီး . . .

သည်ကားသည် ရုတ်တရက် မည်သည့်နေရာက ထွက်  
လာခဲ့ရသနည်း။

သူ စဉ်းစား၍မရ။

မည်သို့ဆိုစေ . . .

လူသတ်သမားသည် သူ့ကိုလုပ်ကြံခြင်းဖြစ်သည်ကိုတော့ သူ  
မကြည်သည်။ တစ်ခါလုပ်ကြံပြီးလျှင် နောက်တစ်ကြိမ် လုပ်  
ဦးမည်မှာ မလွဲ။

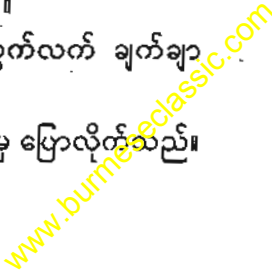
သို့တွေးရင်းနှင့် အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ပီတာနှင့်နီရာတို့က  
အားတိုက်မှုအကြောင်းကို နံနက်သတင်းစာများတွင် ဖတ်ရှုရ  
သဖြင့် ဆေးရုံသို့ ရောက်လာကြသည်။

ပီတာသည် ဂျစ်နှင့် သက်တူရွယ်တူဖြစ်ပြီး ကိုယ်လုံးကိုယ်  
သည် သူ့ထက်သေးလျက် ပိန်ချုံးသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး  
သည် တစ်မြို့တည်းသားများဖြစ်ကြပြီး ဆေးကျောင်းတွင် အတူ  
တော်ရောက်အောင်မြင်လာကြသူများဖြစ်၏။

နီရာက အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီးဖြစ်ပြီး သွက်လက် ချက်ချာ  
သည်။

ပီတာက ဂျစ်ကိုအသေအချာကြည့်ရှုပြီးမှ ပြောလိုက်သည်။



“မင်းကတော့ မသေရုံတမယ်ပါလားကွ။ ဘယ်လိုတာလဲ”

“အေးကွာ၊ ကားတစ်စီးက တိုက်ပြီး ထွက်ပြေးတာပဲ”

“ဪ... ကာရီအကြောင်းလဲ သတင်းစာထဲမှာ လိုက်ရတယ်။ တော်တော် ရက်စက်ကြတာပဲ။ ဒီလူသတ်သမားကို ဖမ်းမိဖို့ အခြေအနေရှိသလား”

“ရဲကတော့ လိုက်နေတုန်းပဲလေ”

“ဒီနေ့ သတင်းစာတွေထဲမှာ လက်ဖက်နှင့် မက်ဂရီဇ် မကြာခင် လူသတ်ကောင်ကို ဖမ်းနိုင်တော့မယ်လို့ဆိုတယ်။ အကြောင်းကို မင်းသိသလား”

“အေး။ မက်ဂရီဇ်က တိုးတက်မှု အခြေအနေကိုတော့ အမြဲလိုလို ပြောပြနေတာပဲကွ”

“ရဲတွေကတော့ အံ့ဩလောက်အောင် တော်ကြပါတယ်ဟု နိရာက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ ဟဲရစ်က မင်းရဲ့အိပ်(စ်)ရေးကို ငါ့ကိုပြောကွ။ ပြင်ပဒဏ်ရာတွေချည်းပဲ။ မကြာခင် ဆေးရုံက ဆင်းမယ်တဲ့”

သူတို့ဇနီးမောင်နှံသည် နာရီဝက်ခန့်စကားထိုင်ပြောသည်။ ပီတာတို့ဇနီးမောင်နှံ ပြန်ကာနီးတွင် ဂျစ်က ပီတာ နှစ်ယောက်ထဲ စကားပြောလိုသည်ဟု ပြောသဖြင့် နိရာ အခန်းပြင်ဘက်သို့ထွက်ကာ စောင့်ဆိုင်းနေသည်။

ဂျစ်က ပီတာကို ဟဲရစ်ဆင်ဘတ်၏ အခြေအနေ ဆိုလာပုံကို ပြောပြလိုက်သည်။

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ကွာ။ သူ့ကိုမင်းဆီပို့လိုက်ရတဲ့ အချိန်မှာ ရောဂါကတော့ တော်တော်ဆိုးနေပြီဆိုတာ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို တတ်နိုင်သမျှကုရင်တော့ ပြန်လည် သက်သာလာဖို့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ ပို့လိုက်တာပဲ။ ခုအတိုင်း ဆိုရင်တော့ ညီအစ်ကိုကို ပို့လိုက်ရဖို့ပဲ ရှိတာပေါ့။ ဘယ်တော့လောက် တိုပို့လိုက်မလဲ”

“ဆေးရုံက ဆင်းပြီးမှပေါ့”

အမှန်စင်စစ် ဂျစ်သည် စိတ္တဇဆေးရုံသို့ မပို့ချင်သေးပါ။ ဝမ်းနည်းဆုံး ဘတ်အနေဖြင့် လူသတ်မှုနှစ်ခုကို ကျူးလွန်ခဲ့သူ နေမည်လားဟု စုံစမ်းကြည့်ချင်သေးသည်။

“အေးလေ၊ ငါ့အကူအညီလိုချင်ရင် ငါ့ဆီဖုန်းသာဆက်လိုက်” ဟု အားပေးစကားပြောကြားပြီး ပီတာနှင့် နိရာတို့သည် အရံမှထွက်သွားကြလေသည်။

ဂျစ်သည် အိပ်ရာထဲ၌ လဲလျောင်းရင်းက သူမည်သို့ ဆက်စစ်ခန်းသွားရမည်ကို ကြံစည်နေသည်။ သူ့ကိုသတ်လောက်အောင် အကြောင်းတစုံတရာ မရှိသောကြောင့် လူသတ်သမားသည် စိတ်ဓာတ်ချွတ်ယွင်းပြီး သူ့အပေါ်တွင် အထင်မှားချက် အမျက်သိုကာ လူသတ်မှုကျူးလွန်နေသူသာ ဖြစ်နိုင်ပေမည်။ ထိုကဲ့သို့သော စိတ္တဇဝေဒနာနှင့် လူသတ်မှုကျူးလွန်နိုင်သူများမှာ ဟဲရစ်ဆင်ဘတ်နှင့် ဇစ်ဖရင်နှစ်ဦးသာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု တွေးမိသည်။ ‘ဘတ်’ သည် ဟန်ဆင်အသတ်ခံရသည့်နေ့က နိရာအိပ်ခန်းတွင် အခြားတစ်နေရာရာ၌ ရှိနေသည်ဟု မပြောနိုင်ပါ။ နိရာထောက် အင်ဂျယ်လီကို ဘတ်အကြောင်းစုံစမ်းခိုင်းရမည်။



အကယ်၍ မှုခင်းဖြစ်ပွားသည့်အချိန်၌ 'ဘတ်' သည် တစ်ခု  
ရာတွင် ရှိနေပါက ဖော်စုရင်ကိုသာ စုံစမ်းရတော့မည်။

ဤသို့ စဉ်းစားမိသည့်အချိန်တွင် စိတ်ဓာတ်ကျနေ  
အနည်းငယ်အားတက်လာမိသည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးရုံမှ အမြဲ  
ဆင်း၍ သူ့အကြံအစည်အတိုင်း စတင်၍ လုပ်ငန်းလုပ်င  
ပေပြီ။

သူသည် ဘဲ(လ်) နှိပ်၍ သူ့နာပြုဆရာမကို ခေါ်လို  
ဒေါက်တာဟဲရစ်ကို အခေါ်ခိုင်းလိုက်သည်။ ဆယ်မိနစ်  
အကြာတွင် ဒေါက်တာဟဲရစ်ရောက်လာ၍ သူ့အနေဖြင့်  
မှ ဆင်းလိုကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။

ဟဲရစ်က သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“အေးလေ၊ ခင်ဗျားလဲ ဆရာဝန်ပဲ၊ ခင်ဗျားသဘော အ  
မျှပဲ”

ဆယ်နာရီနှင့် ဆယ်ငါးမိနစ်တွင် ဂျစ်သည် သူ့ရုံးခ  
ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့၏။



အခန်း (၆)

ထိုနေ့အတွက် ပထမဦးဆုံးဝေဒနာရှင်မှာ ထိရိဝပ်ရှ်ဆန်း  
သည်။ သူမသည် စကြိုလမ်း၌စောင့်လျက်ရှိ၏။ တီရီသည်  
နဲ့သည်အနှစ်နှစ်ဆယ်လောက်က ဟောလီဝုဒ်တွင် နာမည်  
ဦးဆုံး ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတစ်ဦးပင်။ သို့သော် သူမသည် ရုပ်ရှင်  
ဆွမ်းဘဝမှ ချက်ချင်းလိုလို ကျဆုံးသွားခဲ့ပြီး အော်ရီဂွန်မှ  
ကုန်သည်တစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်လိုက်ပြီးသည့်နောက် ဇာတ်  
လွှားခဲ့သည်။

တီရီသည် လင်ယောက်ျား ဆယ်ဦးခန့်နှင့် လက်ထပ်ဖူးခဲ့  
သခုအချိန်တွင် နောက်ဆုံးယောက်ျားနှင့် နယူးယော့မြို့တွင်  
ထိုင်လျက်ရှိလေသည်။ သူမ၏ယောက်ျားမှာ သွင်းကုန်  
သည်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်၏။

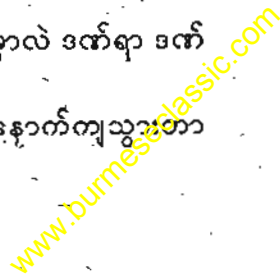
ဂျစ်ဝင်လာသည့်အချိန်၌ သူမသည် စောင့်နေရ၍ စိတ်  
သည့်အမှုအရာဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်၏။

“ဪ . . . ခုမှလာသလား”

ဟု အပြစ်တင်သံနှင့် ဆိုလိုက်ပြီးမှ ဂျစ်၏မျက်နှာကို မြင်  
စိရသည်တွင် နှုတ်ဆိတ်သွားပြီး တအံ့တဩနှင့် မေးလိုက်

“ဆရာ . . . ဘာဖြစ်လာသလဲ၊ မျက်နှာမှာလဲ ဒဏ်ရာ ဒဏ်  
တွေနဲ့ပါလား”

“မတော်တဆ ထိခိုက်မှုကလေးပါ၊ နောက်ကျသွားတာ  
နည်းပါတယ်”



ဂျွန်က တံခါးသော့ကိုဖွင့်၍ တီရီကို ဆေးကုခန်းထဲ  
ခေါ်လာသည်။

“ကျွန်မ . . . ကာရီအကြောင်း သတင်းစာထဲမှာ ဖတ်လို  
ရတယ်။ ကာမ ရောင်းဝယ်မှုလား”

“မဟုတ်ဘူး၊ ကဲ . . . ဆယ်မိနစ်လောက်ထိုင်ပြီး  
စောင့်နေဦးနော်”

သူသည် တံခါးကိုဖွင့်၍ အတွင်းခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသ  
နောက် ယနေ့ချိန်းဆိုထားသည့် လူနာစာရင်းကို လှန်ကြည့်  
၎င်းတို့ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်၍ ယနေ့ချိန်းဆိုချက်ကို ဖျက်  
ကြောင်း ပြောလေသည်။ ဝေဒနာရှင်သုံးဦးကိုမူ တယ်လီဖု  
ဆက်သွယ်၍မရခဲ့ပေ။ ထို့နောက် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင် ကို  
နေပြီး ဦးခေါင်းထဲမှာလည်း မူးနောက်နောက်ဖြစ်နေ၍ ဆေး  
သုံးပြားကို သောက်လိုက်ပြီး ဆေးခန်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့၏။

တီရီသည် အိပ်ရာပေါ်တွင်လှဲ၍ စိတ်အာရုံတွင် ထင်  
သမျှကို ပြန်ပြောပြနေသည်။ သူမသည် သူမ၏စကား  
အထက်သို့တမင် ပင့်တင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်နှစ်ဆယ်ကဆိုလျှင် တီရီသည် အ  
စွဲမက်စရာကောင်းအောင် ချောမွေ့လှပသူတစ်ဦးပင်။ ယခု  
ထိုအလှ၏အရိပ်အယောင်များမှာ ထင်ဟပ်နေသေး၍ ခ  
ဝိုင်းနှင့်ရိုရာ သူမတစ်ကိုယ်လုံး၌ အလှပဆုံးဖြစ်သည်။ ကို  
ကိုယ်ထည်မှာလည်း ဖိုသတ္တဝါတို့ စွဲမက်စရာကောင်းလှ

ဂျွန်အဖို့မှာကား . . .

သူ၏စိတ်ခွဲကုသရာဝန်ဘဝ၌ ဝေဒနာရှင်များထဲမှ

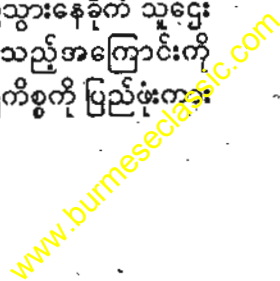
မီးအချို့သည် သူ့ကိုမေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်မိမြဲဟု ထင်မှတ်  
သည်ကို ကြုံတွေ့ရဖူးသည်။ ဤကြုံတွေ့ရမှုမျိုးသည် စိတ်ခွဲ  
ထုံးတစ်လျှောက် တွေ့ကြုံရမြဲသာဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအဖြစ်က  
ည်း ကြာရှည်မဟုတ်။ သို့ပေမယ့် တီရီအပြုအမူမှာ တစ်မျိုး  
နေသည်။ ကုသမှုစကားတည်းက သူမသည် ဆရာဝန်စတီဗင်  
မြို့ဆွယ်၍ တိတ်တိတ်ပုန်း အချစ်ဇာတ်လမ်းစရန် ကြိုးစား  
ခဲ့သည်။ စတီဗင်၏စိတ်ကို နိုးကြွလာအောင် နည်းအမျိုးမျိုး  
ပြီး တြိစည်ခဲ့သည်။ ဤမြို့ဆွယ်နည်းများတွင်လည်း သူမသည်  
လွန်ကျွမ်းကျင်လိမ်မာလှပေသည်။

နောက်ဆုံး ဂျွန်သည် သူမကိုကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဆေး  
ကုသခံယူရန် သတိပေးခဲ့ရသည်။

ထင်ရှားသော အင်္ဂလိပ်ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးမှတစ်ဆင့် တီရီ  
သည် အင်တီဘီတွင် ရှက်ဖွယ်ရာအမှုအခင်းတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး  
နောက် ဂျွန်ထံသို့ စိတ်ခွဲကုသမှုခံယူရန် လွှတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပေ  
သည်။

အဖြစ်အပျက်မှာ . . .

တီရီသည် ဂရိသင်္ဘောသူဌေးကြီးနှင့် လက်ထပ်ရန် စေ့စပ်  
ပြောင်းလမ်းပြီး သူဌေးကြီး၏သင်္ဘောပေါ်သို့ အားလပ်သည့်  
တွင်သွားရောက်လည်ပတ်နေသည်။ ထိုအချိန်အတွင်း၌  
သူဌေးကြီးသည် အလုပ်ကိစ္စဖြင့် ရောမမြို့သို့သွားနေခိုက် သူဌေး  
၏ညီ သုံးဦးစလုံးဖြင့် ကာမဇာတ်ခင်းသည်အကြောင်းကို  
သစ်သတင်းစာ၌ ဖော်ပြလိုက်သည်။ ဤကိစ္စကို ပြည်ဖူးကား  
မိတ်ကြသည်။



တိရိစ္ဆာန် ဤအဖြစ်အပျက်များသည် အမှန်ဖြစ်ကြောင်း ဂျွန်ကို ဝါကြား၍ပင် ပြောပြခဲ့သည်။

“ကျွန်မက စည်းလွတ်ပါးလွတ် နေတတ်တယ်။ ကာမဂုဏ် စိတ်ကို ချိုးနှိမ်လို့မရဘူးရှင်၊ ဘယ်တော့မှလဲ မငြီးငွေ့နိုင်ဘူး ဟု သူမသည် ဂျွန်ကိုပြောပြသည်။

“ကျွန်မအဖေက ပိုလန်လူမျိုး။ သူက ညနေတိုင်းမူးပြီး အဖေကို ရိုက်နှက်လေ့ရှိတယ်”

ဟု သူမဘဝကို ပြန်ပြောင်းပြောပြသည်။

သူမအသက် ၁၃ နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ မိနိုးကြီးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ခန္ဓာကိုယ်ဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့သည်။ ကျောက်တစ်ခု သမားများနှင့် ကွယ်ရာကိုလိုက်သွားလျှင် ငွေတိုငွေစများ ရသလို ကိုသိ၍ မကြာမကြာ လိုက်သွားခဲ့သည်။ ထိုအကြောင်းကို ထိုနေ့တွင် သူမခင်က သိသဖြင့် တံခါးပိတ်ပြီး ရက်ရက်စက်စက် ရိုက်နှက်လိုက်သည်အတွက် တိရိစ္ဆာန် အိမ်မှထွက်ပြေးသွား အိမ်ပြေးမလေးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

သည်နောက်တွင်တော့ . . .

တိရိစ္ဆာန်ဘဝသည် မုန်တိုင်းထန်သည့် ခရီးကြမ်းကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။ သူမဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် အရာရာအတွက် တန်ဖိုးထက် ပိုမိုပေးဝယ်ခဲ့ရသည်ချည်း ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး . . .

ဟောလိဝုဒ်သို့ရောက်လာခဲ့စဉ် စားပွဲထိုးအလုပ် ရခဲ့သလို သူမ၏လဲခများထဲမှ အများစုကို ဇာတ်ဆရာကိုပေး၍ သူမအောင်ပညာ အမှုအရာ သင်ခဲ့သည်။ သို့ပေမယ့် ဇာတ်ဆရာ

သည် အမှုအရာကို မသင်ကြား။ သူမကိုသာ သိမ်းပိုက်ထားလိုက်တာသည်။ ထိုလူထဲမှ ထွက်လာခဲ့ပြီး ဟောလိဝုဒ် ‘ဘီဗေလီ’ ကောင်ကုန်း’ ဟော်တယ်တွင် ငွေကိုင်စာရေးမလေး လုပ်ပြန်သည်။ ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်တစ်ဦးနှင့်တွေ့၍ ရုပ်ရှင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်နိုင်ရန်အတွက် ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းရှင်၏ အပျော်မယားဘဝကို ခံယူရပြန်သည်။

သူမ၏ရုပ်ကလည်း လှသည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် အချိုးအစားကလည်း စွဲမက်လောက်သဖြင့် တတိယတန်းစား ရုပ်ရှင်ဇာတ်များ၌ ပါဝင်လာရသည်။ နောက်ဆုံး၌ ပထမတန်းစား ရုပ်ရှင်ကားများတွင် ခေါင်းဆောင်မင်းသမီး ဖြစ်လာခဲ့၍ နာမည်ကျော်လာခဲ့၏။

အချိန်များမှာ ကြာညောင်းခဲ့ပါပြီ။

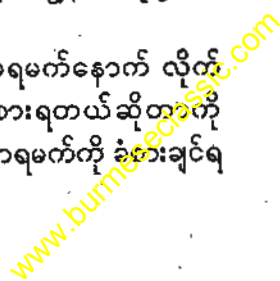
ယခုမူ . . .

ရုပ်ရှင်လောကမှ သူမကိုမေ့ခဲ့ပါပြီ။ သူမအဖို့မှာမူ ကြွေကြွေဖြစ်သော ကြယ်တစ်ပွင့်ပင် မဟုတ်ပါလော။

တိရိစ္ဆာန် သူမ၏အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်ပြောင်း ပြောပြရာမှ ဝမ်းနည်းလာခဲ့ပြန်သည်။

“ကျွန်မကို ကူညီပါဆရာရယ်၊ ကျွန်မရဲ့ဘဝက ကာမဂုဏ်ကပ်ရဲ့ ကျေးကျွန်အဖြစ် ရောက်နေပါပြီ။ ကျွန်မ မရုန်းသာ ဆွပ်သာဘူးရှင်”

“ခင်ဗျား အိမ်ပြန်သွားပြီးတော့ ကာမရမက်နောက် လိုက်စဉ် ကြုံနေတုန်းမှာ ခင်ဗျားဘယ်လို ခံစားရတယ်ဆိုတာကို ကြားစဉ်းစားကြည့်ပါ။ ဘာပြုလို့ အာသာရမက်ကို ခံစားချင်ရ



သလဲဆိုတာ တွေးတောကြည့်ပါ။ စဉ်းစားကြည့်လို့ သိရှိလာရင် ခင်ဗျားရဲ့ အဖြစ်ကို ခင်ဗျားနားလည်သဘောပေါက်လာမယ်။  
“ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မသွားပါဦးမယ်၊ နောက်တစ်ပတ်မှ တွေ့ကြည့်ဦးစို့နော် ဆရာ”

“ကောင်းပါပြီ”

ဂျွန်က စကြိုလမ်းဘက်ရှိ တံခါးကိုဖွင့်ပေး လိုက်ရာ တီရီသည့် ထိုလမ်းအတိုင်း ထွက်သွားလေသည်။

ဒေါက်တာစတီဗင်အဖို့ တီရီ၏စိတ်ဝေဒနာအဖြေကို သိရသည်။ သို့ပေသည့် တီရီကိုယ်တိုင် လိုက်နာကျင့်သုံးမှသာ သူ့အကျိုးသက်ရောက်နိုင်ပေမည်။ ပထမဦးဆုံး၊ သူမအနေဖြင့် မေတ္တာကို ဝယ်ယူ၍ မရ။ မေတ္တာဆိုသည်မှာ စေတနာသက်သက်ဖြင့် ပေးလာမှလက်ခံယူနိုင်သည်ဟူသော အသိတရားကို အောင် သင်ကြားယူရပေလိမ့်မည်။ နောက်ပြီး သူမကိုယ်တိုင် စုံချစ်မေတ္တာနှင့်ထိုက်တန့်မှသာ မေတ္တာကိုလက်ခံယူနိုင်သည်။ ၎င်း၏ ယုံကြည်ရပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ ယုံကြည်နားလည်မှုမရသေးသမျှကာလပတ်လုံး သူမသည် အချစ်ကိုဝယ်ယူရန် ကြိုးစားနေမည်။ ဝယ်ယူရန်ငွေမှာ သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်သာ ဖြစ်နေသည်။

သူမ ခံစားနေရသည့် ပြင်းပြသည့်ဒုက္ခဝေဒနာကို သူမနားလည်ပေသည်။ သူမ၏ ဒုက္ခဝေဒနာမှာ မိမိကိုယ်မိမိ ရွံ့ရှာလှ၍ မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့ခြင်းကြောင့် ခံစားရသည့် စိတ်ဝေဒနာပင်တည်း။

တီရီထွက်သွားပြီး၊ သူမ၏ကုသမှုတိပ်ခွေကို အံ့ဆွဲ၍ ထု၍ သော့ခတ်လိုက်မှပင် သူ၏ပြဿနာက စိတ်ထဲ၌ပေါ်လာ

တော့သည်။ သူသည် တယ်လီဖုန်းရုံရာသို့လာခဲ့ပြီး ၁၉ ရပ်ကွက် ရဲစခန်းသို့ တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်သည်။ တယ်လီဖုန်းထဲမှ မက်ဂရီဗီ၏အသံ ပေါ်လာသည်။

“လက်ဖက်ခင်း မက်ဂရီဗီ စကားပြောနေပါတယ်”

“စုံထောက်အင်ဂျယ်လီနဲ့ စကားပြောပါရစေ”

“ကိုင်ထားပါ”

မကြာခင် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ယူသံနှင့်မရှေးမနှောင်း အင်ဂျယ်လီ၏အသံ ကြားရသည်။

“စုံထောက်အင်ဂျယ်လီပါ ခင်ဗျာ”

“ဂျွန်စတီဗင် ပြောနေတာပါ။ ခင်ဗျား ဟိုသတင်း စုံစမ်းလို့ရပြီလား”

တစ်ဖက်မှ ခေတ္တမျှတုန်ဆိုင်းနေသည်ကို သတိထားမိသည်။

“ကျွန်တော် သေချာ စုံစမ်းကြည့်ပြီးပြီ”

“ခင်ဗျားက ဟုတ်တယ်” မဟုတ်ဘူး ဆိုတဲ့စကားသာ ခြိန်ပြောပါ”

“ဖော်ဖရင် ခုထက်ထိ ‘မတ်တီစန်’ ဆေးရုံမှာပဲ ရှိသလား”

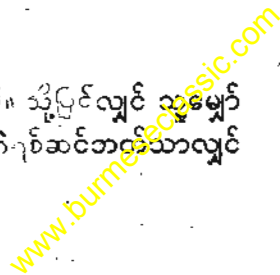
“ဟုတ်တယ်”

“ဪ”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဂျွန်က တယ်လီဖုန်းကိုချလိုက်သည်။ သို့ပြင်လျှင် သူ့မျှော်လင့်ချက်ကြီးတစ်ခု ဆုံးရှုံးသွားခဲ့လေပြီ။ ဟုတ်ဆင်ဘက်သာလျှင်



ကျန်တော့သည်။ 'ဘတ်' က လူတိုင်းလူတိုင်းက သူ့ကိုသတ်ရန် ကြံစည်ကြိုးစားနေသည်ဟု ထင်မှတ်မှားနေသူ စိတ်ဝေဒနာသည် တစ်ဦးဖြစ်သည်။

သူ့ကိုသတ်ရန် ကြံစည်ကြိုးစားနေသည်ဟု ထင်မှတ်နေရာ မှ သူက ဦးအောင်သတ်သည့်အဖြစ်မျိုး ရောက်ခဲ့သည်လား။ ဂျွန်ဟန်ဆင်သည် ဂျွန်၏ ရုံးခန်းမှ တနင်္လာနေ့ ဆယ်နာရီ ငါးဆယ်မိနစ်တွင် ထွက်ခွာသွားသည်။ မိနစ်အနည်းငယ်အကြာ တွင် အသတ်ခံရသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဟဲရစ်ဆင်ဘတ်သည် သူ့ ရုံးခန်းထဲ၌ရှိနေသည် မရှိသည်ကို သူ့စုံစမ်းကြည့်ရတော့ မည်။ တယ်လီဖုန်းအညွှန်းစာအုပ်ကို လှမ်း၍ ဘတ်၏ရုံးတယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကို ရှာဖွေပြီး တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်သည်။ တစ်ဖက် မှ တယ်လီဖုန်းလက်ခံသူမက 'အင်တာနယ်ရှင်နယ် စတီး' ဟု ပြန်ထူးသည်။

"မစ္စတာဘတ်တို့ ဆက်ပေးစမ်းပါ"

"မစ္စတာဘတ် . . . ဟုတ်ကဲ့ . . . ခဏစောင့်ပါ"

မကြာမီ မစ္စတာဘတ်ရုံးခန်းကပါရှင်ဟု သူ့အတွင်းရေးမှူး ၏ အသံကြားရသည်။

"ဒေါက်တာ စတီဗင်ပြောနေပါတယ်။ ကျွန်တော်သိချင်တာ တစ်ခုရှိလို့ပါ"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ဒေါက်တာ"

သူမ၏ပြောပုံဆိုပုံကို အကဲခတ်ရသည်မှာ သူမသည် မိမိ သည် ဘတ်၏စိတ်ခွဲကုဆရာဝန်မှန်း သိနေပုံရသည်။

"မစ္စဘတ်ရဲ့ ငွေစာရင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ သိချင်တာနည်း"

နည်းရှိလို့၊ ကျုပ်ရဲ့ ဧည့်ခံစာရေးမရှိတော့လို့ သူ့စာရင်းတွေ ရှင်း နေတာ၊ သူ့စာရင်းထဲမှာ မစ္စတာဘတ်လွန်ခဲ့တဲ့ တနင်္လာနေ့က အကုသခံတဲ့ငွေကို ထည့်ထားလို့ မစ္စတာဘတ်ရဲ့ စာရင်းနဲ့ တိုက် ကြည့်ပေးပါလားဗျာ . . . တဆိတ်လောက်"

"ဟုတ်ကဲ့ ကိုင်ထားပါဦး"

အတန်ငယ်ကြာမှ အတွင်းရေးမှူးက တယ်လီဖုန်းကို ကိုင် သံကြားရသည်။

"ဆရာရဲ့ ဧည့်ခံစာရေးက မှားပြီး တနင်္လာနေ့အတွက် ဆေး ကုသငွေ ထည့်ထားတာပါ။ မစ္စတာဘတ် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဒေါက်တာ ရုံးကို တနင်္လာနေ့က မလာနိုင်ပါဘူး"

"သေချာရဲ့လား"

"သေချာပါတယ်ရှင်၊ မစ္စတာဘတ်ဟာ တနင်္လာနေ့ နံနက် (၈) နာရီကစပြီး ရုံးမှာအစည်းအဝေးတက်နေခဲ့ပါတယ်"

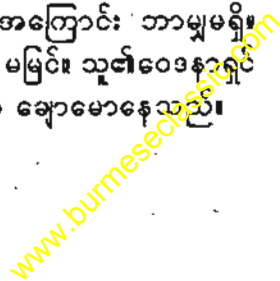
"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ဂျွန်က တယ်လီဖုန်းချလိုက်သည်။

သို့ဖြစ်လျှင် သူ့အတွေးများ မှားခဲ့ပြန်ပြီ။ ဘတ်နှင့် ဇစ်ဖရင် တို့ လူသတ်မှုကျူးလွန်ရန် အထောက်အထား မသင်္ကာစရာ တစ် ခုကမှမရှိလျှင် မည်သူ့ကျူးလွန်သနည်းဆိုသည်ကို သူ စဉ်းစား ၍ပင် မရနိုင်တော့ပေ။

သူသိသမျှ သူ့ကိုသတ်ဖြတ်ရန် အကြောင်း ဘာမျှမရှိ၊ ရန်သူလည်းမရှိ။ သူ့ကိုမုန်းတီးသူလည်း မမြင်။ သူ၏ဝေဒနာရှင် များနှင့်လည်း ဆက်ဆံမှုအလွန်ပြေပြစ် ချောမောနေသည်။

သူ မတွေးတတ်တော့ပြီ။



မှောင်မှောင်မည်းမည်းတွင် စမ်းတဝါးဝါး လျှောက်နေရသူ ကဲ့သို့ ခံစားနေရပြန်သည်။

ထိုအတောအတွင်း တယ်လီဖုန်းမြည်လာသဖြင့် ကော့စ် ယူနားထောင်လိုက်သည်။ တစ်ဖက် 'အန်' ၏ အသံကို ကြားရသည်။

“ဆရာ . . . အလုပ်များနေသလား”

“မများပါဘူး။ စကားပြောဖို့ အချိန်ရပါတယ်”

“ဆရာ ကားတိုက်ခံရတဲ့အကြောင်း သတင်းစာထဲမှာ ဖတ်ရပါတယ်။ ကျွန်မချက်ချင်း တယ်လီဖုန်းဆက်ဖို့ ကြိုးစားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်ကိုဆက်ရမှန်းမသိလို့ ကြာသွားတယ်”

သူမအသံတွင် စိုးရိမ်ပူပန်သည့် အရိပ်အခြေ ပါလာသည်။

“သိပ် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး အန်။ နောက်နမော်နမဲ့ လမ်းဖြတ်မကူးဖို့ သတိပေးလိုက်တာပါပဲ”

“သတင်းစာထဲမှာ ကားကတိုက်ပြီးထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားတယ်လို့ ဖတ်ရပါတယ်”

“ဟုတ်တယ်”

“တိုက်ပြီးပြေးတဲ့ ကားမောင်းသမားကို ရဲက မိပြီလား”

“မမိသေးဘူး။ လူငယ်လေးတွေ အပျော်ကြားရင်း ကားရမ်းမောင်းပြီး တိုက်သွားတာနဲ့ တူပါရဲ့”

“ဆရာက သေချာရဲ့လား”

“အန်က ဘာဆိုလိုတာလဲ”

“ကျွန်မ မသိပါဘူးရှင်။ ပထမ ကာရီအသတ်ခံရတာပဲ ခုတစ်ခါ ဆရာကိုကားတိုက်တယ်ဆိုတော့ ကျွန်မအထင်က သူ့ကြမ်းတစ်ယောက် လွတ်နေပြီး တွေ့ရာမြင်ရာ ရမ်းကားသလားလို့”

“ဒီလိုဆိုလဲ မကြာခင် သူ့ကိုရဲက ဖမ်းမိပါလိမ့်မယ်”

“ဆရာမှာ အန္တရာယ်ရှိနေသလားရှင်”

သည်အမေးကို ကြားလိုက်ရသည့်အခါ သူ့စိတ်ထဲ၌ နွေးမွှားသည်။

“အန္တရာယ် မရှိပါဘူး”

ဂျစ်သည် ခပ်ပေါ့ပေါ့တန်တန် လေသံနှင့် ပြောလိုက်ရသည်။

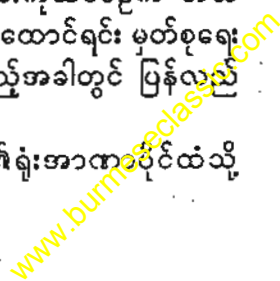
“သောကြာနေ့ကျရင် ကျွန်မ လာခဲ့ပါ့မယ်။ ဒါပါပဲ ဆရာ”

“ဒီလိုအရေးတယူ လှမ်းပြီးမေးမြန်းတာ ကျေးဇူးသိပ်တင်ပါတယ်အန်”

သူက တယ်လီဖုန်းကိုချလိုက်ပြီး 'အန်' အကြောင်း ဆက်ကြားတော့နေမိသည်။ အန်က သူ့ယောက်ျားနှင့် မဆွေးနွေးတိုင်ပင်နိုင်သည့် မည်သို့သောပြဿနာများ ရှိနိုင်ပါလိမ့်။ သူ့ယောက်ျားနှင့်သာမက သူမ၏စိတ်ခွဲဆရာဝန်ကိုပင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော်မပြောပြနိုင်ပါလား။ အန်ကဲ့သို့သော မိန်းမမျိုးမှာ အခြားယောက်ျားနှင့် အရှုတ်ဇာတ်ခင်းမည့်သူ မဟုတ်ဟု ယူဆသည်။ လက်ရှိယောက်ျားနှင့် လက်မထပ်ခင်ကများ အချစ်စိတ်ခင်းခဲ့၍ စိတ်ထဲတွင် နောင်တရ ယူကြိုးမရ ဖြစ်နေသည်များ။

ဂျစ်သည် နေရာမှထပြီး ဘတ် ဆေးကုသခံစဉ်က အသံထွင်းထားသည့် တိပ်ခွေကို ပြန်ဖွင့်၍ နားထောင်ရင်း မှတ်စုရေးခဲ့သည်။ တိပ်ခွေကို နားထောင်ပြီးသည့်အခါတွင် ပြန်လည်ထွင်းဆည်းထားလိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ဘတ်၏ရုံးအာဏာပိုင်ထံသို့



ဘတ်ဇီစိတ်ဓာတ်အခြေအနေအမှန်ကို ဖွင့်ပြောရတော့မည် ပြတင်းပေါက်မှ ပြင်ပသို့ကြည့်လိုက်ရာ မိုးပင်အတန်ချုပ်လာပြီ ဝေ့ ရသည်။ အချိန်မှာ ည ၈ နာရီပင် ထိုးခဲ့ပြီးပြီ။

အလုပ်ပြီးပြီဖြစ်၍ နေရာမှထကာ အိမ်သို့ပြန်ရန် ဟန်ပြ တော့သည်။ ဘတ်ဇီတိပ်ခွေကို အံ့ဆွဲတစ်ခု၌ထည့်ပြီး သော့ခတ် လိုက်သည်။ ထိုတိပ်ခွေကို နှံ့မှခန့်ထားသော စိတ်ရောဂါကု ဆေး ဝန်ထံ အပ်ရပေမည်။ သူသည် ကျွတ်အကျီကိုယူ၍ ဝတ်လုံ ပြီး တံခါးဝသို့ တက်အလာ တယ်လီဖုန်းက မြည်လာသည်။ တယ် လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“ဒေါက်တာစတီဗင် စကားပြောနေပါတယ်”

တစ်ဘက်မှ ဘာသံမျှမကြားရ။

“ဟဲလို . . . ဟဲလို”

ဂျွန်က ထပ်၍ခေါ်သည်။ သို့သော် တစ်ဘက်မှအသံ တိ နေ၏။ ဂျွန်က တယ်လီဖုန်းကိုချထားလိုက်သည်။ ခေတ္တမျှ ပြ အောင် ရပ်လျက် မျက်မှောင်ကုတ်၍ စဉ်းစားနေသည်။ နံဝ များများခေါ်ခြင်း ဖြစ်မည်လား။ ဟုတ်မှာပါပဲဟု တွေးလျှင် အခန်းရှိမီးများကို ပိတ်လိုက်သည်။ တံခါးများကို သော့ခတ်ပြီး ဓာတ်လှေကားရှိရာ ထွက်လာသည်။ အခြားအခန်းသူများမှ ပြန်တုန်ကြပေပြီ။

သူသည် ဓာတ်လှေကားရှိရာသို့ လျှောက်လာပြီး ခေတ် ကိုနှိပ်လိုက်သည်။ ဘာမျှမဖြစ်။ နောက်တစ်ခါ ထပ်နှိပ်သော် ဘာမျှလှုပ်ရှားမှုမရှိ။ နောက် စကြိုလမ်းရှိမီးများအားလုံး တရက် ငြိမ်းသွား၏။



အခန်း (၇)

ဂျွန်သည် ဓာတ်လှေကားရှေ့တွင် ရပ်နေမိသည်။ ပတ်ဝန်း နှင်တွင် အမှောင်ထုက ထူထဲနေ၍ ထိတ်လန့်လာမိသည်။ လုံးဝုန်နေသည်ကို ကြားရပြီး နှလုံးအခုန်နှုန်း ပို၍ မြန်လာ သည်။ ရုတ်တရက် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်လှုပ်သွားလောက်အောင် ကြောက်သွားခဲ့၏။ သူသည် အကျီအိတ်ထံသို့ လက်နှိုက်ပြီး မီး စိတ်ကိုစမ်းသပ်ရှာဖွေသည်။ မီးခြစ်မှာ အိတ်ထဲ၌ ပါမလာချေ။ အခန်းအတွင်းတွင် ထားပစ်မိခဲ့သည်။ အောက်ထပ်အခန်းများ မှင်မူ မီးမပျက်ဘဲ လင်းနေလိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ကြီးစွာထား၍ လှေကားရှိရာသို့ တဖြည်းဖြည်း စမ်း၍ သွှောက်လာရသည်။ လှေကားတံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်ရာ ဓာတ်ထပ်များတွင်လည်း မီးမှောင်ကျနေသည်ကို မြင်လိုက်ရ သည်။ ထို့ကြောင့် လှေကားလက်ရမ်းကိုကိုင်ပြီး တဖြည်းဖြည်း လျှက် လှေကားမှဆင်းခဲ့သည်။ လှေကားအောက်မှ လက်နှိပ် ခတ်မီးနောက် တစ်ချက်တစ်ချက်လက်ပြီး အပေါ်သို့ တဖြည်း ညည်း တက်လာသူတစ်ဦးကို မြင်လိုက်သည်တွင် အားတက်သွား သည်။ ညစောင့် ‘ဘစ်ချ်လော’ ဖြစ်ရမည်။

“ဘစ်ချ်လော၊ ဟေး၊ ဘစ်ချ်လော၊ ငါ ဒေါက်တာ စတီဗင်

ဟု လှမ်းအော်သည်။

လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနှင့်လူသည် မည်သို့မျှပြန်မပြော။ တဖြည်း ညည်း သော လှေကားကိုတက်လာသည်။



“ဟေ့ . . . ဘယ်သူလဲကွ . . . မေးနေတာ မကြားဘူးလားဟု ဂျစ်ကလှမ်းအော်သေးသည်။ မည်သူကမျှ အဖြေမခံသူအသံ၏ ပဲ့တင်သံကိုသာ ကြားရသည်။

ထိုအခါမှ ရုတ်တရက် အသိတစ်ခုက ခေါင်းထဲတွင် လာကနဲလင်းသွားသည်။ လှေကားမှအသံမပေးဘဲ တိတ်ဆိတ်တက်လာနေသည့် သူ့ကိုသတ်မည့်သူပါကလား။ သူတို့အား အနည်းဆုံး နှစ်ဦးရှိရမည်။ တစ်ဦးက လျှပ်စစ်လိုင်းကို တောက်လိုက်ပြီး တစ်ဦးက သူ့လွတ်မသွားအောင် လှေကားဆီးကြိုတက်လာမည်ဖြစ်ပေသည်။

လှေကားမှ မီးရောင်သည် တဖြည်းဖြည်း နီးလာသောအောက်နှစ်ထပ် သုံးထပ်ခန့်မှာ ရောက်လာပေပြီ။ ဂျစ်၏ ထိုတစ်ခုလုံးမှာ ကြောက်စိတ်ကြောင့် အေးစက်လာလေ၏။

နှလုံးမှာကလည်း လျှင်မြန်စွာခုန်နေသည်။ ဒူးများ တုတ်အားနည်းလာသည်။ သူသည် နောက်သို့လှည့်၍ လှေကားပြန်တက်၏။ ထို့နောက် မဲမှောင်နေသော စက္ကီလမ်းအဝယ် သူ့အခန်းရှိရာသို့ စမ်းလျက်သွားသည်။ အောက်မှလှေကားတက်လာသောခြေသံများက မြန်လာပြီး ကျယ်လောင် လာသည်။ သူသည် အခန်းတံခါးများကိုစမ်း၍ ရေတွက်၍ သူ့အခန်းအလျှောက်နေ၏။ သူ့အခန်းသို့ရောက်လျှင် အိတ်ထဲမှသော့ထုတ်၍ဖွင့်ရာ လက်ဖျားတုန်နေသောကြောင့် သော့က လွတ်သွားပြန်သည်။ မှောင်ကြီးမဲမဲ၌ သော့ကိုလိုက်စမ်းရှာဖွေရသည်။ သော့ကိုတဖန်ပြန်တွေ့မှ တုန်တုန်ချိချိနှင့် တံခါးကိုဖွင့်အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်၏။ ပြီးမှ တံခါးကိုပိတ်၊ သော့ခတ်

။ ယခုအခါတွင် မည်သူမျှ သူ့အခန်းတံခါးကို အထူးသော့မဖွင့်နိုင်တော့ပါ။

အပြင်ဘက်စက္ကီလမ်းတွင် နီးကပ်လာသောခြေသံများကို နေရသည်။ ဂျစ်သည် သူ၏သီးသန့်အခန်းထဲဝင်ပြီး မီးတံကို ဖွင့်သည်။ မီးလင်းမလာပါ။ သူသည် အတွင်းတံခါးတဖန်သော့ခတ်လိုက်ပြန်သည်။ နောက် တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့ သွားပြီး အော်ပရေတာကို ခေါ်သည်။

“အော်ပရေတာ . . . အရေးတကြီးကိစ္စပေါ်နေတယ်။ ကံတာစတီဗင်နေတယ် . . . ၁၉ နယ်မြေရဲစခန်းက စုံစမ်းစစ်ဆေးပေးပါ။ ခပ်မြန်မြန် ဆက်ပေးပါ။”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . နံပါတ်ပြောပါ”  
ဂျစ်က နံပါတ်ပြောလိုက်သည်။

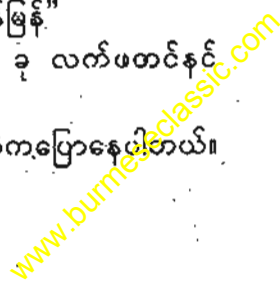
“ခဏစောင့်ပါနော်”  
စက္ကီလမ်းမှ တံခါးကိုအပြင်မှစမ်း၍ ဖွင့်နေသံကြားရ သည်။

“မြန်မြန်လုပ်ပါ အော်ပရေတာ”  
မကြာမီ တယ်လီဖုန်းမှ . . .

“၁၉ နယ်မြေ ရဲစခန်းကပါ”  
ဟူသောအသံ ကြားရ၏။

“စုံထောက်အင်ဂျယ်လီပေးပါ . . . မြန်မြန်”  
“စုံထောက်အင်ဂျယ်လီ မရှိပါဘူး။ ခု လက်ဖက်ရည်ခဲရိပ် ပြောနေပါတယ်”

“ဂျစ်စတီဗင်ပါ . . . ကျုပ် ရုံးခန်းထဲကပြောနေပါတယ်။”





ဒီမှာမီးတွေလဲ အကုန်မှိတ်ကုန်ပြီ။ တစ်စုံတစ်ယောက်တို့ သတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်”

“ဒီမှာ ဒေါက်တာ . . ခင်ဗျားဆင်းခဲ့ပြီး ကျုပ်တို့အဖို့ ရအောင်”

“ကျုပ် အောက်ကိုလာလို့ မရဘူး။ တစ်စုံတစ်ယောက်တို့ သတ်ဖို့စောင့်နေတယ်ဗျ”

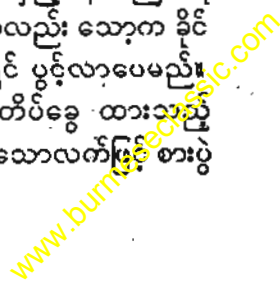
တယ်လီဖုန်းတစ်ဘက်မှ ဘာသံမျှမကြားရသေးဘဲ တိတ်ဆိတ်နေပြန်သည်။ မက်ဂရီဗီအနေဖြင့် သူ့ပြောသည့် ကို မယုံကြည်။ သူက ကူညီဖို့စိတ်ရှိမည်မဟုတ်။ အပြင် တံခါးဖွင့်သံ ကြားလိုက်ရ၏။ သူတို့သည် ဂျစ်ဇီရုံးခန်းတွင် ရောက်နေကြပြီ။ သူတို့တွင် သော့မရှိဘဲနှင့်တော့ မည်သည့် နှင့်မျှ ဝင်လာနိုင်မည်မဟုတ်။ သူတို့ခြေသံများကို သူ၏ တွင် ကြားနေရပြီး သူတို့သည် သူ၏ သီးသန့်ရုံးခန်းဆီသို့ သံကြားရသည်။

တယ်လီဖုန်းမှ မက်ဂရီဗီ၏ အသံကို ကြားရသော် ဂျစ်က နားမထောင်တော့ပေ။ အခါနှောင်းသွားပေပြီ။ မထ က သူ့လာခဲ့မည်ဆိုသည့်တိုင် မည်သို့မျှ အရာရောက်ထေ မဟုတ်တော့။ လူသတ်သမားများ သူ့နည်းခန်းထဲသို့ပင် နေကြပြီမဟုတ်လား။ “လူ့အသက်ဆိုတာက အလွန်သေ သည် ကြိုးမျှင်တစ်ချောင်းပဲ။ ဒါကိုဖြတ်တောက်ပစ်လို တစ်စက္ကန့်လောက်ပဲလိုတယ်”။

သူ့ကိုလွှမ်းမိုးနေသောကြောက်စိတ်သည် ချက်ချင်း သောဒေါသအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားသည်။ သူ့ကို ကျွဲတွေ

သတ်သလို အသတ်မခံနိုင်။ ပြန်လည်ခုခံမည်။ ပတ်ဝန်းကျင် လက်နက်သဖွယ်သုံးနိုင်သည့် ပစ္စည်းကို စမ်း၍ ရှာဖွေသည်။ လိပ်ခွက်၊ စာအိတ်ဖွင့်သည့်စားငယ် အားလုံးအသုံးမကျ ပစ္စည်းများ။ လူသတ်သမားများထံတွင်မူ သေနတ်ပါလာ သလို့ဖြစ်သည်။ သူ့ကိုတော့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှဖမ်းမရနိုင်သည့် ဘေးက ပြစ်ဒဏ်ခတ်တော့မည်ဖြစ်၏။

လူသတ်သမားများ အတွင်းတံခါးအနီးသို့ တက်လာကြသံ ကြားရပြန်သဖြင့် သူ့မှာ တစ်မိနစ်၊ နှစ်မိနစ်ခန့်သာ အသက် နှုတ်ရန် ကျန်တော့သည်ဟု တွေးမိလိုက်သည်တွင် သူသည် တက်စိတ်၊ စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်များ ပျောက်ကုန်ပြီး တည်တည်ငြိမ် ငြိမ် သူ၏ နောက်ဆုံးအတွေးများကို ပြန်လည်စဉ်းစားနေမိ သည်။ သူသည် ‘အန်’ ကိုသတိရလိုက်သည်။ သူ၏ဝေဒနာရှင် စဉ်းစားမိသည်။ နောက် ဟဲရစ်ဆင်ဘတ်အကြောင်း စိတ် စိတ်သွားခဲ့ပြန်သည်။ ထိုအခါကျမှ ဘတ်ကို စိတ္တဇဆေးရုံပို့ တွက် သူ့ကုမ္ပဏီဒါရိုက်တာကို အကြောင်းမကြားရသေး စဉ်း သတိရမိသည်။ သူ့အကြောင်းပါသည့် တိပ်ခွေကို သူတို့ ဘာသည့်နေရာ ရုတ်တရက် လူသတ်သမားကို ပြန်လည် ခိုက်ရန် လက်နက်အဖြစ်သုံးရန် စဉ်းစားလိုက်မိလေပြီ။ အပြင်မှ အခန်းတံခါးလက်ကိုင်ကို လှည့်နေသံကြားရ တံခါးကိုသော့ခတ်ထားသည်မှန်သော်လည်း သော့က ခိုင် ညံ့မဟုတ်။ အားစိုက်၍ လှည့်လိုက်လျှင် ပွင့်လာပေမည်။ သူသည် လျင်မြန်စွာစမ်း၍ ဘတ်၏တိပ်ခွေ ထားသည့် ဆံသို့ လျှောက်လာသည်။ တုန်ယင်နေသောလက်ဖြင့် စားပွဲ



အံ့ဆွဲသော့ကိုဖွင့်ပြီး အတွင်းမှတိပ်ခွေကို ရှာဖွေနေသည်။ တိပ်ခွေကိုရ တိပ်ရကော်ဒါအတွင်းစမ်း၍ ထည့်လိုက်သည်။ နောက် ခလုတ်ကိုနှိပ်လိုက်သည်။ ဘာသံမျှမကြားရ။ လျှပ်စီးလိုင်းဖြတ်ထားသည်ကို သတိရသည်။ ထို့နောက် သတိလဲမလွတ်စေဘဲ စားပွဲပေါ်၌ မီးခြစ်ကိုစမ်းရပြန်သည်။ ထိုအခါ အပြင်မှလည်း တံခါးကိုအားစိုက်၍ ဖွင့်နေသံကြားရပြန်သည်။ သူ့ကိုက အားစိုက်ပြီးအဘယ်ကြောင့် တွန်းမဖွင့်ကြသေးသနည်း အဖြေကိုစဉ်းစားနေဖို့ပင် အချိန်မရပါ။

မီးခြစ်ကိုတွေ့၍ ခြစ်လိုက်ပြီး ထိုမီးရောင်ဖြင့် တိပ်ရကော်ဒါကိုကြည့်သည်။ 'ဓာတ်ခဲ' ဟူ၍ ရေးသားထားသည့် ခလုတ်တွေ့ရမှ ဖိနှိပ်ချလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် တံခါးပွင့်သွားသံ ကြားရ၏။ သူ၏ နောက်ခံတပ်မှာ ကျသွားခဲ့ပေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် တိပ်ရကော်ဒါထဲမှ အသံက ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ထွက်လာသည်။

“ခင်ဗျားက ဒါပဲပြောဖို့ရှိသလား။ ခင်ဗျားက ကျုပ်ရဲ့ ထောက်အထား သက်သေခံချက်တွေကို နားမထောင်ချင်လား။” ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ ကြံစည်နေတဲ့လူတွေထဲ တစ်ယောက်မဖြစ်ဘူးလို့ ဘယ်လိုပြောနိုင်မှာလဲ”

ဂျွန်ကတော့ အေးစက်နေပြီး မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင်အောင် ဖြစ်နေပေပြီ။ သူ့နှလုံးကလည်း ကျယ်လောင်စွာ အသံမြည်ခနဲလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။

“ခင်ဗျားသိပါတယ်။ ကျုပ်က ခင်ဗျားရန်သူတွေထဲမှာ ဘူးဆိုတာလေ . . ကျုပ်က ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေပါဗျာ။ ကျုပ်

ဗျားကို ကူညီဖို့ကြိုးပမ်းနေတဲ့လူ . . ကဲ ခင်ဗျားရဲ့ သက်သေထောက်အထားတွေကို ပြောပါဦး။”

“တိပ်ခွေထဲမှ ဂျွန်၏အသံဖြစ်သည်။

“လွန်ခဲ့တဲ့ညက သူတို့ကျုပ်အိပ်ခန်းထဲကို ချိုးဖောက်ဝင်ကြတယ်။ သူတို့က ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ လာကြတာ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က သူတို့ထက်ပါးပြီပဲ။ ကျုပ်က အခန်းငယ်ကလေးထဲမှာ ခိုနေတာ။ ခုဆို သော့ခလောက်တွေပိုပြီး ထပ်ခတ်ထားတော့ တို့မဝင်နိုင်တော့ပါဘူး။”

အပြင်မှအသံသည် တိတ်သွားခဲ့၏။

ဂျွန်၏အသံက တိပ်မှပေါ်လာပြန်သည်။

“ခင်ဗျားအိမ်ကို ဖောက်ထွင်းဝင်ရောက်လာတဲ့အကြောင်း ချီးမတိုင်ဘူးလား။”

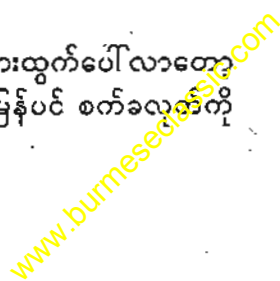
“မတိုင်ပါဘူးဗျာ။ ရဲတွေကလဲ သူတို့နဲ့ တစ်ဂိုဏ်းထဲပဲဟာ။ သူတို့မှာ ကျုပ်ကိုပစ်သတ်ဖို့ အမိန့်ရထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က တွေ့ကြားထဲမှာ ကျုပ်ကိုပစ်မသတ်ရဲဘူး။ ဒါကြောင့် ကျုပ်အုပ်ထဲမှာရောနေတယ်လေ။”

“ခင်ဗျား ဒီသတင်းကိုပေးတာ ဝမ်းသာတယ်ဗျာ။”

“ခင်ဗျားက ဘာလုပ်မှာမို့တုန်း။”

“ကျုပ်က ခင်ဗျားပြောငှက်ကို သေသေချာချာ နားထောင်တာ ခင်ဗျားပြောသမျှကို။”

ဂျွန်တွင် တိပ်ခွေထဲမှာဟူသော စကားထွက်ပေါ်လာတော့ သူတို့ ရုတ်တရက် သတိရလိုက်၍ အမြန်ပင် စက်ခလုတ်ကို ဖိလိုက်၍ ပိတ်သွားသည်။



သူကဆက်ပြီး အသံကျယ်ကျယ်နှင့် . . .

“နောက်ပြီး ကျုပ်တို့က ဘယ်လိုအကောင်းဆုံးနည်းလမ်းကို တွင်တွယ်ရမယ်ဆိုတာ တွက်ချက်ယူကြတာပေါ့။”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ တိပ်ခွေကိုပြန်ဖွင့်ရန်မှာ ဘယ်နေရာမှ စရမည်ကို မသိနိုင်။ အပြင်မှလူသတ်သမားများက ဂျစ်နှင့်အတူ လူနာတစ်ဦးရှိနေသည်ဟူသောအထင် ရှိလိမ့်မည်ဟုသာ မှေးလင့်ရ၏။

ဂျစ်သည်ဆက်၍ အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ပြောပြန်သည်။

“ဒီလိုအဖြစ်မျိုးဆိုတာက ခင်ဗျားထင်တာထက်ပိုပြီး ဖြစ်တတ်ပါတယ် ဟဲရစ်ဆင်ရယ်။ အေးဗျာ . . . မီးတွေမြန်မြန် ပြင်ပိုစေချင်ပြီ။ ခင်ဗျားကားမောင်းသမားက အောက်မှာစောင့်နေတာကြာလာလို့ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲလို့ တွေးပြီး တတ်လာဦးမယ်။”

ဂျစ်က စကားကိုရပ်ပြီး အသံဗလံများကို နားစွင့်ထောင့်သည်။ တံခါးအပြင်မှ တီးတိုးပြောနေသံကြားရသည်။ သူ့ထံမည်သို့ဆုံးဖြတ်ချက် ချပါလိမ့်ဟု စဉ်းစားနေသည်။ အောက်လမ်းမှ ရဲကားအသံကိုကြားလိုက်ရသည်။ တီးတိုးသံများ တိတ်သွားကြ၏။ တံခါးပြန်ပိတ်သံကို နားစွင့်နေသော်လည်း မကြားရောင်းတို့သည် အပြင်မှာပင် စောင့်နေကြသေးသလား။ ရဲကားအချက်ပေးဥသြသံသည် ပိုမိုကျယ်လောင်လျက် အနီးသို့ရောက်လာခဲ့သည်။ နောက်အဆောက်အဦးရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သံကြားရသည်။ နောက်ပြီး ရုတ်တရက် မီးများထိန်ထိန်လင်းသွားခဲ့၏။



အခန်း (၈)

“အရက်ယူဦးမလား။”

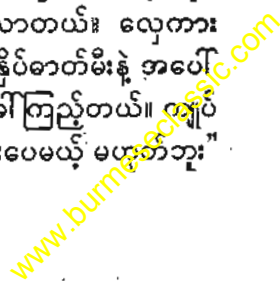
မက်ဂရီဗီက သူနံ့သုန်မှုန့်နှင့် ခေါင်းကိုရမ်းရင်းက ဂျစ်ကြည့်ပြီး အကဲခတ်နေသည်။ ဂျစ်က ဒုတိယအကြိမ် ဝိစကီခွက်ကို မော့ချလိုက်၍ မက်ဂရီဗီက စကားတစ်လုံးမျှ မပြောကြည့်နေသည်။ ဂျစ် လက်ဖျား တုန်တုန်ရီရီ ဖြစ်နေတုန်းပင်။ မက်ဂရီဗီက ထဲသို့ဝင်သွားမှ နွေးထွေးသွားပြီး နေသာထိုင်သာ ဟာခဲ့သည်။

မက်ဂရီဗီသည် ဂျစ်ရုံးခန်းသို့ မီးဖျားပြန်လည်ပွင့်လာပြီး မိနစ်ကြာမှ ရောက်လာသည်။ သူနှင့်အတူ ရဲဆာဂျင်တစ်ယောက် ပါလာသည်။ ဆာဂျင်က မှတ်စုစာအုပ်တွင် မှတ်သားနေသည်။

“ကဲ၊ ပြန်ပြီး ပြောစမ်းပါဦး ဒေါက်တာစတီဗင်။”

ဂျစ်က အသက်ပြင်းပြင်း ရှူရှိုက်ပြီးမှ ဖြစ်ပျက်ပုံကို အစမှစလုန်ပြောပြရပြန်၏။

“ကျုပ်က ရုံးခန်းကိုပိတ်၊ သေ့ခတ်ပြီး ဓာတ်လှေကားဆီ ခုခံခဲ့တယ်။ အဲဒီအခါမှာ စကြိုလမ်းမှာရှိတဲ့ မီးတွေငြိမ်းသွားတယ်။ ကျုပ်က အောက်ထပ်မှာရှိတဲ့ မီးတွေတော့ ပျက်မှာ ခုတ်ဘူးလို့ထင်ပြီး လှေကားက ဆင်းလာတယ်။ လှေကားအောက်ကနေပြီး လူတစ်ယောက်က လက်နှိပ်ဓာတ်မီးနဲ့ အပေါ်ထပ်လာတာမြင်ရတယ်။ ကျုပ်က အော်ခေါ်ကြည့်တယ်။ ကျုပ်အစောင့် 'ဘိချ်လော' လားလို့ အော်မေးပေမယ့် မဟုတ်ဘူး။”



“ဘယ်သူလဲ”

“မသိဘူး။ သူတို့က စကားမပြန်ဘူး”

“သူတို့က ခင်ဗျားကိုလာသတ်ဖို့ တက်လာတယ်လို့ ဘာကြောင့်ပြောနိုင်ရတာလဲ”

“သူတို့က ကျုပ်နောက်ကနေပြီး ရုံးခန်းအထိလိုက်လာတယ်”

“ခင်ဗျားကိုသတ်ဖို့လာတာ နှစ်ယောက်လို့ ထင်သလား”

“အနည်းဆုံး နှစ်ယောက်ဖြစ်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျုပ်က သူတို့တီးတီးပြောနေကြတာ ကြားရလို့”

“ခင်ဗျား ဧည့်ခန်းထဲရောက်တော့ စကြိုလမ်းသွားတဲ့ ဘယ်ကုတ်ခါးကို သော့ခတ်တယ်လို့ပြောတယ် . . မှန်သလား”

“မှန်ပါတယ်”

“နောက် အတွင်းခန်းကိုဝင်လာပြီးတော့ ဧည့်ခန်းသွားတဲ့ တံခါးကို သော့ခတ်ခဲ့တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

မက်ဂရီဗီက ဧည့်ခန်းမှဂျွန်၏အတွင်းခန်းသို့ ကူးသော တံခါးဆီ လျှောက်သွားပြီး . .

“ဒီတံခါးကို အတင်းဖွင့်ဖို့ ကြိုးစားကြသလား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

“အတင်းတွန်းမဖွင့်ဘူး”

သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဘာကြောင့်အတင်းတွန်းမဖွင့်ခဲ့ သည်ကို စဉ်းစားမရအောင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

“ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားက ဧည့်ခန်းက စကြိုလမ်းကို သွားထိုင်

တံခါးကို ပိတ်တဲ့အခါမှာ အပြင်ကနေဖွင့်ချပ်ရင် အထူးသော့ ဖွင့်နိုင်တယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဒီသော့ ဘယ်သူ့ဆီမှာ ထားသလဲ”

“ကာရိုဆီမှာတစ်ချောင်း၊ ကျုပ်ဆီမှာတစ်ချောင်းထားတယ်”

“ကျုပ်တို့ဧည့်ခန်းထဲကိုဝင်လာတော့ တံခါးပွင့်နေတယ်။

အတင်းအကြပ် ဖွင့်ထားတာမဟုတ်ဘူး။ သော့နဲ့ဖွင့်ထားတာ တွေ့ရတယ်”

ဂျွန်က ဘာမှပြန်မပြော။

“ခုနင်က ခင်ဗျားပြောခဲ့တယ်။ ဒီတံခါးသော့ကို ကာရိုဆီ

မှာရယ်။ ခင်ဗျားဆီမှာရယ်ထားတယ်လို့၊ ကာရိုဆီက သော့က ကျုပ်တို့လက်ထဲမှာရောက်နေခဲ့ပြီ၊ စဉ်းစားပါဦး၊ ဒေါက်တာ စတီ

ဇင်၊ တခြားဘယ်သူ့ဆီမှာ ဒီသော့ရှိသလဲလို့”

“ဘယ်သူ့ဆီမှာမှ မရှိပါဘူး”

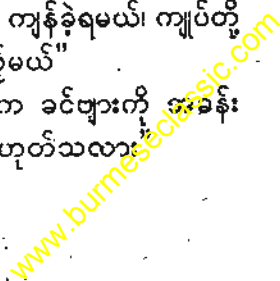
“ဒါဖြင့်ရင် ဟိုလူတွေက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အခန်းထဲကို ဝင်လာနိုင်ခဲ့သလဲ”

“သူတို့က ကာရိုကိုသတ်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ ကာရိုဆီက သော့ကို ပုံတူယူသွားမှာပေါ့”

“ဒါဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ သူတို့က ကာရိုရဲ့သော့ပုံတူ လုပ်မယ် ဆိုရင် ဒီသော့မှာ ဖယောင်းအစအနတွေ ကျန်ခဲ့ရမယ်၊ ကျုပ်တို့

အာတ်ခွဲခန်းမှာ ဒီသော့ကို စစ်ဆေးကြည့်မယ်”

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားအမြင်က လူနှစ်ဦးက ခင်ဗျားကို အခန်း အထဲသတ်ဖို့ သော့တူလုပ်ယူလာခဲ့တယ်၊ ဟုတ်သလား”



“ဟုတ်ပါတယ်”

“နောက် ခင်ဗျားအတွင်းခန်းကို ဝင်ရောက်ပြီးတဲ့အခါမှာ အတွင်းခန်းတံခါးကို သော့ခတ်ခဲ့တယ် မှန်သလား”

“မှန်ပါတယ်”

“ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့က အဲဒီတံခါးဟာလဲ သော့မခတ်ဘဲ ဖွင့်နေတာ တွေ့ရတယ်”

“သူတို့မှာ သော့တူပါလားလို့ ဖြစ်မှာပေါ့”

“တံခါးကို သော့နဲ့ဖွင့်ပြီးတဲ့နောက် ခင်ဗျားကိုဘာပြုလို့ သတ်မသွားကြတာလဲ”

“ကျုပ် ပြောခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား၊ သူတို့က ကျုပ်ဖွင့်ထားတဲ့ တိပ်ရကော်ဒါက အသံတွေကြားပြီး . . .”

“အလွန်ဆိုးသွမ်းတဲ့ လူသတ်သမားနှစ်ဦးက ဒုက္ခခံပြီး မီးတိုက်ဖျက်၊ ခင်ဗျားကို ဒီမှာ ထောင်ဖမ်းတာ၊ ရုံးခန်းထဲကို ချီဖောက်ဝင်လာပြီးမှ ခင်ဗျားကိုရန်မပြုဘဲ တစ်ခါထဲပျောက်ချင်မလှ ပျောက်သွားကြသလား ဟင်”

မက်ဂရီဗီ၏အသံတွင် စက်ဆုတ်ရွံ့ရှာသည့် သဘောများ ပါလာသည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဘာဆိုလိုတာလဲ”

ဂျွန်က ဒေါသထွက်လာသည်။

“ကျုပ် အဓိပ္ပါယ်ကိုရှင်းပြမယ်ဒေါက်တာ၊ ဒီကို ဘယ်သူ့ဝင်ရောက်မလာဘူးလို့ ကျုပ်ထင်တယ်၊ ခင်ဗျားကို တစ်စုံတစ်ယောက်က သတ်ဖြတ်ဖို့ကြိုးစားနေတယ်ဆိုတာကိုလဲ ကျုပ်မသိဘူး”

“ခင်ဗျား ကျုပ်ပြောတာချည်းပဲ ယုံရမယ်လို့ မဆိုပါဘူး၊ ပေမဲ့ မီးငြိမ်းသွားတာက ဘာသဘောလဲ၊ ညှစ်စောင့် ‘ဘိချီလော’ ဆရာ ဘယ်မှာလဲ”

“ညှစ်စောင့်က ဧည့်ခန်းမကြီးထဲမှာလေ”

“သေဆုံးနေပြီလား”

“မသေပါဘူးဗျာ . . . သူပဲ ကျုပ်တို့ကိုတံခါးဖွင့်ပေးလိုက်တာ။ မိန်းပါဝါခလုတ်ပျက်သွားလို့ သူက မြေအောက်ထပ်အခန်းမှာ ပြင်နေခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့ရောက်တော့ ပြင်ပြီးသွားပြီ”

“အို”

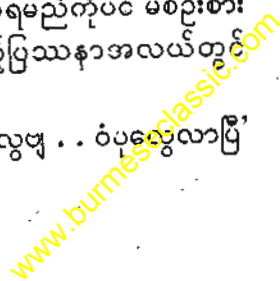
ဂျွန်က ဤမျှပင် ပြောစရာရှိတော့သည်။

“ဒေါက်တာစတီဗင်၊ ခင်ဗျားက ဘာအကွက်တွေ ဆင်နေသလဲတော့ မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ခုအချိန်ကစပြီး ကျုပ် မပါတော့ဘူး၊ နောက် ကျုပ်ကိုမခေါ်ပါနဲ့တော့၊ ခေါ်စရာရှိရင် ကျုပ်ကပဲ ခေါ်ရလိမ့်မယ်”

မက်ဂရီဗီက အခန်းထဲမှထွက်သွားသည်။ ရဲဆာဂျင်က လည်း မှတ်စုစာအုပ်ကိုပိတ်လိုက်ပြီး နောက်မှလိုက်သွားလေသည်။

ဂျွန်မှာတစ်ယောက်တည်းကျန်ခဲ့ပြီး ဝီစကီအရှိန်များလည်း ပျက်ပြယ်သွားခဲ့လေပြီ။ ယခုတော့ စိတ်ဓာတ်အကြီးအကျယ် ကျဆင်းသွားခဲ့သည်။ သူ့ရှေ့ဆက် ဘာလုပ်ရမည်ကိုပင် မစဉ်းစားတတ်တော့ပေ။ သူက အဖြေမရှိသည့်ပြဿနာအလယ်တွင် ရောက်နေသူတစ်ဦး ဖြစ်နေရှာသည်။

ယခုအတိုင်းဆိုက ပုံပြင်ထဲမှ ‘ဝပုလွေဗျ . . . ဝပုလွေလာပြီ’



ဟုအော်နေသည့် ကလေးသဏ္ဍာန်ပင်ဖြစ်နေ၏။ ဒါပေမယ့် 'ဝံပုလွေ' တွေလာပြီဟုအော်ရာမှ ဝံပုလွေများက တကယ်ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ၊ မမြင်ရသည့် တစ္ဆေတွေပါ။ မက်ဝန်ရောက်လာတိုင်း ကိုယ်ရောင်ပျောက်သွားကြပုံရသည်။ တစ္ဆေမဟုတ်လျှင်တော့ အခြားဖြစ်တန်ရာသည်က သူပဲယုံမှား လွတ်စိတ်ဝေဒနာသည် ဖြစ်နေပြီလော။

စိတ်သောက ဖိစီးနေသူတစ်ဦးသည် ယုံမှားလွန်စိတ်ဖြူပေါ်လာပြီး၊ ထိုယုံမှားလွန်ခြင်းကိုပင် တကယ်အစစ်အမှန်ထဲ ခွဲမြဲယုံကြည်တတ်သည်။ သူ့ အလုပ်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်လုပ်သည်။ နှစ်အတန်ကြာ အနားယူအပန်းဖြေခဲ့ခြင်းမရှိ။ ဟန်ဆင်းနှင့်ကာရိတို့ အသတ်ခံရသည့်ကိစ္စများက သူ့စိတ်ကို ချောက်ချားစေခဲ့ပြီး ဆင်ခြင်စဉ်းစားတတ်သည့် စိတ်တွေ ချောက်ကမ်းပါးထိုးချခံလိုက်ရသလို ဖြစ်ကာ သာမန်နေ့စဉ်အဖြစ်အပျက်များကို ပုံကြီးခဲ့မြင်လာသည်။ ကိုယ့်ကားယားထင်မြင်လာစေသည်ဟု ဆိုပါကလည်း ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာအကြောင်းရှိသည်ဟု စဉ်းစားသည်။ စိတ်ယုံမှားလွန်သော ရောဂါရှင်သည် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ကိစ္စများကို ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအဖြစ် ထင်မြင်တတ်သည်။

ဥပမာ . . .

ကားတိုက်မှုကိစ္စကိုကြည့်ပါက၊ အကယ်၍ တမင်တကားဖြင့်တိုက်သတ်မည်ဆိုပါက၊ ကားမောင်းသမားသည် ကားပေါ်မှဆင်းပြီး သေချာအောင် သူ့ကိုလက်စတုန်းသွားမည် မဟုတ်ပါလား။

ယနေ့ည . . .

သူ့အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသူနှစ်ဦးတွင်လည်း သေနတ်ပါလာသည်ဟု သူ့အတိအကျ မသိခဲ့ပါ။ သူတို့သည် သူ့ခိုးများသာ ဖြစ်နိုင်မည်မဟုတ်လော။ အတွင်းခန်းမှ အသံများကြားရ၍ သူတို့ ထွက်ပြေးကြခြင်းဖြစ်မည်။ အမှန်တကယ် သူတို့သာ သူ့သတ်သမားများဆိုပါက သော့ခတ်မထားသည့် တံခါးကိုဖွင့်ပြီး သူတို့ သတ်သွားရုံသာရှိမည်မဟုတ်လော။ သူသည် တကယ်မမှန်တရားကို ဘယ်လိုရှာဖွေရပါမည်လဲ။ ရဲကိုအကူအညီ တောင်းရန်မှာမူ မဖြစ်တော့ပါ။ သူ့အနေဖြင့် မည်သူ့ကို အားကိုး မှန်းပင် မသိတော့ပြီ။

သူ့စိတ်ထဲ၌ ဝေဠုနေခဲ့ပေပြီ။ ထိုအတောအတွင်း စိတ်ကူးစစ်ခက် ပေါ်လာသည်။ ထိုစိတ်ကူးမှာ စိတ်ပျက်အားငယ်ရာမှ စာမပမာဏမထားနိုင်တော့ဘဲ ထင်ရာမြင်ရာ လုပ်လိုသောစိတ်ပေါက်ဖွားလာခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ပေမယ့် ထိုအကြံကို စစ်ကြောညှည့်လေ အဓိပ္ပါယ်ရှိလေဟု ထင်မြင်လာသဖြင့် တယ်လီဖုန်းခမ်းညွှန်စာအုပ်ကြီးကို နောက်ယူပြီး လှန်လှောရှာဖွေနေတော့သည်။



အခန်း (၉)

ညနေ ၄ နာရီအချိန်တွင် ဂျွန်သည် ရွာမှထွက်ခဲ့ပြီး အနောက်ပိုင်းရပ်ရှိ စာရွက်များ ဟောင်းနွမ်းနေသည့် တယ်လီဖုန်းလမ်းညွှန်စာအုပ်မှ တွေ့ရှိရသည့် လိပ်စာအတိုင်း ကားမောင်းလာသည်။

လိပ်စာပါ အဆောက်အဦမှာ ရှေးခေတ်က အဆောက်အဦကြီးဖြစ်၍ မပြုမပြင် ပြစ်ထားခဲ့သဖြင့် ယိုယွင်းပျက်စီးနေသည်။ ထိုအဆောက်အဦရှေ့တွင် ကားကိုရပ်လိုက်မိလျှင် စိတ်လေးသွားမိသည်။ ထိုလိပ်စာသည် ဤအဆောက်အဦဟုတ်ပါလေစေဟု တွေးတောနေစဉ် အဆောက်အဦ၏ ပထမအိမ်ခန်းတစ်ခုရှေ့မှ ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“နော်မင်ဇက်မူးဒီ

အလွတ်စုံထောက်

ကျေနပ်မှုရရမည်၊ တာဝန်ခံသည်”

ဂျွန်သည် ကားပေါ်မှဆင်းလိုက်၏။ ထိုနေ့တွင် လေထူ၍ အေးလှသည်။ ဂျွန်သည် အဆောက်အဦ၏ ဆင်ဝင်အောက်ထဲသို့ဝင်လာသည်။ ထိုအခန်းကလည်း ညှော်နံ့နှင့် သေးနံ့ဟောင်းနေသည်။ သူသည် အထက်ထပ်သို့ တက်လာခဲ့ပြီး ဆိုဘုတ်ချိတ်ထားသည့် အိမ်ခန်းရှေ့တွင်ရပ်ပြီး လူခေါ်ဘဲလ်ကို လိုက်ပြီး အခန်းထဲသို့ဝင်ခဲ့သည်။

အခန်းမှာ မွမ်းမံပြင်ဆင်ထားခြင်း မရှိရုံသာမက ရွာ

နေသည်။ အခန်းထောင့်တွင် သတင်းစာဟောင်းများ မဂ္ဂဇင်းဟောင်းများဖြင့် ပြန့်ကျဲနေသည်။

အတွင်းခန်း တံခါးပွင့်လာပြီး ‘နော်မင်မူးဒီ’ ထွက်လာ၏။ ကားအရပ်ငါးပေ ငါးလက်မခန့်ရှိပြီး အလေးချိန်ပေါင် ၃၀၀ ကျော်ရှိ၏။ သူ လမ်းလျှောက်လာသည်က စည်ပိုင်းကို လှိုမ့်လာသည်နှင့်ပင် တူလှတော့သည်။ သူ့မျက်နှာက ဝိုင်းဝိုင်းနှင့် ပျော်တတ် ရွှင်တတ်သည့်ပုံပင်။ သူ့ဦးခေါင်းက ကြက်ဥကြီးကဲ့သို့ပင်ပုံပင်ပြောင်နေသည်။ သူ့အသက်ကိုမူ မခန့်မှန်းနိုင်။

“မစ္စတာ စတီဗင် ဟုတ်ပါသလား”

“ခေါက်တာစတီဗင်ပါ”

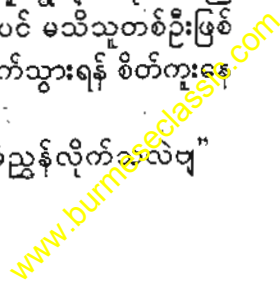
“ထိုင်ပါ . . . ထိုင်ပါ”

ထိုင်ရန်အတွက် ဂျွန်က ကုလားထိုင်ကို မျက်စိကစား၍ ဖွေ နေသည်။ နောက်မှ ဟောင်းနွမ်းနေသည့်ကုလားထိုင်အိမ်ပေါ်မှ စာအုပ်အဟောင်းများကို ဖယ်ရှားပစ်ပြီး ထိုင်လိုက်၏။

“ကဲ . . . ကျွန်တော်ဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

ဂျွန်က သူတော့အတွက်မှားပြီဟု ထင်လိုက်သည်။ တယ်ဖုန်းနှင့် မူးဒီထံ ရက်ချိန်းယူစဉ်က အသေအချာ သူ၏နာမည်ပြည့်အစုံကိုပြောခဲ့သည်။ ဒီနာမည်ကလည်း ယခုတလောတင်းစာတိုင်း၌ ပါနေခဲ့သည်။ ယခုမူ သူ့ရွေးချယ်လိုက်သည့် လွတ်စုံထောက်ကတော့ သူ့နာမည်ကိုပင် မသိသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ အကြောင်းတစ်ခုခုရှာ၍ ပြန်ထွက်သွားရန် စိတ်ကူးနေသည်။

“ဘယ်သူက ကျွန်တော့်ကိုထောက်ခံညွှန်လိုက်သလဲဗျ”



“ခင်ဗျားနာခည်ကို တယ်လီဖုန်းလမ်းညွှန် အဝါကြီးထံမှာရှိတဲ့ ခဲစားမူတွေကို ထုတ်အံ့ပြစ်လိုက်တာဟာ စိတ်ပေါ့ပြီး ရတာ”

မူးဒီက ရယ်မောလိုက်သည်။

“အေးဗျာ . . ဒီစာအုပ်ဝါကြီးသာမရှိလျှင်လဲ ကျုပ်အတွက် လာသည်အတွက် ရယ်ချင်သွားမိသည်။ သူ့ဘဝ တစ် ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီစာအုပ်အဝါကြီးက ‘အရက်’ ပြီးရင် ဒုတိယအဆင့်အားဖြင့် တိထွင်မှုကြီးပဲ”

ပြောရင်းက ထပ်၍ ရယ်မောနေပြန်သည်။

လျှပ်က နေရာမှထလိုက်သည်။ မူးဒီကတော့ တစ်က လူပေါကြီးပါကလားဟု စိတ်ယှက်သွားသည်။

“ခင်ဗျားအချိန်ကို ဖြုန်းမိလို့ ဝမ်းနည်းပါတယ် မစ္စတာ ကျုပ်ကိစ္စကိုပြန်စဉ်းစားပြီးမှ . . .”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ နားလည်ပါတယ်ဗျာ၊ ကဲ ရက်ချိန်းထဲ တဲ့အတွက် ကျသင့်တဲ့အကြေးငွေ ပေးခဲ့ပါဦး”

“ဟုတ်တာပေါ့ . . . ဘယ်လောက်ကျပါသလဲ”

“ဒေါ်လာငါးဆယ်”

“ဟင် . . . ဒေါ်လာငါးဆယ် ဟုတ်လား”

လျှပ်သည် ဒေါ်သဖြစ်လာသည်။ မကျေမနပ်နှင့် အိတ် မှ ငွေစက္ကူကိုထုတ်၍ ရေတွက်ပြီး ဒေါ်လာငါးဆယ် ပေးလိုက် သည်။ နောက်တံခါးရှိရာသို့လှည့်ပြီး ထွက်လာရာ မူးဒီက လိုက်ပြန်သည်။

“ဒေါက်တာ . . . ခင်ဗျား ဒေါ်လာငါးဆယ်အကုန်ခံပြီး တော့ ခဏထိုင်ပြီး ခင်ဗျားရဲ့အခက်အခဲကို ပြောပြပါလား။”

“ဟုတ်သားရာ ရစေတယ်ဗျာ”

သူပြောနေကျစကားကို ပေါတောတောလူဝကြီးပါးစပ်က ပြောလိုက်သည်။ သူ့အတွက် လာသည်အတွက် ရယ်ချင်သွားမိသည်။ သူ့ဘဝ တစ် ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီစာအုပ်အဝါကြီးက ‘အရက်’ ပြီးရင် ဒုတိယအဆင့်အားဖြင့် တိထွင်မှုကြီးပဲ”

သူက မူးဒီကို ခေတ္တမျှ စေ့စေ့ကြည့်၍ အကဲခတ်နေသည်။ မူးဒီကလည်း ဆုံးရှုံးစရာမရှိ။ လူစိမ်းတစ်ဦးနှင့် အခက်အခဲ စိတ်သောကများအကြောင်းပြောရသည်မှာလည်း အတွက် စိတ်သက်သာရာ ရနိုင်သည်။ ဤသို့ စဉ်းစားမိ၍ သည် ကုလားထိုင်ရှိရာသို့ တဖြည်းဖြည်း ပြန်လျှောက်လာ က် ထိုင်ချလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကြည့်ရတာက ကမ္ဘာကြီးကို ထမ်းထားရတဲ့ လူပုံပဲ ကျုပ် အမြဲပြောနေပါတယ်၊ ပခုံးလေးဘက်နဲ့ထမ်းရင် ပခုံး ဖက်နဲ့ထမ်းနေတာထက် သက်သာမယ်”

မူးဒီက သူ့ကိုအကဲခတ်ကြည့်နေသည်။

“ခင်ဗျား ကျုပ်အိတ်ကိုလှာရတဲ့အကြောင်းက ဘာလဲ၊ မိန်းမ နှလုံး၊ ငွေကြေးပြဿနာလား၊ ကျုပ်အမြဲပြောနေပါတယ်၊ အကကြီးမှာ မိန်းမရယ် ငွေကြေးရယ်မရှိရင် လောကရဲ့ ဿနာတွေဟာ အားလုံးပြေလည်သွားမယ်”

အဖြေကိုစောင့်ရင်း မူးဒီထံ သူ့ကိုစေ့စေ့ကြည့်ပြီး လေ့ နေသည်။



“ကျုပ်ထင်နေတယ်၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျုပ်ကို သိဖို့ကြိုးစားနေတယ်”

“ခင်ဗျားက ထင်နေတာပဲလား”

ဂျွန်က သူ့မေးခွန်းကို ဂရုမပြုဘဲ ပြောလိုက်သည်။

“ကျေးဇူးပြုပြီး ဒီလိုကိစ္စမျိုးကို အထူးကျွမ်းကျင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရဲ့နာမည်ကို ပြောစမ်းပါဗျာ”

“အိုး . . . ပြောနိုင်ပါတယ်၊ သူ့နာမည်က နော်မန်မူးဒီဒီတိုင်းပြည်မှာတော့ အတော်ဆုံး စုံထောက်ပဲဗျ”

ဂျွန်က စိတ်ပျက်စွာနှင့် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကျုပ်ကို ခင်ဗျားအခက်အခဲပြဿနာကို ပြောပြပါက ကျုပ်တို့နှစ်ဦး ပြေလည်အောင် အဖြေရှာကြတာပေါ့”

ဂျွန်က စိတ်ညစ်ညူးနေသည့်အထဲမှပင် ပြုံးမိလေသလို သူပြောပုံက ဂျွန်ကိုယ်တိုင် စိတ်ဝေဒနာရှင်များကို ပြောသလေသံအတိုင်းပင်။

“လဲလျောင်းလိုက်ပါ။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားစိတ်အာရုံထဲမှာ လာသမျှတွေ ပြောပြလိုက်စမ်းပါ”

သို့ဖြစ်လျှင် ပြောပြရုံပေါ့ဟု တွေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့အဖြစ်အပျက်များကို တိုတိုနှင့် အတိအကျပြောပြနေစေသည်။

သူပြောနေစဉ်အတွင်း မူးဒီက အနီးတွင်ထိုင်၍ ထောင်နေသည်ကိုပင် သတိမရ။ သူ့ကိုယ်ကိုသူပြန်၍ အကျဉ်းအကျပ်အတည်းကို ပြောပြနေသည်ဟု ထင်ရသလို သို့ပေမယ့် သူက သူ့လက်ရှိစိတ်ဓာတ်အခြေအနေကို စိုးရိမ်မိနေသည်ကို ပြောမပြပါ။

“ဟုတ်ပြီ . . . ခင်ဗျားမှာကတော့ တကယ့်အခက်အခဲ အရှုပ်ထွေးပြဿနာနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတာပဲ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က ခင်ဗျားကိုသတ်ဖို့ ကြံစည်နေတာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်၊ မဖြစ်ရင် ခင်ဗျားက သူ့လူတစ်ကာက ခင်ဗျားကိုသတ်ဖို့ ကြံစည်နေတယ်လို့ ယုံမှားစွာ နှိပ်နှိပ်နေတဲ့ စိတ်ဝေဒနာရှင်ဖြစ်မှာ ကြောက်ရွံ့နေတဲ့ သူပဲ”

ဂျွန်က အံ့သြစွာနှင့် ရုတ်တရက် မူးဒီကို မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

မူးဒီကို သူ့အထင်သေးခဲ့သည်မှာ လွဲသွားချေပြီ။

“ခင်ဗျားက ဒီလူသတ်မှုတွေကို စုံစမ်းနေတဲ့ စုံထောက်နှစ်ဦးကတည်းလို့ ပြောခဲ့တယ်၊ သူတို့နာမည်တွေ ပြောစမ်းပါ”

ဂျွန်က တုံ့ဆိုင်းနေသေးသည်။ သူက သူ့ကိစ္စကို မူးဒီထံမှ ချစ်ခင်တည်းလွဲအပ်လိုက်ရန် တွန့်ဆုတ်နေသေးသည်။

“ဖရင့် အင်ဂျယ်လီနဲ့ မက်ဂရီဗီ”

မူးဒီ၏ မျက်နှာပေးမှာ အနည်းငယ် မသိမသာ ပြောင်းလဲလာသည်။

“ခင်ဗျားကိုသတ်ဖို့ သူတို့မှာဘာအကြောင်းအချက်တွေ ရှိသလဲ”

“ကျုပ်မသိဘူး၊ ကျုပ်သိသမျှတော့ ကျုပ်မှာ ရန်သူရယ်လို့ ခေါ်ပါဘူး”

“အိမ်ထောင်ရှိသလား”

“မရှိဘူး”

“ခင်ဗျား မိန်းမရွာလား”

“နေစမ်းပါဦး၊ ဒီအမေးအဖြေတွေ ကျုပ်က ရဲနဲ့ ဖြေဆိုခဲ့တာ ဖတ်ဖတ်မောနေပြီ”

“ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကိုကူညီဖို့ ကျုပ်ကိုအခကြေးငွေ ပေးတာပဲ၊ ကဲ ထားတော့ အကြွေးမြေရှိသလား”

“မရှိဘူး”

“ခင်ဗျား စိတ်ဝေဒနာရှင်တွေကကော”

ကျွန်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

“ကျုပ် ကုသနေတဲ့ စိတ်ဝေဒနာရှင်တွေက ရူးတဲ့သူတွေမဟုတ်ဘူးဗျ၊ စိတ်ဓာတ်ပြဿနာတွေရှိတဲ့ သူတွေသာ ဖြစ်တယ်”

“သူတို့ကကော ခင်ဗျားကို တခါတရံ စိတ်ပြိုင် စိတ်မဆိုင်ကြဘူးလား”

“တခါတရံတော့ မှန်တယ်၊ သူတို့က ကျုပ်ကိုဒေါသဖြူကြလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခုကျုပ်ကိုရှာဖွေတဲ့ တရားခံက စိတ်ဆိုးတဲ့သူတွေမဟုတ်ဘူး၊ လူသတ်မှုကျူးလွန်နိုင်တဲ့ စိတ်ပုံစံပျက်နေတဲ့သူ၊ သူတို့က လူနစ်ဦးကိုသတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီးပြီ၊ ခု ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ အကြိမ်ကြိမ် အားထုတ်ခဲ့တဲ့သူတွေ”

“ကျွန်တော်က ပထမဦးစားပေးရမယ့် ကိစ္စကို အရင်က စဉ်းစား ကိုင်တွယ်တတ်တယ်၊ ပထမ စဉ်းစားရမှာက ခင်ဗျားက ကိစ္စတုန်းဖိုကြီးစားအားထုတ်နေတဲ့လူ ရှိသလားဆိုတာ ရှာရမယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျားဟာ ယုံမှားလွန်နေတဲ့သူလား၊ ဟုတ်ပြီလား”

“ဘယ်လိုရှာမလဲ”

“ရှင်းရှင်းကလေးပါ၊ ခင်ဗျားမှာ ကားရှိတယ် မဟုတ်လား”  
“ရှိတယ်”

ကျွန်သည် မူးဒီ၏အခန်းထဲမှ ထွက်ခွာပြီး အခြားအလွတ်စာကံနောက်တစ်ဦးကို ရှာဖွေရန်စိတ်ကူးကို မေ့သွားခဲ့လေသည်။ ပန်းဟန်ပန်က လူထုလူထိုင်းကြီးဟု ထင်စရာဖြစ်သော်လည်း ဦးနှောက်ကောင်း၍ ဉာဏ်ထက်မြက်သူတစ်ဦး ဖြစ်ရောင်း သိမြင်လာခဲ့သည်။

“ခင်ဗျားဟာ စိတ်ပင်ပန်း နွမ်းနယ်နေတယ်၊ အားလပ်ချိန်နဲ့ အပန်းဖြေပါ”

“ဘယ်တော့လဲ”

“မနက်ဖြန်နံနက်”

“ဟာ၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့ဝေဒနာရှင်တွေကို...”

“အစီအစဉ်တွေကို ဖျက်လိုက်ပါ”

“ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် အပန်းဖြေသွားရမှာလဲ၊ ဘယ်အခါ”

“ခင်ဗျားအလုပ်ကို ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောပြသလား၊ ခင်ဗျားဒီကနေ ခရီးသွား ကိုယ်စားလှယ်ရှိရာ ဘက်ရှိတ်သွားပါ၊ နောက်ပြီး ‘ဂရောစင်နား’ မှာ သီးသန့်နေရာ ခိုင်းလိုက်ပါ၊ ဂရောစင်နားဆိုတော့ တော်တော်ကိုကားမောင်းရလိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားနေတဲ့အိမ်ခန်း အဆောက်အဦကြီးမှာ ခိုရုံရှိသလား”

“ရှိတယ်”

“ကောင်းပြီ၊ အဲဒီမှာ ခင်ဗျားကားကို အားလုံးအခြေအနေအထားအောင် ပြင်ဆင်စီမံထားခိုင်းပါ၊ ဂရောစင်နားကို ဝမ်းနံ့

သွားမယ့်အကြောင်း ပြောပြပါ။ လမ်းမှာ ကားပျက်တာ မလိုအပ်ဘူးလို့ပြော”

“ကျုပ် နောက်အပါတ်မှသွားလို့မဖြစ်ဘူးလား”

“နောက် ခင်ဗျားရုံးခန်းကိုသွားပြီး ဝေဒနာရှင်တွေဝေဒနာခံရပြီးထွက်မည့်အကြောင်းပြောပြီး ကုသမှုအစီအစဉ်ပေးဖို့ ဖျက်လိုက်ပါ”

“ကျုပ် ဒီလိုလုပ်လို့ ဖြစ်မယ် မထင် . . .”

“နောက်ပြီး ခင်ဗျားအင်ဂျယ်လီကို တယ်လီဖုန်းဆက်၍ ခရီးထွက်မယ့်အကြောင်း ကြိုတင်အသိပေးပါ။ ခင်ဗျားသွားပြီဆိုရင် လိုက်ရှာနေရရင် မကောင်းဘူး”

“ကျုပ်က ဒီအစီအစဉ်တွေကို ဘာပြုလို့ လုပ်နေရတာလဲ”

“ခင်ဗျားရဲ့ ဒေါ်လာငါးဆယ် အလဟဿ မဖြစ်အောင် လေ့၊ ဩော် . . . တစ်ခုသတိရပြီ၊ ကျုပ်ကို စရံငွေအဖြစ် ဒေါ်လာနှစ်ရာပေးခဲ့ပါဦး၊ နောက်ပြီး နေ့တွက်က ဒေါ်လာငါးဆယ် ကုန်ကျစရိတ်က သပ်သပ်ပေါ့”

“ခင်ဗျား နံနက်စောစောထပြီးသွားမှ မိုးမချုပ်ခင်ရောသမှာ . . . ခင်ဗျားနံနက် ၇ နာရီ ထွက်နိုင်မလား”

“ထွက်နိုင်ပါလိမ့်မယ် . . . ဟိုကျတော့ ကျုပ်က ဘာတွေ ရမှာလဲ”

“ခင်ဗျားရဲ့ အခက်အခဲ ပြဿနာရဲ့ အဖြေပေါ့”

“ငါးမိနစ်ခန့်အကြာတွင် ဂျစ်သည် သူ့ကားထဲသို့ ပြန်ရောက်ပြီး မဒစ်ဆင်ရိပ်သာလမ်းရှိ ခရီးသွားကွယ်စားလှယ် ရုံးသို့မောင်း

သည်။ ထိုရုံး၌ ဝရောစင်နားတွင် သူ့အတွက် အခန်း တစ်ခန်း သန့်ထားရန် ပြောကြားခဲ့သည်။

ထို့နောက် သူ့ရုံးမှ ဝေဒနာရှင်များကို နောက်နေ့များတွင် ခရီးထွက်မည်ဖြစ်၍ ကုသမှုအစီအစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ကြောင်း ကြားကြားလိုက်သည်။ ပြီးမှ ၁၉ နယ်မြေ ရဲစခန်းသို့ ဆက်အင်ဂျယ်လီကိုခေါ်ခိုင်းသည်။

“အင်ဂျယ်လီ အိမ်မှာဖျားနေပါတယ်။ သူ့အိမ် တယ်လီဖုန်းအိတ်ကို လိုပါသလား”

ဟုမေးသဖြင့် ယူလိုကြောင်းပြောပြရာ အင်ဂျယ်လီ၏ အိမ်တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ရလျှင် သူ့အိမ်သို့ တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

“ကျုပ် မြို့ကခေတ္တထွက်သွားပြီး အပန်းဖြေမလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ မနက်ဆို ကားနဲ့ထွက်ခွာပါ့မယ်။ ခင်ဗျားတို့သိအောင်လို့ သတင်းပေးရတာပါ”

“ကောင်းပါတယ် . . . ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ”

“ဝရောစင်နားကို ကားနဲ့သွားမလို့”

“ကောင်းပြီ . . . စိတ်မပူပါနဲ့၊ ကျုပ် မက်ဂရီဗီကို ရှင်းပြထားမယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ရုံးမှာ ဖြစ်ပျက်တဲ့အကြောင်း ကြားရတယ်။”

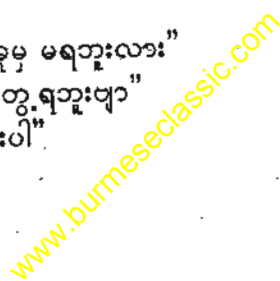
“ခင်ဗျားကိုသတ်ဖို့ကြိုးစားတဲ့လူတွေကို မြင်လိုက်ရသလား”

“မမြင်လိုက်ရဘူး”

“သူတို့ကို ရှာဖွေနိုင်ဖို့ သဲလွန်စတစ်ခုမှ မရဘူးလား”

“မောင်မဲနေတော့ ဘာမှမမြင်ရ၊ မတွေ့ရဘူးဗျာ”

“ကောင်းပါပြီ . . . သတိဝီရိယနဲ့ သွားပါ”



နောက်မှဟု ဟဲရစ်ဆင်ဘတ်၏ လုပ်ငန်းရှင်ထံ ဆက်ပြောခဲ့သည်။

သူ့ကို ဘတ်၏စိတ်ဖောက်ပြန်မှု အခြေအနေကို ရှင်းပြခြင်းပေးရမလဲ”

စိတ္တလေးဆေးရုံကို အမြန်ဆုံးပို့ထားဖို့ အကြံပေးလိုက်သည်။ သူ၏လုပ်ငန်းကိစ္စများအတွက်ကတော့ ရှင်းလင်းသွားပေးပါ။ သူ့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်မှာ သောကြာနေ့တွင် အလုပ်ရုံသို့ ဘယ်လို ကိုတွေ့ရတော့မည်မဟုတ်သည့် အကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ နောက်တွင်လည်း တွေ့ဆုံကြရဖို့ လမ်းမရှိတော့ပေ။

သူ့အိမ်ခန်းသို့ ကားမောင်း၍ ပြန်လာခဲ့စဉ် မူးဒီအကြောင်းကို စဉ်းစားမိသည်။ မူးဒီ၏ အစီအစဉ်မှာ မည်သည်ကို ဦးတည်နေသည်ကို သူရိပ်စားမိသည်။ မူးဒီက အကယ်၍ သူ၏ဝေဒနာရှင်ထံမှ တစ်ဦးဦးသည် လူသတ်သမားဖြစ်နေပါက ဂျွန်ထံသားကောင်အဖြစ်ထားပြီး ထိုလူသတ်သမားကို ထောင်၍ ဖမ်းဆီးမည့်အစီအမံပင်ဖြစ်သည်။

မူးဒီက ဂျွန်အား သူ့သွားရောက်အပန်းဖြေမည့်နေရာ လိုစာကို တယ်လီဖုန်းဆက်သွယ်ရေးရုံးသို့ အကြောင်းကြားရန်နှင့် သူ့အိမ်ခန်းတည်ရာ အဆောက်အဦစောင့်ကိုပါ ပြောကြားထားခဲ့ရန် မှာကြားလိုက်သည်။ မူးဒီကတော့ အဘက်ဘက်မှ မလှောင်အောင် စီမံလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဂျွန်ခရီးထွက်တော့မည်လူအများသိစေရန် စီမံချက်ပင်တည်း။

သူ့အိမ်ခန်း အဆောက်အဦရှေ့တွင် ကားရပ်လိုက်လျှင် ‘မိုက်’ ကဆီး၍ ကြိုသည်။

“ငါ မနက်စောစော ခရီးထွက်ရမယ်၊ ကားကို ကားရုံထဲ

ပြင်ဆင်ထား။ ဓာတ်ဆီအပြည့်ထည့်ထားဖို့လဲ စီစဉ်လိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ဘယ်အချိန်လောက် ကားကိုအဆင်သင့် လုပ်

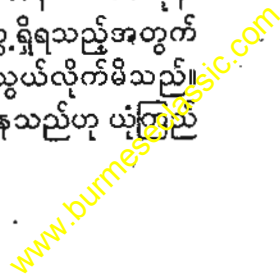
“ကျုပ် မနက် ၇ နာရီမှာ ခရီးထွက်မယ်”

သူ့အိမ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပြီးလျှင် တံခါးများကို ဝှာခတ်သည်။ လှည့်လည်စစ်ဆေးသည်။ နောက်မှရေချိုးခန်းသို့ ဝင်ရောက်သည်။ ရေချိုးနေစဉ် စဉ်းစားနေသည်။

မူးဒီဘာကြောင့်လမ်းတွင် ကားမပျက်ရအောင် သေချာစွာ ပြင်ဆင်ထားဖို့သတိပေးရသည်လဲ။ လမ်းမှာ ကားပျက်နေစဉ် တို့တိုက်ခိုက်ဖို့ အခွင့်ရနိုင်သည်မဟုတ်လား။ ဒါဖြင့် သူ့ကို တိုက်ခိုက်နေလျှင် မူးဒီက ဘယ်လိုကူညီနိုင်မှာလဲ။ မူးဒီက သူ့အစီအစဉ်ကို ပြောမပြပေ။ ဘယ်လိုပဲ စဉ်းစားကြည့်ကြည့် ဤစီအစဉ်အတိုင်းဆိုလျှင် သူက ထောင်ချောက်ထဲ တိုးဝင်နေပြီ။ သူ ယုံကြည်လာသည်။

မူးဒီကတော့ သူ့အစီအစဉ်က ဂျွန်နောက်သို့ လိုက်၍ တိုက်ခိုက်မည့်သူများကို ထောင်၍ ဖမ်းရန်ဟု ပြောသည်။ သို့ပေမယ့် ထောင်ချောက်က ဂျွန်ကိုချောင်တွင်ပိတ်၍ လုပ်ကြံရန် ဖြစ်သည်ဟု သူကယုံကြည်လာခဲ့သည်။

သို့ပေမယ့် သူ့ကိုသေတွင်းတွန်းပို့ခြင်းဖြင့် မူးဒီမှာ မည်သို့ အာအကျိုးရှိမည်နည်း။ သူသည် မန်လက်တန် တယ်လီဖုန်းရုံးညွှန်စာအုပ်ဟောင်းကြီးထဲမှ လှန်ပြီးတွေ့ရှိရသည့်အတွက် ထောက်တစ်ဦးကို အရမ်းမဲရွေးပြီး ဆက်သွယ်လိုက်မိသည်။ အဲဒါက ယခုဂျွန်ကို သတ်ဖြတ်ရန်အတွက် စီမံနေသည်ဟု ယုံကြည်



သည်။ သူသည် ယုံမှားလွန်စိတ်ဝေဒနာသည် ဖြစ်နေပြီလား  
အတွေးများက ချာချာလည်နေပေပြီ။

မျက်လုံးများလေးလာပြီးတဖြည်းဖြည်း စင်းကျလာသည်  
သူသည် အိပ်ရာထဲသို့ဝင်၍ လှဲပြီး နာရီအချက်ပေးကို ခြောက်  
နာရီတွင်ထားလိုက်သည်။ မကြာမီ အိပ်ပျော်သွားသည်။

နံနက်ခြောက်နာရီတွင် နာရီမှအချက်ပေး အသံမြည်လာ  
သည်။ သူနိုးလာခဲ့သည်။ နိုးလျှင်ပင် အတွေးများက ဆက်  
ဆက်၍ ဦးခေါင်းထဲ၌ ပေါ်လာပြန်သည်။

“ငါ မှုခင်းတွေဆက်တိုက်ဖြစ်ပွားခဲ့တာ တိုက်ဆိုင်မှု  
ဖြစ်နေတယ်လို့ မယုံဘူး။ ငါ့ရဲ့ ဝေဒနာရှင်တွေထဲက တစ်ဦးဦး  
လူသတ်ကောင်လို့လဲ ငါမယုံဘူး။ ဒါကြောင့် ငါဟာ ယုံမှားလွန်  
စိတ်ရောဂါသည်ဖြစ်နေပြီ။ ဒါမှမဟုတ် ဖြစ်တော့မယ်”

ဟု စိတ်ထဲမှ မြည်တမ်းမိတော့သည်။

သူ့အတွက် ဤအခြေအနေဆီလျှင် အမြန်ဆုံး စိတ်ခွဲ  
ဆရာဝန်တစ်ဦးထံသွားပြီး အကုသင်္ခမ္ပိ လိုနေပြီ။ ဒေါက်တာ  
တီ’ကိုတော့ တယ်လီဖုန်းဆက်မှ။ သူ့သာ စိတ်ခွဲဆရာဝန်တစ်  
ထံတွင် အကုသင်္ခမ္ပိလိုက်လျှင်တော့ သူ့ရဲ့စိတ်ခွဲဆရာ  
ဘဝကတော့ ပျက်ပြုန်းသွားတော့မည်ကို သူသိပါသည်။ သို့  
မယ့် သူမတတ်နိုင်ပါ။ အကယ်၍ သူ့တွင် ယုံမှားလွန်စိတ်  
ဂါ စွဲကပ်မိလျှင်တော့ သူ့ကိုစိတ္တဇဆေးရုံထဲသို့ သွင်းလိုက်  
တော့မည်သာ ဖြစ်သည်။

မူးဒီက စိတ္တဇရောဂါသည်တစ်ဦးနှင့် ဆက်ဆံနေရသည်  
သံသယများ ဖြစ်နေသည်လား။ ဂျွန်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်

သကြောင်းကြံနေသည်ဟု မူးဒီက မယုံဘဲ ဂျွန်သည် စိတ်ဓာတ်  
ကပ်ပြားနေသည့် လက္ခဏာကို မြင်၍လော။

အကောင်းဆုံးလမ်းစဉ်မှာ မူးဒီအကြံပေးသည့် အတိုင်းပဲ  
ကတ်(စ်)ကင်း’ တောင်ခြေသို့ သွားရောက်ပြီး အနားယူရန် ဖြစ်  
သည်။ ထိုနေရာတွင် မိမိ၏စိတ်အစဉ်များကို ပြန်လည်စစ်ကြော  
ပေမည်။ မိမိစိတ်အခြေအနေကို ကောင်းစွာသိပြီး ပြန်လည်  
အာသည့်အခါတွင်မှ ဒေါက်တာရောဘီနှင့်တွေ့၍ အကုသင်္ခမ္ပိ  
တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

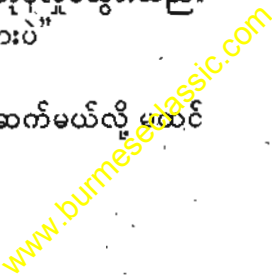
ဤသို့ဆုံးဖြတ်ချက်ချရသည်မှာလည်း မလွယ်ကူလှပေ။  
ပေမယ့် တိတိကျကျ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်နိုင်သဖြင့် စိတ်မှာမူ  
ခနည်းငယ် ပေါ့ပါးသွားခဲ့သည်။ ဂျွန်သည် အဝတ်အစားလဲပြီး  
အိပ်တွင် အဝတ်အစားအနည်းငယ်ထည့်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်  
သည်။

ကားရုံဆီသို့ရောက်ခဲ့သည့်အခါတွင် အစောင့်အဖြစ် သူ  
ကံဒီကိုမတွေ့ရ။ ကားရုံတွင်လည်း မည်သူ့ကိုမျှမတွေ့ပေ။ သူ  
ကားကိုကားရုံ၏ထောင့်တွင် ဆိုက်ထားသည်ကိုမြင်ရသဖြင့် ကား  
ဆီသို့လျှောက်ခဲ့ပြီး ကားတံခါးကိုဖွင့်ကာ အဝတ်ထည့်သည့် ဆွဲ  
ခံကို သွင်းလိုက်သည်။ နောက် ကားတွင်းသို့ဝင်ကာ ကားကို  
ရန်သော့ကိုဖွင့်မည်လုပ်စဉ် ကားဘေး၌ လူတစ်ယောက်ကပ်  
လာသည်။ ရုတ်တရက် ဂျွန်သည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည်။

“ခင်ဗျားက အချိန်ကိုက်ရောက်လာသားပဲ”

စကားပြောသူက မူးဒီဖြစ်၏။

“ခင်ဗျားက ကျုပ်သွားကာနီး လာနှုတ်ဆက်မယ်လို့ မထင်  
ဘူး”



“ကျွန်တော်က တစ်ခြားလဲ ဘာလုပ်စရာမှမရှိ၊ အိပ်လို့ မပျော်တာနဲ့ပဲဗျာ”

သူကပြုံးရယ်၍ ပြောလိုက်သည်။

ဂျွန်က သူ့ပြဿနာကို လိမ္မာပါးနပ်စွာနှင့် ကိုင်တွယ်သော အတွက် မူးဒီကို ကျေးဇူးတင်မိ၏။ မူးဒီက ဂျွန်၏အခက်အခဲသည်မှာ စိတ္တဇနာဖြစ်သည်ဟု စိုးစဉ်းမျှမဟဘဲ တောနယ်သို့ သွားပြီး အနားယူရန်သာ အကြံပေးခဲ့သည် မဟုတ်လား။

“ကျုပ်က နယ်ကိုထွက်ပြီး ပြဿနာရဲ့ အဖြေကိုကြည့် ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်လေ”

“ဒါအတွက် ခင်ဗျားသွားဖို့ မလိုတော့ပါဘူး”

“ကျုပ် ဘာမှနားမလည်တော့ဘူး”

“ရှင်းပါတယ်၊ ကျွန်တော်က ခင်ဗျားပြဿနာရဲ့ လျှို့ဝှက် ရှုတ်ထွေးချက်ကို စဉ်းစားနေခဲ့တယ်ဒေါက်တာရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ဘာကနေပြီး စကိုင်ရမလဲဆိုတာ စဉ်းစားလို့မရခဲ့ဘူး၊ ဒီတော့ ပထမဆုံးသိအောင် လုပ်ရမှာက ခင်ဗျားဟာ စိတ်ပုံစံ ပျက်ယွင်းနေလား၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်ဦးဦးက အမှန်ပဲ ခင်ဗျားအသက်ကို ရာယ်ပြုဖို့ ကြံစည်အားထုတ်နေသလားဆိုတာ ရှင်းရမယ်”

“အေးလေ . . . ဒါကြောင့် ‘ကတ်(စ်)ကင်း’ ကို သွားရအောင်”

“သွားဖို့မလိုဘူး၊ ကဲ . . . ဒေါက်တာ ကားထဲက ထွက်ခွာ ခဲ့ဦး”

ဂျွန်က ကားတံခါးဖွင့်ပြီးအပြင်သို့ ထွက်လိုက်သည်။

စိတ်ထဲတွင်မူ ရှုတ်ထွေးနေသည်။

“ခင်ဗျား . . . ကတ်(စ်)ကင်းသွားဖို့ဆိုတာက ကြော်ငြာခြင်း”

တစ်မျိုးပဲဗျ။ လူတကာသိအောင်လေ . . . ခင်ဗျားဝမ်းနိုးကို ဖမ်းချင်ရင် ပထမရေကိုသွေးတွေနဲ့ရောနေအောင် လုပ်ရတယ်ဗျ”

ဂျွန်ကမူ မူးဒီ၏မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်နေသည်။

“ခင်ဗျား ခရီးထွက်ရင်လဲ ကတ်(စ်)ကင်းကိုတော့ ရောက်စရာမဟုတ်ဘူး”

မူးဒီက ကားဘေးမှပတ်လျှောက်ပြီး ကားအဖုံးကို မတင်လိုက်သည်။ ဂျွန်က မူးဒီ၏အနီးသို့ကပ်လာပြီး ကြည့်၏။

ကား၏ဒစ်စတီဂြုတာထိပ်တွင် ယမ်းဘီလူးပုံးအတန်သုံးချောင်းကို တိပ်နှင့်ကပ်ထားသည်။ ကားမီးသော့မှသေးငယ်သော ဝိုင်ယာကြိုးနှစ်ချောင်းက တွဲလွဲကျနေသည်။

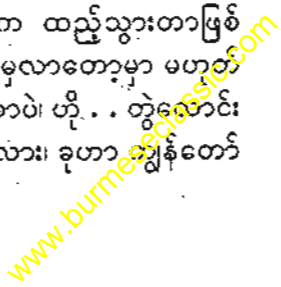
“ပုံးထောင်ထားတာလေ”

“ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး . . .”

“ခင်ဗျားကိုပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်က အိပ်ရတဲ့လူဆိုတာလေ၊ ကျွန်တော် သန်းခေါင်လောက်မှာ ဒီကိုချောက်လာတယ်၊ ညစောင့်ကိုပိုက်ဆံပေးပြီး တစ်နေရာရာမှာ လင်းထောင်ဖို့ လွှတ်လိုက်တယ်၊ ကျွန်တော်က မှောင်ထဲက အာင့်ကြည့်နေခဲ့တယ်”

“ဘယ်သူလာပြီး ပုံးထောင်သွားတယ်ဆိုတာ တွေ့လိုက်လား”

“မတွေ့ရဘူး၊ ကျွန်တော်မလာခင်က ထည့်သွားတာဖြစ်နိုင်မယ်၊ ခြောက်နာရီထိုးတော့ ဘယ်သူမှလာတော့မှာ မဟုတ်ဘူးလို့တွေးပြီး ကားထဲကိုစစ်ဆေးကြည့်တာပဲ၊ ဟို . . . တွဲထောင်ခြင်းအတွက် ဝါယာကြိုးနှစ်ချောင်းကိုမြင်ရဲ့လား၊ ခုဟာ ကျွန်တော်



ဖြုတ်ထားတာ၊ ပထမတစ်ချောင်းကို ကားမီးသောကြီးမှာ ဆွဲထားတယ်။ တစ်ချောင်းကို ကားအဖုံးမှာကပ်ထားတယ်။ ခင်ဗျားကားမီးသောဖွင့်လိုက်တာနဲ့ ဝဲကပေါက်ကွဲမှာပဲ။ ဒါမှမဟုတ် ပထမကားကို စစ်ဆေးဖို့ အဖုံးမပြီး ဖွင့်လိုက်တာနဲ့ ဝဲက ပေါက်ဦးမယ်။ ဒီဝဲတွေက ဘုံကားရုံတစ်ခြမ်းကို လွင့်စင်သွားစေတယ်။

ဂျွန်သည် ထိတ်လန့်သွားသည်။ မူးဒီက စာနာစွာနှင့် သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။

“စိတ်အားမငယ်ပါနဲ့ဗျာ၊ ခု ကျုပ်တို့သဲလွန်စကို စစ်ဆေးပြီမဟုတ်လား၊ တိုးတက်မှုပေါ့၊ နောက်ပြီး ကျုပ်တို့အချက်အချက်ကို သိရပြီ၊ ပထမအချက်က ခင်ဗျားဟာ စိတ္တဇရောဂါ နေသူမဟုတ်ဘူး၊ ဒုတိယအချက်က ခင်ဗျားကို တစ်စုံတစ်ယောက်က အမှန်ပဲသေကြောင်းကြံစည်အားထုတ်နေတယ်။”



အခန်း (၁၀)

သူတို့သည် ဂျွန်၏အိမ်ခန်းရှိနေည့်ဆောင်တွင်ထိုင်၍ စကားပြောကြသည်။ မူးဒီက စနက်တန်ဖြုတ်ထားသော ဝဲများကို သူ့ဘေးနောက်ပိုင်း၌သေချာစွာထည့်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

“ရဲ့တွေ စစ်ဆေးကြည့်ရှုနိုင်ဖို့ ဒီဝဲတွေကို သူ့နေရာမှာပဲ ဝဲခွဲဖို့ ကောင်းတယ်။”

“ကျွန်တော့်လက်သုံးစကားက လောကကြီးမှာ အလွန်စွဲထွေးပေလိတဲ့အရာက သိစရာအချက်တွေ အလွန်များပြားစွာပဲ။”

“ဒါပေမဲ့ဗျာ၊ ဒီဝဲတွေက ကျုပ်ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေဟာ အလွန်တွေဖြစ်ကြောင်း မက်ဂရီဗီကို သက်သေအထောက်အထားပြုနိုင်တာပေါ့။”

“ခင်ဗျားက ထင်သလား။”

“မှန်ပေသည်။ မက်ဂရီဗီက ဂျွန်ကိုယ်တိုင်ဝဲများတပ်ထားသည်ဟုဆိုပေလိမ့်မည်။ သို့ပေမယ့် အလွတ်စုံထောက်တစ်ဦးရဲ့များမှသက်သေခံပစ္စည်း ထိန်ချန်ထားခြင်းကတော့ နည်းနည်းတော့ထူးခြားသည်။”

“ဂျွန်က မူးဒီသည် ပင်လယ်ထဲမှ ရေခဲတောင်နှင့်တူသည်ဟု ဆိုထားမိသည်။ သူ၏အရည်အချင်းများက အောက်၌နှစ်မြုပ်နေခြင်း မမြင်သာခဲ့။ ယခု မူးဒီက ပြောသမျှကိုနားထောင်ကြည့်လိုက်ပါ။ သူသည် စိတ်ဓာတ်အားတက်လာခဲ့သည်။”

“သူသည် စိတ္တဇနာ ကပ်နေသူမဟုတ်။ သည်လောကကြီး



မှာလည်း တိုက်ဆိုင်မှုများနှင့် ပြည့်လျှမ်းနေသည်မဟုတ်  
လူသတ်ကောင်တစ်ဦး လွတ်နေသည်မှာ အမှန်ဖြစ်နေ  
နောက်ပြီး သူ့အကြောင်းရင်းခံနှင့်သူ ဂျွန်ကိုရွေးချယ်ပြီး သူ  
ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားအားထုတ်နေခဲ့သည်။

မကြာသေးမီကလေးက သူ့ကိုယ်ကိုသူ စိတ်ချွတ်  
ပျက်ပြားနေပြီဟု ယုံကြည်ခဲ့သေးသည်။ မူးဒီ၏ ကျေးဇူးမှာ  
မားလှပါသည်။

“ခင်ဗျားကဆရာဝန်၊ ကျွန်တော်ကအညကြအလွတ်စုံထောက်  
အို . . . ကျွန်တော့်လက်သုံးစကားက ခင်ဗျားပျားရည် လိုချင်  
ပျားအုံရှိရာသွား”

ဂျွန်က မူးဒီ၏ ဗန်းစကားကို တဖြည်းဖြည်း နားလည်  
သည်။

“ခင်ဗျားဆိုလိုတာက ကျုပ်ကို လိုက်လံသတ်ဖြတ်ဖို့  
ပမ်းနေသူတွေဟာ ဘယ်လိုလူစားတွေဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ ကျွန်  
အမြင်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ သူတို့ဟာသွေးဆာနေတဲ့ အရူးကြမ်း  
လား၊ ဒါမှမဟုတ် ဒီထက် အဓိပ္ပာယ်နက်တဲ့ အမှုမျိုးလား”

“အဓိပ္ပာယ်နက်တဲ့ မှုခင်းပဲ”

“ဘာကြောင့် ခင်ဗျားက ဒီလိုပြောနိုင်သလဲ”

“ပထမအချက်က မနေညမှာ ကျုပ်အိမ်ခန်းကို လူစား  
ချိုးဖောက်ဝင်လာတယ်၊ ဒါဟာ အရူးတစ်ယောက်ထဲ ဝင်  
တယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်လက်ခံနိုင်မယ်၊ အရူးနှစ်ယောက်  
ပေါင်းကြံစည်လာတယ်ဆိုတာကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ်”

“ဒုတိယအချက်က စိတ်မူမမှန်တဲ့လူတစ်ယောက်မှာ အစွဲ  
စွဲခက်ခံနိုင်တာတော့ မှန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့အပြုအမူက  
နန်းဟန်ပန် အတိအကျရှိတယ်၊ ဂျွန်ဟန်ဆင်နဲ့ ကာရိုရာဘတ်  
ဘာပြုလို့သတ်တယ်လို့ ကျုပ်မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံး  
တစ်ရမယ့်သားကောင်ကတော့ ကျုပ်ပဲလို့ ယုံကြည်တယ်”

“ခင်ဗျားဟာ နောက်ဆုံးအသတ်ခံရမယ့်လူလို့ ဘာပြုလို့  
ခံနိုင်သလဲ”

“ရှင်းပါတယ်ဗျာ . . . သတ်ရမယ့်လူရှိသေးရင် ကျုပ်ကို သတ်  
ကြိုးစားရာမှာ မအောင်မြင်ခဲ့တဲ့အခါ တခြားလူကို သတ်ဖို့ပဲ  
စိတ်လား။ ဒီလိုမဟုတ်ပဲနဲ့ . . . ကျုပ်ကိုပဲစူးစူးစိုက်စိုက် ထပ်  
ပြုစည်နေတယ်လေ”

“မှန်တယ်ဒေါက်တာ . . . ဒီမှာ ခင်ဗျားမှာအလွန်တော်တဲ့  
ဆာကံကျော်ဖြစ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းတွေ ရှိတယ်”

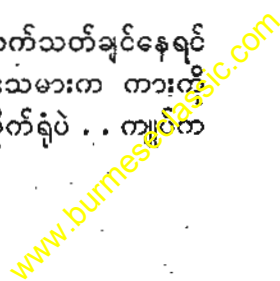
“ကျုပ် စဉ်းစားလို့မရတာတွေ ရှိသေးတယ်ဗျာ”

“ဆိုပါဦး”

“ပထမ လူသတ်သမားရဲ့ လူသတ်မှုကျူးလွန်ရတဲ့ အကြောင်း  
ခံ အချက်”

“ဒါကိုခေတ္တထားလိုက်ဦးဗျာ . . . နောက်မှဆွေးနွေးမယ်။  
ကော . . .”

“တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျုပ်ကိုဒါလောက်သတ်ချင်နေရင်  
နဲ့တိုက်ပြီး လဲသွားတော့ ကားမောင်းသမားက ကားကို  
တိပြန်ဆုတ်ပြီး တစ်ခါထဲတက်ကြိတ်လိုက်ရုံပဲ . . . ကျုပ်က  
မေ့နေတဲ့လူပဲ”





“အား . . . ဒီနေရာမှာ မစွတာဘင်ဆင်အကြောင်း ဆိုလာပြီ”

“ဘယ်လိုဗျ”

“မစွတာဘင်ဆင်က ခင်ဗျားကိုကားတိုက်တဲ့ အချိန်နဲ့ ရောက်လာတဲ့ မျက်မြင်သက်သေလေ . . . ရဲအစီရင်ခံစာထဲ သူ့အမည်ကိုတွေ့ပြီး သူ့ဆီကိုသွားစုံစမ်းခဲ့ပြီးပြီ”

“ဪ”

“ခင်ဗျား ကားတိုက်ခံရတဲ့နေ့ မစွတာဘင်ဆင်က သူ့ခင်ပွန်းတို့ အလုပ်တိုက်က ဆေးသွားယူပြီး ထွက်လာမှာ ခင်ဗျားကားတိုက်တာနဲ့ ကြုံတယ်။ သူက ကားနဲ့ခင်ဗျားကိုတိုက်လိုက်တော့ ရတော့ အကူအညီပေးဖို့ ပြေးလာတယ်။ အဲဒီကားနောက်ဆုတ်လိုက်ပြီး ခင်ဗျားကိုတစ်ခါထဲ နှင်းမလို့အလုပ်ကားသမားက ဘင်ဆင်ကိုမြင်သွားတာနဲ့ တစ်ခါထဲ မောင်းတော့တာပဲ”

“အင်း . . . ဘင်ဆင်သာရောက်မလာရင်”

“အေးပေါ့ဗျာ . . . သူတို့က ကြံစည်နေတာမှ မဟုတ်ဘဲ ခင်ဗျားကို မသေသေအောင် သတ်ဖို့ရည်ရွယ်လာတာပဲဟာ”

“ဒါဖြင့် ကျုပ်ရုံးခန်းထဲကို ဝင်လာတုန်းက ဘာပြုလို့တို့ကို အတင်းဖွင့်ပြီး ဝင်မလာသလဲ”

“မှူးဒီက အတန်ကြာစဉ်းစားနေပြီးမှ ပြောလိုက်သည်။

“ဒါဟာလဲ ပဟေဠိတစ်ခုပဲ။ သူတို့တံခါးကို အတင်းဖွင့်ဖို့ ခင်ဗျားနဲ့အတူ ဘယ်သူရှိရှိပေါ့။ အားလုံးကိုကိစ္စတုံးပြီး ထွက်ခွာနိုင်တာပဲ။ အဲဒီတော့ တခြားဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ မကိုက်ညီဘူး။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်”

“ဘာလဲဗျ”

“ဒါကိုတော့ ခဏထားဦးမယ်။ ပြောပြလို့မဖြစ်သေးဘူး။ နံတော်က ဒီလူသတ်မှုတွေ ကျူးလွန်ရတဲ့အကြောင်းရင်းခံကို ရမှ ယုတ္တိယုတ္တာရှိလာမယ်”

“ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့အကြောင်း ဘယ်သူ့မှာမှ ရှိလိမ့်မယ်လို့ ဝင်ပါဘူး”

“ဒေါက်တာ . . . ခင်ဗျားရယ်၊ ဟန်ဆင်ရယ်၊ ကာရိုရယ်သာ တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်များရှိသလား”

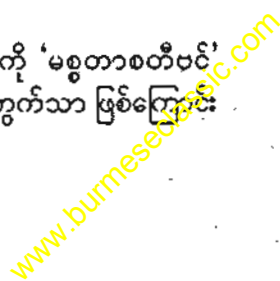
“မရှိပါဘူးဗျာ”

“ခင်ဗျားက ခင် ဗျားရဲ့ဝေဒနာရှင်တွေထဲက ရာဇဝတ်မှု လွန်ချင်စိတ် အစွဲရှိနေတဲ့ရောက်သည်တစ်ဦးကို ခိုလှုံခွင့် ပေးသလား”

“မပေးထားပါဘူး။ အမှန်အကိုင်ပြောရမယ်ဆိုရင် ဝေဒနာပိုင်းက ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ပဲ စိတ္တဇနာ စွဲကပ်နေပြီး ခင်ဗျားက ဆိုက်သင့်အလျားသင့် ပြောနေတယ်လို့ ထင်ခဲ့တာ”

“ကျွန်တော့်ဦးနှောက်ထဲကို အဲဒီအချက် ဝင်ခဲ့သေးတယ်။ ဗျားက ရက်ချိန်းတောင်းပြီးတဲ့အချိန်မှာ ခင်ဗျားအကြောင်း တွန့်တော့မိတ်ဆွေ ဆရာဝန်တွေထဲမှာ စုံစမ်းသေးတယ်။ ဗျားက သတင်းကြီးတဲ့ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဆိုတော့ သိခဲ့ရတယ်”

“သို့ဖြစ်လျှင် သူနှင့်တွေ့စအချိန်၌ သူ့ကို ‘မစွတာစတီဗင်’ ခေါ်ခြင်းက သူ့၏တမင်ပရိယာယ်ဆင်ကွက်သာ ဖြစ်ကြောင်း သိတော့သည်။”



လျှင်က အတွေးတစ်ခုရလာသဖြင့် မူးဒီကို ပြောပြလိုက်သည်။  
“ခု ကျုပ်တို့ ရဲတွေဆီကို ကျုပ်တို့သိထားတဲ့အချက်တွေ ပြောပြရင် ဒီမူခင်းတွေကို ကျူးလွန်တဲ့သူကို စတင်ရှာဖွေ သိလွန်စ ရလာမှာပေါ့”

“ထင်သလားဒေါက်တာ . . ကျွန်တော်တို့သိတဲ့အချက်တွေက ဘယ်လောက်များရှိသေးသလဲ”

သူပြောသည်မှာလည်း မှန်ပေသည်။

“ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာ စိတ်မပျက်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ စုံစမ်းမှုမှာ တိုးတက်မှုတွေရှိလာခဲ့ပါပြီ”

မူးဒီသည် မျက်နှာကြက်ကိုမော့ကြည့်နေပြီး ဦးခေါင်းရမ်းလိုက်ရင်းက ‘မိသားစုတွေ’ ဟု အသံထွက်အောင်ဆိုလိုသည်။

“မိသားစုတွေ . . ဟုတ်လား”

လျှင်က နားမလည်သလိုမေးသည်။

“ဒီမှာဒေါက်တာ . . ခင်ဗျားက ခင်ဗျားရဲ့ဝေဒနာသားတွေအကြောင်းကို အတွင်းအပြင် သိတယ်လို့ပြောတယ်။ ယုံတယ် . . နောက်ပြီး သူတို့ထဲမှာ ဒီအမှုတွေကို ကျူးလွန်မယ့် မရှိဘူးလို့ပြောတော့လဲ ကျွန်တော်က ယုံကြည်ရမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခုလောက်ပြောပြစမ်းပါ . . ဒေါက်တာက ဝေဒနာရှင်တစ်ယောက်ကို လက်ခံတဲ့အချိန်မှာ သူ့ရဲ့မိသားစုတွေကိုကော တွေ့ဆုံ မြန်းသေးသလား”

“မမေးမြန်းပါဘူး။ တစ်ချို့မိသားစုကတော့ သူတို့ရဲ့လက်ထဲသို့မဟုတ် ဇနီးဟာ စိတ်ပွဲကုသမှုခံယူနေတာတောင် မသိကြဘူး”

“အဲ . . ဟုတ်ပြီ”

“ခင်ဗျားက ဝေဒနာသည်တွေရဲ့ မိသားစုထဲက တစ်ဦးဦးက ပြန်လည်သိဖို့ ကြိုးစားနေတယ်လို့ ဆိုလိုတာလား”

“ဟုတ်တယ်”

“သူတို့မှာလဲ ကျုပ်ကိုသတ်လောက်အောင် အကြောင်းမရှိပါဘူး”

“မပြောနိုင်ဘူးလော ဒီလိုလုပ်ပါ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လ နှစ်လ ကာကစပြီး ကုသနေတဲ့ဝေဒနာရှင်တွေရဲ့ စာရင်းကို ကျွန်တော် စစ်ဆေးပါ။ ပေးနိုင်မလား”

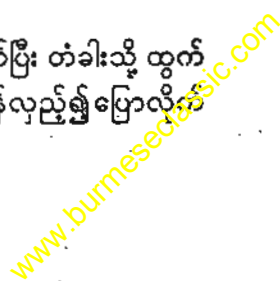
“မဖြစ်ဘူး မစ္စတာမူးဒီ”

“ကောင်းပြီ၊ ကျွန်တော်လုပ်ရမယ့်အလုပ်ကို ခင်ဗျားပဲ ပေးစမ်းပါ”

“ဘာလုပ်စေချင်သလဲ”

“လွန်ခဲ့တဲ့လကစပြီး ဆေးကုသတဲ့ဝေဒနာရှင်တွေ ပြောတဲ့ အကြောင်းတွေ တိပ်ခွေထဲမှာရှိတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီ တိပ်ခွေကို ပြန်ဖွင့်ပြီး နားထောင်ပါ။ နားထောင်ဆိုတာက သေသေချာချာနားထောင်ဖို့ပြောတာ၊ ဆရာဝန်တစ်ဦးအနေနဲ့ နားထောင်ဖို့မဟုတ်ဘူး။ စုံထောက်တစ်ဦးကအထောက်အထားသက်သေခံလွန်စရာသလို နားထောင်ပါ”

မူးဒီက ကုတ်အင်္ကျီကိုကောက်ဝတ်လိုက်ပြီး တံခါးသို့ ထွက်ခွာရာမှ စိတ်ကူးတစ်ခုရသကဲ့သို့ တဖန် ပြန်လှည့်၍ ပြောလိုက်သည်။



“ဒေါက်တာရဲ့ လူသတ်မှုပြဿနာထဲမှာ ဆန်းတဲ့အချက် တစ်ချက်ကို ဒေါက်တာတွေးမိသလား”

“ဘာကိုလဲ”

“ဒေါက်တာက ဒေါက်တာ့ဆီကိုလာတဲ့ လူသတ်ကောင်က နှစ်ယောက်ဖြစ်တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီအချက်က နည်းနည်း တော့ထူးခြားတယ်ဗျာ။ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်က ဒေါက်တာ့ကို မုန်းတီးလို့ဖြစ်ဖြစ်၊ အခြားအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် သတ်ဖိတ်ပြင်းပြင်းယူ ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကတော့ သဘာဝကျတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာပြုလို့နှစ်ယောက်ဖြစ်နေရသလဲ”

“အဲဒါတော့ ကျုပ်မသိဘူးဗျာ”

မူးဒီက ဒေါက်တာ့ကို စေ့စေ့ကြည့်နေရင်းက စဉ်းစားမိသည်။

“ဘုရားရေ”

“ဘာလဲဗျ”

“ကျုပ် စဉ်းစားမိလိုက်ပြီ ကျုပ်အတွေးမှန်ရင်တော့ ဒေါက်တာ့ကို သတ်ဖို့ကြစည်ကြိုးစားနေတာ နှစ်ယောက်ထက်မကဘူး”

“ခင်ဗျားဆိုလိုတာက ကျုပ်နောက်ကို အရှူးကြမ်းတစ်စုံ လိုက်နေသလား၊ ဒါတော့ အဓိပ္ပါယ်မရှိဘူး”

“ဒေါက်တာ၊ ဒီလူသတ်မှုကြီးကို ဦးစီးနေတဲ့လူဟာ ဘယ် ဖြစ်နိုင်သလဲဆိုတာ တွေးမိပြီ။ ဘယ်လိုအစီအစဉ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် ခုအချိန်မှာ မပြောနိုင်သေးဘူး။ ဘယ်သူလဲဆိုတာ တော့ တွေးမိပြီ”

“ဘယ်သူလဲ”



“ခုပြောလိုက်ရင် ဒေါက်တာက ကျုပ်ကိုအရူးထောင် ပို့လိုက် မိမ့်မယ်။ ကျွန်တော် နည်းနည်းသက်သေအထောက်အထား ရရှိဦးမယ်။ အချိန်ကျတော့ ကျွန်တော်ပြောမယ်”

“ခင်ဗျားတွေးထင်တာ မှန်ပါစေလို့ မျှော်လင့်ပါတယ်”

“မမျှော်လင့်နဲ့ ဒေါက်တာ၊ ကျွန်တော့်အတွေးမှန်ရင် ခင်ဗျား တော့ သက်သာလိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူး”

မူးဒီက ပြောပြောဆိုဆို ထွက်သွားလေသည်။ နောက် ဂျိမ် လည်း တက္ကစီတစ်စီးငှား၍ သူ့ရုံးခန်းသို့ လာခဲ့သည်။

အချိန်မှာ သောကြာနေ့ မွန်းလွဲအချိန်ဖြစ်သည်။

ခရစ္စမတ်ပွဲတော်အတွက် ဈေးဝယ်ကြရန်အတွက်အချိန်

ည ၃ ရက်သာကျန်တော့၍ လမ်းပေါ်တွင်လူများပြည့်နေ သည်။ ဆိုင်များမှာလည်း ပွဲတော်အတွက် မွမ်းမံပြင်ဆင်လျက်

စားကြသည်။ ‘ခရစ္စမတ်ပွဲတော်သို့ ရောက်တော့မှာကလား’ ဟု စိတ်ကတွေးမိလိုက်လျှင်ပင် တစ်ဆက်တည်း အယ်လီဇဘတ်ကိုပါ

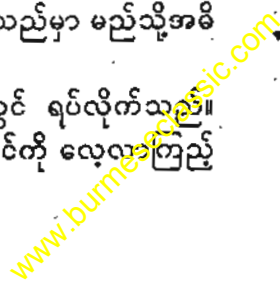
တတ်ရလိုက်မိ၏။ မကြာခင်တစ်နေ့တွင်တော့ သူလည်းငြိမ်းချမ်း ကို ကုန်လွန်ပြီးသော အတိတ်၏အရိပ်မှ ထွက် ရအောင်

ငြိမ်းပမ်းရဦးမည်။ ‘အန်’ နှင့်အတူဆိုလျှင် ငြိမ်းအေးမှုကိုရအောင် ငြိမ်းစားနိုင်လိမ့်မည်။ သူက အတွေးကိုဖြတ်ကနဲရပ်ပစ်လိုက်ရ

သည်။ သူ့ယောက်ျားကို ချစ်ပါသည်ဆိုသော အိမ်ထောင်ရှင် မိန်းမတစ်ဦးအကြောင်း စိတ်ကူးယဉ်နေရသည်မှာ မည်သို့အဓိ

ပ္ပါယ်ရှိပါမည်နည်း။

တက္ကစီကားသည် သူတိုက်ကြီးရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်။ ဒီက ကားထဲမှထွက်ပြီး ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်



ရှုသည်။ သို့ပေမယ့် သူကဘာကို ကြည့်ရှုရာဖွေနေရပါလိမ့်။ အမှန်က လူသတ်သမားဆိုသည် မည်သို့သောလူစားဟူ၍ လူသတ်မသိ။ မည်သည့်လက်နက် ကိုင်လာမည်လည်း မခန့်မှန်းတတ်။

သူရုံးခန်းသို့ရောက်သည့်အခါ အတွင်းသို့ဝင်ခဲ့ပြီး အပြင်ဘက်ခန်းကို သော့ခတ်ပိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် နံရံတွင် ထားသောဘီရိုထဲမှ စိတ်ခွဲကုသမှု ခံယူနေသူများ၏ တိပ်ခွေဖုတ်ထဲမှ အချို့ကို ရွေးထုတ်ပြီး ရကော်ဒါဆီသို့ ယူလာခဲ့သည်။ ယင်းအဖို့ ချိန်းဆိုချက်များကို ဖျက်လိုက်ပြီးပြုဖြစ်၍ သူသည် တိပ်ခွေများကိုဖွင့်ပြီး ထိုအထဲမှ ဝေဒနာရှင်များက လွတ်လပ်စွာ စိတ်ထဲမှအတွေးအမြင် ခံစားမှုများကို အံ့ထုတ်နေသည့်စကားများကို နားထောင်ရင်း သူတို့မိသားစု၊ မိတ်ဆွေ၊ ဆွေမျိုးများအကြောင်း ပြောပြချက်ထဲမှ လူသတ်မှုနှင့် ဆက်စပ်ကြည့်နိုင်သည့် သံလွန်များကို စူးစိုက်ရှာဖွေနိုင်ပြီ။

မူးဒီပေးသည့် အကြံဉာဏ်က အတွေးခေါင်လွန်းလှသည်။ သူစိတ်ထဲ၌ မှတ်ထင်ရသည်။ သို့သော် သူကယခုအခါတွင် မူးဒီ၏အရည်အချင်းကို အတော်ပင်လေးစားခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် သူ့အကြံဉာဏ်ကို မပယ်နိုင်တော့ပေ။

တိပ်ခွေကို စက်ထဲသို့ထည့်မည်ပြုပြီးမှ ရုတ်တရက် အပြင်ဘက်ခန်းသို့ပြန်လာခဲ့သည်။ သူသည် ယခုအချိန်အထိ တစ်ပါတ်လျှင်တစ်မနက် ကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးရုံတွင် သွားရောက်၍ စိတ်ခွဲကုသမှုကို ပြုလုပ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးရုံမှ သူ့ဝေဒနာရှင်များကို သူမေ့နေခဲ့သည်။ လူသတ်မှုက သူ့ကိုယ်ပိုင်ဆေးထုခန်းတွင်သာ ဖြစ်ပွားခဲ့သဖြင့် ကိုယ်ပိုင်ဆေးကုခန်းတွင် အကုသ

နသူများကို သူစစ်ကြောနေမိခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ တိတ်ခွေများကို သွားရာသို့ထပြန်သွားပြီး ကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးရုံတွင် သူကုသနေသူ ဝေဒနာရှင်များ၏တိပ်ခွေများကို ရွေးထုတ်ခဲ့ပြန်သည်။ ထို့နောက် တိပ်ခွေတစ်ခုကိုထည့်၍ ဖွင့်လိုက်သည်။

ရိုး(စ်) ဂရေဟမ်၏ အသံ။  
... မတော်တဆ ဖြစ်မှုပါရှင်။ နန်စီက သိပ်ငိုတာ။ သူက ကျွန်ုပ်တို့ကိုတတ်တဲ့ကလေးပဲ။ ဒါကြောင့် ကျွန်မက ရိုက်ပြီး ခေါ်တာ။ ဒါက သူ့ကောင်းဖို့ပဲမဟုတ်လား ဒေါက်တာ။  
“နန်စီဘာပြုလို့ ဒါလောက်ငိုနေရတာလဲဆိုတာ အကြောင်းကြည့်ဖူးလား”  
ကျွန်မ၏အသံ။

“အား . . . ဒါတော့ သူ့အဖေက သူ့ကိုဖျက်ဆီးလာတာပဲ။ အကယ်တော့ ကလေးရော ကျွန်မပါ စွန့်ပစ်သွားတယ်လေ။ ဒါကလဲ သူ့အဖေမှ သူ့အဖေရှင်။ သူ့အဖေက သူ့ကိုချစ်ရင် သို့စွန့်ပစ်သွားမလား”

“ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လောက်ကြာကြာ ပေါင်းနေခဲ့သလဲ”  
“လေးနှစ်”

“ခင်ဗျားယောက်ျား စွန့်သွားပြီးမှ ဘယ်လောက်အကြာမှာ ခင်ဗျားက နန်စီလက်မောင်းကျိုးအောင် ရိုက်ခဲ့တာလဲ”

“တစ်ပါတ်အကြာလို့ ထင်တာပဲ။ ကျွန်မက ကျိုးစေလိုတဲ့ နန်စီရိုက်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ငိုကြွေရုည့်နေတာ ရပ်သွားအောင် တွေ့မိတွေ့ ရာဆွဲပြီး ရိုက်လိုက်တာ”

“ခင်ဗျားယောက်ျားက ကလေးကိုခင်ဗျားထက် ပိုချစ်တယ်လို့ ထင်သလား”

www.burmeseclassic.com

“သူက ကျွန်မကိုချစ်တာပါ”

“ဒါဖြင့် သူကဘာပြုလို့ စွန့်ပစ်ထွက်သွားသလဲ”

“ဒါကတော့ သူက ယောက်ျားကိုးရှင်၊ ယောက်ျားဆိုတာယ်လိုအစားလဲဆိုတာ သိမှာပေါ့၊ တိရစ္ဆာန်တွေ . . . ရှင်ယောက်ျားအားလုံးပါ၊ ရှင်တို့တစ်တွေကို ဝက်လို ဝက်သတ်ခွင့်အားလုံးသတ်ပစ်ဖို့ ကောင်းတယ်”

နောက် သူမကရှိုက်ကြီးတင် ဝိုနေသံ။

လျစ်က တိပ်ရကော်ဒါကိုပိတ်ပြီး ရှိစိဝရေဟမ်အကြောက်ကို စဉ်းစားတွေးတောနေမိသည်။ သူမကတော့ လူကိုမုန်းတီးနေသူ စိတ်ဝေဒနာရှင်ဖြစ်သည်။ ခြောက်နှစ်ခန့်ရှိ သူမ၏သမီးငယ်ကို သေလုမြောပါး နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ရိုက်နှက်နှိပ်စက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် . . .

ယခုလူသတ်မှုပုံစံများတွင်တော့ အံ့မဝင်ပါ။

နောက် တိပ်တစ်ခွေကိုထည့်၍ ဖွင့်လိုက်ပြန်သည်။

ဝေဒနာရှင်က အလက်ဇင်ဒါးဖာလွန်။

သူက ပြဇာတ်မင်းသားကို ဓားနှင့်ထိုးရန် အားထုတ်အတွက် ရဲကဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ သူ၏စိတ္တဇနာဝသူကို ဘုရားသခင်က ဤလောကကြီးတွင် ကာမဂုဏ်အာရုံများနှင့် ညစ်ပေနေသူများကို ဆုံးမရန်ခိုင်းသည်ဟူသော အစွဲကပ်ပေးသွင်းသည်။ သူကိုယ်သူ အလွန်သန့်စင်သူဟု စွဲမှတ်ပြီး ဇာတ်ခုံပေါ်မင်းသမီးကိုပွေ့ဖက်နမ်းရှုပ်နေသည့် မင်းသားကို ပွဲအပြီးတွင် ဓားနှင့်ထိုးခြင်းဖြစ်သည်။

သစ်ဆန်းစာပေ



သူပုံစံကလည်း ယခုဖြစ်ပျက်ခဲ့သော လူသတ်မှုနှင့် မဆီလျော်ပေ။

အလက်ဇင်ဒါးဖာလွန်သည် သုံးဆယ့်ငါးနှစ်ခန့် ရှိပြီ။ မိခင်မုန်းဖို့တွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ သူသည် စိတ္တဇဆေးရုံတွင် ခြောက်လခန့်နေခဲ့ရသည်။ သူ့ကို ဘုရားသခင်က မိန်းမရှာဖြစ်သူ ခန့်ဆင်၊ ယခင်က ညဉ့်ငှက်မလေးဖြစ်ခဲ့သူ ကာရီနှင့် ၎င်းတို့ကို ညဉ့်ရှုကုသနေသူ လျစ်တို့အား သတ်ဖြတ်ရန် အမိန့်ပေးခဲ့လေသည်။

မဖြစ်နိုင်။ အလက်ဇင်ဒါး၏ စိတ်ကူးအတွေးများက ပြတ်သားပြတ်တောင်းနှင့် အဆက်အစပ်မရှိ။ ယခု လူသတ်မှုများ အစီအစဉ်နှင့် ကျနစွာ ကြံစည်မှုများဖြစ်သည်။

အခြားတိတ်ခွေများကို ဖွင့်ကြည့်သေးသည်။ သို့သော် သူမလွန်စရာမရပေ။ သူ့ကြုံနေရသည့် လူသတ်သမားများက သေချာချာ စီမံပြီးမှ လက်စားချေရန်သတ်ဖို့ ကြံစည်အားထုတ်နေသူများသာဖြစ်သည်။ သူတို့က စနစ်တကျနှင့် သွေးအေးအေးဖြင့် သတ်မည့်သူများ၊ မရွေးသော အရွေးကြီးများသာ။



သစ်ဆန်းစာပေ

အခန်း (၁၁)

တယ်လီဖုန်းသံဖြည့်လာ၍ ကောက်ကိုင်လိုက်သည့် အဆောက်အဦတွင်းမှ တယ်လီဖုန်းအော်ပရေတာ၏ အကြားရသည်။ သူက သူ၏ဝေဒနာရှင်များကို တယ်လီဖုန်းဆက်ရက်ချိန်းဖျက်ခဲ့ရာ 'အန်' ကိုတော့ဖျက်၍မရကြောင်း အကြားကြားခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဆိုလျှင် 'အန်' က သူ့ထံသို့လာတော့မဖြစ်သည်။ သူ့စိတ်အနည်းငယ် ဖျော်သလိုလို့ ခံစားလိုက်မိသည်။ သူမကို သောကြာနေ့တွင်လာခဲ့ပါရန် ဂျွန်က ဆရာဝန်အနေဖြင့် ချိန်းဆိုထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

'အန်' က သူ့ထံတွင် အကုသုတ္တံအသစ်အသစ် ဝေဒနာရှင်တင်ဖြစ်ပေမယ့် အန်၏အကြောင်းကို သူမည်မျှလောက် သိထားသလဲ။ တွေးကြည့်မှ သူ့ဘာမျှ မယ်မယ်ရရ မသိကြောင်း တွေ့သည်။ ထို့ကြောင့် အန် ပထမဆုံးအကြိမ် အကုသုတ္တံအကြောင်းဖြစ်သည့် တိပ်ခွေကိုယူ၍ ပြန်ဖွင့်ကြည့်သည်။

"လဲလျောင်းနေရတာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိရဲ့လား မစ္စ့်ဘလိတ်"

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"ခင်ဗျားက လက်တွေ့ကိုဆုပ်ထားပါတယ်လား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ နည်းနည်းစိတ်တင်းမာနေသေးတယ်ထင်ပါရဲ့"

"ဘာအတွက်ကြောင့်လဲ"

အတန်ကြာအောင် ဆိတ်ငြိမ်နေသည်။

"ကဲ . . . ခင်ဗျားရဲ့ အိမ်ထောင်အကြောင်းပြောပါ။ ခင်ဗျား"

"ထောင်ကျခဲ့တာ ခြောက်လရှိပြီ ဟုတ်သလား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ကဲ . . . ဆက်ပြောပါ"

"ကျွန်မက အလွန်တော်တဲ့ယောက်ျားတစ်ဦးနဲ့ လက်ထပ်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ လှပတဲ့အိမ်မှာ နေကြတယ်"

"ဘယ်လိုအိမ်လဲ"

"ပြင်သစ်တောကျေးလက် အိမ်ပုံစံမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ လမ်းမနေပြီး ကျွန်မတို့အိမ်ကိုသွားရာလမ်းက ခပ်ရှည်ရှည်နဲ့ ကွေ့ဆဲပြီးသွားတယ်။ အိမ်အမိုးအထက်မှာ အမြီးမရှိတဲ့ ငှက်တစ်ကောင် အသိုက်လုပ်နေတယ်။ အိမ်ခြံက ငါးဧကလောက် ကျယ်ပြီး အိမ်ပင်ကြီးတွေနဲ့ အုပ်ဆိုင်းနေတယ်"

"ခင်ဗျား ကျေးလက်တောရွာမှာနေရတာ နှစ်သက်သလား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"ကျွန်မယောက်ျားက ကျွန်မကိုမြတ်နိုးပါတယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်မမှာပါတယ်"

"ကဲ . . . သူ့အကြောင်း ပြောပြစမ်းပါ"

သူမက တိတ်ဆိတ်နေပြန်သည်။ ဂျွန်ကဆက်၍မေးသံလာသည်။

"သူက ရုပ်ရည်ချောမောသူလား"

"ဟုတ်ပါတယ်။ အန်ထော်နီက တကယ့်ကိုချောမောတဲ့ တစ်ယောက်ပါ"

"ခင်ဗျားတို့ လင်ခန်းမယားခန်းကော ပြေပြေပြစ်ပြစ်ရှိရဲ့လား"

"ဟုတ်ကဲ့"



“ခင်ဗျား စာလေးလိုချင်သလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ခင်ဗျားယောက်ျားကကော”

“သူကလဲလိုချင်ပါတယ်”

ခေတ္တမျှတိတ်ဆိတ်နေကြသည်။

“မစ္စဘလိတ်၊ ခင်ဗျားအရေးတကြီး စိတ်ဓာတ်ပြဿနာ

ဖြစ်နေလို့ ကျုပ်ဆီကိုလာပြီး အကူသခံယူတယ်လို့ ပြောတာ

ဒီပြဿနာက ခင်ဗျားယောက်ျားနဲ့ ပတ်သက်နေသလား”

ဘာသံမျှ မပေါ်လား၊ အတန်ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်

သည်။

“ကောင်းပြီ၊ ကျုပ်အနေနဲ့ ခင်ဗျားယောက်ျားနဲ့ ဆက်စပ်

ပြဿနာလို့ ယူဆပါတယ်။ ခင်ဗျားပြောဆိုချက်တွေကို ကြည့်

ခင်ဗျားတို့နှစ်ဦးဟာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ကြတယ်။ လှပတဲ့

မှာ နေကြတယ်။ ခင်ဗျားယောက်ျားဟာ အောင်မြင်ပြီး ရုပ်ရည်

ချောမောသူဖြစ်လျက်နဲ့ ခင်ဗျားကို အလွန်အလိုလိုက်တာ

ခင်ဗျားတို့လက်ထပ်တာကလဲ ခြောက်လပဲရှိနေသေးတယ်။ ကဲ-

ဒါဖြင့် ဘယ်မှာလဲ ပြဿနာ”

အတန်ကြာအောင်ပင် စကားပြန်မရ။ တိတ်ဆိတ်နေသည့်

နောက်ဆုံးကျမှ အန်၏အသံကို ကြားရသည်။

“ဒီအကြောင်းပြောရမှာ ခက် . . . ခက်နေပါတယ်။ ကျုပ်

က သူ့စိမ်းတစ်ဦးနဲ့ ဒီပြဿနာတွေကို ဆွေးနွေးနိုင်မယ်လို့

မှတ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ တော်တော်ခဲယဉ်း ခက်ခဲနေတယ်ရှင်၊ ကျုပ်

က အမှတ်တမဲ့ကြားလိုက်ရတဲ့ ပြောစကားတစ်ခုကြောင့်ပဲ။ ကျုပ်

မစဉ်းစားမဆင်ခြင်ဘဲနဲ့ အတွေးပေါက်သွားသလား မသိ

ခြင်”

“ခင်ဗျားယောက်ျားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကိစ္စလား။ မိန်းမကိစ္စလား”

“မဟုတ်ပါဘူး”

“သူ့အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်သလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ခင်ဗျားက သူ့လုပ်ငန်းမှာ မရိုးမဖြောင့်လုပ်နေတယ်။ အခြား

မိတ်ဆွေအရားအနိုင်ယူလိုက်တယ်ဆိုတာမျိုးလား”

“အဲဒီသဘောပါပဲ”

“ဒါကြောင့် သူ့အပေါ် ယုံကြည်ကိုးစားမှုဟာ ယိုင်သွားပြီး

ဗျားတစ်ခါမှ မတွေ့မမြင် မသိတဲ့သူရဲစရိုက်တစ်ခုကို သိမြင်

ရတယ်မဟုတ်လား”

“ကျွန်မ . . . ကျွန်မ ဒါကိုမဆွေးနွေးနိုင်ဘူး။ ကျွန်မ ဒီကို

တာကကိုပဲ သူ့အပေါ် သစ္စာမရှိရာရောက်နေတယ်။ ဒီနေ့အဖို့

မကို ဘာမှမမေးပါနဲ့တော့ရှင်”

ဤသို့ဖြင့် ကုသမှုစခန်း ရပ်လိုက်သည်။ ဂျိက ရကော်ဒါ

ရပ်လိုက်သည်။

သို့ဖြစ်လျှင် ‘အန်’ ၏ယောက်ျားသည် စီးပွားရေးကိစ္စတွင်

မဖြောင့် လုပ်ခဲ့သည်။ အခွန်တော် စည်းကြပ်မှုကို ရှောင်ကွင်း

သည်။ သို့မဟုတ် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို စီးပွားပျက်လောက်

အောင် လှည့်ဖျားလုပ်ဆောင်ခဲ့သည်လော။ ‘အန်’ က ဤသို့

မဖြောင့် ကြံစည်လုပ်ကိုင်မှုများကို နှစ်မြို့နိုင်မည့်သူမဟုတ်။

ယောက်ျားအပေါ် ယုံကြည်မှုက ယိမ်းယိုင်နေပြီလော။

ဂျွန်က အန်၏ယောက်ျားအကြောင်းကို တွေးလိုက်မိသလို သူ့ကို လူသတ်မှုများတွင် သင်္ကာမကင်းဖြစ်စရာ သူတစ်ယောက်အဖြစ် စိစစ်ကြည့်ပြန်တော့ အလွန်ဆက်စပ်မှု ကင်းနေသည်ဖြစ်နိုင်သည်။ သူက ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းကြီးပိုင်ရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူ့တွင် စီးပွားရေးပြဿနာများရှိလျက် မရိုးမမြေစိတ်ဖြင့် ဖြေရှင်းချင်ရှင်းပေမည်။ သို့သော် ဟန်ဆင်နှင့် ကာကွယ်မှုကိုသတ်ဖြတ်သည်အထိတော့စိတ်ကူးကိုဆန့်ထုတ်ကြည့်၍ မသိသဖြင့် သို့ဖြစ်လျှင် 'အန်' ကကော။

သူမသည် စိတ်ရောဂါဆန်သူတစ်ဦးဖြစ်သလော။ လူသတ်မှု ကျူးလွန်စိတ် ကိန်းအောင်းနေနိုင်သလော။ ဂျွန်က အန်အကြောင်းကို စေ့စုံလင်စွာမသိရ။ သူမပြောပြသမျှသာ သိသည်။ သူမအပြောအတိုင်း သူ့ဘဝ ဇာတ်လမ်းကကော ဝတ်ကြံသည့်ဇာတ်ကွက်မဖြစ်နိုင်သလော။ သို့ပေမယ့် ဤသို့အကွက်ဆင်ပြောနေခြင်းဖြင့် သူမမှာ ဘာအကျိုးရှိပါသလဲ။ ရည်ရွယ်ချက်ရှိပါသလဲ။ ဒါတွေကိုလည်း သူမမဖြေနိုင်။

ဂျွန်သည် နေရာမှထကာ တီရီဝပ်ရုံဆန်း၏ တိပ်ခွေကို သွားရကော်ဒါတွင်ထည့်၍ ဖွင့်လိုက်ပြန်သည်။

“ကဲ တီရီ . . . ခင်ဗျားရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးအကြောင်းပြောကြရအောင်လား . . . ခင်ဗျားက အိမ်ထောင်ပြုတာကြိမ်ရှိပြီ မဟုတ်လား”

ဂျွန်၏အသံပေါ်လာသည်။  
 “ခြောက်ကြိမ်ပါရဲ့၊ ဘယ်သူက ရေတွက်ထားမှာလဲ”  
 “ခင်ဗျားယောက်ျားအပေါ်မှာ သစ္စာရှိရဲ့လား”

ကျယ်လောင်စွာ ရယ်သံထွက်လာသည်။  
 “ကျွန်မကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု ပေးနိုင်တဲ့ယောက်ျား မတွေ့ပါဘူး”

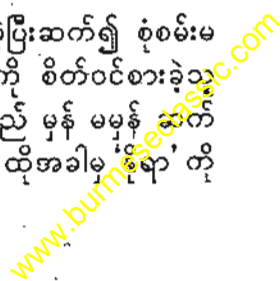
“ခင်ဗျားတစ်စုံတစ်ယောက်ကို မေတ္တာထားပြီး ချစ်ဖူးသလား”  
 “ရှင်ကိုတော့ မေတ္တာနဲ့ချစ်နိုင်မယ်ထင်တယ်”  
 “ဟိတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။”

ဂျွန်သည် ရကော်ဒါကို ပိတ်လိုက်သည်။  
 “ဟီရီသည် အချစ်ဝတ်၍ တက္က၏ကျေးကျွန်ဘဝကို ရမ်းဆင်းရှူးထိုး တိုးဝင်နေသူဖြစ်၏။ သူမ၏ ပြဿနာက မေတ္တာစရာ မေတ္တာကိန်းအောင်းရာသို့ မသွား။ ညွှတ်ဗွတ်ကို တိုးနေခြင်းဖြစ်သည့်အတွက် သူမ၏ဘဝသည် ပြိုကွဲပျက်ယွင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။”

တစ်ကြိမ်က သူမ၏ရုပ်ရှင်မင်းသမီးဘဝအဖြစ်ကို ဆွေးနွေးရာတွင် ဂျွန်က ဘာပြု၍ ဟောလိဝုဒ်ကို စွန့်ခွာခဲ့ရသည်ကြောင်းကို မေးမြန်းကြည့်သည်။

“မည်ခံပွဲတစ်ခုမှာ ဧည့်သည်တစ်ဦးက မူးနေပြီး ကျွန်မကို လှည့် ကျွန်မက ပါးရိုက်ခဲ့တယ်လေ၊ အဲဒီလူက ဟောလိဝုဒ်မှာ ကြီးပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်နေပါလေရော၊ သူက ကျွန်မကို ဟောပြောခဲ့တာက ကန်ထုတ်လိုက်တာပေါ့”

ဂျွန်က သူမပြောစကားကိုပဲ လက်ခံခဲ့ပြီးဆက်၍ စုံစမ်းမည်မိခဲ့ပေ။ သူ့အနေဖြင့် ဟောလိဝုဒ်ကို စိတ်ဝင်စားခဲ့သူမဟုတ်ခဲ့။ ယခုမှာမူ သူမ၏ပြောစကားသည် မှန် မမှန် ဆက်စုံစမ်းသင့်သည်ဟု သဘောရသည်။ ထိုအခါမှ ‘နီရာ’ ကို





သတိရလိုက်သည်။ နို့ရာက ဟောလိဝုဒ်နှင့် ပတ်သက်လာတာပဲ။ ပါရဂူတစ်ယောက်မဟုတ်ပါလား။ သူမထံမှာ ဟောလိဝုဒ် ပတ်သက်သည့် သတင်းစာ၊ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်များ ပုံနေသလို ဝါသနာကလည်း ကြီးလှသည်။

နို့ရာကိုလှမ်း၍ တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်သည်။ တစ်ဘက် နို့ရာအသံ ကြားရ၏။

“ဟဲလို . . . နို့ရာ . . . ဂျွန်ပါ”

ဟုသူကပြောလိုက်၏။

“ဂျွန် . . . ညစာစားပွဲလာမယ်လို့ ဧပြာချင်လို့ တယ်လီဆက်တာလား။”

“မကြာခင်တော့ လာမှာပေါ့ နို့ရာရယ်”

“မြန်မြန်လာပါရှင်၊ ကျွန်မက ‘အင်ဂရစ်’ကို ရှင်လာမယ် ပြောထားပြီးပြီ၊ အင်ဂရစ်ကတကယ်လှတဲ့ဆွဲခင်သူကလေးရှင်”

“ဒီတစ်ခါ တကယ်လာမှာပါ”

“ရှင်တို့ အရေးကိစ္စတွေအားလုံး ပြီးကုန်ပါလား။”

“အေး . . . အေး”

“ဂျွန်ရေ . . . ခရစ္စမတ်ပွဲနီးလာပြီ၊ ဝိတာနဲ့ ကျွန်မက ကျွန်မတို့နဲ့အတူတူ ပွဲတော်မှာလာပြီးပျော်စေချင်တယ်၊ ဝမ်းနော်”

ခရစ္စမတ်ပွဲတော်အကြောင်း ကြားရလျှင်ပင် ရင်ထဲ၌ ဝမ်းကြပ်လျက် နာကျည်းစိတ်များပေါ်လာမိသည်။ နှစ်စဉ်ပင် ဝမ်းသို့ဂျွန်နှင့်ဝိတာတို့ အခြေအတင်ပြောဆိုခဲ့ရသည်။ ဝိတာနှင့် ဝမ်းတို့က သူ၏ရင်းနှီးသည့်မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများ ဖြစ်သည်။

ပွဲတော်တွင် ဂျွန်သည် တစ်ယောက်ထီးတည်း လူစိမ်း သူစိမ်း ကြားတွင် လျှောက်သွားနေသည်ကို မလိုလားပေ။ ဂျွန်က ကတအဖြစ်သနစ်ကို ပြန်လည်စဉ်းစားမိမှာ စိုးရိမ်၍ တစ်စိမ်း နို့ရာများကြားတွင် မော့ဟိုက်နွမ်းလှသွားအောင် ခြေဦးညှိရာ လျှောက်နေခြင်းဖြစ်သည်ကို သူတို့နားလည်ကြသည်။

“ဂျွန်”

“ဝမ်းနည်းပါတယ် နို့ရာရယ်၊ နောက် ခရစ္စမတ်ဆို မင်းတို့နဲ့ ပြန်ပျော်ပါးပါး ဆင်နွဲ့နိုင်ပါလိမ့်မယ်”

“အေးလေ၊ ကျွန်မ ဝိတာကို ပြောလိုက်ပါမယ်”

နို့ရာက စိတ်လက်ပျက်သွားဟန်ရှိလေသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဪ . . . ဒါနို့ရာ . . . တီရီ ဝပ်ရှ်ဆန်း ညီသလား။”

“တီရီဝပ်ရှ်ဆန်းလား၊ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး၊ ဘာပြုလို့ မေးလဲ”

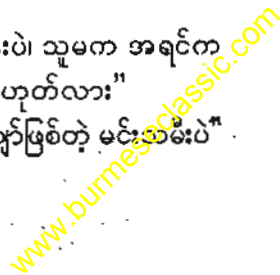
“ခဏ . . . အဲဒီမနက် သူ့ကိုမေ့စစ်ဆင်ရိပ်သာလမ်းမှာ ချစ်လိုက်လို့”

“သူ့ကိုတွေ့ခဲ့တယ် ဟုတ်လား၊ သူက ရုပ် ဘယ့်နှယ်နဲနဲ ဆင်းလဲ အိုလာပြီလား၊ အရွယ်ရှိတုန်းပဲလား”

နို့ရာက အလွန်စိတ်ဝင်စားပုံရသည်။

“တီရီကတော့ ရုပ်မပျက်ဘူး၊ လှပတုန်းပဲ၊ သူမက အရင်က ချွန်ထင်ပေါ်ကျော်ကြားတဲ့ မင်းသမီးမဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်ရှင်၊ ဟိုးလေး တကျော်ကျော်ဖြစ်တဲ့ မင်းသမီးပဲ”



“သူမက ဒါလောက်နာမည်ကျော်နေတာ ဘာပြုလို့ ဝေလီဝုဒ်ကို စွန့်ခွာလာရသလဲ”

“စွန့်ခွာလာတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဟောလီဝုဒ်က ကန်ထုတ်တာရှုပ်၊ အဲဒီတုန်းက ဟောလီဝုဒ်မှာ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့ရှင်”

“ဟုတ်လား၊ ဘာဖြစ်ခဲ့လို့လဲ”  
“လူ့အသက်ကို သတ်ခဲ့လို့ပေါ့!”



အခန်း (၁၂)

နိုရာထံမှ ကြားသိလိုက်ရသည့်အတိုင်းဆိုပါက တီရီသည် သူမတို့အား ခြိမ်းခြောက်နေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး ချစ်သူမက တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ မဟေ့ခဲ့။ သူမက တစ်ကြိမ်သတ်ခဲ့ဖူးသည်။ . . .

ကျွန်ုပ်သည် မှတ်စုစာအုပ်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး တီရီပပ်ရုံဆန်းသည့် ခရီးထည့်ထားကိုက်သည်။

သူ၏ဦးခေါင်းထဲ၌ အတွေးများ စီရရီဝင်လာသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် တယ်လီဖုန်းကမြည်လာသည်။ ကောက်ယူနားထောင်လိုက်ရာ တစ်...က်မှ . . .

“ဒေါက်တာစတီဗင်”

ဟု ခေါ်သံကြားရသည်။ အင်ဂျယ်လီ၏အသံဖြစ်သည်။

“ဒေါက်တာစတီဗင် . . . ခင်ဗျားအရေးကိစ္စ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ဘာ သိချင်လို့ တယ်လီဖုန်းဆက်တာပါ”

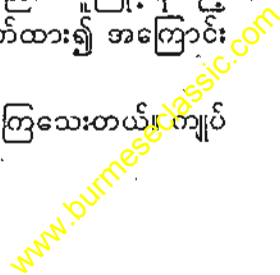
သူ့အသံက အအေးမိထားသူ၏အသံအတိုင်း ကွဲအက်နေသည်။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

“ဘာတွေများ ထူးခြားသလဲဗျ”

ကျွန်ုပ်က ‘ခေတ္တမျှ တုံ့ဆိုင်းနေသေးသည်။ သူ့ကြံ့ခဲရသည့် ထောင်ခြင်းခံလိုက်ရသည့်ကိစ္စကို သို့ဝှက်ထား၍ အကြောင်းမသိမဟုတ်ဟု သူကတွေးလိုက်သည်။

“သူတို့တစ်ကြိမ် ကျုပ်အသက်ကို ကြိတ်သေးတယ်။ ကျုပ်



ကားထဲမှာ ငုံးထောင်ထားခဲ့တယ်ဗျာ။ ကံအားလျော်စွာ မူးဒီက  
တင်ကြိုစစ်ဆေးခဲ့လို့ သိရတာပေါ့။ ဒီအကြောင်း မတ်ဝန်  
သိရရင်တော့ ကျုပ်ပြောခဲ့တဲ့အကြောင်းတွေကို ယုံလောက်ပြီပေါ့

“ငုံးက ခုဘယ်မှာလဲ”

အင်ဂျယ်လီ၏အသံက လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေသည်။

က ရုတ်တရက် ပြန်မပြောသေး။

“ငုံးကိုဖြုတ်ထားလိုက်ပါပြီ”

“ဘာဗျာ . . . ဘယ်သူက ဖြုတ်ပစ်လိုက်တာလဲ”

“မူးဒီလေ . . . ဒါက သိပ်အရေးမကြီးလို့ သူကပြောတယ်”

“အရေးမကြီးဘူး ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် ရဲအဖွဲ့ကြီးကို အ  
အတွက်ဖွဲ့စည်းထားရတော့မှာလဲ၊ ကျုပ်တို့ စစ်ဆေးကြည့်ရ  
ဘယ်သူထောင်ထားလဲဆိုတာ ပြောနိုင်မှာပဲ၊ ကျုပ်တို့ ရဲအဖွဲ့  
အမ်း၊ အို၊ ဖိုင်တွဲရှိတယ်”

“အမ်း၊ အို ဟုတ်လား”

“ဒါက အတိုကောက်ပြောတာ၊ အရှည်က လူဆိုးတွေရဲ့  
ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်ပုံ ကျူးလွန်နည်းတွေဗျာ၊ သူတို့ဟာ တ  
ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရာဇဝတ်မှုကျူးလွန်တဲ့ပုံစံ မတူကြဘူး  
နောက်ပြီး လူဆိုးတွေဟာ ရာဇဝတ်မှုကို ကျူးလွန်ပုံ ဟန်ပုံ  
တစ်မျိုးထဲရှိတယ်”

“ဪ . . . ဟုတ်ပါတယ်”

ဂျွန်ကလည်း သူတို့၏အလေ့အကျင့်ကို နားလည်ပါသည်  
မူးဒီက သာ၍ပင် နားလည်ပေဦးမည်။ သို့ပေမယ့် မူးဒီအနေဖြင့်  
ငုံးကို ရဲအားမပြလိုသည့်အကြောင်း ရှိပေလိမ့်မည်။

“ဒေါက်တာစတီဗင် . . . ခင်ဗျားမူးဒီကို ဘယ်မှာတွေ့ပြီး  
ဘယ်သူက ထောက်ခံလို့ ငှားရတာလဲ”

“ကျုပ်က မန်ဟက်တန် တယ်လီဖုန်းအညွှန်းစာအုပ် ဟောင်း  
ဦးထဲ လှန်ကြည့်ပြီး တွေ့တဲ့အတွက် စုံထောက်ကို ငှားလိုက်  
တာပဲ”

“အို . . . ဒါဖြင့် ခင်ဗျားသူ့အကြောင်း ဘာမှမသိဘဲနဲ့ အရမ်း  
ပုပ်လိုက်တာပဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ် သူ့ကိုယုံကြည်ပါတယ်။ ဘာပြု  
လို့လဲ”

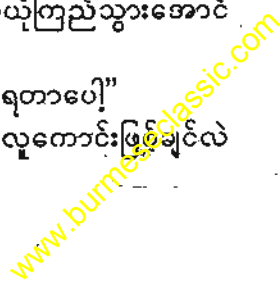
“ခုအချိန်မှာ ခင်ဗျားဘယ်သူ့ကိုမှ မယုံကြည်နဲ့ဗျ”

“ဒါပေမဲ့ မူးဒီက လူသတ်မှုအတွဲထဲမှာတော့ ဘယ်လိုမှ  
ဆက်အသွယ်ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ကလဲ တယ်လီဖုန်း  
အမ်းညွှန်းစာအုပ်ကိုလှန်ပြီး တွေ့တဲ့အလွတ်စုံထောက်ကို ငှားရမ်း  
တယ်”

“ခင်ဗျားက ဘယ်ကတွေ့တွေ့ . . . ကျုပ်ကတော့ သင်္ကာ  
နဲ့မကင်းဘူး၊ မူးဒီက ခင်ဗျားကိုသတ်မယ့်လူကို အမိဖမ်းဖို့  
ထောင်ချောက်ထောင်တယ်လို့ဆိုတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ထောင်ချောက်  
မချလိုက်သေးဘူး၊ ကျုပ်တို့က အရေးမယူနိုင်အောင်ပေါ့၊  
နောက် ခင်ဗျားကားသဲက ငုံးတစ်လုံးကိုပြလိုက်တယ်၊ ဒါ သူ့ကိုယ်  
ပိုင်ထည့်ထားတာပေါ့၊ ခင်ဗျားက သူ့ကိုယုံကြည်သွားအောင်  
တွက်ဆင်တာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား”

“အင်း . . . အဲဒီလိုတွေးကြည့်ရင်လဲ ရတာပေါ့”

“အေးလေ၊ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ မူးဒီက လူကောင်းဖြစ်ချင်လဲ



ဖြစ်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျားကိုထောင်ဖမ်းမယ့်သူ ဖြစ်ချင်အောင် ဖြစ်မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့စုံစမ်းစစ်ဆေးနေစဉ်မှာတော့ သူ့ကို ဝိရိယနဲ့နေပါ”

“ကျုပ် ဘာလုပ်ရမလဲဟင်”

“ခင်ဗျား ဒီမြို့က ခဏဖြစ်ဖြစ် ခွာသွားပါလား”

“မဖြစ်ဘူး၊ ကျုပ်ဝေဒနာသည်တွေကို ပစ်ထားလို့ မရဘူး”

“ဒေါက်တာ စတီဗင်”

“နောက်ပြီး . . ကျုပ်ဒီမြို့ ထွက်ခွာသွားလို့ကော အကြောင်းထူးမှာလဲ၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဘာကိုရှောင်ပြေးနေတာလဲမှ မသိ၊ ကျုပ်ပြန်လာတော့ တစ်ခါ ဒီအတိုင်း ဒီအနေအထားမှာပဲ ရှိနေဦးမှာပဲ မဟုတ်လား”

ခေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ တစ်ဘက်မှ အင်ဂျယ်လီ သက်ပြင်းချသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ခင်ဗျားပြောတာလဲ မှန်ပါတယ်လေ၊ မူးဒီထဲက နောက်သတင်း ဘယ်တော့လောက်ရမှာလဲ”

“မသိသေးဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူကဒီကိစ္စတွေကို နောက်ကြိုးကိုင်ဦးစီးနေတဲ့ လူကိုတော့ ခန့်မှန်းနိုင်ပြီလို့ ပြောတယ်”

“ဒီမှာဒေါက်တာ၊ ဒီလူသတ်မှုတွေကို ဦးစီးနေတဲ့လူဟာ ခင်ဗျား မူးဒီကိုပေးတဲ့ငွေထက် အများကြီးပိုပေးနိုင်တယ်ဆိုတာ စဉ်းစားမိရဲ့လား၊ တကယ်လို့ သူ့ကိုလာတွေ့ဖို့ခေါ်ရင် ကျုပ်တို့ ခေါ်ပါ၊ ဘယ်တော့မှ မူးဒီနဲ့ တစ်ယောက်ထဲသွားမတွေ့လေနဲ့”

“ခင်ဗျားကလဲ ဘာအထောက်အထား အကြောင်းအချက်မှမရှိဘဲနဲ့ အမှုတစ်ခုလုပ်နေတာကိုး၊ မူးဒီက ကျုပ်ကားထဲ

တစ်လုံးဖြုတ်ပေးတာနဲ့များ”

“ခင်ဗျားသိတာထက်ပိုပြီး ကျုပ်ကသိနေပါတယ်။ ဘာပြောပြော ကျုပ်စိတ်ထဲမှာတော့ ခင်ဗျားဟာ လူမှားပြီး မိတ်ဆွေအုပ်ထားပြီလို့ ထင်နေတယ်”

“ကောင်းပါပြီလေ၊ သူ့ဆီက သတင်းရရင် ခင်ဗျားဆီ ချက်ချင်း ဆက်ပြောလိုက်မယ်”

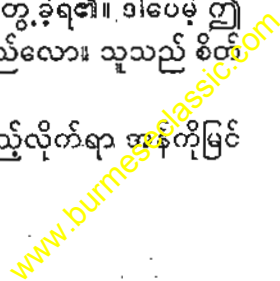
ဂျွန်သည် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းသွားခဲ့ရပြန်ပြီ။ အင်ဂျယ်လီက အလွန်အမင်းမယ့်သင်္ကာ ဖြစ်နေသလား။ သို့မဟုတ် မူးဒီကပင် တစ်ဘက်မှ ငွေကြေးပိုမိုရ၍ သူ့လူငါ့ဘက်သား လုပ်၍ သူ့ကိုထောင်ဖမ်းနေပြီလား။

သူ မတွေးတတ်တော့ပြီ။

အင်ဂျယ်လီ တွေးသကဲ့သို့ သူ့ကိုအယုံသွင်းလိုသည့် သဘောဖြင့် သူ့ကားထဲတွင် မူးဒီကိုယ်တိုင် ငုံးကိုထည့်ပြီးမှ သူ့ကို ပြုခြင်းမလော။

ဤသို့ဖြစ်လျှင် နောက်တစ်ကြိမ်တွင် မူးဒီကအရေးတကြီး အခွင့်ပြောစရာရှိ၍ လာပါဟုတစ်နေရာရာသို့ချိန်းကာ သူ့ကိုအေးအေးဆေးဆေး အစဖျောက်လိုက်နိုင်သည်။ ဂျွန်သည် ကျောချမ်းချမ်းမိသည်။ မူးဒီကို ပထမဆုံးအကြိမ် တွေ့လိုက်ရစဉ်က သူ့ကို ဆိုလိုထိုင်းထိုင်းကြီးဟု မှတ်ထင်ခဲ့ရာ နောင်တွင်အလွန်ညက်ညက်မြက်မြက် စိတ်ကူးကောင်းသည်ကို တွေ့ခဲ့ရ၏။ ဒါပေမဲ့ ဤအချက်ကြောင့် သူ့ကိုယုံကြည်ကိုးစားရမည်လော။ သူသည် စိတ်ဝင်စားစွာ ဝေခွဲ၍ မရ ဖြစ်ရပြန်သည်။

ထိုအခိုက် တံခါးဖွင့်သံကြားရ၍ ကြည့်လိုက်ရာ အနက်မြင်



လိုက်ရသဖြင့် စိတ်တက်ကြွ ကြည်နူးသွားတော့၏။ အန်ကတံခါးဝ၌ ရပ်နေသည်။ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားပုံက ရိုးရိုးနှင့် ယဉ်နေသည်။ သူမကိုကြည့်ရသည်မှာ တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားနေသည်ပုံ ဟန်ပန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဂျွန်က အတန်ကြာ အန်ကလေ့လာ၍ ကြည့်နေမိသေးသည်။ နောက်မှ နေရာမှထကာ ခရီးဦးကြိုပြုသည်။

“ဟဲလို . . . အန် . . . လာအထဲကို”

အန်က အခန်းထဲသို့ဝင်လာခဲ့ပြီး ဂျွန်ကိုဲ့ကြည့်လိုက်ရင်းမေးသည်။

“သူတို့ရှင်ကို တိုက်ပြေးတဲ့ကားမောင်းသမားကို ဖမ်းမိကြပြီလား”

သူမက ဂျွန်အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်သည့်လေသံဖြစ်သည်။

သူမ၏မျက်နှာတွင်လည်း ဂျွန်အတွက် သောကဖြစ်နေသည့် အရိပ်အယောင် တွေ့ရသည်။

ဂျွန်က သူ့စိတ်ထဲတွင် ခံစားနေရသမျှကို အံ့ထုတ်လိုက်လိုသော အာသိသပေါ်လာခဲ့ပြန်သည်။ သို့သော် သူ့အခြေအနေတော်ကြီးသို့ပြောပြလိုက်၍ မဖြစ်ပါ။

သူ့အနေဖြင့် ဒုက္ခသူခများ ခံစားရသမျှကို ပြောပြလိုက်ခြင်းဖြင့် သူမ၏စာနာမှုကို ရယူမိလျှင် အပေါ်စားပရိယာယ် ဖြစ်နိုင်သည်။

ပြီးနောက် သူမ၏ကြင်နာသနားစိတ်ကို နှိုးဆွပြီး သူ့အတွက်ပါဝင်လာပါက သူမမှာအန္တရာယ်ဖြစ်နိုင်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သူ့ဆန္ဒကို မျှီသိပ်လိုက်ရ၏။

“ကဲ . . . ထိုင်ပါဦး။ ကားသမားလဲ မမိသေးပါဘူး။”

အန်က သူ့မျက်နှာကိုကြည့်၍ အကဲခတ်နေသည်။

“ဆရာကြည့်ရတာက ပင်ပမ်းနွမ်းနယ်နေပုံရပါတယ်။ ဘာလို့ ချက်ချင်းအလုပ်ပြန်စနေတာလဲရှင်”

“ကျုပ် နေထိုင်လို့ကောင်းပါတယ်။ ဒီနေ့အဖို့လဲ ရက်ချိန်းတွေ့ဖျက်ခဲ့တယ်။ အန်ကို တယ်လီဖုန်းနဲ့ဆက်လို့မရလို့သာ”

“ဪ . . . ဒါဖြင့်ရင် ကျွန်မက နောက်ယှက်မိနေသလားရှင်။ ဒါဖြင့်ရင် . . .”

“အို မဟုတ်တာ၊ အန်လာတဲ့အတွက် ကျုပ်ကပိုပြီး ဝမ်းသာရပါတယ်။ အန် နေထိုင်ကောင်းရဲ့လား”

“ကျွန်မကတော့ နဲ့နဲစိတ်တွေ ရှုတ်ထွေးနေတာတစ်ခုပါ”

သူမက ဂျွန်ကိုငေးကြည့်နေသည်။ သူမ၏အကြည့်က ရိုးရိုးဆန်းတန်း ဟုတ်မည်မထင်ဟု ဂျွန်ကတွေးလိုက်သည်။

သူမ၏အကြည့်က တမ်းတနေသည့်အဓိပ္ပါယ်လား။

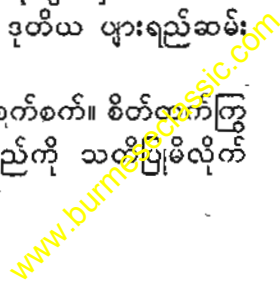
သူ့ကို မေတ္တာစိတ်များ ထိုစိတ်နေပုံပဲလား။

အို . . . ဒါက သူ့စိတ်ထဲမှာဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ စိတ်သဘောထားများကို အန်၏စိတ်သဘောထားအဖြစ် မြင်တာဖြစ်မှာပါဟု ဂျွန်က တွေးလိုက်ပြန်သည်။

“ခင်ဗျား ဘယ်တော့ ဥရောပကို ခရီးထွက်မှာလဲ”

“ခရစ္စမတ်နေ့မှာ၊ ဒါ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဒုတိယ ဖျားရည်ဆမ်းချိန်ပေါ့”

ဒါပေမဲ့ သူမ၏အမူအရာမှာ အေးစုတ်စက်။ စိတ်ထက်ကြွ နှစ်မြူးသည့်လက္ခဏာ တစ်ခုမျှမပါသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။



ဂျွန်က သူ့မကိုစေ့စေ့ကြည့်၍ အကဲခတ်နေသည်။ သူ့မဟန်ပန်း အမူအရာက လင်ယောက်ျားကိုချစ်ပြီး ဒုတိယ ပျားရည်ဆမ်းခရီးထွက်တော့မည့်ဇနီးသည်နှင့် အသွင်အားဖြင့် လုံးဝမထူပါ။ နောင်တစိတ်၊ ညှိုးငယ်စိတ်များဖြစ်နေသည်လား။

“တိုမှာ ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲ”

“ကျွန်မလဲ အသေအချာမပြောနိုင်ပါဘူးရှင်၊ အန်ထော်နဲ့ရဲ့အစီအစဉ်တွေက တိတိကျကျမရှိသေးပါဘူး”

“ဪ . . ဒါနဲ့မစွတလိတ်”

“ရှင်”

“ခင်ဗျား ကျုပ်ဆီကို ဒီနေ့ပြန်လာဖို့ကို ကျုပ်ကဏ္ဍကန်ဆင်လိုက်တာပါ။ တကယ်တော့ ခင်ဗျားပြန်လာဖို့ မလိုအပ်တော့ဘူး။ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ခရီးမထွက်ခင် တွေ့ပြီး နှုတ်ဆက်ချင်လို့ပါ”

“ကျွန်မသိပါတယ်၊ ကျွန်မကလဲ မသွားခင်မှာ ဆရာထံတွေ့ပြီး နှုတ်ဆက်ချင်သေးလို့၊ ကဲ နှုတ်ဆက်ပြီးလို့ သွားတော့မယ်နော်”

ဂျွန်ရင်ထဲတွင် တန့်န့်ဖြစ်သွားရသည်။ အန်ကို ငေးကြည့်လျက် ရင်ထဲတွင်ရှိသမျှအားလုံး ဖွင့်ပြောပြီး သူမကို ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းလိုက်လို့စိတ်များ ဖြစ်လာသည်။

သို့ပေမယ့် သူ့ဘဝက မမြင်နိုင်။ မသိနိုင်သည့် အန္တရာယ်များ ဝိုင်းနေသေးသဖြင့် အန်ကို ဤဘဝရှုတ်ထဲ မပါဝင်စေချင်ပါ။ သူက စိတ်ကိုမနည်းထိန်းချုပ်ထားရသည်။

“ရောမမြို့ကြီးရောက်ရင် နှုတ်ဆက်ကဒ်တစ်ခု ပို့လိုက်နော်”

အန်က သူ့ကိုအတန်ကြာအောင် ကြည့်နေပြီးမှ . . “ဂျွန် . . ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလဲ ဂရုစိုက်နော်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဂျွန်က စကားပင်မပြန်နိုင်။ ရင်ထဲ၌ ဆို့နေသဖြင့် ခေါင်းတညိတ်လိုက်ရသည်။

အန်က အခန်းထဲမှထွက်သွားခဲ့ပြီ။

တယ်လီဖုန်းကမြည်နေသည်။ ပထမအကြိမ်၊ ဒုတိယအကြိမ် မြည်သံကိုသူမကြား၊ တတိယအကြိမ်ကျမှ တယ်လီဖုန်းမြည်သံကိုကြားရသည်။ တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

“ဒေါက်တာလား”

မူးဒီ၏အသံဖြစ်သည်။ သူက အတော်ပင်စိတ်လှုပ်ရှားနေရသည်။

“ခင်ဗျားတစ်ယောက်ထဲလား”

“ဟုတ်တယ်”

မူးဒီ၏စိတ်အာရုံ လှုပ်ရှားမှုဟန်ပန်းမှာ သတိထားခြင်းလား။ နှုတ်ထိတ်ပျာခြင်းလား။

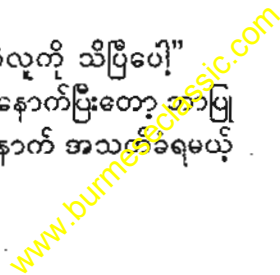
“ဒေါက်တာ ခင်ဗျားကို ကျုပ်ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ ဒီမူးဒီတွေရဲ့နောက်မှာရှိတဲ့လူကို ကျုပ်မှန်းလို့ရမယ်လို့ဆိုတာ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ကျုပ် တွေးတဲ့အတိုင်းမှန်ပြီဗျ”

“ဒါဖြင့် ဟန်ဆင်နဲ့ ကာရိုကိုသတ်တဲ့လူကို သိပြီပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်သူလဲဆိုတာသိပြီ၊ နောက်ပြီးတော့ ဘာပြုသတ်ရတဲ့အကြောင်းရင်းခံကိုရောဗျ၊ နောက် အသတ်ခရမယ့်



လူက ခင်ဗျားပဲ”

“ပြောစမ်းပါဦး”

“တယ်လီဖုန်းကနေပြောလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ တစ်နေရာမှာ ကျုပ်တို့တွေပြီး ဆွေးနွေးကြစို့။ ခင်ဗျားတစ်ယောက်လားလား”

တစ်ယောက်ထဲလာဖို့ ချိန်းနေပြီကော။

ဂျွန်က တုန်လှုပ်သွားသည်။

“ခင်ဗျား နားထောင်ရဲ့လား”

“နားထောင်နေပါတယ်။ ကျုပ်တို့ ဒီမှာဘာပြုလို့ မတွေ့ရတာလဲ”

“ကျုပ်ကို နောက်ယောင်ခံလိုက်နေတယ်ဗျ၊ မနည်း သူ့ကို မျက်ခြေပြတ်အောင် လစ်လာခဲ့ရတာ၊ ခု ကျွန်တော်က ကြမ်းလုံးအသားထုတ်ပိုးရေး ကုမ္ပဏီကနေ စကားပြောနေတာ ဒီအဆောက်အဦက နှစ်ဆယ့်သုံးလမ်းပေါ်မှာ သင်္ဘောကူးအနားမှာလေ”

ဂျွန်က မူးဒီအနေဖြင့် သူ့ကိုထောင်ဖမ်းဖို့ ကြံစည်နေသူမယ့်နိုင်သေး။ သူ့ကိုစမ်းကြည့်ဦးမည်ဟုတွေး၍ . . .

“ကျုပ် အင်ဂျယ်လီကိုခေါ်ခဲ့မယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မူးဒီ၏အသံက မာသွားသည်။

“ဘယ်သူမှမခေါ်ခဲ့နဲ့။ ခင်ဗျားတစ်ယောက်ထဲ လာခဲ့ပါ”

ဂျွန် ဦးနှောက်ထဲတွင် ဗလောင်ဆူနေတော့သည်။

မိတ်ဆွေဆိုသူကို အခကြေးငွေပေးထားသူက ယခုသူ့ကိုပဲထော

မီးတော့မည်လား။

“ကောင်းပါပြီလေ၊ ကျုပ်လာခဲ့ပါမယ်။ ခင်ဗျားက ဒီလူတို့မူတွေကို ကျူးလွန်ဦးစီးနေတဲ့သူကို တကယ်သိပြီလားဗျ”

“အို . . . အသေအချာသိပါတယ် ဒေါက်တာ၊ ခင်ဗျား ဗင်တန်ဆိုတာ ကြားဖူးမှာပေါ့”

မူးဒီက တယ်လီဖုန်းကို ချသွား၏။

ဂျွန်က နေရာမှထလိုက်ပြီး သူ့ရင်တွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည့် စိတ်အာရုံများကို စိစစ်ကြည့်နေရသည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် စုပြုံ၍

ခွဲသည်။

ထို့နောက် သူက ချက်ချင်းပင် အင်ဂျယ်လီအိမ်သို့ တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

“ဟဲလို”

အင်ဂျယ်လီ၏အသံ ပေါ်လာသည်။

“ဂျွန်စတီပင် ပြောနေတာပါ။ မူးဒီက ခုနတင် တယ်လီဖုန်းဆက်တယ်”

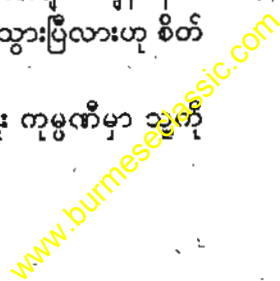
“သူက ဘာပြောသလဲ”

အင်ဂျယ်လီက ရုတ်တရက် အလွန်အမင်း စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

ဂျွန်က ခေတ္တမျှတုန်ဆိုင်းနေပြန်သည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် မူးဒီအင်မင်စိတ်ကလေးများ၊ လေးစားစိတ်ကလေးများ ကျန်နေဆဲ

သည်။ မူးဒီကို သစ္စာဖောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပြီလားဟု စိတ်ထောင်းဖြစ်မိ၏။

“သူက ကြမ်းလုံးအသားထုတ်ပိုးရေး ကုမ္ပဏီမှာ သူ့ကို



လာတွေ့ဖို့ ချိန်းလိုက်တယ်။ တစ်ယောက်ထဲလာရမယ်လို့ တောင်းတယ်။

“သူ ဒီလိုချိန်းမယ်လို့ ကျုပ်မပြောလား။ ဒေါက်တာနဲ့ တစ်လှမ်းမှမသွားပါနဲ့ ကျုပ် မက်ဂရီဗီကိုဆက်ပြီး သူနဲ့အတူ ဒေါက်တာကိုလာခေါ်မယ်”

“ကောင်းပါပြီ”

ဂျွန် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ သူက မူးဒီကို ခင်မင်စွာ ယုံကြည်ခဲ့သည်။

ယခုတော့ . . .

မူးဒီက သူ့ကိုသတ်ဖို့ စောင့်နေပြီကော။



အခန်း (၁၃)

မိနစ်နှစ်ဆယ်ခန့်အကြာတွင် ဂျွန်အခန်းတွင်းသို့ မက်ဂရီဗီ အင်ဂျယ်လီတို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

အင်ဂျယ်လီ၏ အသံမှာ အက်နေပြီး မျက်နှာမှာ နီရဲနေပြန် သူ့အဖျားမပျောက်သေးကြောင်း သိနိုင်သည်။ သူ့အိပ်ရာ

ပေါ်သို့ ခေါ်လိုက်ရသည်ကို ဂျွန်က စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။

မက်ဂရီဗီက ဝတ်ကျောတန်းကျော နှုတ်ဆက်သည်။ လေသံ ဖြစ်တတ်နှင့် မျက်နှာထားကလည်း ရှုတည်တည်ဖြစ်သည်။

“မူးဒီဆီက တယ်လီဖုန်းဆက်တဲ့အကြောင်း မက်ဂရီဗီကို ပြောပြခဲ့ပြီးပြီ”

ဟဲ့ အင်ဂျယ်လီက စကားစပြောလိုက်သည်။

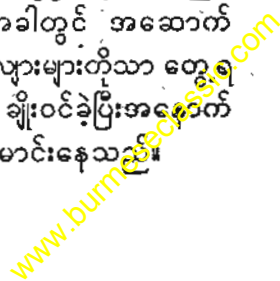
“ကဲ ဘာတွေဖြစ်ကြသလဲဆိုတာ သိရအောင် သွားကြစို့”

မက်ဂရီဗီက စိတ်ချဉ်ချဉ်နှင့် ပြောလိုက်၍ အားလုံးအခန်း အထွက်ကြကော အောက်၌ရပ်ထားသည့် ရဲကားပေါ်သို့ တက် သွားသည်။

ကားကို အင်ဂျယ်လီက မောင်းသည်။ နှင်းများ တဖွဲဖွဲကျ ရာမှ ရပ်စဲသွားပြီး နေရောင်ပြုလာသည်။ သို့ပေမယ့် မကြာ မီပင် မိုးခြိမ်းသံကိုကြားရပြီး မိုးကလေးတဖွဲဖွဲ ကျလာသည်။

တဖြည်းဖြည်း မောင်းခဲ့ရာ ယခုအခါတွင် အဆောက် အအုံကြီးများကို မမြင်ရတော့ဘဲ အိမ်တန်းလွှားများကိုသာ တွေ့ရ သည်။

ကားက နှစ်ဆယ့်သုံးလမ်းထဲသို့ ချိုးဝင်ခဲ့ပြီးအောက် တံတိုင်းသို့ဦးတည်ပြီး ဟဒ်ဆင်မြစ်ဆီသို့ မောင်းနေသည်။





တဆယ်ရိပ်သာလမ်းထောင့်သို့အရောက် မက်ဂရီဗီကားကိုရပ်ခိုင်းလိုက်သည်။

“ကဲ . . ကျုပ်တို့ဒီမှာရပ်မှာ ဒေါက်တာ၊ မူးဒီက သူနဲ့အတူတခြားဘယ်သူရှိတယ်လို့ ပြောလိုက်သေးသလဲ”

“သူနဲ့အတူ ဘယ်သူမှ မရှိပါဘူး”

မက်ဂရီဗီသည် သူ့အပေါ်ကုတ်အကျီကို ကျယ်သီးဖြုတ်အတွင်းမှသေနတ်ကိုထုတ်ယူပြီး အိတ်ထဲသို့ပြောင်းထည့်လိုက်သည်။

“ကဲ . . လာကြ . . ဒေါက်တာက နောက်ကလိုက်ပါ”

သူတို့သည် ‘ကြယ်ငါးပွင့်အသားထုတ်ပိုးရေးကုမ္ပဏီ’ ဆိုင်းဘုတ်ချိတ်ထားသော အိမ်မင်းယိုယွင်းနေသော အဆက်ဆံသို့လာခဲ့ကြသည်။ အဆောက်အဦရှေ့၌ ထရပ်ကားလည်း မတွေ့။ အတွင်းတွင် မီးရောင်ကိုလည်း မမြင်ရပေ။

ရဲအရာရှိနှစ်ဦးက တံခါးမကြီးဆီသို့သွားပြီး မက်ဂရီဗီတံခါးကိုဖွင့်ကြည့်သည်။ တံခါးမှာ သော့ခတ်ထား၏။ တံခါးအတစ်ဝိုက်တွင် ဧည့်ခေါ်ဘဲ(လ်) ကိုရှာသော်လည်း မတွေ့။

သူတို့က နားနှင့်ကပ်၍ နားထောင်ကြည့်သည်။ ဘာသံမကြားရ။ တိတ်ဆိတ်နေသည်။

“ပိတ်ထားပြီနဲ့ တူပါတယ်”

ဟု အင်ဂျယ်လီက ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်လိမ့်မယ်။ ခရစ္စမတ်မတိုင်မီ သောကြာနေ့မှာ ဆိုင်းတိုင်းမွန်းလွဲမှာပိတ်ထားကြတယ်။ ကုန်တင် ကုန်ချ လုပ်တဲ့ပေါက်တော့ရှိလိမ့်မယ်”

သစ်ဆန်းစာပေ

သူတို့သည် အဆောက်အဦကြီး၏ ဘေးမှလျှောက်လာကြသည်။ နောက်ဘက်၌ အတွင်းသို့ဝင်ရန် လမ်းကြားကလေးတွေ့ရပ်ပြီးကြည့်ကြ၏။

ထိုလမ်းကြားမှ အတွင်းသို့ဝင်ခဲ့ရာ စင်မြင့်မြင့်တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

“ကဲ ဒေါက်တာ . . အော်ခေါ်စမ်းဗျာ”

ဂျွန်က . . မူးဒီဟု ခပ်ကျယ်ကျယ်အော်ခေါ်သည်။ ထူးသံလည်းမကြားရ။ လှုပ်ရှားသံလည်း မကြားရ။

စင်မြင့်ပေါ်၌ တွန်းတံခါးကြီးကို တွေ့ရသဖြင့် မက်ဂရီဗီအင်ဂျယ်လီတို့က စင်မြင့်ပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်ကြသည်။ တလည်း သူတို့နည်းတူ ခုန်၍တက်ခဲ့သည်။

အင်ဂျယ်လီက တံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်သည်တွင် အသံလျှောက် ပွင့်သွား၏။ ကုန်ရုံကြီးအတွင်း၌ မီးရောင်မရှိဘဲ မဲစင်နေ၏။

“မင်း လက်နှိပ်ဓာတ်မီး ယူလာသလား”

ဟု မက်ဂရီဗီက အင်ဂျယ်လီအား မေးလိုက်သည်။

“မပါဘူး”

“ငါ့လခွေးမှပဲ”

သတိထားပြီး မှောင်ကြီးထဲသို့စမ်း၍ ဝင်သွားသည်။ ဂျွန်မူးဒီ . . မူးဒီ ဟုအော်ခေါ်ပြန်သည်။ ဘာသံမျှ မကြားရ။

မက်ဂရီဗီက သူ့အိတ်ထဲမှ မီးခြစ်ဗူးကိုစမ်းပြီး ထုတ်ယူကာ ခြစ်လိုက်သည်။ မီးရောင်က တလှုပ်လှုပ်။ ဝါကျင့်ကျင့်ဖြင့် ကာမျှ အမှောင်ထုကို မြို့ခွင်းလိုက်သည်။

သစ်ဆန်းစာပေ

“ဟေ့ . . . ဓာတ်မီးခလုတ်ရှာစမ်းကွာ”

အင်ဂျယ်လီက ဓာတ်မီးခလုတ်ကိုနံရံတွင်စမ်းလျက် ရှာနေသည်။ မကြာမီ မီးခလုတ်ကိုတွေ့၍ ဖွင့်လိုက်သည်။ သို့သော် မည်သည့်မီးမျှ လင်းမလာ။

“မိန်းဆွစ်ချ်ကို ပိတ်ထားသလားမသိဘူး”

ဟု မက်ဂရီဗီက ပြောလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဂျစ်က နဖူးနှင့်နံရံကို ဆောင့်မိလိုက်၏။ နဖူးကို ကာကွယ်ရန်လက်မြှောက်လိုက်ရာ တံခါးခလုတ်ကို တိုက်မိသည်။

ထိုခလုတ်ကိုဆွဲလိုက်ရာ တံခါးကြီးပွင့်သွား၏။

“ကျုပ် တံခါးတစ်ခုကိုတွေ့ရပြီ”

ဟု သူကလှမ်းပြောလိုက်သည်။ နောက် သတိထားမိရာ အတွင်းသို့ဝင်ခဲ့သည်။ သူ့နောက်တံခါးပိတ်သွားသံ ကြားရသဖြင့် ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း ထသွားမိ၏။ အခန်းတွင်းက ပိုပြီးမှောက်သည်ဟု ထင်မိ၏။

“မူးဒီ . . . မူးဒီ”

ဟုအော်ခေါ်ပြန်သည်။

ဘာသံမျှမကြားရ။ တိတ်ဆိတ်လှသည်။ တစ်နေရာရာတွင် မူးဒီကိုတွေ့ရမှာဖြစ်သည်။ အကယ်၍သာ မူးဒီကို မတွေ့ရလျှင် မက်ဂရီဗီက သူ့ကိုဘယ်လိုထင်သွားဦးမည်နည်း။

“ဝပုလေ့လာပြီ”ဟု အော်သည့်ကလေးလိုများ ဖြစ်နေနိုင်မည်လား။

ဂျစ်သည် သတိထားပြီး တဖြည်းဖြည်း လှမ်းလိုက်ပြန်သည်။

သူ့ပါးကို အေးစက်သောအရာကြီးက လာကပ်မိသည်။ လည်း လန့်ပြန်ကာ နောက်သို့ခုန်လိုက်မိသည်။ သူဦးခေါင်းဆံပင်များထောင်လာသည်ဟု ထင်ရသည်။

နောက်မှ သူ့နှာခေါင်းတွင် သွေးနံ့ရလာသည့်ကို သတိပြု၍ သူ့မှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသည်။

သွေးနံ့နှင့် သေမင်း။

အမှောင်ထု။

သူ့နှလုံးက တဆတ်ဆတ်ခုန်နေ၏။ တုန်ရီသောလက်များ အိတ်ထဲမှမီးခြစ်ကိုစမ်း၍ မီးခြစ်လိုက်ရာ သူ့ရှေ့တည့်တည့် နံရံအနီးတွင် နွားခေါင်းကြီးချိတ်ထားသည့်ကို မြင်လိုက်သည်။ အခြားသံချိတ်ကြီးများမှာလည်း အထူးတုံးများ ချိတ်ထားသည်။

သူသည် တဖြည်းဖြည်း ရှေ့သို့တိုးလာခဲ့သည်။ တစ်ဖက်ဖက်အနီးသို့အရောက်တွင် ချိတ်ဖြင့်ချိတ်ဆွဲထားသော အသေဆောင်တစ်ခုနှင့် တိုက်မိပြန်သည်။

သူသည် နောက်ဆုံးကျန်သော မီးခြစ်ဆံကို ခြစ်၍ကြည့်လိုက်ရာသံချိတ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသော မူးဒီ၏အလောင်းကို မြင်တတ်ရသည်။ မီးခြစ်ဆံမှ မီးရောင်ကလည်း ငြိမ်းသွားလေသည်။



အခန်း (၁၄)

လူသေမှုကို လာရောက်စစ်ဆေးသည့်အရာရှိများလည်း ပြန်ကုန်ကြသည်။ မူးဒီအလောင်းကိုလည်း သယ်ယူသွားကြပြီး မက်ဂရီဗီနှင့် အင်ဂျယ်လီမှလွဲလျှင် အားလုံးပြန်ကုန်ကြသည်။ သူတို့သုံးဦးက မန်နေဂျာ၏ရုံးခန်းတွင် နေထိုင်ကြသည်။ မီးများလည်း လင်း၏နေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ထိုကုမ္ပဏီ၏ မန်နေဂျာက 'ပေါမိုရက်တီ' ဆိုသူဖြစ်သည့် 'ပေါ' ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းရန်အတွက် လိုက်လံရှာဖွေခိုင်းရာ ခရစ္စမတ်ပွဲအကြို ပါတီတစ်ခုမှ ဆွဲခေါ်လာခဲ့ရသည်။

'ပေါ' မှာ အတန်ပင်မူးနေပြီဖြစ်သည်။ 'ပေါ' ကို စစ်ဆေး မေးမြန်းရာတွင် သောကြာနေ့က ရက်သတ္တတစ်ပါတ်၏ အားလုံး ချိန်ဖြစ်၍ ဆယ့်နှစ်နာရီတွင် အလုပ်ပိတ်လိုက်ပြီး အလုပ်သမား အားလုံးကို ပြန်လွှတ်လိုက်ကြောင်း၊ ဆယ့်နှစ်နာရီခွဲတွင် သူလည်း အလုပ်ရုံကိုပိတ်ဆို့ပြီး ပါတီတစ်ခုကိုသွားခဲ့သည်ဟု ပြောပြသည်။

သူက တော်တော်ပင် မူးနေသဖြင့် အခြား ဘာမျှပိုပြီး အထူး အညီမပေးနိုင်တော့၍ သူ့အိမ်သို့လိုက်၍ ပို့ပေးလိုက်ရတော့ သည်။

ဂျွန်အဖို့မှာတော့ အခန်းထဲ၌ ဘာဖြစ်နေသည်ကိုပင် သတိ မရနိုင်။ သူ့စိတ်ထဲ၌ မူးဒီအကြောင်းကိုသာ တွေးပြီးစိတ်မကောင်း ဖြစ်နေသည်။

မူးဒီက ပျော်ပျော်နေတတ်ပြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား သွားလာဖြင့် နေတတ်သူဖြစ်သည်။

ယခုတော့ . . .

ဘဝဆုံးသွားရရှာလေပြီ။

ဤသို့ဖြစ်ရသည်က ဂျွန်အတွက်ကြောင့်ဟု သူက ထင်မြင် နေသည်။ အကယ်၍သာ သူ့အရွတ်ဇာတ်ကြီးထဲကို ခေါ်မသွင်း ခါကမူးဒီသည် ဤသို့အသေဆုံးနှင့် သေရလိမ့်မည်မဟုတ်။ အချိန်က ညဦးသန်းခေါင်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။

ဂျွန်က မူးဒီတယ်လီဖုန်းနှင့်ခေါ်ယူသည့် အကြောင်းကို သိ၍ပြောပြနေရပြန်သည်။ မက်ဂရီဗီက သူ့အပေါ် ကုတ်အက္ခီကို တစ်လျက်က ဆေးလိပ်ကို သည်းသည်းမည်းမည်းခဲနေရင်းက ဂျွန်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ နောက်တော့ သူက မေးခွန်းတစ်ခု ပြတ်လိုက်သည်။

"ခင်ဗျား စုံထောက်ဝတ္ထုတွေ ဖတ်သလား"

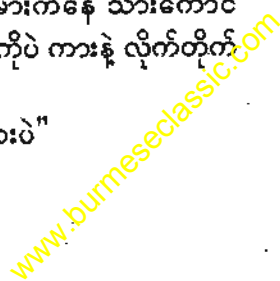
ဂျွန်က အံ့အားသင့်သွားသည်။

"မဖတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတာကို ကျုပ်ပြောပြမယ် ဒေါက်တာ စတီဗင်၊ ခင်ဗျားဟာ ဘာတစ်ခုမှ မှန်မှန်မပြောခဲ့ဘူး။ အစ ပထမထဲက ခင်ဗျားဟာ ဒီလူသတ်မှုတွေနဲ့ ပတ်သက်နေတာ ကျုပ်သိခဲ့တယ်။ ဒီအတိုင်းလဲ ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ် သေး။ ခင်ဗျားဟာ ချက်ချင်းလူသတ်သမားကနေ သားကောင် ဖြစ် ပြောင်းလိုက်တယ်။ ပထမ ခင်ဗျားကိုပဲ ကားနဲ့ လိုက်တိုက် သယ်လို့"

"ကားတစ်စီးက သူ့ကိုတိုက်သွားသားပဲ"

အင်ဂျယ်လီက ဝင်ပြောသည်။



“ဒါကတော့ ဒေါက်တာက လူတစ်ယောက်ယောက်နဲ့ စီစဉ်  
လှူရင် ဖြစ်တာပဲ”

နောက် ဂျွန်ဘက်သို့လှည့်ပြီး . . .

“နောက်တစ်ခါ လူနှစ်ယောက် ခင်ဗျားအခန်းထဲ ဖောက်  
ချိုးဝင်လာပြီး သတ်ဖို့ကြံစည်နေပါတယ်လို့ အင်ဂျယ်လီကို လှူ  
တိုင်ကြားပြန်ရော”

“သူတို့ ချိုးဖောက်ဝင်လာသားပဲဗျ”

“မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့က အထူးသော့ကိုသုံးပြီး ဖွင့်ဝင်တာ  
ခင်ဗျားက အားလုံးသော့နှစ်ချောင်းပဲရှိတယ်၊ တစ်ချောင်းက  
ခင်ဗျားဆီမှာ၊ တစ်ချောင်းက ကာရိုဆီမှာ ထားတယ်လို့ ပြောခဲ့  
တယ်၊ ကာရိုရဲ့သော့က ကျုပ်တို့ဆီမှာရှိတော့ ခင်ဗျားဆီမှာပဲ  
သော့တစ်ချောင်းရှိနေတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ပြောခဲ့တယ်၊ သူတို့က ကာရိုဆီက  
သော့ကို ပုံတူလုပ်ယူသွားတာဖြစ်မှာပေါ့ဗျ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကာရိုဆီကသော့ကို ကျုပ်တို့ဓာတ်ခွဲ စမ်း  
သပ်ပြီးပြီ”

“သော့တူ ပုံစံကူးယူတဲ့ သက်သေခံ ဘာမှမတွေ့ရဘူး”

ဂျွန်က စကားမပြောနိုင်ဘဲ ငေး၍ သာကြည့်နေသည်။

“နောက် ခင်ဗျားက အရှုံးကြမ်းလွတ်နေပြီ၊ လူသတ်မှု ကူး  
လွန်နေသယောင်ယောင် ဖန်းတီးချက်ကို ကျုပ်က လက်မခံတော့  
ခင်ဗျားက အဝါရောင်တယ်လီဖုန်းလမ်းညွှန်စာအုပ်ထဲမှာ တွေ့  
တဲ့ အလွတ်စုံထောက်တစ်ယောက်ကိုငှားတယ်၊ သူက ခင်ဗျား  
ကားထဲမှာ ဗုံးတစ်လုံးထည့်ထားပြီး ခင်ဗျားကို လုပ်ကြံ သယောင်

သင်ဆိုပြန်ရော၊ နောက်တစ်ခါ ခင်ဗျားက မူးဒီက ခင်ဗျား  
တယ်လီဖုန်းနဲ့ ခေါ်တဲ့အကြောင်း မူးဒီက လူသတ်မှုတွေကို  
ခဲဦးစီးနေတဲ့လူကို သိတဲ့အကြောင်း အင်ဂျယ်လီကို ပြောပြန်  
ရဲ့၊ ဟော. . . အခုလာကြည့်တော့ သံချိတ်မှာ ချိတ်ဆွဲခံရတဲ့  
အသေကောင်ကိုတွေ့ရတာပဲ”

“ဒါတွေက ကျုပ်မှာ ဘာတာဝန်ရှိလို့လဲ”

မက်ဂရီဗီက ဂျွန်ကို ခပ်ကြာကြာကလေး စိုက်ကြည့်နေ  
သည်။

“ဒီမှာဒေါက်တာ၊ ခင်ဗျားကိုဖမ်းပြီး မချုပ်သေးတာ ဘာ  
ကြောင့်လဲသိလား၊ ဒီလူသတ်မှုတွေကို ကျူးလွန်တာ ဘာ  
အကြောင်းကြောင့် ကျူးလွန်တယ်ဆိုတာ အတိအကျ မသိသေး  
ဘဲပဲမှတ်ပါ၊ ဒါပေမဲ့ မကြာခင်တွေ့ရမယ်”

မက်ဂရီဗီက ပြောဆိုပြီး၍ နေရာမှထလိုက်သည်။

ဂျွန်က တစ်စုံတစ်ခုကို ရုတ်တရက် သတိရလိုက်သည့်အတွက်  
ကနေပါဦး’ ဟု တားလိုက်သည်။

“ဒွန်ဗင်တန်အကြောင်းကကော”

ဟု မေးသည်။

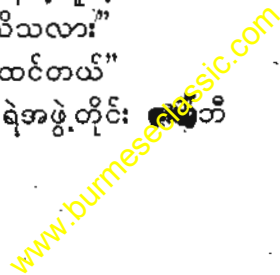
“သူက ဘာဖြစ်သလဲ”

“သူက ဒီအမှုတွေကို ဦးစီးကျူးလွန်နေတဲ့သူတဲ့”

“ဒွန်ဗင်တန်နာမည်နဲ့လူကို ခင်ဗျားသိသလား”

“မသိဘူး၊ ရဲကတော့ သိလိမ့်မယ်လို့ထင်တယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ဒွန်ဗင်တန်ကိုစုံစမ်းဖို့ ရဲအဖွဲ့တိုင်း အတိ



အိုင်ကော နိုင်ငံတကာရဲအဖွဲ့ကော သတင်းပို့လိုက်မယ်။ က... ကျေနပ်ပြီလား။”

ဂျွန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ဒီလူသတ်မှု ကျူးလွန်နေသည့် သူတစ်ဦးကတော့ ရာဇဝတ်ဖြစ်မှုမှတ်တမ်းတွင် ရှိရမည်ထင်ကြည်သည်။ သူ့ကို စုံစမ်းရှာဖွေဖို့ကတော့ ခက်ခဲလိမ့်မည်မဟုတ်။

ဂျွန်က မူးဒီအကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားမိပြန်သည်။ သူက စိတ်ကူးဉာဏ်လျင်မြန်၍ ထက်မြက်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ့ကို ဤနေရာသို့ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက နောက်ယောင်ခံလိုက်လာခြင်းဖြစ်ပေမည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကတော့ ဤနေရာတွင် ဂျွန်နှင့်ချိန်းဆိုထားသည်ကိုတော့ အခြားသူကို ပြောပြလိမ့်မည်မဟုတ်။ သူ့ကိုယ်တိုင်က ဤကိစ္စကို လျှို့ဝှက်စွာ ပြုလုပ်ရန် အလေးအနက်ထားခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါလား။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယခုမှာမူ သူတို့ရှာဖွေနေသူ၏ အမည်ကို မူးဒီကြောင့် သိခဲ့ရပေပြီ။

နောက်တစ်နေ့တွင် သတင်းစာများ၌ နော်မန်ဇက် မူးဒီ အသတ်ခံရပုံအကြောင်းကို ရှေ့မျက်နှာတွင် ဖော်ပြကြသည်။ ဂျွန်က သူ့ရုံးသို့အသွား လမ်းတွင်သတင်းစာတစ်စောင် ဝယ်ယူခဲ့၏။

သတင်းစာထဲ၌ သူ့ကိုရဲအဖွဲ့နှင့်အတူ အလောင်းတွေ့ရှိသူ သက်သေတစ်ဦးအဖြစ်သာ ဖော်ပြသည်။ မက်ဂရီဗီက အပြစ်အပျက်အမှန်ကို သတင်းစာထဲ၌ အစုံအလင်မပါစေရန် စီစဉ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်။

“အန်သာ ဖတ်မိလျှင် မည်သို့များ တွေးတောမည်နည်း” ဟု ဂျွန်က ပူပန်လိုက်သေးသည်။

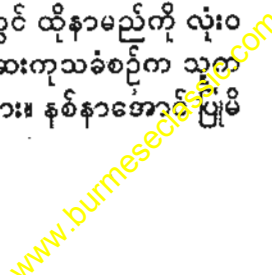
ဤနေ့က စနေနေ့ဖြစ်၍ ကုသိုလ်ဖြစ်ဆေးရုံတွင် သူ့အလုပ်စဉ်းရသည်။ သို့ပေမယ့် အခြားဆရာဝန်တစ်ဦးကို သူ့အစား ဆရာဝန်ယူပေးရန် စီစဉ်ပြီး သူ့ရုံးခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့ရာ ဓာတ်လှေအားထဲတွင်၎င်း၊ စကြိုလမ်းတွင်၎င်း၊ သူ့ကိုကြိုစည်သတ်ဖြတ်ညှဉ်းသူများ ပုန်းအောင်းနေမည်လားဟုတွေး၍ သတိနှင့် ကြည့်တမိ၏။

သို့ပေမယ့် မည်မျှပင် သတိဝီရိယရှိရှိ အချိန်မရွေး နေရာရွေး သူ့ကိုသတ်မည့်သူ ရှိနေသဖြင့် သူသည် မည်မျှလောက်သေက်ရှင် နေနိုင်ပါဦးမည်နည်း။

ထိုနေ့နံနက်တွင် ဂျွန်သည် ဒွန်ဗင်တန်ကိုစုံစမ်း၍ရပြီလား။ အင်ဂျယ်လီကိုမေးရန် မကြာခဏ တယ်လီဖုန်းကို ကိုင်မိသည်။ နောက်မှ စိတ်ကိုထိန်း၍ ထားရလေသည်။ ဒွန်ဗင်တန်ကို စုံစမ်း၍ရလျှင် အင်ဂျယ်လီက သူ့ထံချက်ချင်း ဖုန်းဆက်၍ အကြောင်းကြားလိမ့်မည်ဟု သူကယုံကြည်သည်။

ဒွန်ဗင်တန်သည် သူ့ကိုသတ်ဖြတ်ရန် ဘာအကြောင်းများ ပါလိမ့်ဟုလည်း စဉ်းစားကြည့်သည်။ သူသည် တစ်ကြိမ်က သူ့ထံတွင် အကုအသ ခံဖူးသော ဝေဒနာရှင်တစ်ဦးများ ဖြစ်နေမည်လား။

ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်သည့်အခါတွင် ထိုနာမည်ကို လုံးဝ မသတိမရမိ။ ဒွန်ဗင်တန်သည် သူ့ထံ၌ ဆေးကုသခံစဉ်က သူ့ကုသမှုမှတ်တမ်းထဲ သူ့ကိုစော်ကားမိခဲ့သည်လား။ နစ်နာအောင် ပြုမိ



ခဲ့သည်လား။ ခက်သည်က ခွန်ဗင်တန် အမည်ရှိသောလူနာက သူ မကြုံတွေ့ရခဲ့ဘူးသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

နေ့လယ်သို့ရောက်ခဲ့သည်တွင် ဧည့်ခန်းတံခါးကို စတင် လမ်းမှ တစ်စုံတစ်ယောက်က ဖွင့်လိုက်သည်ကို ကြားလိုက်သည် ဝင်လာသူက အင်ဂျယ်လီဖြစ်နေသည်။

သူ့မျက်နှာကို အကဲခတ်ကြည့်သော်လည်း ဘာမျှမရှိပေမိ။ သူ့မျက်နှာက ချောင်ကျနေသည်ကိုသာ တွေ့ရသည်။ သူ့မျက်နှာခေါင်းက နီရဲနေသည်။ သူက အတွင်းခန်းသို့ဝင်လာကာ ဝင်းဒိုင်းထိုင်တွင် နွမ်းနယ်နေသည့်ဟန်ဖြင့် ပစ်၍ ထိုင်ချလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ခွန်ဗင်တန်အကြောင်း စုံစမ်းလို့ရပြီလား။”

ဂျွန်က စိတ်အေးထက်သန်စွာနှင့် မေးလိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့အမေးကို ပြန်ကြားတဲ့စာတွေ အက်ဘီအိုင်ရဲရွာ မှုတွေနဲ့ နိုင်ငံတကာရဲအဖွဲ့ဆီကတော့ ရပါပြီ။ ဘယ်သူမှ ခွန်ဗင်တန်အကြောင်း မကြားမိဘူးတဲ့”

ဂျွန်က မယုံနိုင်သကဲ့သို့ အံ့ဩစွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါကတော့ မဖြစ်နိုင်တာဗျာ၊ တစ်ယောက်ယောက်က တော့ သိရမှာပဲ။ ဒီလိုအမှုတွေ ကျူးလွန်နိုင်တဲ့ လူတစ်ဦးက မိုးပေါ်ကတော့ ကျမလာနိုင်ဘူး။”

“မက်ဂရီဗီကလဲ ဒီလိုပဲပြောတာပဲဗျာ၊ ဒေါက်တာ ကျုပ်တို့တတွေဟာ ခွန်ဗင်တန်အမည်ရှိတဲ့လူတွေကို မန်ဟက်တန် အခြားနယ်တွေမှာကော လိုက်လံစုံစမ်းခဲ့တယ်။ သေသေချာချာ စေ့စေ့စပ်စပ် လိုက်ရှာတယ်။ တစ်ယောက်ကိုတွေ့တော့ သူ့အချာပါဒ်လိုက်နေတဲ့သူ ဖြစ်နေတယ်။ နောက်တစ်ယောက်က

တန်းကြီး၊ နောက်တစ်ယောက်က ဘဏ်ဒုဗ္ဗက္ကဋ္ဌကြီး၊ နောက် တစ်ယောက်က အသက် ၈၀ ရှိတဲ့အဘိုးကြီး။”

ဂျွန်မှာ အာခေါင်ပင်ခြောက်သွားအောင် စိတ်မောမိသည်။ သူ့အတွက် ဤအချက်သည် နောက်ဆုံးအားကိုးစရာ ဖြစ်နေပြီ မဟုတ်လား။

မူးဒီက အသေအချာမဟုတ်ဘဲနှင့်တော့ ထိုနာမည်ကို သူ့ ကိုပြောသွားလိမ့်မည်မဟုတ်။ နောက်ပြီး သူက ခွန်ဗင်တန်ဟာ ဤရာပါတစ်ဦးမျှသာ မဟုတ်။ ယခု လူသတ်မှုကြီးကို စီမံကြီး ဆိုင်နေသူဟု ပြောခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့သော သူတစ်ဦးအကြောင်း ရဲမှာ မှတ်တမ်းမရှိဆို သည်က ယုံနိုင်စရာပင် မရှိဖြစ်နေသည်။ မူးဒီ အသတ်ခံရသည် ကိုလည်း တရားခံအစစ်အမှန်ကို သိရှိသွားသည့်အတွက် ဖြစ် သည်။ ယခု မူးဒီမရှိတော့သည့်အချိန်တွင် ဂျွန်မှာ တယောက်ထီး သည်းသာ ကျန်တော့သည်။

“ဝမ်းနည်းပါတယ် ဒေါက်တာ”

ဂျွန်က အင်ဂျယ်လီကြည့်လိုက်ရာ သူ့မြှာ တစ်ညလုံးလုံး အိပ်ရဘဲ ဤကိစ္စကို လိုက်လံစုံစမ်းနေရသည်ကို သတိရသည်။

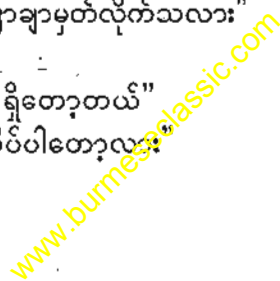
“ခင်ဗျားကြီးစားဆောင်ရွက်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင် ပါတယ်”

“ခင်ဗျား မူးဒီပြောတာကို သေသေချာချာမှတ်လိုက်သလား။”

“သေချာပါတယ်ဗျာ”

“အခုအတိုင်းဆို လက်မြှောက်ရုံပဲ ရှိတော့တယ်”

“ခင်ဗျားလဲ ပင်ပန်းလှပြီ၊ ပြန်ပြီးအိပ်ပါတော့လား။”



“ဟုတ်တယ်”

အင်ဂျယ်လီက နေရာမှထလိုက်သည်။

“ဪ . . . ဒါနဲ့ မက်ဂရီနဲ့အတူအလုပ်လုပ်တာကြာပြီလား”

“ခုအမှုမှာ ပထမဆုံးတွဲခြင်းပဲ။ ဘာပြုလို့လဲ”

“သူကကျုပ်ကို လူသတ်မှုနဲ့ အမှုဆင်ပြီး အရေးယူမယ်လို့

ထင်သလား”

“ဒါက မပြောနိုင်ဘူးပေါ့။ ကဲ . . . ကျုပ်လဲပြန်အနား

လိုက်ဦးမယ်”

“ကျုပ်ကတော့ တခြားလမ်းစ ရှာရဦးမယ်”

“ဆိုပါဦး”

ဂျွန်က တီရီအကြောင်း ပြောပြသည်။

“ကြားရသမျှဆိုရင် သိပ်ပြီးအရာရောက်ပုံတော့ မပေါ်ဘူး”

ဒါပေမဲ့ လုံးလုံးထိုင်နေတာနဲ့စာရင်တော့ မဆိုးပါဘူး”

“ကျုပ်အနေနဲ့ ပစ်ကွင်းအဖြစ်နဲ့နေရတာ ငြီးငွေ့ ပင်ပန်း

လာပြီဗျာ။ ကျုပ်က ခုကစပြီး ပြန်တိုက်တော့မယ် ဒီလူသတ်

မားကိုရှာပြီး တိုက်ရမှာပဲ”

အင်ဂျယ်လီက သူ့ကိုကြည့်ပြီးမှ ပြောလိုက်သည်။

“ဘာနဲ့တိုက်မှာလဲ။ နောက်ပြီး ခု ကျုပ်တို့က အရိပ်

တိုက်နေရတာ မဟုတ်လား”

“ဒီလိုရှိတယ်။ သက်သေတွေက သင်္ကာမကင်းစရာ တရား

ရဲ့ ပုံပန်းဖော်ပြတဲ့အခါ ပန်းချီဆရာက သူ့ပြောချက်အရ ပုံဆွဲ

တယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် . . . ဒါကိုအိုင်ဒင်းတိကဒ်ခေါ်တယ်လေ”

“ကျုပ်က ဒီလူသတ်မှုတွေ ကျွန်ုပ်နဲ့ခဲ့တဲ့လူရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

တို့ စကားနဲ့ရေးခြယ်ပြမယ်”

“ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်ရေးခြယ်ပြနိုင်မှာ ခင်ဗျားမှ သူ့ကို

ဘူးတာမဟုတ်သေးတာပဲ”

“မမြင်ရသေးပေမယ့် ဒီလူဟာ ထူးခြားတဲ့လူဆိုတာ သိသာ

မယ်”

“စိတ်မနှံ့တဲ့လူလား”

“စိတ်မနှံ့ဘူးဆိုတဲ့စကားက ယေဘုယျကျလွန်းတယ်။ ဆေး

ဘာမှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး။ စိတ်မမှန်ခြင်းဆိုတာကလဲ အစစ်

မှန်လောကနဲ့ သင့်တင့်အောင် ပြုမူကျင့်ကြံနိုင်တဲ့ အရည်အ

ထည်ပဲဗျ။ ကျုပ်တို့က အစစ်အမှန်လောကနဲ့ လျော်ကန်အောင်

ပြုနိုင်ဘူးဆိုရင် ကျုပ်တို့က အစစ်အမှန်တရားက ပုန်းကွယ်

စွာရှားမယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဘဝရဲ့အထက်မှာ နေရာယူလိုက်

အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ဟာ မဟာလူသားလို့ ယူဆပြီးစည်းမျဉ်း

သနားတွေကို မလိုက်နာတော့ဘူး”

“ကျုပ်တို့ရှာနေတဲ့လူဟာ မဟာလူသားလို့ ထင်နေတဲ့ လူ

ပဲ”

“ဟုတ်တာပေါ့။ အန္တရာယ်ရှိတဲ့ အရေးအခင်းကို ကျုပ်တို့

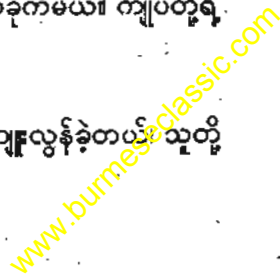
မိမိဟာက သုံးမျိုးပဲရှိတယ်။ တိမ်းရှောင် ပြေးမယ်။ အပြု

ဘာနဲ့ ညှိနှိုင်းယူမယ်။ ဒါမှမဟုတ် တိုက်ခိုက်မယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့

အ တိုက်ခိုက်နေတယ်”

“ဒါဖြင့် သူကအဓူးပေါ့”

“မဟုတ်ဘူး။ အဓူးက သတ်ဖြတ်မှုကိုကျွန်ုပ်နဲ့ခဲ့တယ်။ သူတို့



ရဲ့ စိတ်စူးစိုက်မှုကာလက တိုတောင်းတယ်။ ကျုပ်တို့ ရှာ  
လူရဲ့ စိတ်သဘောက ပိုပြီး ရှုတ်ထွေးပေလီတယ်။ သူ့မှာ  
နာမျိုးစုံချင်စုံနေမယ်။ ဒါပေမဲ့ အဓိကအချက်က သူ့ရဲ့ ပုံစံ  
အပြုအမူကတော့ အများမျက်စိမှာ ပုံမှန်လို့ပဲ မြင်ကြတယ်။

“ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိရမှာလဲ”

“အများကြီး သိနိုင်တာတွေ ရှိတယ်။ ကျုပ်က သူ့ရဲ့ ပုံစံ  
သဏ္ဍာန်ကိုပြောပြမယ်။ ဒွန်ဗင်တန်ဟာ သာမန်လူထက် အ  
မြင့်တယ်။ အချိုးအစားကျတယ်။ အားကစားသမားတို့ရဲ့  
ကိုယ်မျိုးရှိတယ်။ သပ်ရပ်တယ်။ ဘာလုပ်လုပ် အသေးအ  
စပြီး ဂရုတစိုက်သေချာစွာ လုပ်တတ်တယ်။ သူ့မှာ အနုထ  
အရည်အသွေးမရှိဘူး။ သူက ပန်းချီမဆွဲဘူး။ စာမရေးဘူး။ တို  
ဝါသနာမပါဘူး။”

အင်ဂျယ်လီက ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ငေးကြည့်  
သည်။

“သူက ဘယ်လူမှုရေးအသင်းအပင်းမှာမှ မပါဘူး  
ကိုယ်တိုင် ဦးစီးမလုပ်ရရင် မပါဝင်ဘူး။ သူက သနားကြ  
စိတ်ကင်းတယ်။ စိတ်မရှည်တတ်ဘူး။ သူက ကြီးကြီးကျယ်  
တွေ့တယ်။ ဥပမာဆိုပါတော့ အသေးအဖွဲ့ ခိုးမှုမျိုးမှာ  
တော့မှမပါဘူး။ သူ့ပြစ်မှုမှတ်တမ်းရှိခဲ့ရင် အဲဒီမှတ်တမ်း  
ဘဏ်ကိုအနုကြမ်းစီးမှု၊ ပြန်ပေးဆွဲမှု၊ လူသတ်မှုတွေသာ  
မယ်။ သူ့ကို ဖမ်းမိတဲ့အခါမှာ စစ်ဆေးကြည့်ရင် သူငယ်  
က သူ့မိဘတွေဟာ ပစ်ပယ်ထားတဲ့သူဖြစ်တာ တွေ့ရမယ်။”

“ဒေါက်တာ . . . ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်ကြီး မဖျက်ခံ

ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီလူဟာ စိတ်ပုံမမှန်တဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါး စွဲနေတဲ့  
သူ ဖြစ်နိုင်တယ်”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒီလူက မူးယစ်ဆေးဝါးကို မသုံးစွဲဘူး။ သူက  
ကျောင်းနေစဉ်က ကစားပွဲရင် ဘောလုံးတို၊ ဟော်ကီ တို့ပဲ  
ကစားမယ်။ စစ်တုရင်ထိုးတာတို၊ ပဟေဠိတို့ ဝါသနာမပါဘူး။”

အင်ဂျယ်လီက သူ့ပြောစကားများကို မယုံကြည်သည့်  
မျက်စိနှင့် ကြည့်နေသည်။

“ဒီလူသတ်မှုတွေမှာ လူတစ်ဦးထက်မနည်း ပါဝင်နေတယ်  
ဆို ခင်ဗျားပဲ ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား။”

“ကျုပ်က ဒွန်ဗင်တန်ရဲ့ သရုပ်ကို ဖော်ပြနေတာလေ။ သူက  
ဒီကိစ္စတွေကို စိမ့်ကြိုးကိုင်နေတဲ့လူ၊ သူ့အကြောင်းကို ပြော  
ဦးမယ်။ ဒီလူက ‘လက်တင်အမျိုးအနွယ်’ ထဲက ဖြစ်ရမယ်”

“ဘာကြောင့် ခင်ဗျားက ဒီလိုပြောနိုင်သလဲ”

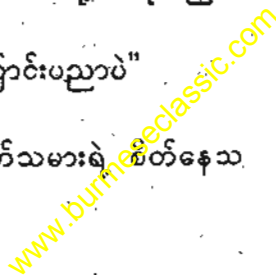
“လူသတ်မှုတွေမှာ သုံးတဲ့နည်းတွေကြောင့်ပေါ့။ ဓား၊ ငရဲ  
ဗုံးတွေလေ . . . သူက တောင်အမေရိကသား။ အီတလီ  
သူမျိုး။ သို့မဟုတ် စပိန်ပြည်သားဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီလူက ဒီလူသတ်  
မှုတွေကို ကျူးလွန်တဲ့လူ၊ ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့လူပဲ”

“ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒါလောက်သိနိုင်တာလဲ”

“ကျွန်က ထိုင်ချလိုက်ပြီး အင်ဂျယ်လီဘက်သို့က ကိုင်းညွတ်  
သိက်ကာ . . .”

“ဒါက ကျုပ်ရဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပညာပဲ”  
ဟု ဆိုလိုက်သည်။

“ကောင်းပါပြီ။ ခင်ဗျားက လူသတ်သမားရဲ့ စိတ်နေသ





ဘောထားကို ပြောနိုင်တာတော့ ထားပါတော့၊ ခင်ဗျားမမြင်ဘူးတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ရုပ်သွင်ကို ဘယ်လိုလုပ်သိနိုင်တာလဲ”

“ဒါကလဲ ပညာတစ်ခုပဲလေ၊ ‘ကရက်(ချ်)မား’ ဆိုတဲ့ ဆရာဝန်တစ်ဦး လေ့လာစူးစမ်းခဲ့ရာမှာ ပါရာနိုက်ဆိုတဲ့ စိတ္တဇရာဝေဒနာသည်ကို စမ်းသပ်တဲ့အခါမှာ ရှစ်ဆယ့်ငါးရာခိုင်နှုန်းထက် ကိုယ်လက်ကြံ့ခိုင်ပြီး အားကစားသမားပုံပန်းရှိတဲ့ အချက်တွေ့ရတယ်။ ပါရာနိုက်ဝေဒနာရှင်ဆိုတာ ကြီးကျယ်တဲ့ ယုံကြည်စိတ်ချရမှုတွေ့ရတယ်လေ၊ သူက စိတ်ကြီးဝင်စိတ်ရွှေ့ရာဂါသည် သူ့ကိုယ်ကို သူကတရားဥပဒေရဲ့ အထက်မှာရှိတယ်လို့ ထင်နေတယ်ဗျာ”

“ဒါဖြင့် သူ့ကိုဘာကြောင့် အရူးထောင်ထဲထည့်ပြီး လေ့လာမထားကြသလဲ”

“သူက မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားလို့”  
“ဘာဗျ”

“အမှန်က ကျုပ်တို့တတွေအားလုံးဟာ လူမှုန်းသိတဲ့ အကစပြီး မျက်နှာဖုံးစွပ်ပြီး ဘဝကိုကြောင်းလာခဲ့ကြတာပဲ။ ငယ်ငယ်ကတည်းကစပြီး ကျုပ်တို့ကို ကျုပ်တို့ရဲ့ အစစ်အမှန် ခံစားမှုထိတ်လန့်စိုးရွံ့မှုတွေက ဖြစ်အောင် ငယ်ငယ်ကတည်းက ပေးခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ဖိစီးမှု ခံစားရတဲ့ အချိန်မှာ ခွန်ဗင်တာဟာ မျက်နှာဖုံးချွတ်ချလိုက်ပြီး ပကတိမျက်နှာပေးကို ပြလိုတာပဲ”

“ဪ... ကျုပ်နားလည်ပြီ”

သစ်ဆန်းစာပေ

“သူ့ရဲ့ အတ္တပင်ကိုယ်စိတ်ထားဟာ သေကွင်းပဲ၊ အဲဒီ အတ္တပင်ကို မြှမ်းခြောက်လာရင် သူဟာပျက်စီးယိုင်လဲသွားမှာပဲ။ အခုဆိုရင် သူ့အတ္တခြပ်ဟာ တဲတဲကလေးပဲရှိတယ်။ သူ့ကို ယိုင်လဲပြိုစွဲဖို့ သိပ်အားပြုဖို့ မလိုတော့ဘူး”

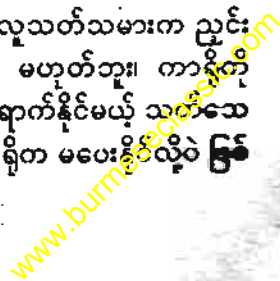
“ပြောရင်းနှင့် စဉ်းစားကွက်များ တစ်ကွက်ပြီးတစ်ကွက် ပေါ်လာသည်။ လူသတ်မှုဖြစ်ရပ်များကလည်း သူ့နေရာနှင့်သူ့အနီးရှိ သလာသည်ကို တွေ့ရသည်တွင် သူ ဤမျှလောက်ပဲ မတွေးခဲ့ရကောင်းလားဟု အပြစ်တင်မိသေးသည်။

“ကျုပ် စဉ်းစားရင်းက လူသတ်မှုတွေရဲ့ ဖြစ်ရပ်ကလေးတွေကို သူ့နေရာနဲ့သူ အစီအစဉ်ကျနအောင် မြင်လာပြီဗျ။ လူသတ်မှုတွေက အဓိပ္ပါယ်မဲ့ သတ်ဖြတ်မှုတွေ မဟုတ်ဘူး၊ နောက်ဆုံးရည်ရွယ်ချက်အကြောင်းခံရှိတယ်။ တကယ်က ခွန်ဗင်တာနဲ့ ကျုပ်တစ်ယောက်ထဲကိုသာ သတ်ဖြတ်ဖို့ ရည်ရွယ်အားထုတ်ခဲ့တာဗျ။ ဂျွန်ဟန်ဆင်အသတ်ခံရတာက လူများပြီး အသတ်ခံရတာ၊ လူသတ်သမားက သူ့အများကို သူသိတဲ့အခါမှာ ကျုပ်ရဲ့ နားထဲကိုနောက်တစ်ကြိမ် ကြံစည်ဖို့ဝင်လာရာမှာ ကာရိုကိုတွေ့ရင် သတ်ခဲ့တယ်”

“သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာသိပြီး ပြောမှာစိုးလို့ သတ်သွားတာလား”

“မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ဖွေရှာနေတဲ့ လူသတ်သမားက ညှင်းနှိုးနှိပ်စက်ပြီးမှ တာမဂျက်စိတ်ဖြေသူ မဟုတ်ဘူး၊ ကာရိုကို သတ်တာက သူလိုချင်နေတဲ့ သူ့အပြစ်ရောက်နိုင်မယ့် သတ်သေမှုစဉ်းကို တောင်းမရလို့ဖြစ်မယ်။ ကာရိုက မပေးနိုင်လို့ပဲ ဖြစ်

သစ်ဆန်းစာပေ



ဖြစ်၊ ပေးတယ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်ခုခုကြောင့်ပဲဖြစ်ရမယ်”

“ဘယ်လိုသက်သေခံပစ္စည်းလဲ”

“အဲဒါ ကျုပ်မသိဘူး၊ ဒီအချက်က အရေးအကြီးဆုံး သေချက်ပဲ၊ ဒီသေချက်ကို မူးဒီကတွေ့မြင်သိရှိခဲ့လို့ သူ့အသက်ရတာ”

“ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တွေ့လို့မရတာက ခင်ဗျားကိုလမ်းပေါ် သတ်ဖြတ်ရင် သူတို့လိုချင်တဲ့ဘက်က ပစ္စည်း ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ ခင်ဗျား သိရိနဲ့ ဒီအချက်က အံ့မဝင်ပြန်ဘူးလေ”

“ဒီလိုဗျ . . . ဒီသက်သေခံပစ္စည်းက တိပ်ခွေထဲမှာရှိတယ်လို့ ဆိုကြပါစို့၊ သူ့အတိုင်းရှိနေရင် သူ့အတွက်ဘာမှ အန္တရာယ် မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က အခြားအချက်အလက်တွေနဲ့ ဆက်စပ်လိုက်ရင် သူ့ကိုခြိမ်းခြောက်နိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူတို့အတွက် လုပ်ရမယ့်လမ်းက နှစ်လမ်းရှိတယ်၊ ဒီပစ္စည်းကို ကျုပ်ဆီက တစ်နည်းနည်းနဲ့ရယူဖို့၊ နောက်တစ်နည်းက ကျုပ်ကိုကိစ္စတုံးပယ်ပစ်ပြီး သတ်ပစ်ဖို့ ကြိုးစားတယ်၊ လူမှားပြီး ဟာဆင်ကိုသတ်မိတယ်၊ နောက်တစ်ခါ ဒီပစ္စည်းကို ကာရံဆီမှာ ရှောင်ဖို့ကြိုးစားပြန်ရော ဒါလဲမအောင်မြင် . . . ဒီတော့ နောက်တစ်ကြိမ် ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ အားထုတ်တယ်၊ ဒါက မော်တော်ကားနဲ့ တိုက်သတ်တာလေ၊ ကျုပ် မူးဒီဆီသွားတော့လဲ နောက်ယောင်ခံလိုက်ခဲ့တယ်၊ မူးဒီကိုလဲ နောက်ယောင်ခံလိုက်နေတယ်၊ မူးဒီက အပြစ်မှန်ကို သိသွားတော့ သူ့ကိုသတ်ပစ်လိုက်တာပေါ့”

အင်ဂျယ်လီက ဂျွန်ကိုစူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်စိတွင် ဒေါသရောင်သမ်းပြီး မျက်မှောင်ကြွတ်ထားသည်။ ရုတ်တ

တစ်တစ်စုံတစ်ရာကိုဆောင်ရွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချဖို့ ကြိုးပမ်းဟန်တူသည်။

“ဒီအကြောင်းတွေကြောင့်ပဲ လူ့သတ်သမားက ကျုပ်ကိုသတ်ရမချင်းနေမှာမဟုတ်ဘူး၊ အင်မတန်ကြောက်ဖွယ်ရာအောင်းတဲ့ ကစားကွက်ကြီးပေါ့ဗျာ၊ ဒီလူဟာ အရှုံးဒဏ်ကိုတော့ ခံတတ်လူစားမျိုးမဟုတ်ဘူး”

အင်ဂျယ်လီက ဂျွန်၏ပြောဆိုချက်များကို အပြန်ပြန် အလှန် ခြင်းစားပြီး ချိန်ဆကြည့်နေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် တစ်စုံတစ်ခုကို ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားပြောတာမှန်ရင်တော့ ခင်ဗျားဟာ အကာအကွယ်အပ်နေပြီ”

ပြောပြောဆိုဆို သူ့အိတ်ထဲမှ ခြောက်လုံးပူးကို ထုတ်လိုက်ခါးမှချိုး၍ ကျည်ဆံအပြည့်ရှိမရှိ စစ်ဆေးလိုက်သည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အင်ဂျယ်လီ၊ ကျုပ် သေနတ်မလိုပါ၊ ကျုပ်က ကျုပ်လက်နက်နဲ့ဘဲ တိုက်မှာပါ”

ထိုအခိုက်အတန့်မှာပင် အပြင်တံခါးဖွင့်သ ကြားလိုက်ရသည်။

“ခင်ဗျားဆီ ဧည့်သည်လာမှာလား”

“လာစရာမရှိပါဘူး”

သေနတ်ကိုလက်မှကိုင်ပြီး အင်ဂျယ်လီက တံခါးရှိရာသို့ နှိပ်လျှောက်သွားသည်။ တံခါးကိုဖွင့်လိုက်ရာတွင်ပိတာဟက်ဒ်စ်ကိုတွေ့ရသည်။ ပိတာကတော့ သေနတ်ကြီးကိုကိုင်၍ နေသည်ကိုတွေ့ရ၍ အံ့ဩနေပုံရသည်။

“ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ”  
အင်ဂျယ်လီက ခပ်ဆတ်ဆတ် မေးလိုက်သည်။  
ထိုအတွင်း ဂျွန်က တံခါးဆီသို့ သုတ်သုတ်လျှောက်လာပြီ။  
“ဒါ ကျုပ်မိတ်ဆွေပါ”

“ဟေး၊ ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ”  
ပီတာက မေးလိုက်သည်။  
“ဝမ်းနည်းပါတယ်”

ဟု အင်ဂျယ်လီက တောင်းပန်ရင်း သေနတ်ကို ကယုတ်ထုတ်  
အိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။

“ဒါက ဒေါက်တာဟက်ခ်လေ၊ ဒါက စုံထောက် အင်ဂျယ်လီ  
“ဟေ မင်းရဲ့ဆေးကုခန်းက ဘယ်လို ဆေးကုခန်းလဲတဲ့  
“အော် ဒေါက်တာစတီဗင်ရဲ့ အခန်းကို ဖောက်ထွင်းသွား  
အဲဒီလူ ပြန်လာလိမ့်မယ်ထင်ပြီး စောင့်နေတာပါ”

အင်ဂျယ်လီက ဝင်၍ ရှင်းလိုက်သည်။  
“ဟုတ်တယ် ပီတာ၊ ဒါပေမယ့် သူတို့လိုချင်တာ ရမသွားဘူး  
ဂျွန်က ဆက်၍ လီဆယ်လိုက်သည်။

“အဲဒီ ဖောက်ထွင်းမှုက ကာရိုအသတ်ခံရတာနဲ့ ဆက်သွယ်  
နေသလား”

ဂျွန်က အဖြေမပေးနိုင်ခင် အင်ဂျယ်လီက ဝင်၍ ပြောလိုက်  
သည်။

“ကျုပ်တို့ မသေချာသေးပါဘူး ဒေါက်တာဟက်ခ်လေ၊  
အတောအတွင်းမှာ ဒီကိစ္စကို မဆွေးနွေးဘို့ ဒေါက်တာစတီဗင်  
ကို ပြောထားပါတယ်”

“ကျုပ်နားလည်ပါပြီ၊ ကဲ ဂျွန် ကိုယ်တို့နေလည်စာ စားဖို့  
ပြောထားတာ စားမှာလား”

“စားမှာပေါ့”  
“ဒေါက်တာစတီဗင်၊ ဒါကို မလိုတော့ဘူးလား”  
အင်ဂျယ်လီက သေနတ်ကိုပုတ်ပြပြီး မေးလိုက်၏။  
ဂျွန်က ခေါင်းခါပြသည်။ နောက် အင်ဂျယ်လီအခန်းထဲမှ  
ထွက်သွားလေသည်။ ဂျွန်နှင့် ပီတာတို့လည်း နေလည်စာ စားရန်  
အတူသွားကြ၏။

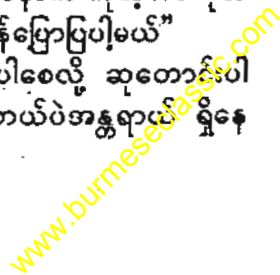
နေလည်စာ စားနေကြစဉ်တွင် ဂျွန်သည် သူ့အာရုံနှင့်သူ  
ဝင်စားနေ၍ နှုတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။ ပီတာကလည်း  
အတင်းအကြပ် မမေးမြန်းပေ။ သူတို့က သူငယ်ချင်းများအ  
ကြောင်း လူနာများအကြောင်းသာ ပြောသည်။

ပီတာက ယဲရစ်ဆင်၏ စိတ်ဝေဒနာ ဆိုးရွားလာခဲ့သည်  
အကြောင်းကို ကုမ္ပဏီသို့အကြောင်းကြားခဲ့ရာ ယခုအချိန်တွင်  
ယဲရစ်ဆင်ကို စိတ္တဇဆေးရုံကို ပို့ထားခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ  
သည်။

“ဒီမှာ ဂျွန်၊ မင်းမှာ ဘာဒုက္ခမျိုးနဲ့ ကြုံတွေ့နေတယ်ဆို  
တာတော့ ငါမသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ . . . ငါ ကူညီနိုင်ရင်တော့ ငါ့ကို”

ဂျွန်က ခေါင်းကိုရမ်းပြသည်။  
“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ပီတာ၊ ဒီပြဿနာက ကိုယ့်ဟာကိုယ်  
ရှင်းမှရမှာ၊ ပြီးသွားတဲ့အခါမှာ ငါအကုန်ပြောပြပါမယ်”

“အေးလေ . . . မြန်မြန်ပြီးစီးသွားပါစေလို့ ဆုတောင်းပါ  
တယ်၊ ဒါနဲ့ ဂျွန်ရယ် . . . မင်းမှာ တကယ်ပဲအန္တရာယ် ရှိနေ  
သလား”



“အို... ဘယ်ရှိမှာလဲ”

ဟု ဂျွန်က ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

နေ့လည်စာစားပြီးသည့်အခါ ဂျွန်သည် သူ့အခန်းသို့ပြန်လာသည်။ သူသည် တတ်နိုင်သမျှ သူ့ကိုအန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်သည့် ဟာကွက်များကို သေချာစွာစစ်ဆေးကာကွယ်မှုများ ပြုသည်။ မည်မျှလုံခြုံမည်ကိုတော့ သူမပြောနိုင်။

ထို့နောက် ဒီလူသတ်မှုကြီးများ၏ သံလွန်စ ရလို့ရငြားဝေဒနာသည်များ ပြောစကားကို အသံသွင်းထားသည့်တိပ်ခွေများထဲမှ သံသယရှိနိုင်သည်ဟု ထင်မှတ်ရသူများ၏ တိပ်ခွေများကိုဖွင့်၍ နားထောင်မှတ်သားရင်းက လူသတ်သမား၏ ခြေရာထံခံသည်။

သုံးနာရီကြာမျှ လူနာများ၏ပြောသံများကို နားထောင်ပြီးမှ သံသယဖြစ်စရာ လူတစ်ဦးနာမည်ကို သူ့စာရင်းတွင် ထပ်ဖြည့်နိုင်သည်။

ပထမ တီရီဝပ်ရှ်ဆန်း။

ယခု ဘရစ်ရွိုက်က။

ဘရစ်ရွိုက်က ဂျွန်ဟန်ဆင်နှင့်အတူ နေခဲ့သူ။

ဂျွန်ဟန်ဆင်၏ ချစ်သူငယ်ချင်း။

ဘရစ်ရွိုက်အကြောင်းကို သိလို၍ ဟန်ဆင်၏တိပ်ခွေထဲ ပြန်ဖွင့်၍ နားထောင်ရသည်။

“ကျွန်တော် ဘရစ်ကို မြင်မြင်ချင်း ချစ်ခင်မိခဲ့တာပဲ။ ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရသမျှ သူတွေထဲမှာ သူကတော့ အချောဆုံးပဲဟာ။ သူက စိုးမိုးလိုတဲ့စိတ် ပြင်းတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ ကျွန်တော်ထံ

တိုခင်မင်ရတာပါ။ သူက အင်မတန်သန်စွမ်းတဲ့လူပဲ။ သူက တစ်ပါးကို နာကျင်အောင်လုပ်ရမှ ကျေနပ်တဲ့သူ”

ဗုန်ပါသည်။ ဘရစ်သည် သူတစ်ပါးကို ညှဉ်းပမ်းနှိပ်စက်လိုသိပ်ပြီးပြုသူဖြစ်ပြီး ငါ့ဖွဲ့မာနကြီးသူဖြစ်သည်။

ဂျွန်သည် သူ့စာရင်းကိုပြန်ကြည့်ရာ ပထမ တီရီဝပ်ရှ်ဆန်းမည်ကိုတွေ့ရသည်။ သူမက ဟောလိဝုဒ်တွင် သူ့ချစ်သူတစ်ယောက်ကို သတ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို သူ့ကိုမပြောဘူးပဲ။

နောက်တစ်ယောက်က ဘရစ်ရွိုက်။ သူက ဂျွန်ဟန်ဆင်၏ ချစ်သူငယ်ချင်း။ လူသတ်မှုကို ကျူးလွန်သူသည် ဤနှစ်ဦးထဲမှ ဖြစ်သူဖြစ်နိုင်မည်နည်း။ သူစုံစမ်းကြည့်ရမည်။ မေးမြန်းတွေ့ဆုံမှု အဖြေပေးနိုင်လိမ့်မည်။

ဂျွန်သည် ပထမဦးစွာ တီရီ၏အိမ်သို့ လာခဲ့သည်။

သူမ၏အိမ်ခန်းတွင် အဖိုးတန်အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ ပြုလုပ်စွာမွမ်းမံခြယ်သထားသည်။ ထူးခြားချက်မှာ မွမ်းမံခြယ်သယ်ရာတွင် အားလုံးကို ပန်းရောင်က လွှမ်းမိုးနေသည်။ နံရံပေါ်တွင် ဟန်ဖိုးကြီးလှသော ပန်းချီကားချပ်များ ချိတ်ဆွဲထား၏။ အခန်းထဲ၌ စောင့်ဆိုင်းနေစဉ် တီရီဝပ်လာသည်။

ဂျွန်က တီရီကို သူ့လာလည်မည့်အကြောင်း ကြိုတင်သိသလိုဖုန်းဆက်ထားပြီးဖြစ်သည်။ တီရီက ဂျွန်အလာကို စောင့်ဆိုင်းကာ အစစပြင်ဆင်ထားခဲ့သည်။ ယခုဆိုပါက သူမသည် လှပလှပသော နုလှသည့် အင်္ကျီပွကို ဝတ်ထားသည်။ ထိုအင်္ကျီအောက်တွင် အောက်ခံအဝတ် တစ်ခုမျှမပါ။



“ရှင် တကယ်ပဲရောက်လာတယ်နော်”  
 တီရိက ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။  
 “ခင်ဗျားနဲ့ စကားနည်းနည်း ပြောချင်လို့”  
 “ရပါတယ်၊ ကဲ . . အရက်နည်းနည်းသောက်မလား”  
 “မသောက်ပါဘူး၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”  
 “ဒါဖြင့် ကျွန်မက ဝမ်းသာတဲ့အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် နည်းနည်းသောက်လိုက်ဦးမယ်”  
 ဂျွန်က သူမကိုကြည့်လျက် စဉ်းစားနေသည်။ တီရိက အရက်ဝှဲထည့်ပြီး ခွက်ကိုင်လျက် သူ့အနီး၌ ကပ်ထိုင်လိုက်သည်။  
 “နောက်ဆုံး ရှင်မနေနိုင်တော့လို့ ကျွန်မဆီရောက်လာ မဟုတ်လား။ ရှင်ကြာရှည် ဟန်လုပ်မနေနိုင်ဖူးဆိုတာ ထွက် သိပါတယ်။ ကျွန်မကလဲ ရှင်ကိုအရူးအမူး စွဲလန်းနေတာ ဆို . . ဘယ်လိုသဘောကျသလဲ”  
 ဂျွန်က မျက်နှာတည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ထားပြီး . . .  
 “ကျုပ်က ခင်ဗျားအတူအညီ လိုချင်လို့ပါ”  
 ဟု ပြောလိုက်သည်။  
 “ပြောစမ်းပါ . . ကျွန်မက နားလည်ပြီးသား။ လောကီ ကို မေ့သွားအောင်ဖြေဖျော်မယ်ရှင်”  
 “အို . . တီရီ . . နားထောင်စမ်းပါ။ တစ်စုံတစ်ယောက် ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ ကြံစည်နေတယ်”  
 တီရိက မျက်စိပြုသွားပြီး အံ့အားသင့်သွားသကဲ့သို့ အရာ မျက်နှာထားများ ပြောင်းသွားသည်။  
 သူမက ဟန်ဆောင်သရုပ်ပြခြင်းလား။

သစ်ဆန်းစာပေ

အမှန်တကယ်ပင် ခံစားရသဖြင့် အမူအရာ ပြောင်းခြင်း ဘူး။  
 တီရိက ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတစ်ဦးမဟုတ်လား။ သရုပ်ဆောင် ငါးမှာ ထူးချွန်သူပေပဲ။  
 “ဘုရားရေ . . ရှင့်ကို ဘယ်သူကများ သတ်ချင်ရမှာတုန်း”  
 “ကျုပ်ရဲ့ လူနာနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့သူတစ်ဦးဦးပေါ့”  
 “ဘုရား . . ဘုရား . . ဘာကြောင့်လဲ”  
 “ဒါကိုပဲ ကျုပ်က ရှာဖွေဖို့ကြိုးစားနေတာပဲ တီရီ၊ ခင်ဗျား ဆီဆွေထဲက တစ်ဦးဦးက လူသတ်တဲ့အကြောင်းများ ပြောဖူး ပြီသလား။ ဥပမာ ပါတီပျော်ပွဲမှာ ပျော်စရာအဖြစ်ပေါ့”  
 “မပြောဖူးဘူးရှင်”  
 “ဒွန်ဗင်တန်ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့လူကိုကော သိသလား”  
 “ဒွန်ဗင်တန် ဟုတ်လား၊ ဘာပြုလို့ ကျွန်မက သိရမှာလဲ”  
 “တီရီ . . လူသတ်မှုနဲ့စပ်လျဉ်းပြီး ဘယ်လိုခံစားမှု ရှိသလဲ”  
 သူမ ကျောတစ်လျှောက် စိမ့်သွားသည်။ ဂျွန်က သူမ၏ တံဆိပ်ကိုကိုင်ထားသဖြင့် သူ့သွေးတိုးနှုန်းတို့ မြန်လာသည်။  
 “လူသတ်မှုက ခင်ဗျားကို အာရုံမကျစေဖူးလား”  
 “ဒါတွေ ကျွန်မမသိဘူး”  
 “လူသတ်တဲ့အကြောင်း စဉ်းစားလိုက်စမ်းပါ။ နောက်ပြီး ငါ့ဗျားစိတ်လှုပ်ရှားမှုဖြစ်လာသလား၊ သတိထားကြည့်ပါ”  
 “ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးရှင်”  
 “ခင်ဗျား ဟောလိဂ်ဝန်မှာ ချစ်သူတစ်ဦးကို သတ်ခဲ့တဲ့ အကြောင်း ကျုပ်ကိုဘာပြုလို့ မပြောခဲ့သလဲ”

သစ်ဆန်းစာပေ

ရုတ်တရက် တီရီသည် သူ့မျက်နှာကိုလှမ်း၍ လက်သို့ ဖြင့်ကုတ်ခြစ်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်သည်တွင် ဂျွန်က လက်တို့ဖမ်းထားလိုက်သည်။

“ရှင်ဟာ ခွေးမသား။ ဒါက လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် ၂၀ အဖြစ်အပျက်ဟဲ့၊ ရှင်က ဒီအတွက်လာတာကိုး ဟုတ်လား။ အခုထွက်သွား။ မြန်မြန်သွား။”

ဟုအော်ဟစ်ရင်း ငိုကြွေးချက်မနှင့် လဲချလိုက်သည်။

ဂျွန်က သူမကိုအတန်ကြာကြာ ရပ်၍ ကြည့်ရှုအကဲခတ်သည်။

သူမ၏စိတ် အခြေအနေ၊ သဘောထားခံယူချက်၊ နည်းချက်များနှင့်ဆိုလျှင် . . .

သူ့ကိုဩဇာလွှမ်းမိုး ကောက်ယူသိမ်းပိုက်သူက လိုသလိုပုံသွင်းနိုင်သည် ပုံပန်းခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့်ရှိသူ မဟုတ်ရှာပေ။

သူ့ကို မည်သူက နောက်ဆုံးကောက်ယူသိမ်းပိုက်လိမ့်သနည်း။

“ဗွန်ဗင်တန်လား”

“ဝမ်းနည်းပါတယ်”

ဟုဆို၍ ပန်းရောင်ခန်းမကြီးထဲမှ ထွက်ခဲ့လေသည်။

လူသတ်မှုများ ကျူးလွန်နိုင်သူစာရင်းတွင် ဒုတိယနောက်တစ်ခုက ဘရစ်ရွိုက်ဖြစ်သည်။ ဂျွန်က ဘရစ်ရွိုက်ထံသွား၍ အကဲခတ် မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ရဦးမည်။ ဘရစ်ရွိုက်က ဟန်၏ ‘ချစ်သူငယ်ချင်း’ ဖြစ်သည်။ တနည်းနည်းနှင့်တော့ သွယ်မှု ရှိနိုင်သည်ဟု တွေးမိသည်။

ဘရစ်အိမ်သို့ရောက်လျှင် သူ့ဘတ်တလာက တံခါးဖွင့်ပေးပြီး ခေတ္တစောင့်ဆိုင်းရန် ပြော၍ သူ့ဆရာထံ သွားရောက်အကြောင်းကြားသည်။ ဂျွန်က ဆယ်မိနစ်ခန့်ပင် စောင့်ဆိုင်းနေရသဖြင့် စိတ်အနည်းငယ် တိုလာသည်။

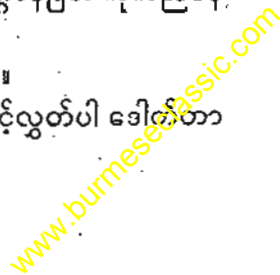
ဘရစ်ထံသို့သွားမည့်အကြောင်း ရဲစုံထောက်အင်ဂျယ်လီကို ပြောထားဖို့ ကောင်းသည်ဟု တွေးမိသည်။ သူ၏ စဉ်းစား မှန်းဆချက်မှန်ပါလျှင် သူ့ကိုမကြာခင် ရန်ရှာဦးမည်ဖြစ်သည်။ ဤအကြိမ်တွင်မူ သူ့ကိုသေချာအောင် စိမ်းဖြိုးမှ သတ်ဖြတ်တော့မည်သာဖြစ်သည်။

မကြာမီ ဘတ်တလာပြန်လာပြီး ဂျွန်ကိုအထပ်ထပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ထို့နောက်စာကြည့်ခန်းထဲသို့ပို့ပြီး ပြန်ထွက်သွားသည်။ ဘရစ်ကို စာကြည့်စားပွဲ၌ စာရေးနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဘရစ်သည် ချောမွေ့သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ထင်ပေါ်သော ဂျွန်မှာပုံသွင်နှင့် ပြည့်ဝသော နှုတ်ခမ်းများက ထူးခြားသည်။ ဂျွန်အခန်းထဲသို့ ဝင်အလာတွင် သူကစားပွဲမှထလာခဲ့သည်။ အရပ်က ခြောက်ပေကျော်ကျော်ရှိ၍ အားကစားသမားတစ်ဦးဟန်နိုးဖြစ်သည်။

ဂျွန်က သူ့ကိုလိုက်လံသတ်ဖြတ်နေသူ လူသတ်သမား၏ ခံသွင်ကိုဖော်ခဲ့သည့်အတိုင်း အသွင်သဏ္ဍာန်ခြင်း ကိုက်ညီနေသည်ထင်မိသည်။

ဘရစ်၏အသံက နူးညံ့သိမ်မွေ့သည်။ “ဒီလို ခေတ္တစောင့်ဆိုင်းထားရတာ ခွင့်လွှတ်ပါ ဒေါက်တာထံပင်။ ကျွန်တော်က ဘရစ်ရွိုက်ပါ”



ဟုပြောလျက် နှုတ်ဆက်ရန် လက်ကိုကမ်းလိုက်သည်။  
ဂျွန်က သူ့လက်ကို ဆွဲယူရန် လက်ကိုဆန့်အပေးတွင် ဘဝ  
က သူ့ပါးစပ်တည့်တည့်ကို မာကျောသန်မာသော လက်သီးဖြင့်  
လွှဲ၍ ထိုးလိုက်သည်။ မမျှော်လင့်သော တိုက်ခိုက်မှုဖြစ်သဖြင့်  
ဂျွန်သည် ကြမ်းပေါ်သို့ပစ်၍ လဲသွားသည်။ ဘရစ်က သူ့လဲ  
သည်ကို ငုံ့ကြည့်ရင်းက . . .

“ဝမ်းနည်းပါတယ်ဒေါက်တာ၊ ဒါကတော့ ခင်ဗျားအပြစ်ပဲ။  
ခင်ဗျားကလဲ တော်တော်ဆိုးတာကိုး။ မဟုတ်ဘူးလား။ ကဲ  
လိုက်ပါဦး။ ကျွန်တော် အရက်တစ်ခွက် ထည့်ပေးပါမယ်”

ဂျွန်သည် မူးနောက်ရီဝေနေသဖြင့် ခေါင်းကိုရမ်းပစ်ပြန်  
ကြမ်းပြင်မှကုန်း၍ အထ နောက်မှဘရစ်က ဖိနပ်ဦးချွန်  
တအားကန်သွင်းလိုက်ပြန်ရာ ဂျွန်သည် နာကျင်လွန်းသဖြင့် ကြ  
ပြင်၌ တွန့်လိမ်နေတော့သည်။

“ကျွန်တော်ကလဲ ခင်ဗျားအလားကို စောင့်နေတာဗျ”  
ဂျွန်က နာကျင်သည့်ဝေဒနာကြောင့် ရီဝေနေသော ဗ  
လုံးကိုဖြုတ်၍ မော့ကြည့်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာကိုပြောရန် ကြိုးစား  
လည်း အသံထွက်မလာချေ။

“စကားမပြောပါနဲ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားမေးနေဦးမယ်။ ခင်ဗျ  
ဘာပြုလို့ ကျွန်တော့်ဆီလာတယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ ခင်ဗျာ  
ရွန်အကြောင်း ကျွန်တော့်ကိုမေးမလို့ မဟုတ်လား”

ဂျွန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ဘရစ်က သူ့ခေါင်း  
ပစ်၍ ကန်လိုက်ပြန်သည်။ ဂျွန်သည် ပတ်လက်လန်၍ သွား  
သည်။

ခင်ဗျား တွေးသလို ခင်ဗျားယူဆသလို မတွေးတော့  
မှုမရှိတော့ ခင်ဗျားက အပြစ်ဒဏ်ခတ်နေတာပဲ။ ကဲ . .  
တော့ ဂျွန်နီလဲသေပြီ။ ခင်ဗျားကိုလဲ ကျွန်တော်သတ်ရမယ်ဗျ”  
“ဒါတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ဟန်ဆင်မှာ အရင်ကရွေးချယ်ဖို့  
ဘာမှမရှိခဲ့ဘူး။ ကျုပ်က ရွေးချယ်ဖို့ရာတွေကို ပြပေးခဲ့တယ်။  
တ မင်းကိုမရွေးဘူး”

ဂျွန်စိတ်ထဲမှ ပြန်လည်ဖြေကြားခြင်းဖြစ်သည်။ အသံက  
ဆီမလာ။

ဂျွန်က ယခင်က လူသတ်သမားသည် လက်တင်အမျိုးအ  
မိတ်က အသားညှိညှိဟု တွက်ပြခဲ့သည်။

ယခုမူ သူက အသားဖြူဖြူ၊ ယခင်က လူသတ်သမားသည်  
စိတ်ပို မိန်းမရွာဟု သေချာစွာစွဲမြဲထင်မှတ်ခဲ့သည်။ သူ့မှာ၊ ခဲ့ပြီ၊  
သူ့မူ သွေးဆာသည့်အရူးကြမ်းကို တွေ့ရပါပြီကော။

သူ့အမှားကြောင့် သူ သေရတော့မည်။  
ဘရစ်က တဖန် သူ့နားအုံကို တအားလွှဲ၍ ကန်ထည့်  
ဆီသည်တွင် သတိလစ်၍ သွားတော့သည်။



အခန်း (၁၆)

ကျွန်သည် ဒဏ်ရာပြင်းလှ၍ သတိမရတစ်ချက်၊ ရတနာချက်ဖြစ်နေဆဲပင်။ သူ ဘယ်ရောက်၍နေသည်ကိုလည်း စဉ်းစားရန် သတိက မကောင်းသေး။ သူ့ဦးခေါင်းထဲတွင် အလွန်နာကျင်နေသေးသည်။

သို့ပေမယ့် သူ့အနီးတွင် ဒဏ်ရာရ၍နေသော တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်၏ အသံမျိုးကို ကြားနေရသဖြင့် သူ မတတ်အောင်ဖြစ်နေသည်။ သူသည် အားတင်း၍ မျက်စိကို ကြည့်လိုက်သည်။

သူသည် အခန်းတစ်ခုထဲရှိ အိပ်ရာပေါ်၌ ရောက်နေသူကိုယ်ခန္ဓာကြီးမှာလည်း ဒဏ်ရာများကြောင့် နာကျင်လှသော တဖြည်းဖြည်း သတိထားပြီး ကြိုးစား၍ စဉ်းစားလိုက်ရာမှ မိမိအဖြစ်ကို သတိရလာသည်တွင် ဒေါသအိုးကြီး ပေါက်ကွဲတော့သည်။

ကျွန်၏လှုပ်ရှားသံကြား၍ ဘရစ်က သူ့ဘက်သို့လှည့်ပြီး ကုတင်အနားသို့ ကပ်လာသည်။

“ဒါ ခင်ဗျားအပြစ်ပါဗျာ၊ ခင်ဗျားသာဝင်ပြီး မရွတ်ရင် က အသက်နဲ့ကိုယ်မြဲပြီး ကျွန်တော်နဲ့အတူ ရှိနေဦးမှာပါ။”

ဒေါသအရှိန် လက်စားချေလိုသောကြောင့် ရုတ်တရက် ထလိုက်ပြီး ဘရစ်၏လည်မျိုးကို ဖမ်းညှစ်လိုက်မိသည်။ အရှိသမျှအားကို အကုန်ဖြစ်ညှစ်ထုတ်ကာ ဘရစ်၏ လည်ညှစ်သည်။

သူ အံ့သြသွားသည်။ ဘရစ်သည် သူ့ကိုယ်ကို ကာကွယ်အာတွက်ပင် လုံးဝအားမထုတ်။ ပြန်လှန်၍လည်း ရန်မပြု။

ဘဲတပ်ကြီးရပ်ကာ မျက်ရည်များသာ ပါးပြင်ပေါ်သို့ စီးကျနေသည်။ ကျွန်က သူ့မျက်စိကိုကြည့်လိုက်ရာ ရီဝေနေပြီး စိတ်ဒုက္ခကြီးအကျယ် ခံစားနေရပုံ ပေါ်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

ကျွန်သည် ဘရစ်၏ လည်မျိုးကိုညှစ်ထားသည့် လက်ချောင်းအားကို လျော့၍ဖြေချလိုက်၏။

“ဘုရား . . . ဘုရား၊ ငါဟာ ဆရာဝန်၊ စိတ်ရောဂါဖြစ်နေတာ ငါ့ကိုတိုက်ခိုက်တာကို ငါကပြန်ပြီး နှိပ်စပ်ဖို့ ကြိုးစားမိပါလား။”

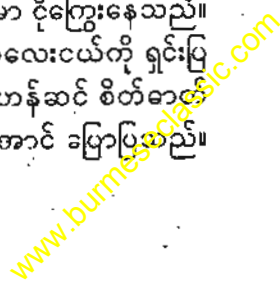
ဟု တွေးမိသည်။ ဘရစ်ကိုကြည့်လိုက်ရာတွင် စိတ်မားမတ်ထွေးပွေလီနေပြီး စိတ်ခံာတ်ယိုယွင်းနေသော ကလေးငယ်သွင်ကို မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုအခါမှ ရုတ်တရက်ပင် ဘရစ်ရွိုက်သည် ဒွန်ဗင်တန် ဆတ်ပါကလားဟု အသိဉာဏ်ပေါ်လာခဲ့၏။ သူ့သာ ဒွန်ဗင်တန် နေပါက ယခုအချိန်တွင် ကျွန်သည် အသက်နှင့်ကိုယ် တည်မြဲမည်မဟုတ်တော့ပေ။ ဘရစ်သည် လူသတ်မှုကို ကျူးလွန်ဖွမ်းမရှိသူ။

“ခင်ဗျားကြောင့်သာ ဂျွန်နီသေရတာပါဗျာ”

ဟုပြောရင်း ဘရစ်သည် ကလေးငယ်ပမာ ငိုကြွေးနေသည်။

ကျွန်က ဖြစ်ရသည့်အကြောင်းမျှကို ကလေးငယ်ကို ရှင်းပြဆွဲသို့ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြ၏။ ဂျွန်ဟန်ဆင် စိတ်ဓာတ်ပိုင်းလဲသွားရပုံအကြောင်းကို နားလည်အောင် ပြောပြသည်။





ဘရစ်က ငေး၍နားထောင်ပြီး တဖြည်းဖြည်း သေ  
ပေါက်သွားပုံရသည်။

“ဆရာ . . . ကျွန်တော့်ကိုကူညီပါဦး”

ဟု တောင်းပန်၏။

“ကျုပ် ကူညီပါမယ်၊ စိတ်ချပါ”

“ကျွန်တော်က ပုံမှန်ယောက်ျားအဖြစ် ပြန်ရောက်မှာပဲ”

“ပြန်ရောက်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းကိုယ်တိုင်က  
ချင်ချင်နဲ့ ကြိုးစားရလိမ့်မယ်”

“ဒါဖြင့် ဘယ်တော့ကျွန်တော်စပြီး အကုသခံရမလဲ”

ယခုမှဂုဏ်က သူ့အဖြစ်ကိုပြန်လည်သတ်ရလိုက်သည်။ သူ  
ယခုအချိန်တွင် ဘရစ်အိမ်၌ စိတ်ဝေဒနာရှင်တစ်ဦးကို က  
အကြောင်းကိုပြောပြနေသည်။ သူ့အခြေအနေက နောက်  
နာရီအတွင်းတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက သူ့ကို  
ဖြတ်ရန် အားထုတ်တော့မည်။

သို့ပေမယ့် ယခုထက်တိုင် သူ့ကိုသတ်မည့်သူက မည်  
မည်ဝါ မည်သည့်ကိစ္စကြောင့် သတ်မည်ကို မသိသေးပါ။  
စာရင်းတွင် သင်္ကာယနံမကင်းရသူ နှစ်ဦးအဖြစ် စာရင်းတင်  
သူနှစ်ဦးဖြစ်သည့် တိရိနှင့် ဘရစ်ကို စာရင်းက ဖျက်လိုက်ရ  
မည်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ယခုအခါတွင်သူသည် ဒွန်ဗင်တန် ဘယ်သူ  
မည်လဲဆိုသည့်အချက်ကို လုံးဝမပြောနိုင်။ မခန့်မှန်းနိုင်  
အခြေတွင်ပင် ပြန်ရောက်နေပြန်၏။

“ကဲ ဘရစ် . . . တနင်္လာနေ့ကိုလာခဲ့”

ဟုသူက ရက်ချိန်းပေးပြီးမှ ဘရစ်အိမ်မှ ထွက်လာသည်။  
လမ်းရောက်လျှင် တက္ကစိတစ်စီးငှား၍ သူ၏အိမ်သို့ လာ

သည်။ လမ်းတွင် သူ့အသက်ရှင်နိုင်ဖို့ရာ အခွင့်အလမ်း မည်မျှ  
သည် ချိန်ဆကြည့်မိ၏။ ရှေ့ခရီးအကြောင်းကတော့ မလှပေ။

ဒွန်ဗင်တန် သည်းသည်းမည်းမည်း လိုချင်သည့်အရာပစ္စည်း  
သူထံမှာရှိသည့် မည်သည့်ပစ္စည်းဖြစ်ပါလိမ့်။ ဒွန်ဗင်တန်ဆိုသူ

ကော မည်သူလဲ။ ဒါလောက်ဆိုးသွမ်းတဲ့လူတစ်ယောက်ရဲ့  
ထံတမ်း ရဲငြာနမှာ မရှိသည်က ဘာကြောင့်လဲ။ သူ အခြား

မည်ကို ခံယူထားသေးသလား။ မဖြစ်နိုင်။ မူးဒီက အတိအကျ  
ဒွန်ဗင်တန်ဟု ပြောခဲ့သည်။

တက္ကစိကားက လှုပ်လိုက်တိုင်း ဘရစ်ရိုက်နှက်ကန်ကြောက်  
စားသည့် ဒဏ်ရာများက နာကျင်လာသည်။ စိတ်ကို စူးစိုက်၍

စားဖို့ပင် အတော်ခက်ခဲနေသည်။

သို့ပေမယ့် သူ့အဖြစ်ဒုက္ခက မစဉ်းစား၍မဖြစ်။ တနည်းနည်း  
အိမ်ပြန်ရာပြီး ပြေလည်အောင်ဖြေပါမှ သူ့ဒုက္ခ ဝေဒနာများ

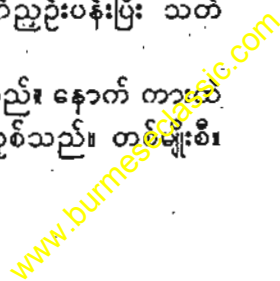
ပြေငြိမ်းနိုင်မည်ဖြစ်၏။

ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးသော လူသတ်မှုများကို ပြန်လည်စဉ်းစား  
ပြည်လိုက်တော့လည်း အိမ်ပြန်ရသည့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်တစ်ခုကို

မှန်းဆ၍မရဖြစ်နေသည်။ ပထမ လူသတ်မှုတွင် ဓားနှင့်  
ဦးသတ်သည်။ ဒုတိယအမှုတွင် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းပြီး သတ်

သည်။

နောက် သူ့ကိုသတ်ဖို့ကားနှင့်တိုက်သည်။ နောက် ကားသ  
ဦး ဝံ့ထောင်သည်။ နောက် လည်မျိုညှစ်သည်။ တစ်မျိုးစီ။



လူသတ်မှုများ၏ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများပေပဲလား။

သို့ဖြစ်၍ နောက်တစ်ကြိမ် သူ့အသက်ကိုလုပ်ကြံရာတွင် မည်သည့်နည်း၊ မည်သည့်ဌာနက မည်သို့ကြိုးစားမည်ကို မှန်းနိုင်။ ပိန်းပိတ်အောင် မှောင်မဲနေသည့် အခန်းထဲ၌ထိုင်မည်သူက မည်သည့်လက်နက်နှင့် မည်သို့လုပ်ကြံခံရမည်ကို သူပမာ ဖြစ်နေ၏။

သူ့ကိုလုပ်ကြံရန် ဖြစ်နိုင်သည့်နေရာ ဌာနက သူ့ရုံးခန်းသို့ အိမ်ခန်းပဲဖြစ်သည်။ အင်ဂျယ်လီ ပေးထားခဲ့သည့်အကြံအစဉ်အတိုင်း သတိရသည်။ လူ့အိမ်ခန်းတွင် ပိုမိုခိုင်ခန့် စိတ်ချရသည့် သော့ဖွဲ့တပ်ရမည်။

နောက်ပြီး သူတို့၏အဆောက်အဦ၏ တံခါးစောင့် 'မိုက်' နှင့် ဓာတ်လှေကားမောင်းသူ 'အယ်ဒီ' ကို သတိပေးရန်နှင့် မျှော်လင့်ကိုဖွင့်ပြီး လူစိမ်း၊ လူကျက်များကို စောင့်ကြည့်ရန်မှာထားရမည်။ သူတို့နှစ်ဦးကတော့ ယုံကြည်စိတ်ချရသူများ ဖြစ်သည်။

တက္ကစီကားက အိမ်ရှေ့တွင်ရပ်လိုက်သည်။ တံခါးစောင့်က ထုံးစံအတိုင်း တက္ကစီတံခါးကိုဖွင့်ပေးသည်။ ထို တံခါးစောင့်က 'မိုက်' မဟုတ်။ လူစိမ်းတစ်ယောက်။



အခန်း (၁၇)

တံခါးစောင့်အဖြစ် တွေ့လိုက်ရသူ လူစိမ်းက ထွားထွားရှင်းကျိုင်း။ ကျောက်ပေါက်မများနှင့် အသားညိုညို၊ မျက်တွင်းတိန်နက်နှင့်လူဖြစ်သည်။ လည်ချောင်းကိုဖြတ်၍ အမာရွတ်ကြီးတွေ့ရသည်။ သူက မိုက်၏ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသဖြင့် သူ့အတွက် ခြင်းကြပ်နေသည်။

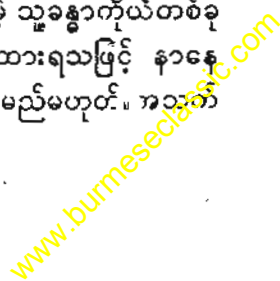
တက္ကစီကား ထွက်သွားလျှင် ဂျိက ထိုလူစိမ်းတံခါးစောင့်ကို ကျန်ရစ်သည်။ သူသည် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်သွားမိသည်။ သွားကြိတ်၍ စိတ်ကိုထိန်းထားရင်းက မေးလိုက်သည်။

"မိုက် ဘယ်သွားလို့လဲ"

"အပန်းဖြေ အနားယူသွားပါတယ် ဒေါက်တာ"

ဩ . . . ထိုလူက မိမိဆရာဝန်ဖြစ်ကြောင်းသိနေပြီး နောက်ပြီး ဒီဇင်ဘာလကြီးမှာ မိုက်ကအပန်းဖြေအနားယူသွားရမယ်တဲ့။ အလွန်ဆန်းကြယ်နေသည်။ ထိုလူကတော့ ကျေနပ်နေသိမ့်သည့် အသွင်။ များနေသည်။ ဂျိက လမ်းတလျှောက် မိုက်၏မျက်စိကစားကြည့်လိုက်သည်။

လူသူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရ။ သူထွက်ပြေးရလျှင် အခြားမည်လားဟု စဉ်းစားသည်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးက ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ်ကန်ကြောက်ခံထားရသဖြင့် နာနေသည်။ သည်အခြေအနေမျိုးတွင် သူပြေးနိုင်မည်မဟုတ်။ အသက်လျှင်ပင် နာကျင်နေသည်။



“ဆရာကြည့်ရတာ မတော်တဆထိခိုက်မှု တစ်ခုခုဖြစ်တယ်နဲ့တူတယ်”

ထိုလူစိမ်းက ဖော်ရွေစွာပြောသည်။

ဂျွန်က ‘မည်သို့မျှပြန်လှန်မပြောဘဲ အဆောက်အအုံ ဧည့်ခန်းမဆောင်ထဲသို့ဝင်လာခဲ့သည်။ အက်ဒီကိုရှာ၏။ သူ့အကူအညီတောင်းရမည်ဟု တွက်ထားသည်။ လူစိမ်းတံခါးဖွင့်ကလည်း ဂျွန်နှင့်အတူ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။

ဓာတ်လှေကားထဲတွင် အက်ဒီက ကျောမေး၍ ရပ်နေသူကို မြင်သည်။ ယခုအချိန်တွင် တွန့်ဆုတ် တွန့်ဆုတ်လုပ်နေမဖြစ်။ အရေးတကြီးသူလုပ်ရမည့်ကိစ္စက ထိုလူစိမ်းနှင့် နှစ်ယောက်ချင်းမဆုံတွေ့ရအောင် ပြုလုပ်ရမည်။ သက်သေများ အနီးအဖစ်ရှိနေလျှင် သူကအတင့်ရမည်မဟုတ်။

‘အက်ဒီ’ ဟုဂျွန်ကလှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

ဓာတ်လှေကားထဲမှသူက သူ့ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့ကို ဂျွန်ကတခါတရံမျှ မတွေ့ခဲ့ဘူးပါကလား။ သူက လူစိမ်းတံခါးစောင့်ထက် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် သေးသည်။ သို့မဟုတ် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်က အားလုံးတူညီသည်။ သူတို့နှစ်ဦးမှာ ညီအစ်ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ဂျွန်က ရုတ်တရက် ရပ်နေမိသည်။ လူစိမ်းညီအစ်ကိုနှစ်ဦးကြားတွင် ထောင်ချောက်မိနေပြီဖြစ်သည်။ ဧည့်ခန်းမကြီးထဲ လူတစ်ဦးမျှလည်း မတွေ့မမြင်ရ။ ဂျွန်က မန်နေဂျာရုံးခန်းလှည့်သွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်။

“ကျုပ် မစွတာကတ်နဲ့ တွေ့စရာအကြောင်း ရှိသေးတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လူထွားကြီးက သူ့ရှေ့မှာကာဆီးထားလိုက်သည်။

“မစွတာကတ် အလုပ်များနေတယ်ဒေါက်တာ”

“ကဲ . . . လာ ခင်ဗျားကိုအပေါ်ထပ် ပို့ပေးမယ်”

ဓာတ်လှေကားထဲမှလူက ပြောသည်။

“မသွားဘူး . . . ကျုပ် . . .”

“ခင်ဗျား . . . သူပြောတဲ့အတိုင်း လိုက်နာလိုက်ပါ”

ထိုအခိုက်အတန့်တွင် လေအေးတိုက်သွင်းလိုက်သလို ခံစားပြီး ဧည့်ခန်းမကြီးတံခါးပွင့်လျက် အမျိုးသားနှစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီးနှစ်ဦး ဝင်လာကြသည်။

သူတို့တတွေက ပါတီတစ်ခုမှ ပြန်လာကြသူများဖြစ်သည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စကားပြောဆိုနေသည်မှာ ဆူညံသွားသည်။

“ဆိုက် ဘီးရီးယားထက် ပိုအေးပါလား”

အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ဆိုသည်။

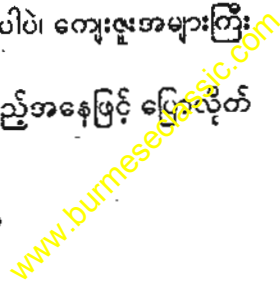
“အေးဗျာ၊ ဒီလိုညမျိုးမှာ ဘယ်သူမှ အပြင်ထွက်နေဖို့ မကောင်းဘူး”

ဟု သူနှင့်တွဲလာသူ ယောက်ျားက ပြန်ပြော၏။ သူတို့အစုက ဓာတ်လှေကားဆီသို့ လာနေကြသည်။ တံခါးစောင့်နှင့် သူ့အဖော်က တစ်ဦးကိုတစ်ဦးကြည့်လိုက်ကြသည်။

ဒုတိယအမျိုးသမီးက . . .

“အလွန်ပျော်စရာကောင်းတဲ့ ပါတီပါပဲ၊ ကျေးဇူးအများကြီး ထင်ပါတယ်ရှင်”

ဟု အမျိုးသားများကို နှုတ်ဆက်သည့်အနေဖြင့် ပြောလိုက်သည်။



သူတို့အမြန်ပြန်သွားကြရန် သွယ်ဝိုက်၍ နှင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအခါတွင် အမျိုးသားများက ဆူဆူညူညူနှင့် ကန့်ကွက်ကြသည်။

“အပြင်မှာ ဘယ်လောက်အေးသလဲဆိုတာ မသိဘူးလားဗျာ၊ ကျုပ်တို့ကို အနည်းဆုံးအအေးဒါဏ်ခံနိုင်အောင်တော့ အပူရည်တိုက်လိုက်ကြဦးမှပေါ့!”

“ဝိစင်တစ်ခွက်လောက် သောက်ပြီး ကျုပ်တို့ပြန်ကြမှာပေါ့၊ ဟု အခြားတစ်ဦးက ပြော၏။

“ကဲ ဒါဖြင့်လာကြလေ၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ခွက်သောက်ပြီး ပြန်ကြနော်”

အားလုံးရယ်မောပြီး ဓာတ်လှေကားထဲသို့ဝင်လာကြသည်။ ဂျွန်ကလည်း အလျင်အမြန် ၎င်းတို့နှင့်အတူရော၍ ဝင်လိုက်သည်။

လူထွားကြီးနှင့် သူညီက တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်၍ နောက်ခြေလှမ်း ဘယ်လိုလှမ်းရမည်ကို စဉ်းစားနေတာ တူသည်။ နောက်ဆုံးတွင် အငယ်ဖြစ်သူက ပခုံးကိုတွန်းလိုက်ပြီး ဓာတ်လှေကားတံခါးကိုပိတ်လိုက်သည်။ ခလုတ်နှိပ်လိုက်သဖြင့် ဓာတ်လှေကားက တက်သွားလေသည်။

ဂျွန် အိမ်ခန်းက ပဉ္စမထပ်တွင်ရှိသည်။ အကယ်၍ အိမ်ထဲသို့ တစ်ယောက်က ပဉ္စမထပ်မရောက်ခင် ထွက်သွားပါက သူ့အဖေ အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရတော့မည်။ အကယ်၍ သူထွက်ပြီးမှ သူ့ထွက်သွားလျှင် သူသည်အခန်းသို့ အရင်ရောက်အောင်သွားတံခါးများကို လှဲအောင်ပိတ်ပြီး အကူအညီတောင်းနိုင်လိမ့်မည်။

“ဘယ်အထပ်လဲ ခင်ဗျာ”

ဓာတ်လှေကားမောင်းက မေးလိုက်သည်။

အမျိုးသမီးက . . .

“၁၀ ထပ်”

ဟု ပြောလိုက်သံကြားရသဖြင့် ဂျွန်မှာ အတော်စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။

သူကလည်း . . .

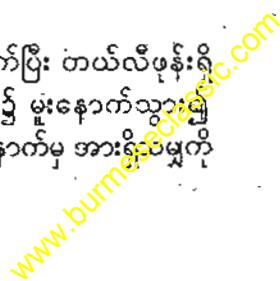
“ပဉ္စမထပ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဓာတ်လှေကားမောင်းက ဂျွန်ကို မထိတထိ ကြည့်ပြီးမှ ပဉ္စမထပ်သို့ရောက်လျှင် တံခါးကိုဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ ဂျွန်သည် ဓာတ်လှေကားတွင်းမှထွက် လာပြီး အမောတကော မိမိအခန်းရှိသို့ လှမ်းခဲ့သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာတစ်ခုလုံးကတော့ နာကျင်နွမ်းနယ်နေသည်။ ရင်တွင်း၌လည်း တဖျတ်ဖျတ်ခုန်နေသည်။ သူသည် သူ့ကိုအိတ်ထဲမှထုတ်ယူ၍ တံခါးကိုဖွင့်ကာ အတွင်းသို့ဝင်လိုက်၏။

လူသက်သမားတို့မလာခင် သူစီစဉ်ပြင်ဆင် ခုခံဖို့အတွက် အိမ်ခန်းသား အချိန်ရသည်ကို သူနားလည်သည်။ တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး သံကြိုးဖြင့်သော့ခတ်ရန် ဆွဲယူလိုက်သည့်အခါ သံကြိုးဖြတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် ရင်ထဲတွင် ဒိန်းခံနိုင်သွားမိ၏။

သို့ဖြစ်၍ ထိုသံကြိုးသော့ကို ပစ်ချလိုက်ပြီး ဟယ်လီဖုန်းရိုက်သည့် လျှောက်သွားသည်တွင် ဦးခေါင်းထဲ၌ မူးနောက်သွား၍ အန္တရာယ် မျက်စိမှိတ်၍ ရပ်နားရသေးသည်။ နောက်မှ အားရှိသမျှကို



ဖြစ်ညစ်ထုတ်ကာ တယ်လီဖုန်းရိုရာစားပွဲသို့ အားတင်းပြီး လာခဲ့သည်။ ဦးခေါင်းထဲတွင် နောက်ကျိနေသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ပြင်းပြင်းပျံ့ပျံ့ နာကျင်လာသည်။

မည်သူ့ကို တယ်လီဖုန်းဆက်ရပါမည်လဲဟု စဉ်းစားသည့်အခါ အင်ဂျယ်လီကိုသာ သတိရသည်။ အင်ဂျယ်လီကလည်း သူ့အိမ်တွင် ဖျားနေသည်။ ပြီးနောက် သူ့ကိုဘာပြောရပါမည်ထင်

“ဒီမှာ တံခါးစောင့်နဲ့ ဓာတ်လှေကားမောင်း လူစီမံရေးရောက်နေတယ်။ သူတို့က ကျုပ်ကိုသတ်လိမ့်မယ်လို့ထင်တယ်ဟုသာ ပြောနိုင်မည်မဟုတ်ပါလား။

၎င်းတို့ကကော ယုံမည်လား။ သူတို့လာဦးတော့ ဘာမှတတ်နိုင်မည်နည်း။ သူသည် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ယူ၍ အတန်ကြာအောင် ကိုင်ထားပြီး စိတ်များလေဝေဝါနှင့် ရပ်နေသည်။ အဖိုးတန်အချိန်က တရွေ့ရွေ့ ကုန်ခမ်းနေပြီ။

နောက် သူသည် လူထွားကြီး၏မျက်စိအစုံကို ကြည့်၍ အကဲခတ်မိသည်ကို သတိရသည်။ လူထွားကြီးနှင့် သူညီတို့က သူ့ကိုသတ်မည်သူများဖြစ်သည်က မှန်သည်။ သို့ရာတွင် သူ့ကိုယ်တိုင် လူသတ်မှုများကို ကြံစည်ကြီးကိုင်ဦးစီးသည့် သူများမဟုတ်။

သူတို့က ကြေးစားလူသတ်သမားများသာ ဖြစ်နိုင်သည့် သူတို့မှာ စီမံခန့်ခွဲနိုင်သည့်ဉာဏ်၊ အတွက်ချပြီး အလုပ်တစ်ခုကြိုတင်တွက်ဆနိုင်သည့် အရည်အချင်းတော့ မရှိနိုင်။ သူတို့ယခုအရေးအခင်းတွင် ဉာဏ်ရည်သုံးပြီး အသာယူမှသာ ဖြစ်မည်။ သူတို့အချိန်အဆ လွဲသွားအောင် စိတ်လေဝေဝါ ဖြစ်သွား

အောင် ပြုလုပ်ကြစည်ရပေမည်။

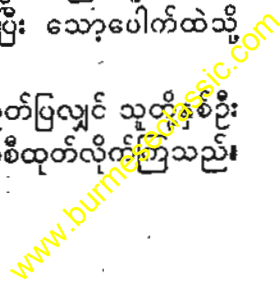
ဒါပေမဲ့ တယ်လီဉာဏ်ရည်သုံးပြီး အသာယူရမည်လဲ။ သူသည် အောက်ထပ်ဧည့်ခန်းမကြီးကို ဆက်ထားသည့် တံခါးကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။ တံခါးစက်ထဲ၌ ခမ်းမကြီးတစ်ခုလုံးတွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မရှိသည်ကိုမြင်ရသည်။

ဂျစ်သည် လက်ရှိပြဿနာကို ကြိုးစား၍ စူးစိုက်စဉ်းစားသည်။ သူ့အခြေအနေက အရေးပေါ်အခြေအနေပါကလား။ သတိပြု။ သို့ဖြစ်လျှင် အရေးပေါ်အစီအစဉ်ကို လုပ်ရမည်ဟု တွေးမိလိုက်၏။

သို့ကြောင့် ဝေဒနာများကိုကြိုးစားပြီး မေ့ပျောက်ထားကာ တယ်လီဖုန်းမှ နံပါတ်များကိုလှည့်နေသည်။ မကြာမီ တစ်ဘက်မှ အသံကြားရသည်။ ဂျစ်က ပြောပြလိုက်သည်။ တံခါးကားချပ်တွင် လူနှစ်ဦးက ဧည့်ခန်းမကြီးကိုဖြတ်၍ ဓာတ်လှေကားဆီသို့ သွားနေသည်ကို မြင်ရသည်။ သူ့အတွက်အချိန်ကတော့ စေ့ပြီဖြစ်သည်။

လူနှစ်ယောက်က ဂျစ်၏အခန်းသို့ အသံမကြားအောင် ညာခဲ့ပြီး တံခါး၏တစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် ရပ်လိုက်ကြသည်။ လူထွားကြီးက ရော့ကီဖြစ်၏။ သူက တံခါးဘုကို လှည့်ကြည့်သည်။ တံခါးသော့ခတ်ထားကြောင်း သိသွားသည်။ သူက အိတ်ထဲမှ လှံချေးကန်အပြာကလေးကို ထုတ်ပြီး သော့ပေါက်ထဲသို့ ခြစ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူညီဖြစ်သူကို ခေါင်းညိတ်ပြလျှင် သူတို့နှစ်ဦးလုံး အိတ်ထဲမှ ခြောက်လုံးပြုများ ကိုယ်စီထုတ်လိုက်ကြသည်။



သူတို့ခြောက်လုံးပြုသောနတ်များတွင် အသံတိတ်ကိရိယာများ တပ်ဆင်ထားသည်။

'ရှောကီး' က တံခါးကို ကြိတ်၍ တွန်းလိုက်ရာ တံခါးဖွင့်သွားသည်။ သေနတ်ကိုယ်စီကိုင်ပြီး သတိနှင့် ဝင်လာကြသည်။ သူတို့ရှေ့တွင် သော့ခတ်ထားသော သော့တံခါး သုံးပေါက် တွေ့ရသည်။ ဂျစ်ကိုတော့ အရိပ်အယောင် မမြင်ရသေး။ ဤဖြစ်သူ 'နစ်' က ပထမတံခါးကို ဖွင့်ကြည့်ရာ သော့ခတ်ထားသည် တွေ့ရ၏။ သူက သူ့အစ်ကိုကိုပြုံးပြလိုက်ပြီး သူ့သေနတ် သော့ပေါက်ရှိရာတော်ပြီး မောင်းခလုတ်ကို ဆွဲလိုက်သဖြင့် တံခါး ပွင့်လာသည်။

ထိုတံခါးက အိပ်ခန်းသို့ဝင်ရာတံခါးဖြစ်၏။ အိပ်ခန်းတွင် လည်း ဂျစ်ကိုမတွေ့ရ။ သူတို့သည် အိမ်သာအခန်းပါမတူ အောင် ကြည့်ရှုကြသည်။

ထို့နောက် ရှောကီးက ပြန်ထွက်လာသည်။ သူတို့က အိမ်ခန်းထဲတွင် ရှိသည်ကိုသိသည်။ တစ်နေရာရာတွင် ပုန်းခြင်းဖြစ်သည်။ သူ ဘယ်မှထွက်ပြေးလို့ လွတ်စရာလမ်းမရှိ။ သူက ခပ်အေးအေးပင် လိုက်လံကြည့်ရှု စစ်ဆေးနေသည်။

နစ်က ဒုတိယတံခါးကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ သော့ခတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ယခင်အတိုင်း သော့ကိုသေနတ်နှင့်ပစ်ဖွင့်သည်။ တံခါးကိုတွန်းဖွင့်ပြီး အတွင်းသို့ဝင်ကြသည်။

ထိုအခန်းကတော့ အခန်းငယ်ကလေးပင်။ ဤအခန်း၌လည်း ဂျစ်ကိုမတွေ့ရ။ သူတို့နှစ်ဦးက တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပြုလိုက်သေးသည်။ ထို့နောက် တတိယတံခါးဆီ သွားကြသည်။

'တီဗွီ' စက်ကိုဖြတ်အလာတွင် ရှောကီးက ဖြတ်ကနဲသူ့ညီ ငါ့လက်ကို ဖမ်းဆွဲထားလိုက်ပြီး တီဗွီကားကို မေးငေါ့ပြလိုက်သည်။ တီဗွီကားပေါ်၌ ညွှန်ခန်းကြီးကိုဖြတ်၍ လူသုံးယောက်သာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ နှစ်ဦးက ဆေးရုံဆရာဝန်ဝတ်စုံ ဖြစ်သည့် ကုတ်အဖြူကြိတ်ထားပြီး ဘီးတပ်ထမ်းစင်ကို တွန်းလာသည်။ အခြားတစ်ဦးက ဆေးအိတ်ကိုဆွဲလာသည်။

"တယ်ကွာ . . . အရေးထဲမှာ"

ဟုရှောကီးက စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့် မြည်တွန်လိုက်သည်။ "စိတ်အေးအေးထားစမ်းပါ ရှောကီး။ တစ်ယောက်ယောက် အသဲအသန်ဖြစ်လို့ထင်တယ်။ ဒီအဆောက်အဦထဲမှာ အိပ်ခန်းပေါင်းတစ်ရာကျော်ရှိတယ်"

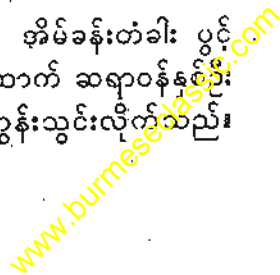
သူတို့နှစ်ဦးသည် တီဗွီထဲတွင် ပေါ်လာသောဆရာဝန်နှစ်ဦးထံထမ်းစင်ကို ဓာတ်လှေကားထဲသို့ တွန်းသွင်းပြီးနောက် ဓာတ်လှေကားတံခါးပိတ်သွားသည်ကို ငေးကြည့်နေကြသည်။

"နှစ်မိနစ်လောက်တော့ ငြိမ်ငြိမ်နေဦးမှဖြစ်မယ်။ တစ်ယောက်ယောက် မတော်တဆ အနာတရဖြစ်တယ်နဲ့တူတယ်။ ဒီလိုဆို နေ့ပေါလိုက်လာရင် လာဦးမယ်ကွ"

"ကုသိုလ်ကံကလဲ မလိုက်လိုက်တာကွာ"

"မပူပါနဲ့၊ စတီဗင်က ဒီအိမ်ခန်းထဲက ဘယ်မှထွက်မပြေးနိုင်ပါဘူး"

ထိုအခိုက်မှာပင် သူတို့ဝင်နေသည့် အိမ်ခန်းတံခါး ပွင့်သွားပြီး ဆရာဝန်ကြီးနှင့် ဆေးရုံလက်ထောက် ဆရာဝန်နှစ်ဦး ဝင်လာသည်။ ထမ်းစင်ကိုလည်း တွန်းသွင်းလိုက်သည်။



လျှင်မြန်စွာလူသတ်သမားနှစ်ဦးသည် သေနတ်ကို အပေါ်ကုတ်အင်ကြီးအိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်ကြသည်။

ဆရာဝန်က သူတို့အနီးသို့လာပြီး . .

“သူ . . သေပြီလား” ဟု မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်သူလဲ”

“ကြီးဆွဲချသေတဲ့လူလေ”

“သူ . . အသက်ရှိသေးသလား”

လူသတ်သမားနှစ်ဦးက တစ်ဦးကိုတစ်ဦးကြည့်လိုက်ပြီး အားသင့်နေကြသည်။

“ခင်ဗျားတို့ အိမ်ခန်းမှားနေပြီထင်တယ်”

ဆရာဝန်က ဘာမျှမပြောတော့ဘဲ သူတို့ကိုရှောင်ပြီး အိမ်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်ရာတွင် သော့ပိတ်ထားသည်ကိုသိရသဖြင့် အတချိုးဖွင့်ရန် ကြိုးစားနေသည်။

လူသတ်သမားနှစ်ဦးက ဆရာဝန်များတံခါးကို တွန်းဖွင့်နေသည်ကို ဝေးကြည့်နေသည်။ မကြာခင် တံခါးဖွင့်သွားရာ ဆရာဝန်က အတွင်းသို့ဝင်သွားသည်။ နောက် ထမ်းစင်ကို ထွဲသွင်းလိုက်သည်။ ဆရာဝန်က အိပ်ရာပေါ်တွင် လှဲနေသူအနီးသို့ ကပ်လာသည်။

“သက်သာရဲ့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ကျစ်က မော့၍ကြည့်သည်။ မျက်စိကို အားခဲပြီး ဖွင့်ရသည်။

“ဆေးရုံ”

ကျစ်ကပြောလိုက်သည်။

“ခဲ ခေါ်သွားမှာပဲ”

လူသတ်သမားနှစ်ဦးက အကြံပျက်သွားသဖြင့် စိတ်လက်တကာ ငေးကြည့်နေစဉ် ကျစ်ကိုထမ်းစင်ပေါ် တင်လိုက်ပြီး ဘင်များဖြင့် ခြုံလိုက်သည်။

“တို့ လစ်ကြစို့”

ဟုရှောက်ကပြောပြီး ရှေ့မှထွက်သွားသဖြင့် နစ်က နောက်လိုက်ပါသွားလေသည်။ ဆရာဝန်က ထိုလူနှစ်ဦး ထွက်သွားသည်ကိုကြည့်နေပြီးမှ ကျစ်ဘက်သို့လှည့်ကာ . .

“သက်သာရဲ့လားကျစ်”

ဟု မေးလိုက်သည်။ သူ့အသံတွင် အလွန်ပူပန်နေသည့် ခိုလှုံအယောင်ပါလာသည်။

“သက်သာပါတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ပီတာ”

ပီတာက သူ့သူငယ်ချင်းကို ငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။ နောက်မှ ဆရာဝန်ကလေးများဘက်လှည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“တို့ သွားကြစို့”



အခန်း (၁၈)

ဆေးရုံအခန်းက ယခင်အခန်းမတုတ်ပေမယ့် သူနာဆရာမမှာမူ ယခင်သူဆေးရုံတက်ရစဉ်က တွေ့ခဲ့ရသူဖြစ်သူ သူမက ဂျိမ်း၏ခွဲတင်ဘေးတွင်ထိုင်လျက် အကဲခတ်နေသည့် ဂျိမ်း မျက်စိဖွင့်လိုက်သည့်အခါတွင် သူပထမဆုံးမြင်လိုက်ရသည့် သူနာပြုဆရာမပင်ဖြစ်သည်။

“ဪ . . . နိုးပြီးလား။ ဒေါက်တာဟဲရစ်က ရှင့်ကို ချင်နေတယ်။ ရှင်နိုးတဲ့အကြောင်း သွားပြောလိုက်ဦးမယ်လေ သူနာပြုဆရာမ အခန်းထဲမှထွက်သွားလေသည်။

ဂျိမ်းသည် အိပ်ရာထဲတွင် အသာအယာရွေ့၍ ထိုင်ထိုင်သည်။ သူ့လက်နှင့် ခြေတို့က လှုပ်ရှားမှုနှေးကွေးနေပေမယ့် ချွတ်ယွင်းခြင်းမရှိသေး။ နံရံအနီးရှိ ကုလားထိုင်ကိုစမ်း၍ စေ့ကြည့်သည်။ ပီပီပြင်ပြင် မမြင်နိုင်သေး။

“တစ်ခါ တစ်ခေါက် ရောက်လာပြန်ပြီလား။”

အသံကြားသဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်ရာတွင် ဒေါက်တာဆေးယားဟဲရစ်ဆင် အခန်းထဲသို့ဝင်လာသည်ကို တွေ့မြင်သည်။

“ကဲ . . . ခင်ဗျားကတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့အကောင်းဆုံး ဆေးသည်ကြီးဖြစ်နေပါပြီကော။ ခင်ဗျားရဲ့ ဒဏ်ရာချုပ်တဲ့ အဖို့က ဘယ်လောက်ရှိနေပြီလဲဆိုတာ သိရဲ့လား။ ခင်ဗျားကို လျော့စွေးနဲ့ပေးရမလို့ဖြစ်နေပြီ။ အိပ်ကောင်းရဲ့လား ဂျိမ်း”

“ဆိုဒီယမ်လုမိနော် ထိုးထားတယ်”

“ဘယ်အချိန်ရှိပြီလဲ”

“မွန်းတည့်”

“ဘုရားရေ . . . ကျုပ်သွားစရာရှိနေတယ်။ ကျုပ်သွားမှ ဖြစ်မယ်ဗျာ”

“အို . . . ခင်ဗျားရဲ့ဒဏ်ရာတွေ ပြန်ကြည့်စမ်းပါဦး။ ဦးနှောက်နက်ရာက အသားစုတ်ပြတ်နေတဲ့ ဒဏ်ရာ၊ ရိုက်နှက်ထားတဲ့ အသားကြောဒဏ်ရာ”

“ကျွန်တော် နေထိုင်ကောင်းပါတယ်ဗျာ”

“ဂျိမ်း၊ ခင်ဗျားတစ်ကိုယ်လုံးမှာ ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်တွေ နည်းဘူးဗျ။ ခင်ဗျားထင်တာထက် ပိုဆိုးနေတယ်။ အနည်းဆုံး နက်သတ္တတစ်ပါတ်တော့ အနားယူဖို့ကောင်းတယ်။ နောက်တစ်လလောက် အနားယူအပန်းဖြေရလိမ့်မယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေါက်တာဆေးယား၊ ဒါပေမဲ့ . . .”

“ဒါပေမဲ့ဆိုတော့ ခင်ဗျားဒီအတိုင်း မလိုက်နာနိုင်ဘူးဆိုတာပေါ့”

“ကျုပ်မှာ အရေးကြီးတဲ့ အလုပ်တစ်ခုရှိနေတယ်”

“ကမ္ဘာပေါ်မှာ အပြောရအခက်ဆုံးလူနာဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိမှာပေါ့။ ဆရာဝန်လူနာပဲဗျ။ ပီတက တစ်ညလုံး ခင်ဗျားအနားမှာ လာစောင့်နေခဲ့တယ်။ သူကပြောတော့ ညက ခင်ဗျားကို တစ်ယောက်ယောက်ကသတ်ဖို့ ကြံစည်အားထုတ်မယ်တဲ့”

“ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဆရာဝန်ဆိုတာက လူတစ်ကာက သတ်ပီပြီ၊ စိတ်ကူးယဉ်တတ်တယ်လေ”





“ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျားက စိတ်ခွဲကုဆရာဝန်ပဲ၊ ခင်ဗျားက ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားအသိဆုံးပေါ့။ ခင်ဗျား ငါးရက်အနားမယူနိုင်ဘူးဆိုတာ ကျိန်းသေနေပြီလား။”

“ဟုတ်တယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားကို မနက်ဖြန် ဆေးရုံကဆင်းဖို့ ခွင့်မယ်”

ကျွန်က သူမနက်ဖြန်အထိမနေနိုင်ကြောင်း ပြောသေးသလို သို့သော် ဒေါက်တာဟဲရစ်က လက်မခံ။

“ခင်ဗျားအစာကို စားခဲ့ရသလား”

“မစားရသေးဘူး”

“ဒီလိုဆို ခင်ဗျားဝမ်းလားအောင် ကျွေးခိုင်းလိုက်မယ်။ ဒေါက်တာဟဲရစ်က အခန်းထဲမှထွက်သွားလေသည်။

ကလည်းအနားယူရန် မျက်စိကိုမှိတ်လိုက်သည်တွင် အိပ်စက်သွားပြန်သည်။ ဇွန်းသံ ပန်းကန်သံကြားမှ နိုးလာပြီး မျက်စိကြည့်ရာ နပ်စိမကလေးတစ်ဦးက စားသောက်ဖွယ်ရာများ သယ်ယူလာသည်ကို တွေ့ရ၏။

“ဒေါက်တာ စတီဗင် နိုးလာပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါနဲ့ဘယ်အချိန်ရှိသွားပြီလဲ”

“ခြောက်နာရီရှင့်”

သူက တစ်နေ့လုံးအိပ်ခဲ့ပြီ။ နပ်စိမကလေးကျွေးသော အစားများကို ပထမတွင်စားလိုစိတ်မရှိ။ စားရင်းစားရင်းနှင့် နိုင်အောင် ဖြစ်မိတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့ ၁၀နာရီတွင် ဒေါက်တာဆေးယားဟဲရစ်ဆင် နန်းထဲသို့ဝင်လာသည်။

“ကျုပ်လူနာကြီး ဘယ်နှယ်နေသေးသလဲ၊ အောင်မယ်... တော့ကိုတိုးတက်ကောင်းမွန်လာပါပြီကော”

“ဟုတ်တယ်၊ ပျောက်သလောက်ပါပဲ ဒေါက်တာ”

“ကောင်းတယ်၊ ခင်ဗျားကိုဧည့်သည်တစ်ယောက် လာတွေ့မယ်”

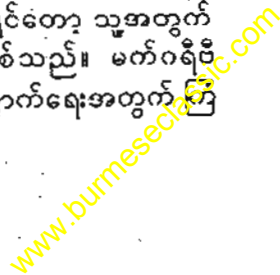
ပီတာလော၊ နိုရာလော။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံကတော့ သူ့ကိုပဲ ပြာခဏ ဆေးရုံတွင်လာရောက်လူနာမေးရသည်နှင့် အချိန်နဲ့နေကြပြီ။

“ဧည့်သည်က လက်ဖက်နှင့် မက်ဂရီဗီ”  
ထိုအသံကိုကြားလိုက်ရလျှင်ပင် သူသည် အလွန်အမင်း ပျက်အားလျော့သွားမိလေသည်။

“သူက ခင်ဗျားနဲ့အလွန်တွေ့ပြီး စကားပြောချင်နေတယ်၊ အခုလာနေပါပြီ။ ခင်ဗျားနိုးမနိုးမေးပြီးမှ ထွက်လာတာ”

ဟုတ်ပေပြီ။ မက်ဂရီဗီက သူ့ကိုဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ဖို့ လာခြင်းဖြစ်သည်။ အင်ဂျယ်လီက အိပ်ရာထဲမှာ ဖျားနာနေတော့ မဂရီဗီက သူ့လိုအပ်တဲ့သက်သေခံ အထောက်အထားများ သူ့ကြိုက်သလို ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ဟန်တူသည်။

မက်ဂရီဗီက သူ့ကိုတွေ့၍ ဖမ်းဆီးခဲ့လျှင်တော့ သူ့အတွက် ကိုလင့်ချက်ကုန်ဆုံးတော့မည်သာ ဖြစ်သည်။ မက်ဂရီဗီ ရောက်လာခင် သူ့ပြေးမှသာ သူ့လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကြို အချိန်ရပေမည်။



ဤဆေးရုံမှ အမြန်ဆုံးပြေးရန်အတွက်တွေးတောကြရသည်။ လက်ငင်းက ဒေါက်တာဟဲရစ်ပြန်ရန် ပရိယာယ် ရတော့မည်။

“ဒေါက်တာ ခင်ဗျားအပြန်မှာ နပ်စ်တစ်ဦးဦးကို မှတ်ဆီရိပ်သမားခေါ်ပေးဖို့ ပြောလိုက်စမ်းပါဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်သောကြောင့် . .

“ကောင်းပြီ”

ဟုဆို၍ ဟဲရစ်ဆင် ထွက်သွားလေသည်။

ဟဲရစ်ဆင်ထွက်သွားပြီး တံခါးပြန်ပိတ်ခဲ့သည်နှင့် တစ်နက် ဂျစ်က အိပ်ရာပေါ်မှဆင်း၍ မတ်တပ်ရပ်သည်။ နှုတ်တိုင်တိုင် ကောင်းစွာအိပ်လိုက်ရပြီး အနားရခဲ့သဖြင့် သူ့အဖေအနေက အံ့ဩလောက်အောင် ကောင်းမွန်ခဲ့သည်။

မက်ဂရီဗီမရောက်ခင် ထွက်ခွာရမည်ဖြစ်သဖြင့် အဖေအမြန် ပြင်ဆင်ရသည်။ သုံးမိနစ်အတွင်း အဝတ်အစားအပြည့်အစုံ ဝတ်ဆင်ပြီးသွားခဲ့သည်။

တံခါးကို အသာဟ၍ အခြေအနေကိုကြည့်ရှုအကဲခတ်လိုက်သည်။ အမြင်၌ မည်သူ့ကိုမျှမတွေ့ရသဖြင့် အခန်းပြင်ထွက်ပြီး လှေကားရှိရာသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်ခဲ့၏။ လှေကားမှဆင်းလာတော့မှ မက်ဂရီဗီသည် ဓာတ်လှေကားတက်လာပြီး သူ့အခန်းရှိရာသို့ ထွက်သွားသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

မက်ဂရီဗီက ခြေလှမ်းကြိုကြိုဖြင့် သွားနေပြီး သူ့နောက်ယူနီဖောင်းအပြည့်နှင့် ရဲနှစ်ဦးအပြင် စုံထောက်နှစ်ဦးတို့ပါ

ရသည်။ ဂျစ်သည် လျင်မြန်စွာ လှေကားမှဆင်းခဲ့ပြီး အရေးပါတဲ့အတွက် အသုံးပြုသည့်တံခါးမှ ထွက်ခဲ့သည်။ ဆေးရုံအတန်းငယ်အကွာသို့ရောက်မှ တက္ကစီတစ်စီးကို စီးပြီး ထွက်သည်။

မက်ဂရီဗီသည် ဆေးရုံအခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး နံရံလွတ်ကို တွေ့လိုက်ရလျှင်ပင် အဓိပ္ပါယ်ပေါက်သွားခဲ့သည်။

“ပြေးပြီ”

ဟု သူ့နောက်မှပါလာသူများကို ပြောပြလိုက်သည်။

“သူ့ကို မမ်းမိနိုင်သေးတယ်”

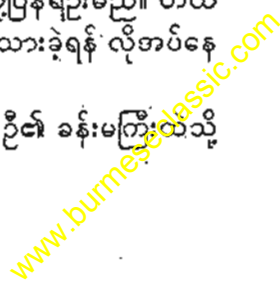
သူသည် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး ရဲဌာနသို့ တက်လိုက်သည်။

“အရေးကြီးတယ်၊ သက်ဆိုင်ရာတွေထံ ပြန်တမ်းတစ်ခု ပြန်ပို့ပေးပါ။ ဒေါက်တာစတီဗင်၊ ကျား အသက်”

တက္ကစီသည် ဂျစ်၏အလုပ်ရုံရှေ့တွင် ရပ်လိုက်သည်။ ယခုချိန်မှစပြီး ဂျစ်အဖို့မှာ လုံခြုံသည့်နေရာမရှိတော့ပြီ။ သူ့ခန်းသို့လည်း ပြန်၍မဖြစ်တော့ပေ။ ဟိုတယ်တစ်ခုခုတွင် ခိုအောင်းရမည်။ သူ့ရုံးခန်းထဲသို့ ပြန်သွားရမှာကလည်း အန္တရာယ်ကြီးသည်။

သို့ပေမယ့် ဤတစ်ကြိမ်တွင် ရုံးခန်းသို့ပြန်ရဦးမည်။ တယ်ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကို ပြန်လည်ရှာဖွေမှတ်သားခဲ့ရန် လိုအပ်နေသည်။

တက္ကစီကားခကိုပေးပြီး အဆောက်အဦ၏ ခန်းမကြီးထဲသို့



ဝင်ခဲ့သည်။ တစ်ကိုယ်လုံးကလည်း နာကျင်နေသေးသည်။ သည် မြန်မြန်ဆန်ဆန် လှုပ်ရှားဖို့လိုသည်ကို သူသိသည်။ အတွက် အချိန်မရတော့ပေ။ သူ့ကို ရုံးခန်းရှိရာသို့ ပြန်လည်ထမည်ဟု ရန်သူများကတော့ မျှော်လင့်ကြမည်မဟုတ်။

သို့ပေမယ့် ဖြစ်လိုရာဖြစ်စေ သဘောထား၍ ပြုလုပ်တော့မဖြစ်ဟု သူစဉ်းစားသည်။ ယခု သူ့အဖြစ်က သူ့ကိုမည်သူ့အရင်ဦးအောင် မိမည်လဲ။ ရဲလော၊ လူသတ်သမားလော သည်ကို စောင့်ဆိုင်ကြည့်ရမည်အဖြစ်ပင်တည်း။

သူ့ရုံးခန်းသို့ရောက်သည်အခါ တံခါးကိုဖွင့်ပြီး ဝင်ထနောက်တံခါးကို သေ့ခတ်သည်။ အတွင်းခန်းက သူ့အတွက် စိမ်းနေသည်။ နောက်ပြီး အန္တရာယ်ကိန်းအောင်းရာ ဌာနဖြစ်နေသည်။ ဤအခန်းထဲ၌ သူ့ဝေဒနာရှင်များကို ကုသဖို့တော့ ဖြစ်တော့မည်မဟုတ်ပေ။

သူ့ဘဝကိုဖျက်ဆီးခဲ့သည် ဒွန်ဗင်တန်ကို သူ့အလွန်အေးဖြစ်မိသည်။ သူ့ကိုလုပ်ကြံရန် လာခဲ့သူနှစ်ဦးက သူတို့၏အဖျက်သွားရသည့်အကြောင်းကို ဒွန်ဗင်တန်ထံပြန်၍ အစီရင်ခံစာတွင် ဒွန်ဗင်တန်သည် ဒေါသအိုးပေါက်ကဲ့သို့သွားမည့်ပုံကို ဖျက်စိတ်၌မြင်ယောင်လာသည်။ ဒွန်ဗင်တန်၏ စရိုက်ကို မှန်းဆထားသည့်အတိုင်း မှန်ကန်ပါက ဒွန်ဗင်တန်သည် အထူးအမြန်ပင် သူ့ကိုနောက်ထပ်သတ်ဖြတ်ဖို့ အားထုတ်တော့မည်သာဖြစ်သည်။

ဂျစ်သည် အခန်းကိုဖြတ်လျှောက်သွားပြီး 'အန်' ၏ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကိုယူသည်။ ဆေးရုံတွင်ရှိစဉ်က 'အန်' အကြောင်း

ကို စဉ်းစားနေရာမှ အချက်နှစ်ချက်ကို သတိထားမိခဲ့သည်။

အန်ကိုချိန်းဆိုထားသည့်အချိန်က ဟန်ဆင်ကို ချိန်းဆိုထားသည့်အချိန်၏ ရှေ့တွင်ဖြစ်နေသည်။ ဆေးကုခန်းမှ 'အန်' ထွက်သွားပြီးလျှင် ဟန်ဆင်ဝင်လာရသည်။

ဒုတိယအချက်က 'အန်' နှင့်ကာရိုသည် မကြာခဏ စကားပြောနေတတ်သည်။ ကာရိုက ရိုးရိုးသားသား သဘောထားနှင့် အန္တရာယ်ဖြစ်စေနိုင်သည့်အကြောင်းကို 'အန်' အားယုံကြည်စိတ်ချ၍ ပြောခဲ့နိုင်သည်။ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့လျှင် 'အန်' တွင် အန္တရာယ်ရှိနေပေပြီ။

အန်၏တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကိုရလျှင် တယ်လီဖုန်းကိုကိုင်ပြီး သို့နံပါတ်ကိုဆက်သည်။ အတန်ကြာမှ အသံတစ်သံကြားရသည်။

"ဒီမှာ အထူးအော်ပရေတာ စကားပြောနေတယ်။ တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ကိုခေါ်နေပါသလဲရှင်"

ဂျစ်က အန်၏နံပါတ်ကို ပြောပြလိုက်သည်။ အတန်ကြာမှ အော်ပရေတာ၏အသံ ပေါ်လာသည်။

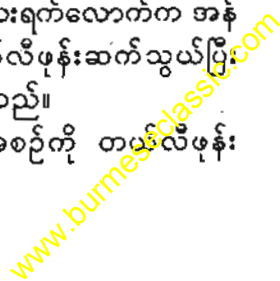
"ဝမ်းနည်းပါတယ်ရှင်၊ ရှင်ခေါ်နေတဲ့ နံပါတ်က နံပါတ်မှားပါ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ဟုပြောပြီးမှ တယ်လီဖုန်းကိုချလိုက်သည်။

ဂျစ်သည် အတန်ကြာအောင်ထိုင်နေပြီး စဉ်းစားနေသည်။ သူ၏အော်ပရေတာက လွန်ခဲ့သည့်သုံးလေးရက်လောက်က အန်ထံသို့လွှဲပြီး ဝေဒနာရှင်အားလုံးကို တယ်လီဖုန်းဆက်သွယ်ပြီး အကြောင်း ပြန်ပြောသည်ကို သတိရလာသည်။

သူမ၏တယ်လီဖုန်းနံပါတ် အစီအစဉ်ကို တယ်လီဖုန်း



လမ်းညွှန်ထဲသွင်းစဉ်က ပြောင်းလဲလိုက်သလားဟုသူက စဉ်းစားကြည့်နေသည်။

သို့သော်လည်း သူမ၏ယောက်ျားနာမည် သူမ၏ အိမ်ထောင်သည်အမည်နှင့်လည်း ထိုနံပါတ်ကိုမတွေ့ရပေ။

အရေးတကြီးဖြစ်နေသည်က 'အန်' နှင့်တွေ့ဆုံ၍ ပြောဆိုသည့်စကားကို ပြောရန်ဖြစ်သည်။ သို့ကြောင့် သူမ၏လိပ်စာထိရှာဖွေပြန်သည်။ တွေ့ရှိလျှင် ကူးယူလိုက်သည်။ သူမ၏လိပ်စာက ၆၀၇၊ ၀ုတ်ဆိကံရိပ်သာ၊ နယူးဂျာစီဖြစ်၏။

၁၅ မိနစ်အကြာတွင် သူသည် အငယ်ကားငှားငှာနံ့ထိရောက်နေပြီး ကားတစ်စီးငှားရမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကားတစ်စီးကို မောင်း၍ ထွက်လာခဲ့သည်။

သူသည် ပထမကားကို လမ်းတစ်လမ်းကိုပတ်၍ မောင်းလိုက်သည်။ သူ့နောက်မှ ချောင်းမြောင်းလိုက်ပါလာမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ခြေရာမခံနိုင်အောင် ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

စိတ်ချရမှ ဝါရှင်တန်တံတားကြီးကိုဖြတ်၍ နယူးဂျာစီသို့ ဦးတည်မောင်းခဲ့သည်။ လိပ်စာပါအတိုင်း မေးမြန်းစုံစမ်း၍ ရှာဖွေခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ အန်၏ကျယ်ဝန်းသော ခြံကြီးရှိအိမ်ထဲမတွေ့ရ။ ထိုနေရာတွင် ပေါင်းမြက်များ ဖုံးလွှမ်းနေသော မြေကွက်လပ်ကိုသာ မြင်ရလေ၏။



သစ်ဆန်းစာပေ

အခန်း (၁၉)

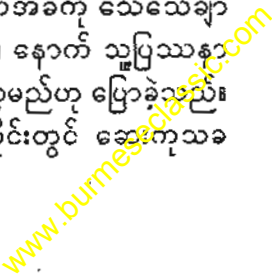
မြေကွက်လပ်ကြီးကို တွေ့မြင်ရသည့်အခါတွင် သူဦးနှောက်များ ချာချာလည်သွားတော့သည်။ သူသည် ကားထဲ၌ထိုင်နေပြီး မြေကွက်လပ်ကြီးကိုငေးရင်း ရှုတ်ထွေးပေလိနေသည့်ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်၍နေသားတကျရှုအောင် စိစဉ်စဉ်းစားကြည့်နေသည်။

တယ်လီဖုန်းနံပါတ် မှားနေသည်က မှားယွင်းမှုတစ်ခုသာ ဖြစ်နိုင်သည်။ နောက်ပြီး လိပ်စာအမှားကလည်း မှားယွင်းမှုဖြစ်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုနှစ်မျိုးစလုံးတော့ တပြိုင်နက်မှားယွင်းမှုမဖြစ်နိုင်။ အန်က တမင်သူကို လိမ်လည်လှည့်ဖြားခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ရပေမည်။

နောက်ပြီး သူမက သူ ဘယ်သူဖြစ်သည်။ ဘယ်မှာနေသည် ဆိုသည်ကို လိမ်လည်ပြောခဲ့လျှင် ၎င်းပြင် အခြားဘာအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လိမ်လည်နိုင်သေးသနည်းဟု စဉ်းစားကြည့်သည်။ သူပြန်လည် တွေးကြည့်သည့်အခါတွင် 'အန်' နှင့် ပတ်သက်၍ သူသည်ဘာမျှမယ်မယ်ရရ မသိပါချေ။

သူမသည် ကြိုတင်ချိန်းဆိုချက်မရှိဘဲနှင့် သူ့ရုံးခန်းသို့ လာပြီး ဆေးအကူသခံယူပါရစေဟု ဇွဲနှင့်ခွင့်တောင်းခဲ့သည်။ နောက်တစ်ဖန် သူထံ၌ ရက်သတ္တလေးပါတ် ဆေးကုခံနေစဉ် ဘာလအတွင်း သူမက သူပြဿနာအခက်အခဲကို သေသေချာချာ ဖုံးကွယ်၍ထားခဲ့သဖြင့် သူမသိနိုင်ခဲ့။ နောက် သူပြဿနာ ပြေလည်သွားပြီး သူမလည်းခရီးထွက်တော့မည်ဟု ပြောခဲ့သည်။ ဆေးကုသခံရန် လာသည့်အကြိမ်တိုင်းတွင် ဆေးကုသခံ

သစ်ဆန်းစာပေ



ကိုငွေချေသည်။ ဘဏ်မှတစ်ဆင့် ချက်ဖြင့်ပေးသည်က ထူးခြားနေသည်။ ချက်လက်မှတ်နှင့် ပေးပါက ထိုဘဏ်မှတစ်ဆင့် သူထံသို့ ခြေရာခံလိုက်နိုင်သည်ကိုသိ၍ လော။

သို့ပေမယ့် ဝေဒနာရှင်အဖြစ်နှင့် လာရောက်ပြီးနောက် ရုတ်တရက် ကိုယ်ယောင်ဖျောက်သွားရသည့်အကြောင်းက အတွေ့လဲ။ အဖြေမှာ တစ်ခုတည်းသာရှိနိုင်သည်။ ထိုအဖြေထံတွေးမိလိုက်သည့်အခါ ဂျစ်သည် စိတ်ထဲ၌ နှင့်သွားမိတော့၏။

တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည် သူ့ကိုလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်သည့်အခါတွင် သူ့ရုံး၌ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပုံများကို သိလိုမည်။ သူ့ရုံးတွင်းအခြေအနေ၊ အနေအထားကို သိချင်မည်။ ထိုအချက်များကို စုံစမ်းရန်အတွက်မှာ ဝေဒနာရှင်အဖြစ်နှင့် ဝင်ရောက်လာခြင်းသာလျှင် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်း မဟုတ်ပါလော။

အန်က ထိုပုံစံအတိုင်း ဝင်ရောက်စုံစမ်းခြင်းပင် ဖြစ်နေသည်။ ဒွန်ပင်တန်က သူမကိုစေလွှတ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်သည်။ သူမသည် သိလိုသည့်အချက်အလက်များကို သိရပြီ။ သည့်နောက်တွင် ခြေရာဖျောက်၍ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေပြီ။

အားလုံးသောသူမ၏ အပြုအမူများက ဟန်ဆောင်မှုများ ဖြစ်နေပြီ။ ဂျစ်အဖြစ်တလည်း ဟန်ဆောင်မှုများကိုအားလုံး စိတ်အားထက်သန်စွာနှင့် ယုံကြည်ခဲ့သည်။

သူမက ဤအကြောင်းများကို ဒွန်ပင်တန်ကို ပြန်လည်ပြောပြသည့်အချိန်တွင် မည်မျှလောက် ရယ်မောမိမည်လဲ မဖြေတတ်။

တစ်ဖက်က ကြည့်ပြန်တော့လည်း ထိုအတွေးများ မှန်ချင်လှသည်မုန်ပေမည်။ အကယ်၍ အန်က အမှန်တကယ် သူမတွင် ပြဿနာရှိ၍ သူထံသို့လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး အခြားသူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို စိတ်အနှောက်အယှက် မပေးလို၍ နာမည် လိမ်ပေးခဲ့သည်ဟု တွေးကြည့်လျှင် မဖြစ်နိုင်စရာမရှိ။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူမပြဿနာက အလိုလိုပြေလည်သွားပြီး စိတ်ခွဲကုဆရာဝန်၏ အကူအညီကို မလိုအပ်တော့သည့်အဖြစ်မျိုးကလည်း ဖြစ်နိုင်စရာရှိသည်။

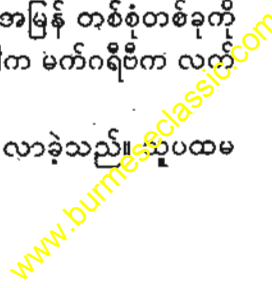
နောက်တစ်ဖန် သူမကိုအတင်းအကြပ် သူထံသို့လာ ရောက်၍ လိုအပ်သည့်အချက်အလက်များ စုံစမ်းခိုင်းသည်ဟု ဆိုလျှင် သည်း ငြင်းနိုင်စရာအကြောင်းမမြင်။

သူ့အတွေးများက ချာချာလည်နေသည်။ ဘက်စုံမှနေ၍ ဤညနေသဖြင့် တိကျသောအဖြေကိုရောက်အောင်ပင်မစဉ်းစားနိုင်တော့ပေ။

သူသည် ကားထဲ၌ထိုင်၍ အတွေးဝင်ပါထဲ၌ တစ်လည်လည် ဖြစ်နေသည်။ ဤသို့ထိုင်ပြီး စဉ်းစားရင်းနှင့်ပင် လူသတ်သမား၏တိုက်ခိုက်မှုကိုခံရလျှင်လည်း မသက်သာ။ သူ့ကိုယ်တိုင်က စတင်တိုက်ခိုက်ရမည့်အခြေအနေ ဆိုက်နေသည်ကို သူ နားမည်သည်။

သူ့ဒုက္ခကို ပြေလည်အောင် အလျှင်အမြန် တစ်စုံတစ်ခုကို စတင်ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်ပါက မက်ဂရီဗီက လက်ဦးမည်ဖြစ်သည်။

ကားကိုလှည့်၍ မန်ဟက်တန်ကို ပြန်လာခဲ့သည်။ သူပထမ



ဦးဆုံး ဆောင်ရွက်ရမည့် ခြေလှမ်းက 'အန်' ကို တွေ့အောင်  
မည်ဖြစ်သည်။ ဤပြဿနာတွင် အန်က သော့ချက်ဖြစ်နေသည့်  
အန်ကတော့ ယခုအချိန်တွင် ရှာမရအောင် ငုတ်လျှိုးနေသည်  
သဘက်ခါဆိုလျှင် သူမက ဥရောပသို့ ရောက်နေမည်။

ဂျွန်အတွက် အန်ကိုခြေရာခံလိုက်နိုင်ရန် အခွင့်အလမ်း  
တစ်ခုပဲရှိသည်ကို ရုတ်တရက် စဉ်းစားလိုက်မိသည်။

ခရစ္စမတ်ပွဲအကြိုနေ့ဖြစ်သဖြင့် ပင်၊ အမ်း၊ လေယာဉ်မှူး  
ခရီးသည်များ ကမ္ဘာ့အနှံ့ခြေဆန့်ကြရန် လေယာဉ်နေရာရ  
အတွက် လာရောက်ပြောဆိုနေကြသည်မှာ ရုံးပြည့်မှုဖြစ်  
သည်။

ဂျွန်သည် စောင့်နေကြရသူများကြား တိုးဝင်လျက် 'ကောင်  
ရှိ ဝတ်စုံဝတ်လေယာဉ်အမှုထမ်း အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို မန်နေဂျာ  
နှင့်တွေ့ဆုံလိုကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ ထို သူငယ်မကလေး  
ခေတ္တစောင့်ပါ။ မန်နေဂျာတယ်လီဖုန်း စကား ပြောနေသည်  
ပြောသည့်အတွက်စောင့်နေရသည်။

အနီးအနားတွင် ဘာသာမျိုးစုံ အသံမျိုးစုံကို ဆူညံစွာ  
နေကြသည်။ ဂျွန်ကလည်း ထိုသူတို့နှင့်အတူ ကမ္ဘာ့အစွန် အ  
သို့ လိုက်ပါသွားပြီး ပုန်းအောင်းနေရလျှင် ကောင်းလိမ့်မည်  
ဟုပင် တွေးမိသည်။

သူ့မှာ ယခုအချိန်စိတ်ဓာတ်ရော ခန္ဓာကိုယ်ပါ နွမ်းနယ်  
မောပန်းလျက်ရှိသည်။ ပြေး၍ ကော လွတ်နိုင်ပါမည်လား။  
ပင်တန်နောက်တွင် တပ်ထောင်တာ ပိုလဲထူရှိသည်။ သူက  
တစ်ယောက်ထီးတည်း။

"ကျွန်တော် ဘာကူညီရပါမလဲ"

ဂျွန်က လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ကောင်တာနောက်တွင်  
အရပ်မြင့်မြင့် ပိန်ပိန်လူတစ်ဦးက ရပ်နေသည်။

"ကျွန်တော် မစွတာဖရင်းဒလီးပါ။ ဘာအကူအညီ လိုပါ  
သလဲခင်ဗျာ"

"ဟုတ်ကဲ့ . . ကျွန်တော် ခေါက်တာစတီဗင်ပါ။ ကျွန်တော်  
နဲ့ ဝေဒနာရှင်တစ်ဦးက ဥရောပကို လေယာဉ်နဲ့သွားဖို့ လက်မှတ်  
ဝယ်ယူပြီးပါပြီ။ ကျွန်တော်က သူ့ကိုရှာနေတာပါ"

"နာမည်"

"အန်၊ အန်ဘလိတ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လဲ မစွတာနှင့် မစွစ်  
အန်ထော်နီဘလိတ်လို့ နာမည်ပေးရင် ပေးခဲ့ပါလိမ့်မယ်"

"ဘယ်မြို့ကိုသွားမှာလဲ"

"အာ . . ကျွန်တော် သေသေချာချာတော့ မသိရဘူး"

"သူတို့သွားမှာက နံနက်အသုတ်လေယာဉ်လား၊ ညနေ  
ဦးလေယာဉ်လား"

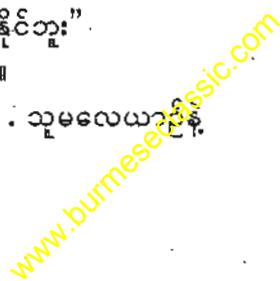
"အဲဒါလဲ ကျွန်တော်မသိခဲ့ဘူးဗျာ"

မစွတာဖရင်းဒလီးမှာ မျက်နှာထားပြောင်းသွားပြီး သုန်သုန်  
နှုတ်နှုတ် ဖြစ်လာသည်။

"ဒီလိုဆို ကျွန်တော်ဘယ်လိုမှ မကူညီနိုင်ဘူး"

ဂျွန်သည် စိတ်ချောက်ချားသွားမိသည်။

"အတော့ကိုအရေးကြီးနေတယ်ဗျာ . . သူမလေယာဉ်နဲ့  
ထွက်မသွားခင် သူမကိုတွေ့ရမှဖြစ်မှာ"



“ဒီမှာဒေါက်တာ . . ‘ပင် အမေရိကန်’ လေယာဉ်တွေက နေ့စဉ်အများအစား ထွက်နေကြတာပျ။ ကမ္ဘာအနှံ့အပြား ပျံနေတာ ခင်ဗျားလဲသိမှာပေါ့။ အမ်စတာဒမ်၊ ဘာစီလုံ၊ ဘာလင်၊ ဘရပ်ဆဲ၊ လစ်ဘွန်း၊ လန်ဒန်၊ ခင်ဗျားရဲ့ဝေဒနာရှင်တွေက ဘယ်လိုင်းကနေ သွားမှာလဲ မသိရတော့ ခက်တယ်။ ခင်ဗျားက သူတို့ဘယ်မြို့ကိုသွားမှာလဲ၊ ဘယ်အချိန်သွားမှာလဲဆိုတာမှ မပြောနိုင်ရင် ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူးဗျ . . ကဲ ဒွင့်ပြုပါဦး။”

မန်နေဂျာက လှည့်ပြီးထွက်သွားတော့၏။  
ဂျွန်သည် ကောင်တာဘေးတွင်ရပ်လျက် ဝိုင်နေသည်။ သူကတော့ ယခုတစ်ဖန် အရေးနိမ့်သွားရပြန်လေပြီ။

နောက် သူဘာဆက်လုပ်ရမည်ကိုပင် မတွေးနိုင်။ ထွက်ပေါက်တစ်ပေါက်မရှိဘဲ ချောင်မှာပိတ်မိနေသည့် သားကောင်ပမာ ခံစားနေရသည်။

မကြာမီ အီတာလျံလူမျိုး ဘုန်းကြီးများဝင်လာကြသည်။ သူတို့တတွေက အီတာလျံဘာသာဖြင့် ဆူဆူညူညူ ပြောဆိုနေကြသည်။ သူတို့အထဲတွင်ပါလာသူ အငယ်ဆုံး သူငယ်ကို ဝိုင်းနေကြဟန်တူသည်။

ထိုသူငယ်က အသက် ဆယ့်ရှစ်နှစ် ဆယ့်ကိုးနှစ်ခန့်သာ ရှိပေဦးမည်။ သူတို့သည် ဤအရပ်သို့ လာရောက်လည်ပတ်အပန်းဖြေကြပြီး ရောမမြို့သို့ ပြန်ကြမည့်သူများဖြစ်သည်။

သူတို့ကောင်တာအနီးသို့ ကပ်လာခဲ့ကြပြီး သူတို့အထဲ အငယ်ဆုံးဘုန်းကြီးကို လက်မှတ်သွားရောက်လဲရန် စေခိုင်းလျက်ရှိသည်။ သူတို့က အင်္ဂလိပ်စကားလည်း မတတ်သဖြင့် အီတာ

တားကို ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပြောဆိုငြင်းခုံနေလျက် ညည်းနေသည်။

ဂျွန်သည် သူတို့ကိုငေးကြည့်လျက်ရှေ့ဆက်ပြီးဘာလုပ်ရမည်လဲ၊ ဘယ်အကွက်ရွေ့ရပါမည်လဲ စဉ်းစားနေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် သူတို့အသိုက်ထဲမှ ‘ဒွန်ဗင်တန်’ ဆိုသော တားလုံးက မကြာခဏပေါ်ထွက်လာသဖြင့် ဂျွန်သည် နားကို ဝိုင်ပြီး ရင်တခွန်ခွန်နှင့် ဝရုစိုက်နားထောင်လိုက်မိသည်။

ထို့နောက် အလျင်အမြန် ထိုနာမည်ကိုခေါ်နေသည့် ဘုန်းကြီးခပ်ဝဝထံသို့ ကပ်သွားပြီး သူ့လက်မောင်းကို ဆွဲထားရင်းက ခမ်းမရ မေးမိသည်။

“ခင်ဗျား ဒွန်ဗင်တန်လို့ ဆိုလိုက်တယ်မဟုတ်လား။”

ထိုဘုန်းကြီးက သူ့ကိုနားမလည်သကဲ့သို့မော့ကြည့်နေသည်။ ဘာမျှပြန်မပြောဘဲ ဘေးသို့ရှောင်ထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

“ခဏနေပါဦး . . ဒွန်ဗင်တန်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ၊ ကျုပ်ကို ပြောစမ်းပါ။”

ဘုန်းကြီးများအားလုံးက သူ့ကိုစူးစိုက်ကြည့်နေကြပြီး နောက်ဆင်းချင်း အီတာလျံဘာသာစကားနှင့် ဆူဆူညူညူ ပြောကြသည်။

ဂျွန်သည် သူ့ဆုပ်ကိုင်ထားသည့်လက်ကို ဖြေပေးလိုက်ပြီး ဘုန်းကြီးနားနားကပ်လျက် ပီပီသသနှင့် ‘ဒွန်ဗင်တန်’ ဟု ပြောဆိုပြန်သည်။

ဘုန်းကြီးငယ်က ဂျွန်မေးနေသည်ကို သဘောပေါက်သွား



ဟန်တူသည်။ သူက အင်္ဂလိပ်စကားကို တစ်လုံးစနစ်လုံးစ တတ်  
သူဖြစ်သည်။ သူက အဓိပ္ပါယ်ပေါက်သွားသဖြင့် ရယ်မောလိုက်  
ပြီးမှ သူတို့နှင့်ပါလာသူ သူငယ်ဘက်သို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြပြီး . . .

“ဒွန်ဗင်တန် . . . လူထွားကြီး”

ဟု ဖြေလိုက်လေသည်။

ထိုအဖြေကိုကြားလိုက်ရလျှင် ဂျွန်၏ဦးနှောက်ထဲတွင် ဝင်  
လက်သွားတော့သည်။ သူ လမ်းပျောက်၍ ယောင်ရမ်းလျှောက်  
နေရသော အန္တရာယ်ဝင်ပါလမ်း၏ သော့ချက်ကို တွေ့မြင်လိုက်  
ရပြီ။



အခန်း(၂၀)

“ဖြေးဖြေး ပြောပါ။ ဖြေးဖြေးပြောပါ။ ခင်ဗျားပြောနေတာ  
ဒွန်တော်တစ်လုံးမှ နားမလည်သေးဘူး”

အင်ဂျယ်လီ၏ အက်ကွဲနေသောအသံ တယ်လီဖုန်းမှ ထွက်  
လာသည်။ အင်ဂျယ်လီက သူ့အိမ်တွင် ဖျားနေသည်။

“ဝမ်းနည်းပါတယ် . . . ကျုပ်အဖြေရပြီ . . . အဖြေရပြီ”

ဂျွန်က တယ်လီဖုန်းမှ အင်ဂျယ်လီ၏အသံကြားရသဖြင့်  
တံသက်သာရာရခဲ့၍ တယ်လီဖုန်းမှနေပြီး စကားပြောရာတွင်  
လုံးစထွေးဖြစ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

“ဘာအဖြေလဲ”

“ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ ကြိုးစားအားထုတ်နေတဲ့လူဟာ ဘယ်သူ  
ဆိုတဲ့အဖြေပေါ့။ ဒွန်ဗင်တန်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကျုပ်  
မသိဘူး”

“ကျုပ်တို့တော့ ဒွန်ဗင်တန်ကို မြေလှန်ရှာခဲ့တာ မတွေ့ခဲ့  
ဘူးလား”

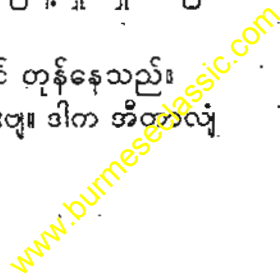
အင်ဂျယ်လီ၏အသံက သူ့အပြောကို ယုံကြည်ဟန် မရှိ။

“အဲဒါ ဘာပြုလို့လဲ ခင်ဗျားသိပြီလား . . . ဒွန်ဗင်တန်ဆိုတာ  
သူ့ရိုက်မဟုတ်ဘူး။ အင်္ဂါရုပ်ကိုဆိုတာ”

“ဟာ . . . ကျုပ် နားမလည်ဘူး။ ဖြေးဖြေးနဲ့ ရှင်းရှင်း ပြော  
ဗျာ”

ဂျွန်က ဝမ်းသာအားရနှင့်အသံများပင် တုန်နေသည်။

“ဒွန်ဗင်တန်ဆိုတာ နာမည်မဟုတ်ဘူးဗျ။ ဒါက အိတ်လျှံ





စကား။ အဓိပ္ပါယ်က 'လူထွားကြီး' တဲ့။ ဒါကို မူးဒီက ကျုပ်ထံ ပြောပြဖို့ကြိုးစားခဲ့တာ။ အဲဒီ လူထွားကြီးက ကျုပ်ကို လုပ်ကြံနေတာ။

“နားမရှင်းဘူး”

“အင်္ဂလိပ်လိုပြောတော့ အဓိပ္ပါယ် သိပ်ပေါက်ဘူး။ ဒါတွေ အိတာလုံလိုပြောရင်တော့ ပြည့်စုံတဲ့အဓိပ္ပါယ် ပေါ်လာတယ်။ ဒီတော့ လူထွားကြီးဦးစီးပြီးဖွဲ့ထားတဲ့ လူသတ်သမားအဖွဲ့ကြီးမှာ ခင်ဗျားသိသလားလို့”

တယ်လီဖုန်းမှအသံက အတန်ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်နေ သည်။ နောက်မှအသံထွက်လာသည်။

“လာကိုဆာ နော်ဆထရာဆိုတဲ့ မာဖီးယားဂိုဏ်းကလား”

“ဒီပြင် ဘယ်သူက လူသတ်သမားတွေကို စုစည်းထားပြီး အက်ဆစ်၊ သေနတ်၊ ဗုံးတွေကို သုံးနိုင်မှာလဲ၊ ခင်ဗျားကို ကျွန် ပြောခဲ့တာ မှတ်မိသေးသလား။ ကျုပ်တို့ရှာနေတဲ့ လူသတ်ကောင်မ က ဥရောပတောင်ပိုင်းသားဖြစ်ရမယ်ဆိုတာလေ... သူက အိတာလုံလူမျိုးဗျ”

“အဓိပ္ပါယ်တော့ မရှိဘူး။ ဘာပြုလို့လာကိုဆာနော် ဆထရာ ဂိုဏ်းက ခင်ဗျားကိုသတ်ရမှာလဲ”

“ဒါကိုတော့ ကျုပ်မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ပြောတာတွေက အမှန်ပဲ ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်။ မူးဒီကလဲ ပြောခဲ့တယ်။ ကျုပ်ကိုလုပ်ကြံနေတာ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတဲ့ဗျ”

တဖက်မှအသံသည် အတော်ကြာအောင် တိတ်ဆိတ်နေ သည်။ အင်ဂျယ်လီသည် တစ်စုံတစ်ခုကို အလျင်အမြန်စဉ်းစား

ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန် ချိန်ဆနေပုံရသည်။

ဂျွန်ကတော့ သတိမပြုမိ။

“ခင်ဗျားယူဆချက်ကတော့ တော်တော်ဆန်းကျယ်တာပဲ။

ဒါပေမဲ့ ဖြစ်နိုင်စရာတော့ ရှိပါတယ်လေ”

ထိုအသံကြားလိုက်ရသဖြင့် ဂျွန်၏စိတ်တွင် အတန်ငယ် ပေါ့ပါးသွားသည်။

အင်ဂျယ်လီက သူ့အယူအဆကို လက်မခံ နားမထောင် လျှင် အခြားမည်သူထံသွား၍ ပြောရမည်မှန်း သူမသိပေ။

“ဒီကိစ္စကိုခင်ဗျားဘယ်သူနဲ့ ဆွေးနွေးသေးသလဲ”

“ဘယ်သူနဲ့မှ မဆွေးနွေးဘူး”

“ဒါဖြင့် ဘယ်သူ့ကိုမှမပြောနဲ့၊ ခင်ဗျားအတွေးမှန်ရင် ခင် ဗျားနှုတ်ဆိတ်နေမှ ခင်ဗျားအသက်ရှင်မယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ အိမ်ခန်း တိုရော ရုံးခန်းကိုရော မသွားနဲ့တော့”

“မသွားပါဘူး၊ ဒါနဲ့ မက်ဂရီဗီက ကျုပ်ကိုဖမ်းဆီးဖို့ ဝရမ်း ချပို့ လိုက်ရှာနေတာ သိသလား”

“ဟုတ်တယ်၊ မက်ဂရီဗီက ခင်ဗျားကိုမိရင်တော့ ခင်ဗျား ရဲဌာနကို အသက်နဲ့အတူရောက်လိမ့်မယ်မထင်နဲ့ ဖေါက်တာ”

ဘုရားရေ... သူထင်သည့်အတိုင်း မှန်နေပြီကော။

သို့ပေမယ့် မက်ဂရီဗီက လူသတ်အဖွဲ့ဦးစီးခေါင်းဆောင် တော့ မဟုတ်တန်ရာ။ တစ်ဦးဦးက ကြိုးကိုင်ထားမည်ဖြစ်သည်။

သူက . . .

ဗွန်ဗင်တန်၊ လူထွားကြီး။

“ကျုပ်ပြောတာ နားလည်ရဲ့လား ဖေါက်တာ”

“နားလည်ပါတယ်ဗျာ”

ကုတ်အင်္ကျီရည် မီးခိုးရောင်ဝတ်ထားသူတစ်ဦးက တယ်လီဖုန်းရုံအပြင်ဘက် ထွက်ရပ်လျက် ရုံအတွင်းရှိဂျွန်ကို ကြည့်ရင်း သည်ကို ဂျွန်သတိထားမိသည်။ ထိုသူသည် ယခင်က သူတွေ့မြင်ဖူးသည့် သူပင်လော။

“အင်ဂျယ်လီ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“တခြားလူသတ်သမားတွေတိုတော့ ကျုပ် မသိရဘူး။ သူ့ဟာ တယ်ပုံပန်းလဲဆိုတာ ဘာမှမသိဘူး။ သူတို့ကို မမိခင် တယ်တယ်လို့ရှောင်ပုန်းနေရမှာလဲ”

“ကျုပ်တို့ အက်ဘီအိုင်ကို တန်းပြီးသွားမယ်။ အဲဒီအဖွဲ့က ကျုပ်မိတ်ဆွေတစ်ဦးရှိတယ်။ သူက ခင်ဗျားကိုခုအတောအတွင်း မှာ ကာကွယ်ထားပေးလိမ့်မယ်။ ဟုတ်ပြီလား”

“ကောင်းပါပြီ”

“ခု ဒေါက်တာ ဘယ်မှာလဲ”

“ပင်၊ အမ်၊ ဧည့်ခန်းအောက်နားက တယ်လီဖုန်းရုံထဲမှာလေ”

“ခင်ဗျား တခြားဘယ်မှမသွားပါနဲ့၊ လူစုလူဝေးထဲမှာ နေပါ။ ကျုပ် ခုချက်ချင်း လာခဲ့မယ်”

တယ်လီဖုန်းကို တစ်ဖက်မှချသွားလိုက်၏။



မက်ဂရီဗီသည် ရဲစခန်းအတွင်း၌ထိုင်လျက် စိတ်မချမ်းမြေ့ရုံမက အတော်ပင် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်နေဟန်ဖြင့် တယ်လီဖုန်းကို ချထားလိုက်သည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ လူသတ်သမားများ၊ မုဒိန်းသမားများနှင့် လူဆိုးမျိုးစုံနှင့် ဆက်ဆံတွေ့ကြုံလာခဲ့ရသည်။ သို့ပေမယ့် သူသည် လူ၏အခြေခံသိက္ခာရှိမှု၊ ကြင်နာမှု စသည်တို့ကို ယုံကြည်ခဲ့သည်။

သို့ပေမယ့် ရဲအရာရှိ လူဆိုးလူသွမ်းကို ကြုံလိုက်ရသော အခါ လူကိုအလွန်ပင် စိတ်ပျက်သွားမိသည်။ ရဲအရာရှိ လူဆိုးလူသွမ်းက ရဲအဖွဲ့ကြီးတစ်ခုလုံးကို ညစ်နွမ်းဆိုးယုတ်စေနိုင်သည်။ ရဲအဖွဲ့ဝင်တို့က ဒုစရိုက်များကို တိုက်ဖျက်ရင်း အသက်ခွန်သွားရသည့်ကိစ္စများကို ပျက်ပြယ်အောင် ပြုနိုင်သည်။

မက်ဂရီဗီသည် နေရာမှထလိုက်ပြီး စကြိုလမ်းကိုထွက်၍ ကပ္ပတိန် ဘာတယ်လီရုံးခန်းဆီသို့ လာခဲ့၏။ တံခါးကို တစ်ချက်ခေါက်ပြီး အတွင်းသို့ဝင်ခဲ့၏။

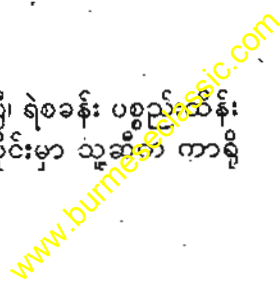
စားပွဲဟောင်းကြီးတစ်ခုနောက်တွင် ကပ္ပတိန် 'ဘာတယ် လီ' ဆိုင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ သူနှင့်အတူ အရပ်ဝတ် အရပ် စားနှင့် အက်ဘီအိုင်အဖွဲ့မှ အရာရှိနှစ်ဦး ထိုင်နေကြသည်။

မက်ဂရီဗီ အခန်းထဲသို့ဝင်လာသည်တွင် ဘာတယ်လီက မေးကြည့်၍ . . .

“ဘယ်နှယ်လဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် ထင်တဲ့အတိုင်းမှန်နေပြီ၊ ရဲစခန်း ပစ္စည်းဆန်းသစ် အင်ဂျယ်လီ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့က နေ့လည်ပိုင်းမှာ သူ့ဆီမှာ ကာရီ



ရော့ဘတ်ဆီက ရဲ့တဲ့သော့ကို ခဏယူသွားပြီး ညကျမှ အပ်တယ်လို့ပြောပါတယ်။ ဒါကြောင့် သော့ကိုပါရဖင်နဲ့ စစ်ကြည့်တော့ သော့တုလုပ်တဲ့ လက္ခဏာ မတွေ့ရတာပဲ။ သူ့ဒေါက်တာစတီဗင်အခန်းထဲကို အဲဒီသော့ကိုသုံးပြီး ဝင်ကြပေါ့။ သော့ ခေတ္တယူသွားတဲ့အကြောင်း၊ ပစ္စည်းထိန်းကမ်းအစီအစဉ် ရင်မခံတာက အင်ဂျယ်လီကိုယ်တိုင်က ဒီအမှုမှာ စုံစမ်းဆေးနေတဲ့လူဖြစ်လို့တဲ့”

“သူ့ အခုဘယ်မှာလဲ”  
“မသိရသေးဘူး။ သူ့နောက်ကို နောက်ယောင်ခံလိုက်မယ် မျက်ခြေပြတ်သွားတယ်”

“သူက ဒေါက်တာစတီဗင်နောက်လိုက်ပြီး ဖမ်းဖို့ကြိုးစားနေမှာပေါ့”

ဟု အက်ဘီအိုင်မှ အရာရှိတစ်ဦးက ဝင်ပြောသည်။ ကပ္ပတိန် ဘာတယ်လီက အက်ဘီအိုင်မှ အရာရှိအလှည့်၍ မေးလိုက်သည်။

“ဒေါက်တာစတီဗင်ကို အသက်နဲ့တွေ့ရဖို့ မျှော်လင့်ချက်လမ်းရှိသေးသလား”

“ဒေါက်တာ့ကို ကျွန်တို့က ရှာမတွေ့ခင် သူကတွေ့ခဲ့ရင်တော့ မျှော်လင့်ချက်မရှိဘူး”

ကပ္ပတိန်ဘာတယ်လီက ထိုသဘောထားကို လက်ခံသလိုပဲ ပထမဦးဆုံး အင်ဂျယ်လီကိုရအောင်ရှာရမယ်။ အင်ဂျယ်လီကိုဖမ်းမိပြီး ဒီကိုခေါ်ခဲ့။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် သုံးချက်နည်းသုံး။ သူ့ကိုသာအမိဖမ်းခေါ်ခဲ့ မက်ဂရီဗီ”



အင်ဂျယ်လီ၏ကားထဲမှ ရဲ့မလွင့်နေသော သတင်းသံကြားရသည်။

“ကုဒ်၊ ကဆယ်၊ ကုဒ် ကဆယ်၊ ရဲကားအားလုံး နံပါတ် ၅ ကိုရှာပြီး သတင်းပို့”

အင်ဂျယ်လီသည် ရေဒီယိုကို အလျင်အမြန်ပိတ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကို ကျွပ်ကားနဲ့တင်ခေါ်လာတာ ဘယ်သူသိသလဲ”  
“ဘယ်သူမှ မသိပါဘူး”

“လာကိုဆာနော်ဆထရာ အကြောင်းကိုကော ဘယ်သူနဲ့ ဆွေးနွေးခဲ့ဖူးသလဲ”

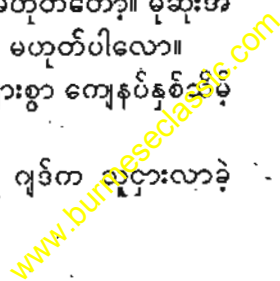
“ခင်ဗျားတစ်ယောက်ထဲနဲ့သာ ဆွေးနွေးခဲ့တာပဲ”  
အင်ဂျယ်လီသည် ကျေနပ်သွားဟန်ဖြင့် ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူတို့ကားသည် ဂျော့ဝါရှင်တန် တံတားကြီးကိုဖြတ်၍ နယူးဇာ့စီဘက်သို့ ဦးတည်မောင်းနေသည်။ ယခုတစ်ကြိမ်မှာတော့ နယူးဇာ့စီသို့အသွားတွင် ယခင်ကကဲ့သို့ စိတ်ပျက်အားငယ် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေခြင်း မရှိတော့ပါ။

ဂျွန်သည် သူ့ဘေး၌ အင်ဂျယ်လီရှိသောကြောင့် ယခင်ကကဲ့သို့ သားကောင်အဖြစ်နှင့် ပြေးနေခြင်းမဟုတ်တော့။ မုဆိုးအဖြစ်ဖြင့် သားကောင်ကိုလိုက်နေကြသည် မဟုတ်ပါလော။

ဤအတွေး ဤအမြင်များက သူ့ကိုများစွာ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်သွားစေခဲ့သည်။

အင်ဂျယ်လီ၏ တိုက်တွန်းချက်အရ ဂျွန်က သူ့ငှားလာခဲ့



သောကားကို မန်ဟတ်တန်တွင် ထားခဲ့ပြီး အင်ဂျယ်လီစီးထာ  
သည့်အမှတ်မရှိ ရဲကားနှင့်လိုက်လာခဲ့သည်။ ကားက ယခုအချိန်  
တွင် 'အိုးတက်ပင်' သို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့ပြီ။

“ဒေါက်တာက တော်တော်ဉာဏ်ရည် ကောင်းတဲ့လူထု  
ယောက်ပါပဲ။ လူသတ်မှု အရှုပ်ကြီးကိုရှင်းအောင် တွေးခေါ်တာ  
ခဲ့တယ်”

“ဒီလိုလဲ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဒီကိစ္စမှာ လူတစ်ဦးထက်တော်  
တဲ့အရည်အတွက်ရဲ့ လက်ရာဆိုတာ သိခဲ့ရင် ကျုပ် တယ်လဲ  
အဖွဲ့အစည်းလဲဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်ရင် ဖြစ်လာမှာပါ။ က  
ကားထဲမှာ ဗုံးတွေတော့ သူက တစ်ခါထဲအဖွဲ့နဲ့ လုပ်ကြံနေတယ်  
ဆိုတာ သိသွားတယ်ဗျ”

နောက်ပြီး 'အန်' ကကော ဘယ်အခန်းမှာပါနေသေးသလဲ  
လဲ။ သူ့ကိုသတ်ဖြတ်ဖို့ အစီအစဉ်လုပ်ငန်းကြီးမှာ သူမကလဲ တ  
ခန်းတကဏ္ဍနေရာက ဝင်ယူသူတစ်ဦးပင်။ သို့ပေမယ့် သူမ  
တော့ သူမမုန်းနိုင်။ မုန်း၍မရပါ။ မည်သည့်အချိန်ကာလမှာ  
လည်း မုန်းတီးလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

အင်ဂျယ်လီသည့် ကားကိုလမ်းမကြီးမှခွာ၍ လမ်းငယ်  
လေးထဲသို့ မောင်းဝင်လိုက်သည်။ ထိုလမ်းငယ်အတိုင်း မောင်း  
ခဲ့ရာတွင် သစ်တောစပ်သို့ ဦးတည်နေသည်။

“ခင်ဗျားမိတ်ဆွေက ကျုပ်တို့လာမှာကို သိသလား”

“သူ့ကို တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီးပြီး ခင်ဗျားကို အဆင်သ  
စောင့်နေပါတယ်”

ဘေးမှလမ်းမြှောင်တစ်ခု တွေ့ရပြီး အင်ဂျယ်လီက ကာ

ကို ထိုလမ်းမြှောင်ထဲသို့ ချိုးဝင်လိုက်သည်။

တခိုင်ခန့်မောင်းမိလျှင် ခြံတံခါးကြီးကိုတွေ့ရပြီး ထိုတံခါးဝ  
တွင် ကားရပ်လိုက်၏။ တံခါး၏အပေါ်တွင် တယ်လီစီးရှင်း  
တင်မရာတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ တံခါးကို လျှပ်စစ်အားဖြင့် အဖွင့်  
အပိတ်လုပ်ပုံရသည်။ အသံတစ်ချက်မြည်ပြီး တံခါးပွင့်သွားသည်။

သူတို့အတွင်းသို့ရောက်လျှင် အလိုအလျောက် တံခါးကြီး  
တ ပြန်ပိတ်သွားသည်။ သူတို့ကဆက်၍ လမ်းကွေ့ကောက်  
ကောက်အတိုင်းမောင်းလာရာ သစ်ပင်များကြားမှ ကြီးကျယ်လှ  
သော အိမ်ကြီးကို ဂျစ်တွေ့မြင်ရသည်။ ထိုအိမ်ကြီး၏ အဖိုးမြင့်  
မြင့်ကြီးပေါ်၌ ကြေးဖြင့်ပုံသွန်းထားသည့် ကြက်ဖရပ်ကို တွေ့ရ  
သည်။

ထိုကြက်ဖတွင် အမြီးမရှိချေ။



အခန်း (၂၁)

အသံလုံနီယွန်မီးဖြင့် ထိန်လင်းနေသော ရဲဋ္ဌာနချုပ်ရှိ ထိုထို ဆက်သွယ်ရေးရုံးခန်းတွင်း၌ ရုပ်လက်တိုနှင့် ရဲအရာရှိ ၁၂ ဦး ကြီးမားလှသော တယ်လီဖုန်းခလုတ်ခုံကြီးတွင် အလုပ်ရှုပ်နေကြသည်။

ထိုခလုတ်ခုံ၏ အလယ်တွင် လေမှုတ်ပိုက်လုံးကြီးတစ်ခု ရှိသည်။ ပြင်ပမှပို့သည့် သတင်းကိုရလျှင် အော်ပရေတာများ ထိုသတင်းကို ရေးချလိုက်ပြီး ပိုက်လုံးကြီးထဲသို့ ထည့်လိုက်လျှင် အထပ်ထပ်ရှိ စာရေးက ထိုသတင်းပို့ချက်ကို ချက်ချင်း ကလေးလှည့်ကားများနှင့် ရဲစခန်းများသို့ပို့လိုက်သည်။ ပြင်ပမှ သတင်းကလည်း အမြဲရောက်လာသည်။

တနင်္လာနေ့ နေ့လည်တွင် ဤဗဟိုဆက်သွယ်ရေးရုံးခန်းတွင် ပို၍ အလုပ်များနေသည်။ တယ်လီဖုန်းအော်ပရေတာတို့ကလည်း ပိုမိုဂရုပြု၍ အလုပ်လုပ်နေရသည်။ အခန်းထဲသို့ ထောက်များ၊ အက်ဘီအိုင်အရာရှိများ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် အလုပ်များနေသည်။ သူတို့ကညွှန်ကြားချက်များပေးလိုက်သတင်းများလက်ခံယူလိုက်နှင့် မအားလပ်အောင် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဒေါက်တာစတီဗင်နှင့် ရဲစုံထောက် အင်ဂျင်နီယာတို့ကို ဖမ်းမိရန်အတွက် ပိုက်ကွန်ဖြန့်၍ နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မက်ဂရိဗီ အခန်းထဲသို့ဝင်လာသည့်အခါတွင် ကပ္ပတိကာဘာတယ်လီနှင့် မြို့တော်ဝန်၏ မှုခင်းကော်မရှင်မှ အယ်လင်း

သီဗန်တို့ စကားပြောနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

အယ်လင်းဆူလီဗန်ကို ယခင်ကပင် တွေ့ဆုံဖူးခဲ့သည်။

ဆူလီဗန်က ဇွဲရှိပြီး ရိုးသားဖြောင့်မတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

မက်ဂရိဗီကို တွေ့လိုက်လျှင် ကပ္ပတိကာဘာတယ်လီက ဆူလီဗန်နှင့် စကားဖြတ်လိုက်ပြီး သူ့ဘက်သို့ပလုည့်ကာ ကြည့်နေသည်။

“အခြေအနေက တိုးတက်နေပါတယ်၊ ဒေါက်တာ စတီဗင်ကို ရှိန်မျက်နှာချင်းဆိုင် အဆောက်အဦက ညစောင့်ကိုတွေ့ပြီး မေးမြန်းကြည့်ပါတယ်၊ သူက ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ည အလုပ်ဝင်ဖို့အလားမှာ လူနှစ်ဦး စတီဗင်တို့အဆောက်အဦထဲ ဝင်သွားတာ တွေ့မြင်ပါတယ်၊ လမ်းဖက်ကတံခါးက သော့ပိတ်ထားတာကို သူတို့က သော့ဖွင့်ပြီး ဝင်လာတာ တွေ့ရပါတယ်၊ သူက ဒီလူနှစ်ဦး ဒီအဆောက်အဦမှာ အလုပ်လုပ်တဲ့သူတွေလို့ ထင်လိုက်တယ်”

“မင်းက သူ့ကိုဒီလူတွေကို မှတ်မိ မမှတ်မိ စုံစမ်းပြီးပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . အင်ဂျင်နီယာလီရဲ့ ဓာတ်ပုံကိုပြတော့ သူပဲလို့ ပြောပါတယ်”

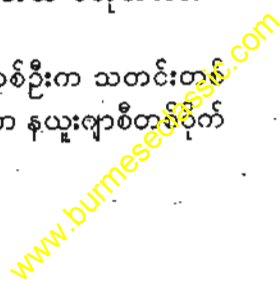
“သူနဲ့ပါလာတဲ့လူကိုကော မမှတ်မိဘူးလား”

“အဲဒီလူကိုတော့ ကောင်းကောင်း မမြင်လိုက်ရဘူးတဲ့”

“အဲဒီ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ညက အင်ဂျင်နီယာလီက နေမကောင်းလို့ သူ့အိမ်မှာပဲ နေခဲ့တယ်လို့ အသိပေးထားတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

ထိုအတောအတွင်း အော်ပရေတာတစ်ဦးက သတင်းတစ်ခု လာရောက်ပေးလိုက်သည်။ ထိုသတင်းက နယူးဂျာစီတစ်ပိုက်



လှည့်လည်နေသော ကင်းထောက်ရဲမှ ဖြစ်သည်။ ကပ္ပတိန် ဘာ  
တယ်လီက တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး . . .

“မင်းတို့ သေချာလား၊ ကောင်းတယ် ဖြစ်နိုင်သမျှ ရဲတပ်စု  
တွေကို အဲဒီနေရာကိုလှည့်ဖို့ပြောလိုက်၊ အကြောင်းထူးရင် ချစ်  
ချင်း ငါ့ဆီသတင်းပို့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တယ်လီဖုန်းကိုချလိုက်ပြီး မက်ဂရီဗီတို့နှစ်ဦးဘက်သို့ လှည့်  
လိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့အစတော့ရပြီ၊ နယူးဂျာစီရဲကင်းက အော်ရိန် ဘဝ  
နားမှာ အင်ဂျယ်လီတို့ကားကို တွေ့လိုက်တယ်။ လမ်းမကြီး  
ရဲကင်းထောက်တွေအားလုံး အဲဒီဒေသကို သွားကြပြီ”

“ဒေါက်တာစတီဗင်က ဘယ်မှာလဲ”

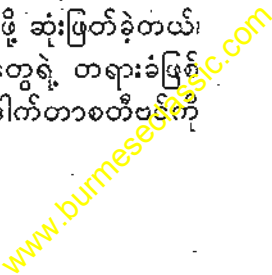
“သူက အင်ဂျယ်လီကားထဲမှာ အသက်ရှင်နေတုန်းပဲ၊ မ  
ပါနဲ့ ရဲတွေက သူတို့ကိုရှာတွေ့တော့မှာပါ”

“မျှော်လင့်စရာတော့ ရှိတန်ကောင်းပါတယ်၊ ဒေါက်တာ  
စတီဗင်ကတော့ ဘေးရန်ကင်းတဲ့ တန်ခိုးရှိနေပုံပါပဲဗျာ၊ ကျွန်  
တော် သူ့သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဒေါက်တာဟက်ဒီလီနဲ့တွေ့ပြီး ခေါ်  
မြန်းကြည့်ခဲ့တယ်၊ ဒေါက်တာဟက်ဒီလီက များမကြာခင် တ  
နေ့တုန်းက ဒေါက်တာစတီဗင်အခန်းထဲကို ဝင်ရောက်သွားဖော်  
အခန်းထဲမှာ အင်ဂျယ်လီကိုသေနတ်ကိုင်ပြီး စတီဗင်အနားမှ  
တွေ့မြင်ရတယ်တဲ့၊ အင်ဂျယ်လီက ဖောက်ထွင်းခိုးသူတစ်ဦး  
စောင့်နေတာပါလို့ လုပ်ကြံဖတ်ခင်းပြုလိုက်တယ်၊ ကျွန်တော်  
တွေ့မိတာက ဒေါက်တာဟက်ဒီလီ ရုတ်တရက်ဝင်သွားမိလို့

ဒေါက်တာစတီဗင် သေဘေးက လွတ်သွားတာပဲ”

“ဒါနဲ့ မင်းကအင်ဂျယ်လီကို ဘယ်တုန်းကစပြီး မသင်္ကာ  
ဖြစ်လာသလဲ”

“ပထမဦးဆုံး အင်ဂျယ်လီဟာ ကုန်သည်အချို့ကို ငွေညစ်  
နတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းပေးချက်ရလာကတည်းကပဲ၊ ကျွန်တော်  
ကုန်သည်တွေဆီသွားပြီး စုံစမ်းကြည့်တော့ သူတို့က တစ်လုံးမှ  
မပြောဘူး၊ ဘူးကွယ်နေတယ်၊ သူတို့က တော်တော်ကြောက်ရွံ့  
နပုံရတယ်၊ ဘာပြုလို့ ကြောက်ရွံ့နေသလဲဆိုတာ တွေးလို့မရ  
ဘူး၊ ကျွန်တော်က အင်ဂျယ်လီကိုဘာမျှမပြောဘဲ သူ့ကို စောင့်  
ကြည့်နေခဲ့တယ်၊ နောက် ဟန်ဆင်သတ်မှုဖြစ်လာတော့ အင်  
ဂျယ်လီက ကျွန်တော့်ဆီလာပြီး ဒီအမှုမှာ သူပါကူညီပြီး စုံစမ်းပါ  
စေလို့ ပြောတယ်၊ သူက ကျွန်တော့်ကိုအလွန်ချီးမွမ်းမိတဲ့အ  
ကြောင်း၊ ကျွန်တော်နဲ့အတူ အမှုလိုက်ချင်တဲ့စိတ်တွေ အစက  
ည်းက ရှိနေတဲ့အကြောင်း ပြောသေးတယ်၊ သူ့မှာ သူ့အ  
ကြောင်းနဲ့သူ့ရှိမှန်းသိလို့ ကပ္ပတိန်ဘာတယ်လီရဲ့ ခွင့်ပြုချက်ယူ  
ကျွန်တော်နဲ့အတူ လူသတ်မှုကိုထောက်လှမ်းစုံစမ်းကြတာပဲ၊  
အမှုကို သူ့ကိုယ်တိုင်စုံစမ်းစစ်ဆေးတာက သူ့ကိုယ်တိုင် ဒီအမှု  
ဝတ်သက်နေတာကို ခင်ဗျာ . . . အဲဒီအချိန်တုန်းက ဒီလူသတ်  
မှုမှာ ဒေါက်တာစတီဗင် ပတ်သက်နေသလား၊ မပတ်သက်  
သေးလို့ဆိုတာ အတိအကျမသိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒေါက်တာ  
စတီဗင်ကိုသုံးပြီး အင်ဂျယ်လီကိုထောင်မမ်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်၊  
ဒေါက်တာစတီဗင်ကို ဒီလူသတ်မှုတွေရဲ့ တရားခံဖြစ်  
အင် ဟန်ဆောင်ပြီးအမှုကိုဆင်ဖြူပြီး ဒေါက်တာစတီဗင်ကို



တရားခံအဖြစ် ဖမ်းရမယ်လို့ အင်ဂျယ်လီကိုပြောပြလိုက်တယ်။ အင်ဂျယ်လီက သူ့အပေါ်မှာ ယုံမှားသံသယကင်းနေရင် သတိမထားဘဲ သူ့အကြံအတိုင်း အေးအေးဆေးဆေး ဆက်ဆောင်ရွက်နေမှာပဲလို့ စဉ်းစားခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် အင်ဂျယ်လီက စတီဗင်ကိုဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ဖို့ကိစ္စကို အကြောက်အကန်ကန့်ကွက်တယ်။

“ဘာပြုလို့လဲ” ဆူလီဗန်က မေးလိုက်သည်။

“ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ သူက စတီဗင်ကို ကိစ္စတုန်းလိုက် ချင်လို့ခင်ဗျ။ စတီဗင် ထောင်ထဲရောက်နေရင် သူ့ရည်ရွယ်ချက် ပျက်သွားမှာကိုး။ နောက် စတီဗင်က အလွတ်စုံထောက်တစ်ဦး ငှားတယ်။ ကျွန်တော်က စတီဗင်ငှားတဲ့ အလွတ်စုံထောက် မှုးဒီက အကြောင်း စုံစမ်းကြည့်တယ်။ မှုးဒီဟာ တစ်ကြိမ်က မှုးဒီနဲ့ အင်ဂျယ်လီတို့ အချင်းများကြဖူးတယ်။ မှုးဒီရဲ့ အမှုသည်တစ်ဦးက မှုးယစ်ဆေးဝါးတွေ မှုးနဲ့ အင်ဂျယ်လီကဖမ်းတာကိုး။ မှုးဒီက အမှုသည်ကို တမင် အင်ဂျယ်လီက အမှုဆင်တာလို့ ပြောခဲ့တယ်။ မှုးဒီပြောတာကလဲ မှန်နေတာ နောက်မှသိရပါတယ်။”

“ဒါဖြင့် မှုးဒီက ကံကောင်းထောက်မလို့ အမှန်ကိုသိသွားတာပေါ့။”

“ကံကောင်းလို့တော့ မဟုတ်ဘူးခင်ဗျ . . . မှုးဒီကလဲ ဤထက်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ သူက ဒီအမှုတွေမှာ အင်ဂျယ်လီပတ်သက်နေတာသိတာ။ ဒေါက်တာစတီဗင်ရဲ့ ငှားထဲမှာ တွေ့တော့ ဒီဗုံးကို အက်ဘီအိုင်ဆီ သွားအပ်လိုက်တယ်။”

“အင်ဂျယ်လီက ဒီဗုံးတွေ သွားရင် သူကအစ ဖျောက်

ခိုးလို့ပေါ့။”

“ကျွန်တော်လဲ အဲဒီလိုပဲ တွေးမိပါတယ်။ နောက်ပြီး တစ်ယောက်ယောက်က မှားယွင်းပြီး အဲဒီအကြောင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဘက်ဘီအိုင်က အစီရင်ခံစာကို သူ့လက်ထဲပေးအပ်လိုက်မိတယ်။ အခါမှာ မှုးဒီဟာ သူ့ကိုအမှုပတ်အောင်လုပ်နေပြီလို့ သူ သိသွားတယ်။ နောက်တစ်ချက်က မှုးဒီက ဒွန်ဗင်တန်အကြောင်း စတီဗင်ကိုပြောပြလိုက်တော့ အင်ဂျယ်လီပါ သိသွားပြန်ရော။”

“လူထွားကြီးဆိုတာက ‘လာကောဆနောဆထရာ’ ပေါ့။”

“ဟုတ်ပါတယ်။ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် လာကောဆထရာက ဒေါက်တာစတီဗင်ကို လုပ်ကြံနေပါတယ်။”

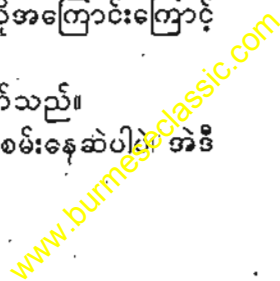
“ဒါဖြင့် မင်းက ကောဆနော်ဆထရာနဲ့ အင်ဂျယ်လီနဲ့ သိသွယ်ဆက်သွယ်မှုရှိတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်သိရသလဲ။”

“ကျွန်တော်က အင်ဂျယ်လီငွေညှစ်နေတဲ့ ကုန်သည်တွေ ပြန်သွားတယ်။ ကျွန်တော်က ‘လာကောဆနောဆထရာ’ ရဲ့ ခုနစ်ကိုထုတ်ဖော်ပြောလိုက်တော့ အဲဒီလူတွေဟာ တုန်လှုပ်ပတ်ခြားသွားခဲ့ကြတယ်။ အင်ဂျယ်လီက ‘လာကောဆနောဆထရာ’ မိသားစုတွေထဲက မိသားစုတစ်စုအတွက်လုပ်ကိုင်ပေးနေတယ်။ သူက လောဘကြီးလာပြီး သူ့အတွက်ပါသတ်သတ် ငွေပြီး ညှစ်ယူနေတာပဲ။”

“လာကောဆနော်ဆထရာက ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် ဒေါက်တာစတီဗင်ကိုလုပ်ကြံနေရတာလဲ။”

“ဆူလီဗန်က မရှင်းသဖြင့် ဝင်မေးလိုက်သည်။”

“ကျွန်တော်လဲ မပြောနိုင်သေးဘူး။ စုံစမ်းနေဆဲပါ။ အဲဒီ



အထဲမှာ ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုက စုံစမ်းမှုကိုပိုခက်ခဲသွားအောင် လုပ်သွားတယ်။ ပထမက အင်ဂျယ်လီကို နောက်ယောင်ခံလိုက်နေတဲ့ က မျက်ခြေပြတ်သွားတယ်။ ကျွန်တော်က အင်ဂျယ်လီအကြောင်း သတိပေးပြီး ကာကွယ်မှုပြုလုပ်မပေးရခင် ဒေါက်တာ စတီဗင်က ဆေးရုံကထွက်ပြေးသွားတယ်"

xxx

အခန်း(၂၂)

အန်ထော်နီဒီမာကိုးက အမှန်ပင်ဥပမိရုပ်ကောင်း၍ စိတ်စိတ်အင်အားပြည့်ဝသူဖြစ်သည်။ သူ၏ ဥပမိရုပ်နှင့် စိတ်ဓာတ်ခရိုနီက အခန်းတွင်းရှိသူတိုင်းအပေါ် လွှမ်းခြုံထားသကဲ့သို့ ထင်တိရသည်။

အန် က သူမယောက်ျားသည် ချောမောသည်ဟု ပြောချက်မှာ အပိုမပါသောစကားဖြစ်ပါသည်။ ဒီမာကိုး၏ မျက်နှာသွင်က ရောမမှ စံတင်မျက်နှာထားမျိုးဖြစ်သည်။ ဘေးတိုက်ပုံလည်း ပန်းပုထုရုပ်ပမာပင် ဖြစ်သည်။

သူက အသက်လေးဆယ်ကျော်ကျော်ခန့် ရှိပြီဟု ခန့်မှန်းသည်။ အရပ်မြင့်မြင့် အားကစားသမားခန္ဓာကိုယ်နှင့် ကြည့်၍ ထောင်းသည်။ အသံက နက်ရှိုင်း၍ ဆွဲငင်ဓာတ်ပါသည်။

“အရက်တစ်ခွက်လောက် သုံးဆောင်လိုက်ပါဦး ဒေါက်တာ” ဂျွန်က ခေါင်းရမ်းပြလိုက်သည်။

သူ့ရှေ့ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပုံမှန်ခင်မင်စရာကောင်းသူတစ်ဦးဟု ကြမည်သာဖြစ်သည်။

ဒီမာကိုး၏ လှပစွာမွမ်းမံထားသည့် စာကြည့်ခန်းတွင် သူ၏ဦးထိုင်နေကြသည်။ ဂျွန်၊ ဒီမာကိုး၊ ရဲစံထောက် အင်ဂျယ်လီ၊ ဂျွန်ကိုလုပ်ကြသတ်ဖြတ်ရန် သူ့အခန်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သူ ဦးဖြစ်သော ရော့ကီးနှင့် နစ်မက်ကရီတို့ဖြစ်သည်။

သူတို့က ဂျွန်ကိုဝိုင်းပြီး ထိုင်ကြသည်။ ဂျွန်က သူ၏ရန်သူကို စေ့စေ့ကြည့်နေသည်။ ဂျွန်က အင်ဂျယ်လီထောင်ထွား



သော ထောင်ချောက်ထဲသို့ တည်တည်ကြီး တိုးဝင်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ပို၍ ဆိုးသည်က သူ့ကိုယ်တိုင် အင်ဂျယ်လီကို တယ်လီဖုန်းဆက်ခေါ်ပြီး သူ့ကိုလာရောက်ခေါ်ပါရန် ဘီမန္တက ပြုခဲ့မိသည် မဟုတ်ပါလား။

အင်ဂျယ်လီက သစ္စာဖောက်၍ သားသတ်ရုံထဲသို့ အေးအေးဆေးဆေး ခေါ်သွင်းယူခဲ့သည်။

ဒီမာကိုးက ဂျစ်ကိုစေ့စေ့ကြည့်လျက် အကဲခတ်နေသည်။

“ခင်ဗျားအကြောင်းကို ကျွန်တော် တော်တော်များများ ကြားသိခဲ့ရတယ်”

ဂျစ်က မည်သို့မျှ စကားပြန်မပြော။

“ခင်ဗျားကို ဒီလိုပုံစံမျိုးနဲ့ ဒီကိုခေါ်ယူခဲ့ရတာကိုတော့ ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ။ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် မေးစရာကလေးတွေရှိနေတယ် ခေါ်ယူရတာပါ”

ဂျစ်က သူ့ဘာမေးတော့မည်ကို သို့သည်။ သည်အတွက် စိတ်ထဲ၌ အလျင်အမြန်ပြင်ဆင်ထားလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်မိန်းမ ဘာအကြောင်းတွေ ပြောကြသလဲ ဒေါက်တာ”

ဂျစ်က အံ့ဩနားမလည်သည့် အမူအရာနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား မိန်းမ၊ ဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားမိန်းမကိုလဲ ကျုပ် မသိပါကလား”

“အိုဗျာ . . . ကျုပ်မိန်းမက ခင်ဗျားဆေးခန်းကို တစ်ပါတ်

ကြိမ် သုံးကြိမ်လောက် လာရောက်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား”

“ကျုပ်ဆီမှာ အကုသခံတဲ့ ဝေဒနာရှင်တွေထဲမှာ ဒီမာကိုး မည်ပါတဲ့ လူတစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး”

“ဟုတ်ပါတယ်။ သူမက သူ့အပျိုဘဝနာမည်ပေးချင် ပေးပေါ့၊ အန်တလိတ်နာမည်နဲ့ လာမှာပေါ့”

ဂျစ်က အံ့ဩနားမလည်သလိုလုပ်ပြီးနေရာ ဗက်ကရို အစ်ကိုက ဂျစ်အနားတိုးလာသည်။ ဒီမာကိုးက . . .

“ဟေ့ . . . နေစမ်း”

ဟုအော်လိုက်သည်။

“ဒေါက်တာ . . ကျုပ်ကို မလိမ့်တပတ်လုပ်နေရင် ခင်ဗျား ကျုပ်က ခင်ဗျားမယုံကြည်နိုင်လောက်တဲ့ ဆုံးမနည်းတွေ ပြုလိုက်ရလိမ့်မယ်”

ဂျစ်က ဒီမာကိုးကို ကြည့်လိုက်သည်။

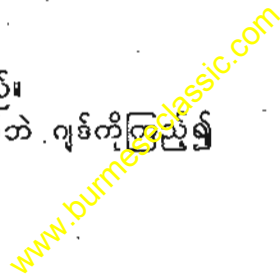
ဒီမာကိုးသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုကို ကျူးလွန်နိုင်သူဟု ခြည်ပါသည်။ သူ့အသက်ကတော့ မျှင်မျှင်ကလေးသာသာ သည်။

“ခင်ဗျားလုပ်ချင်တာ လုပ်နိုင်ပါတယ်ဗျာ . . မကြာခင် နိကလေးအထိပေါ့၊ အန်တလိတ်က ခင်ဗျားရဲ့မိန်းမဆိုတာ မသိခဲ့ဘူး”

“ဒါကတော့ ဟုတ်နိုင်ပါတယ်”

အင်ဂျယ်လီက ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

ဒီမာကိုးက အင်ဂျယ်လီကိုဂရုမစိုက်ဘဲ ဂျစ်ကိုကြည့်၍ ဆိုက်သည်။



“ရက်သတ္တသုံးပါတ်မှာ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်မိန်းမ ဘာအကြောတွေ ပြောကြသလဲ”

ဂျွန်သည် အမှန်တရားကိုသိမြင်လိုက်ပေသည်။

အိမ်အမိုးပေါ်၌ ကြေးရုပ်ကြက်ဖက်ကို မြင်တွေ့လိုက်သည့်အခါတွင် အန်သည် သူ့ကိုသတ်ဖြတ်ရန်အတွက် အစီအစဉ်၌ ပါသူမဟုတ်ကြောင်း သိပြီးဖြစ်သည်။ အန်သည် မုဆိုးထဲသို့ သိုက်မှ တစ်ဦးမဟုတ်ပါ။ သားကောင်တစ်ဦးသာဖြစ်သည်။ သူသည် အောင်မြင်သော ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီကြီး ပိုင်ရှင်အထောက်အကူပြုပြီး သူ့ကဘယ်သူလဲဟု အသေအချာစုံစမ်းခြင်းကဲ့သို့ လက်ထပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နောက် သူ့ယောက်ျားသည် သူထင်မြင်ယူဆထားသောအကျင့်စရိုက်ရှိသူတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ ကြောက်မက်ဖွယ်နှင့် လျှို့ဝှက်အလုပ်များ လုပ်ကိုင်နေသည်ဟု သံသယဖြစ်လာခဲ့သည်။ အကူအညီတောင်းစရာ မည်သူမျှမရှိ၍ စိတ်ခွဲကုဆရာထံ လာခဲ့သည်။

စိတ်ခွဲကုဆရာဝန်က လူစိမ်းဖြစ်သဖြင့် သူမက ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ဖွင့်ဟပြောဆိုနိုင်သည်ဟု တွေးတောခဲ့သည်။ သို့မဟုတ် ဂျွန်၏ဆေးခန်းထဲရောက်သည့်အခါ သူ့ယောက်ျားအထောက်အကူပြုသည့် သစ္စာတရားက လွမ်းမိုးနေ၍ သူမ၏ ကြောထဲမှ များကို ထုတ်မပြောခဲ့ပေ။

“ကျုပ်တို့က ထူးထူးထွေထွေ များများစားစား မပြောပါဘူး။ ခင်ဗျားမိန်းမက သူ့ရဲ့ပြဿနာအခက်အခဲကို မေးမိပါဘူး။ ဘာမှလဲ မပြောဘူးဗျ”

ဒီမာကိုး၏ မဲနက်သောမျက်စိက သူ့ကိုစူးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။

သူက ချိန်ဆနေဟန်တူသည်။

“ခင်ဗျားဒီထက်ကောင်းတဲ့အဖြေပေးဖို့ ကောင်းတယ်”

ဒီမာကိုးက ‘လာကောဆနောဆထရာ’ ဂိုဏ်းမှ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်၍ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် မိန်းမတစ်ဦးက စိတ်ခွဲကုဆရာဝန်ထံ သွားရောက်သည်ဆိုတော့ သူ့အလွန်ချောက်ခြားသွားမည်ဖြစ်သည်။

သို့ကြောင့် အန်၏ဖိုင်ကိုရယူရန် ကြိုးစားရင်းက လူသတ်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့သည်။

“သူမက အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် သူ့စိတ်မချမ်းသာတဲ့အကြောင်း ပြောပြပါတယ်။ ဘယ်လိုအကြောင်းလဲဆိုတာကိုတော့ မပြောဘူး”

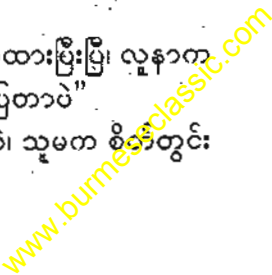
“ဒီလိုသာပြောရင် ဆယ်စက္ကန့်လောက်သာ ကြာစရာရှိတယ်။ ကျန်တဲ့အချိန်တွေမှာ ဘာပြောကြသလဲ၊ ကျုပ် ဘယ်သူထံဆိုတာ ပြောပြမှာပေါ့”

“သူမက ခင်ဗျားက ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်လို့ပဲ ပြောတယ်”

ဒီမာကိုးက ဂျွန်ကို အေးစက်စက်နှင့်ကြည့်၍ အကဲခတ်နေသည်။

“ကျုပ် စိတ်ခွဲကုပညာအကြောင်း ဖတ်ထားပြီးပြီ၊ လူနာက သူ့စိတ်ထဲမှာရှိသမျှ အားလုံးအထွက်ပြောပြတာပဲ”

“ဒါဟာ ကုထုံးရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသပဲ၊ သူမက စိတ်တွင်း



ရှိသမျှမပြောဘဲ ထိန်ချိန်နေလို့ ကျုပ်က မစွမ်းဒီမာကိုးကို ကုသလို့မဖြစ်တော့ဘူးဆိုပြီး ဝေဒနာဆက်မကုဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။

“ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက သူ့ကိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြောခဲ့ဘူး မဟုတ်လား။”

“ပြောစရာ မလိုတော့ဘူးလေ . . . သောကြာနေ့က သူ့လောတုန်းက သူမက ဥရောပကိုခရီးထွက်တော့မယ်လို့ ပြောသွားတယ်။”

“အင်နီက စိတ်ပြောင်းသွားတယ်လေ . . . ကျုပ်နဲ့အတူ ဥရောပကိုမသွားချင်တော့ဘူးတဲ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ခင်ဗျား သိသလား။”

“မသိဘူး။”

“ခင်ဗျားအတွက်ကြောင့်”

“ကျုပ် နားမလည်ဘူး။”

“ခင်ဗျား နားလည်ပါလိမ့်မယ်။ ညက ကျုပ်နဲ့သူနဲ့ စကားတော်တော်ကြာကြာ ပြောခဲ့ကြတယ်။ သူက ကျုပ်ကို လက်ထပ်ခဲ့တာမှားတယ်လို့ ထင်နေပြီ။ သူက ကျုပ်နဲ့အတူနေရတာ မဖျော်ဘူးတဲ့။ ဘာပြုလို့လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားကို ချစ်ခင်နေလို့တဲ့။ ဆေးခန်းထဲမှာ ခင်ဗျားတို့နှစ်ဦးထဲ ရှိတဲ့အချိန် သူက ကုတင်ပေါ်မှာ လှဲပြီးနေတဲ့အချိန်မှာ ခင်ဗျားတို့ဘာဖြစ်ကြသလဲ ပြောပြစမ်းပါ။”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားမိန်းမ ကျုပ်ဆီလာ ဆေးကုတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခင်ဗျားသိရတာလဲ။”

ဒီမာကိုးက ဂျိဒ်ကိုစူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေသည်။

အတန်ကြာမှ နေရာမှထကာ စားပွဲရုံညကြီးဆီသို့ လျှောက်

သွားပြီး စာအိတ်ဖွင့်ခားကလေးကိုယူပြီး တဖန်လှည့်၍ လာသည်။

“ကျုပ်လူတစ်ယောက်က အန် ခင်ဗျားနဲ့ခန်းရှိတဲ့ အဆောက်အဦထဲ ဝင်သွားတာတွေ့ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီအဆောက် အဦမှာမှာလဲ သားဖွားဆရာဝန်တွေ အများကြီးရှိတာပဲ။ သူ့မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိလို့ ဆရာဝန်ဆီသွားပြတယ်လို့ ထင်ကြတယ်။ နောက်က နောက်ယောင်ခဲလိုက်တော့ ခင်ဗျားအခန်းထဲ ဝင်သွားတာ တွေ့ရတာပဲ။ အန်တို့နီ ဒီမာကိုးရဲ့မိန်းမက ကျုပ်ရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကိစ္စတွေကို မိတ်ခွဲဆရာဝန်ဆီသွားပြီး အံ့ထုတ်ပြရတာတဲ့လေ။”

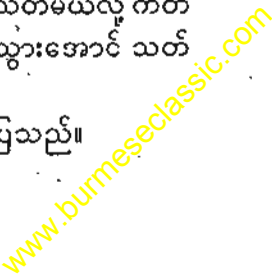
“သူက မပြောခဲ့ကြောင်း ကျုပ်ပြောခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား။”

“ဦးစီးအဖွဲ့က အစည်းအဝေးတစ်ရပ် လုပ်ပြီးပြီ။ သူတို့က ကျုပ်ကိုယ်တိုင် သစ္စာဖောက်ကိုသတ်ဖစ်သလို သူ့မကိုသတ်ပစ်ဖို့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။”

ဒီမာကိုးက အခန်းထဲတွင် ပတ်ချာလှည့်လျှောက်နေသည်။ လှောင်အိမ်ထဲ၌သွင်းထားသည့် သားရဲကောင်ကြီးနှင့်ပင် တူနေသည်။

“ဒါပေမဲ့ သူတို့က ကျုပ်ကိုတောသားတစ်ယောက်လို အမိန့်ပေးနိုင်ဘူး။ ကျုပ်က အန်ထော်နီဒီမာကိုးဗျ . . . အကယ်၍ ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စတွေကို ခင်ဗျားကို ပြောပြခဲ့တာမှန်ရင် ခင်ဗျားကိုကျုပ်ကိုယ်တိုင် သတ်မယ်လို့ ကတိပြုခဲ့တယ်။ အဲဒီလက်နှစ်ဖက်နဲ့ အသက်ထွက်သွားအောင် သတ်မယ်။”

ဒီမာကိုးက သူ့လက်နှစ်ဖက်ကို ထောင်ပြသည်။



နောက် . .

ဒီမာကိုးက ဂျွန်ကုလားထိုင်ကို ပတ်ချာလှည့်ပြီး လျှောက်နေသည်။

ဂျွန်ကတော့ လည်ပင်းယားလာမိ၏။

“ခင်ဗျားမှားနေပြီ ဒီမာကိုး”

“မဟုတ်ဘူး . . ကျုပ်မမှားဘူး။ မှားတာက အန်ဗျ။ သူက ဘယ်လိုများ ခင်ဗျားကကျုပ်ထက် သာတယ်လို့ ထင်နေရသလဲဟင်”

ပက်ကရိုညီအစ်ကိုက ရယ်မောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက အလကားလူပါ။ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ရုံးသွားဆေးကု၊ ငွေဘယ်လောက်များဝင်သလဲ၊ တစ်နှစ်မှာ တစ်သောင်းနှစ်သောင်း ငါးသောင်းဆိုပါတော့ ဒီငွေလောက်က ကျုပ်ရဲ့တစ်ပတ်အတွင်းဝင်ငွေတောင်မမီဘူး”

ဒီမာကိုး၏မျက်နှာဖုံးက တဖြည်းဖြည်း ကွာကျလာသည်။ သူ၏ပကတိမျက်နှာကို မြင်လိုက်ရပြီ။

အန်က မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသော မျက်နှာသာမြင်ရသည်။ ယခု စိတ်အာရုံလှုပ်ရှားပြီး စိတ်ဖိစီးမှုဒဏ်ကြောင့် သူ့မျက်နှာဖုံးကွာကျရာ ပကတိမျက်နှာကို ဂျွန်ကကောင်းစွာ တွေ့မြင်ရသည်။

“ခင်ဗျားနဲ့ ဒီဟာမကခင်ဗျားအခန်းထဲမှာ နှစ်ပါး ကြည့်ကြပြီပေါ့”

“မဟုတ်ပါဘူး”

“ခင်ဗျားဆိုလိုတာက အန်ကို ခင်ဗျားဘယ်လိုမှ စိတ်မဝ”

စားဘူးပေါ့”

“သူက ကျုပ်ရဲ့ဝေဒနာရှင်ပါပဲ”

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် သူ့ကိုပြောစမ်း”

“ဘာပြောရမှာလဲ”

“ခင်ဗျားကသူ့ကို စိတ်မဝင်စားဘူး။ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားဘူးဆိုတာပေါ့၊ ခင်ဗျားတို့နှစ်ဦးချင်းပြောဖို့ ကျုပ် ခွင့်ပြုလိုက်မယ်”

ဂျွန်၏နှလုံးသားများက ခုန်ပြီး သွေးတိုးမြန်လာသည်။

ဤ အခွင့်အရေးသည် သူတို့နှစ်ဦးစလုံး၏ အသက်ကို ကယ်ဆယ်နိုင်မည့် အခွင့်အလမ်းပင်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။

ဒီမာကိုးက လက်ပြလိုက်၍ အခြားသူများအခန်းထဲမှ အကုန်ထွက်သွားကြသည်။

ဒီမာကိုးက ဂျွန်ဘက်သို့လှည့်ပြီး ပြုံးရယ်လျက် အေးအေးဆေးဆေး ပြောလိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာဖုံးက သူ့မျက်နှာပေါ်သို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။

“အင်နီက ကျုပ်တို့အလုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာမျှမသိရိုး မှန်ရင် သူ့ကိုချမ်းသာပေးမယ်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားက ကျုပ်နဲ့ အတူ ဥရောပကို လိုက်ပါဖို့ တိုက်တွန်းပြောလိုက်ပါ”

ဒီမာကိုးစကားကို ကြားလိုက်ရလျှင် ဂျွန်မှာ အာပင်ခြောက်သွားမိသည်။

ဒီမာကိုး၏မျက်စိတွင် အောင်နိုင်သူ၏ အရိပ်အယောင် ကို မြင်လိုက်ရသည်။

ဂျွန်က ရန်သူ့ကို အထင်သေးတွတ်ချက်ခဲ့မိချေပြီဟု ကား။

ဒီမာကိုးကတော့ စစ်တုရင်ကစားသူမဟုတ်။ သို့ပေမယ့် သူက ချက်ပိုင်ထားပြီကို ကောင်းစွာမြင်ထားပြီဖြစ်လေသည်။ သူ့နိုင်ကွက်က 'အန်' ပင်ဖြစ်သည်။ 'အန်' ကို ရွှေကစားပြီး အနိုင်ယူတော့မည်ကို ဂျွန်နားလည်လိုက်၏။ ဂျွန်က မည်သည့် အကွက်ကိုရွှေရွှေ အန်ကတော့အန္တရာယ်ကွင်းမှာ ရှိနေသည်။ အန်ကို ဒီမာကိုးနှင့်အတူ ဥရောပသို့လိုက်ရန် တိုက်တွန်းပေးလျှင် သူမသည် အန္တရာယ်စက်ကွင်းတွင် မိနေမည်။

ဒီမာကိုးက သူမကို အသက်ချမ်းသာပေးလိမ့်မည်မဟုတ်။ 'လာကောဆနောဆထရာ' ကလည်း ခွင့်ပြုမည်မထင်။

ဥရောပတွင် ဒီမာကိုးက မတော်တဆ ထိခိုက်မှုတစ်ခုခုကို ဖန်တီးမည်။ သို့ပေမယ့်အကယ်၍ ဥရောပသို့လိုက်ပါမသွားရန် တားမြစ်ပါက ဂျွန်၏အကြောင်းတံကို သိရလျှင် သူမက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်တော့မည်။

ထိုအခါတွင် အန်အတွက်သေမင်းကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပေတော့မည်။ လွတ်မြောက်ရန် အခွင့်အလမ်းတော့ မရှိ။ ထောင်ချောက်နှစ်ခုမှ တစ်ခုကိုရွေးရန်သာ ကျန်တော့သည်။

ဒုတိယထပ် အိမ်ခန်းပြတင်းပေါက်မှ အန်သည်ခေါက်တာ စတီဗင်နှင့် အင်ဂျယ်လီတို့ဝင်လာသည်ကို ကြည့်နေသည်။ ပထမတွင် ဝမ်းသာအားရနှင့် ဂျွန်တို့သည် သူမ၏ဒုက္ခမှ လာရောက်ကယ်တင်ခေါ်ဆောင်သွားဖို့ လာကြသည်ဟု ထင်မှတ်မိသည်။

ဒါပေမဲ့ အိမ်ထဲသို့ဝင်ကာနီး အင်ဂျယ်လီက သေနတ်တို့ ထုတ်ပြီး ဂျွန်နောက်ကျောကိုထောက်၍ အတင်းအကြပ် ဝင်ခိုင်းသည်ကိုတွေ့ရတော့မှ သူမ၏မျှော်လင့်ချက်များ ပျောက်ပျက်၍

သွားခဲ့ပေသည်။

အန်က လွန်ခဲ့သည် ၄၈ နာရီခန့်မှစပြီး သူမ၏ယောက်ျား ဒီမာကိုး၏အကြောင်းစုံကို အမှန်သိရှိခဲ့ပေသည်။

ယခင်ကတော့ မရေမရာ။ မတိကျသော သံသယမျှသာ စိတ်ထဲ၌ ခိုအောင်းနေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သူမ၏သံသယဖြစ်မိသည့် အကြောင်းများက မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ဆိုးရွာသဖြင့် မဟုတ်တန်ရာ ဝါဘူးဟုနှစ်သိမ့်ပြီးမေ့ပျောက်ပစ်နိုင်ခဲ့သည်။

နောက်တွင် . . .

ဒီမာကိုး၏အပြုအမူ လုပ်ရပ်များက ကြောက်လန့်ဖွယ်ရာ ဩမ်းတမ်းမှုရှိကြောင်းများကို တစတစ သိရှိလာခဲ့ရသည်။

တစ်ခါက . . .

သူ၏စာကြည့်ခန်းထဲ၌ အစည်းအဝေးလုပ်၍ စက်ရုံတစ်ခုကို ဖျက်ဆီးပြီး ပိုင်ရှင်များကို အစတုန်းရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်သည့်အကြောင်းကို နားနှင့်ဆက်ဆက် ကြားခဲ့ရသည်။

နောက်တစ်ကြိမ်တွင် တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်ရာတွင် ခိုင်းခဲ့မှာ ဒီမာကိုးက . . .

"တိုရောကိုက ပစ္စည်းတွေ ဒီနေ့ညသင်္ဘောနဲ့ လာမယ်။ တိုလက်ခံယူဖို့ စီစဉ်ပါ။ အစောင့်က တို့ဘက်လူမဟုတ်ဘူး။ ညတိုရင်းလိုက်"

ဟူသောစကား ကြားမိရာ ရင်များပင် ပိုမိ၏။

ကာရိုရောဘတ် အသတ်ခံရပြီး ဂျွန်ကိုလည်း ကားတိုက်ခံမည်။



နောက် . . .

အလွတ်စုံထောက်မှူးဒီကို ကြယ်ငါးလုံးအသားထုတ်ပိုး  
ရေးကုမ္ပဏီထဲ၌ အသတ်ခံရပြီး ထိုအချိန်တွင် ဂျိတ်ပါထိုအ  
ဆောက်အဦး၌ရှိကြောင်း သတင်းစာ၌ ဖတ်မိသည်။

ထိုကုမ္ပဏီကို သူမကကြားဖူးသလိုလိုရှိသည်။ တွေးကြည့်  
ရာ ထိုကုမ္ပဏီ၏ စာရွက်စာတမ်းများ၊ ဒီမာကိုး၏ စားပွဲအံ့ဆွဲ  
ထဲ၌ တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးသည်ကို အမှတ်ရခဲ့သည်။

ဒီမာကိုးသည် ဒေါသကြီးသည်ကိုလည်း တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်  
တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ၄၈ နှစ်အတွင်းကမူ အန်ထော်နီက သူမ၏  
အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်လာပြီး ဂျိတ်ထံသွားခဲ့သည့်အကြောင်းများကို  
မေးသည်။ သူမက သူ့ကိုနှောက်ယောင်ခံလိုက်ပြီး ချောင်းမြောင်း  
ရမည်လားဟု ဒေါသဖြစ်သွားခဲ့သည်။

နောက်မှ ကြောက်စိတ်များတဖွားဖွားပေါ်လာခဲ့သည်။ သူ  
ယောက်ျား၏ ဒေါသရောင်လျှမ်းနေသော မျက်နှာကို တွေ့ရရာ  
တွင် သူသည် ဘာမဆိုလုပ်ရုံသူတစ်ဦးပါကလားဟု သိလိုက်  
သည်။ လူသတ်ရမည်ဆိုလျှင်လည်းသတ်မည့်သူပင်။

သူမကို မေးမြန်းစဉ်က အမှားကြီးတစ်ခုကို ပြုမိလိုက် သည်  
သူမက ဂျိတ်အပေါ် မည်သို့သဘောထားသည်ကို ပွင့်လင်း ဖွာ  
ပြောလိုက်မိသည်။ မဟာအမှားပေတည်း။

ဂျိတ်အပေါ်တွင် သူမက ချစ်ခင်စုံမက်သည့် စိတ်ထားရှိ  
သိသွားလျှင်ပင် ဒီမာကိုးသည် ရုပ်သွင်ပြောင်းသွားလောက်  
အောင် ဒေါသစိတ်၊ ရန်ပြုလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာဟန်တူသည်။

ဂျိတ်အတွက် အန္တရာယ်ကြီးသွားပြီဟု အန်က သိလိုက်သည်။  
ထိုအခိုက် အခန်းထံခါးပွင့်လာပြီး ဒီမာကိုးဝင်လာကာ . .

“မင်းကိုတွေ့ချင်သူ ဧည့်သည်ရောက်နေတယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

အန်က ကပိုကယို ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး စာကြည့်ခန်း ဆောင်  
ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

ဂျိတ်က အခန်းထဲ၌တစ်ယောက်တည်းထိုင်လျက် နေသည်  
ကို တွေ့ရသည်။

“ဟလို ဒေါက်တာစတီဗင် . . အန်တိုနီက ဧည့်သည် ရောက်  
နေတယ်လို့ လာပြောတယ်”

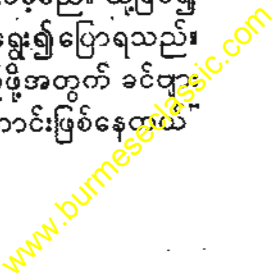
သူတို့သည် အမှန်စင်စစ် ဟန်ဆောင်ဇာတ်ခင်းနေရသည်  
ကို ဂျိတ်က နားလည်သည်။

အန်ကလည်း မိမိကဲ့သို့ပင် အခြေအနေကို အကဲခတ်နိုင်  
သည်ဟု သူယုံကြည်၏။

နောက်ပြီး အန်က သူ့ကိုစိတ်ချယုံကြည်၍ သူ့အကြံအ တိုင်း  
လိုက်နာလိမ့်မည်ဟု သူသိသည်။

သို့ပေမယ့် သူကဘာမျှ တတ်နိုင်မည်တော့ မဟုတ်။  
လောကကြီးတွင် အချိန်နည်းနည်းပိုပြီး နေသွားရန်သာ သူတတ်  
နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အန်က ဥရောပကို ဒီမာကိုးနှင့်အတူ လိုက်ပါ  
ရန် ငြင်းဆန်လျှင် ဤမှပင် အန်ကိုသတ်ကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍  
သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီးမှ စကားလုံးကို ရွေး၍ ပြောရသည်။

“မစ္စစ်ဒီမာကိုး . . ဥရောပကိုသွားလည်ဖို့အတွက် ခင်ဗျား  
စိတ်ပြောင်းသွားတာနဲ့ ဒီမာကိုးက စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတယ်”



အန်က ဂျွန်၏စကားကို ဂရုစိုက်ပြီး နားထောင်သည်။ နောက် ချိန်ဆကြည့်နေသည်။

“ကျွန်တော်လဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိပါတယ်။ ကျွန်တော်တော့ ခင်ဗျားဥရောပကို လိုက်သွားစေချင်တယ်”

အန်က ဂျွန်၏မျက်နှာပေးကို သေချာစွာလေ့လာကြည့်နေသည်။

“ကျွန်မက ငြင်းရင်ကောရှင် . . . နောက်ပြီး ကျွန်မဒီကနေ ထွက်သွားရင်ကော”

“အို . . . ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ မစွဒီမာကိုး၊ ခင်ဗျားယောက်ျားက ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ကိုချစ်ခင်မေတ္တာ သက်ဝင်နေတယ်လို့ အထင်အမြင်မှားနေပါတယ်”

အန်က တစ်စုံတစ်ရာကို ပြောမည်ဟန်ဖြစ်နေသည့်အ တွင် ဂျွန်က အလျင်အမြန်ပင်ဆက်၍ ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်က မဟုတ်နိုင်တဲ့အကြောင်း ရှင်းပြလိုက်ပါတယ်”

“ကျွန်မ သိပါတယ်။ ကျွန်မ ဒေါက်တာ့ဆီလာတာ မှာ သွားပါတယ်။ ကျွန်မပြဿနာကို ကျွန်မဘာသာ ဖြေရှင်းလိုက် ကောင်းတယ်။ ကျွန်မကလဲ စဉ်းစားနေပါတယ်။ ဥရောပ အနားယူအပန်းဖြေလိုက်ရင် ကျွန်မအတွက် ကောင်းမှာပါ”

ဂျွန်က သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

အန်က သူ့ပြောလိုသည့် အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်သွား ပြီ။ သို့ပေမယ့် အစစ်အမှန် ဘေးအန္တရာယ်ကို သူမအားမည် သတိပေးရမည်ကို သူမသိပါ။ သူမ၏ ဘေးအန္တရာယ်ကို သူ

ကိုယ်တိုင်သိပါသလား။

အကယ်၍ သိလျှင်လည်း သူမက ဘာများတတ်နိုင်မည်

ဂျွန်က သူမကိုကျော်၍ စာကြည့်ခန်းပြတင်းပေါက်မှ သစ်ပင်ကြီးများကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သည်။ သူတို့၏ ခြံဝန်းနှင့် ဆက်စပ်နေသော တောထဲ၌ အန်က လမ်းလျှောက်ခဲ့သည်ဟု အန်ကပြောပြခဲ့ဖူးသည်။ ထိုတောထဲမှတဆင့် လွတ်မြောက်ရေး လမ်းပေါက်များ ရှိနိုင်မည်လော။

“ခင်ဗျားတို့ စကားလက်ဆုံးပြောလို့ ပြီးကြပြီလား”

ဂျွန်က လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ဒီမာကိုးက အခန်းထဲသို့ အေးဆေးစွာပင် ဝင်လာသည်။ သူ့နောက်မှအင်ဂျယ်လီနှင့်ဗက်ကရိုတို့ ညီအစ်ကို လိုက်ပါလာသည်။

အန်က သူ့ယောက်ျားဘက်လှည့်ပြီး ဖြေကြားသည်။

“ပြီးပါပြီ . ဒေါက်တာစတီဗင်က ကျွန်မ ဥရောပကို ရှင်နဲ့ ခိုက်ပါသွားသင့်တယ်လို့ အကြံပေးတယ်။ သူ့အကြံအတိုင်း ညွှန်မကသွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ”

ဒီမာကိုးက ပြုံးလိုက်သည်။

သူကတော့ အနိုင်ရသူတစ်ဦးပီပီ ကျေနပ်ကြည်နူးနေသည်။ သူ့တွေ့မြင်ရသည့် ပုံပန်းဟန်ပန်အမူအရာကိုကြည့်၍ သူသည် သွေးအေးအေးနှင့် လူသတ်သမားတစ်ဦးဟု ယုံကြည်ရန် ခက်ခဲ့သည်။

ဒီမာကိုးက 'အန်' ဘက်သို့လှည့်ပြီး . . .



“ကိုယ်တို့ မနက်ဖြန်မနက် ခရီးထွက်ကြမယ်။ မင်းအပေါ် ထပ်တက်ပြီး ပစ္စည်းတွေ သိမ်းပါလားကွယ်”

အန်က တုံ့ဆိုင်းနေသေးသည်။

သူမက ဂျစ်ကို သူတို့နှင့်အတူ တစ်ဦးတည်း ထားမဝစ်ခဲ့ လို့။

သို့သော်လည်း အခြေအနေအရ ဒီမာကိုးစီစဉ်သည့်အ တိုင်း လိုက်နာရန်လိုသဖြင့် ဂျစ်ကိုနှုတ်ဆက်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက် လာခဲ့သည်။

ဒီမာကိုးက လှပတင့်မောဖွယ်ရှိသော အချိုးကျနလှပ သော အန်ကို နောက်မှငေးကြည့်နေသည်။ အန် ထွက်သွားမှသူ့မျက်နှာ ကို ဂျစ်ဖက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

သူ့မျက်နှာက အသွင်အပြင် ပြောင်းသွားပြန်သည်။ သူ့ မျက်နှာတွင် မုန်းတီးစိတ်များပေါ်လာသည်။

“ကဲ သွားကြစို့ ဒေါက်တာ”

ဂျစ်က အခန်းကိုလှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်သည်။

သူ့လွတ်မြောက်ရေးအတွက် မည်မျှလောက်ရှိသည်ကို တိုင်း တာကြည့်ခြင်းပင်။

ဒီမာကိုးကတော့ သူ့အိမ်ထဲ၌ သူ့ကိုသတ်လိုမည် မဟုတ် ပေ။ သို့ဖြစ်၍ သူ့လွတ်မြောက်ရေးအတွက် အားထုတ်ကြိုးစားလို့ လျှင် ဤနေရာမှာကြိုးစားရမည်။

လူသတ်သမား ညီနောင်က သူ့ကိုသတ်နှင့်ကြည့်၍ အကဲ ခတ်နေသည်။ အင်ဂျယ်လီက ပြတင်းပေါက်အနီး၌ ရပ်လျက် သေနတ်ကိုင်ထားသည်။

“ကျုပ်သာဆိုရင် အကဲစမ်းမကြည့်တော့ဘူး ဒေါက်တာ၊ ငါ့ဗျားဟာ သေလူပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်နည်းနဲ့ကျုပ် ခင်ဗျားကို သစ္စာပို့ရမှာ”

သူက ဂျစ်ကို တံခါးဆီသို့ တွန်းလိုက်သည်။

အခြားသူများက ဘေးမှကပ်လိုက်ပြီး ခန်းမ၏ တံခါးဝ ဆီသို့ ခေါ်လာခဲ့လေသည်။

အန်က အပေါ်ထပ်သို့ရောက်သည့်အခါ အောက်ထပ် နားမကိုချောင်းကြည့်သည်။ ဂျစ်နှင့်အခြားသူများ ထွက်လာမှ မက ကွယ်ပုန်းလိုက်၏။

သူမသည် အိပ်ခန်းထဲသို့အပြေးကလေးသွားကာ ပြတင်း ပေါက်မှကြည့်လိုက်ရာ ဂျစ်ကို သူတို့က အင်ဂျယ်လီ၏ကားထဲ တွန်းသွင်းလိုက်ကြသည်ကို တွေ့မြင်ရ၏။

အန်သည် အလျင်အမြန် တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့ လာခဲ့ပြီး အိပ်ရေတာကိုခေါ်လိုက်သည်။

“အော်ပုရေတာ . . ကျွန်မ ရဲဌာနကိုလိုချင်တယ်။ အမြန် တ်ပေးပါ။ အရေးတကြီးကိစ္စ ရှိပါတယ်”

လူတစ်ယောက်၏လက်က သူမရှေ့ရောက်လာပြီး တယ် ဖုန်းကိုဆွဲချလိုက်သည်။ အန်က လန့်၍အော်လိုက်၏။ နစ်က မကိုကြည့်၍ မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။





အခန်း (၂၃)

အင်ဂျယ်လီက ကားရွှေမီးကိုဖွင့်လိုက်သည်။  
အချိန်က လေးနာရီထိုးပေပြီ။  
သို့ရာတွင် . . .

နေရောင်ကို တိမ်တိုက်ကြီးများက ဖုံးအုပ်ထား၏။ သူ့  
သည် တစ်နာရီခန့်ကားမောင်းလာခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ကားကို အင်ဂျယ်လီကမောင်းပြီး ရော့ကီဗက်ကရိုက်  
ဘေးမှထိုင်လျက်ပါလာသည်။ ဂျွန်က နောက်ပိုင်းတွင် အန်ထေး  
နီနှင့်အတူ ထိုင်နေသည်။

ကား ထွက်လာစအချိန်၌ ဂျွန်က လမ်းပေါ်တွင် ရဲကား  
များ တွေ့လိုတွေ့ငြား သတိထား၍ စောင့်ကြည့်လာသည်။

ရဲကားနှင့်တွေ့လျှင် ရဲကားက သင်္ကာမကင်းဖြစ်အောင်  
တနည်းနည်းဖြင့်စွန့်ပြီး ပြုလုပ်လိုက်မည်ဟု ရည်ရွယ်ထားခဲ့သည်။  
သို့သော် . . .

အင်ဂျယ်လီက ကားအသွားအလာနည်းပါးသည့် လမ်း  
သွယ်ကလေးများကိုရွေး၍ မောင်းလာခဲ့သည်။

ထိုလမ်းသွယ်ကလေးများတွင် ကားအသွားအလာ လုံးဝ  
မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်နေသည်။ သူတို့သည် လူနေအိမ်ခြေ နည်း  
ပါးသော ရပ်ကွက်များကိုဖြတ်လျက် မောင်းနေသည်။

မကြာမီတွင်၊  
ကောင်းကင်သည် ညိုမောင်လာပြီး မိုးများရွာချလိုက် သည်။  
“ဖြေးဖြေးမောင်း”

ဟု ဒီမာကိုးက အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ပြီးနောက်မှ ဂျွန်ဖက်သို့လှည့်လိုက်ပြီး . . .

“ဒီနေရာမှာ လူတော်တော်များများဟာ အမှားကိုပြုလုပ်  
ကြတယ်။ ကျုပ်လို သေသေချာချာ စီမံချက်ချပြီး အလုပ်မလုပ်  
စိတ်ကြဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ဂျွန်က ဒီမာကိုးက လူနာတစ်ဦးအနေတွင်ထား၍ စူးစမ်း  
လေ့လာကြည့်ရှုသည်။ သူသည် စိတ်ကြီးဝင် စိတ်ရွေးရောဂါ စွဲကပ်  
နေသူဖြစ်သည်။

သူက ဆင်ခြင်တုံတရား၊ ယုတ္တိနည်းကျ ဆင်ခြင်မှုများကို  
မရှိပေပေယံခဲ့သူဖြစ်သည်။

သူ့ကို ဘယ်လိုနည်း ဘယ်လိုအကြောင်းချက်နှင့်မျှ တောင်းပန်  
ရမည်မဟုတ်။ သူ့တွင် အမှားအမှန် ပိုင်းခြားသိမြင်နိုင်သည့်  
စွမ်းရည် မရှိသဖြင့် ထောက်ထားခြင်း ကင်းမဲ့စွာ သတ်ဖြတ်နိုင်စွမ်းရှိ  
သည်။

ရှုတ်ထွေးနေသည့် လူသတ်မှုများ၏အဖြေကို သူ ယခု  
မိလေပြီ။

ဒီမာကိုးသည် လူသတ်မှုများကို သူ့ကိုယ်တိုင် ကျူးလွန်ခဲ့  
သည်မှာ သူ့ဂုဏ်သိက္ခာအတွက်ဟု သူကယူဆသည်။ သူ့ဇနီးက  
သူ့အပေါ်နှင့် သူ၏လာကောဆနော်ဆထရာမိသားစုဂုဏ်ကို  
မိန့်အောင်ပြုခဲ့၍ ဂုဏ်ကိုဆယ်ရန်အတွက် လူများကို သတ်  
ဖြင်းဖြစ်သည်။

ရွန်ဟန်ဆင်ကိုမူ လူများ၍ သတ်ခဲ့သည်။ အင်ဂျယ်လီက

လူများကြောင်း ပြန်လည်ပြောပြသည့်အခါ သူ့ရုံးသို့တဖန် ပြန်လာရာတွင် ကာရိုနှင့်တွေ့ကြသည်။

ကာရိုက သူ့လိုချင်သည့် 'အန်' ၏တိတ်ခွေကို မပေးနိုင်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် . . .

"အန်" က မစွဲဒီမာကိုးဖြစ်ကြောင်း သူ့မက မသိရှာသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဒီမာကိုးသာ ဒေါသကိုထိန်းသိမ်းနိုင်လျှင် ကာရိုနားလှသဘောပေါက်အောင် ရှင်းလင်းလျက် သူ့လိုချင်သောပစ္စည်းရရှိနိုင်မည်။

ယခုမူ . . .

သူ၏စိတ်ရောဂါကြောင့် သူ၏စိတ်ဆန္ဒကို အနှောင့်အယှက်အတားအဆီးဖြစ်မည့်အရာများအား သည်းခံနိုင်စိတ် ထုံမရှိသောကြောင့် အရူးအမူးဒေါသထွက်၍ ကာရိုတို့သတ်သည်။

ဂျွန်ကို ကားနှင့်တိုက်သတ်ရန် အားထုတ်ခဲ့သူမှာလည်း ဒီမာကိုးပင် ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ကြိမ် . .

အင်ဂျယ်လီနှင့်အတူ ဂျွန်ရုံးခန်းကို ချိုးဖောက်ပြီး ဂျွန်သတ်ရန် လာရာတွင် သူပါလာခဲ့သည်။

သူ့ရုံးထဲကို အတင်းအဓမ္မ ချိုးဖောက်ပြီး ဂျွန်ကိုသေမှုနှင့်ပစ်သတ်နိုင်လျက်နှင့် ပစ်သတ်မသွားသည်ကို ဂျွန်က အံ့အားသင့်ခဲ့သည်။

ယခုတော့ . .

ဂျွန်က သိခဲ့ပြီ။

မက်ဂရီဇီက လူသတ်မှုများကျူးလွန်သူသည် ဂျွန်ဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲနေသဖြင့် သူတို့က ဂျွန်သေဆုံးခြင်းသည် နောင်တသံဝေဂရပြီး ကိုယ်တိုင်အဆုံးစီရင်သည့်ဟန် ဖန်တီးလိုခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ရဲများက ဆက်လက်စုံစမ်း စစ်ဆေးခြင်း ပြုမည်မဟုတ်တော့ချေ။

ဂျွန်က ဒီမာကိုးကို ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

"အန်က ဘယ်လိုဖြစ်မှာလဲ"

ဟုမေးလိုက်သည်။

"မပူပါနဲ့၊ ကျုပ်က ကြည့်ရှုစောင့်မလိုက်ပါ့မယ်"

ဂျွန်သည် ရင်ထဲ၌ အမျက်ဒေါသများ ကြွလာသည်။

ဒါပေမဲ့ . . .

ဘာမျှတော့ မတတ်နိုင်။

"ကျုပ်က ကျုပ်တို့မိသားစုပြင်ပကသူ့ကို လက်ထပ်ယူခဲ့တာအားတာပဲ"

ဟု ဒီမာကိုးက ပြောလိုက်သည်။

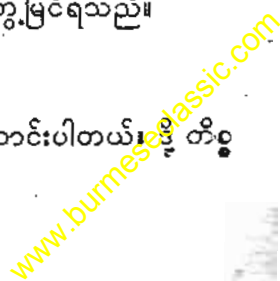
သူတို့သည် မြေပြင်သို့ရောက်လာကြသည်။

တခါတခါ စက်ရုံတစ်ရုံတစ်လေ တွေ့မြင်ရသည်။

"ကျွန်တော်တို့ ရောက်တော့မယ်"

အင်ဂျယ်လီက ပြောလိုက်သည်။

"အေး . . မင်းကတော့ အလုပ်ကောင်းပါတယ်၊ ဒီ တီဥ"



ပြီးရင် မင်းကိုတစ်နေရာရာမှာ ခဏတော့ ဝှက်ထားရမယ်။ မင်း ဘယ်သွားချင်သလဲ”

“ကျွန်တော် ဖလောရီဒါကို သွားချင်တယ်”

“ကောင်းပြီ မင်းကိုဖလောရီဒါမှာရှိတဲ့ မိသားစုတစ်စုဆီ ပို့ပေးမယ်”

မကြာမီ . . .

ဂျိမ်သည် စက်ရုံကြီးတစ်ရုံကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ကားသည် မကြာခင်တွင်ပင် တံခါးဝရှေ့တွင် ရပ်လိုက် သည်။

အင်ဂျယ်လီက မော်တော်ကားဟွန်းကို နှိပ်လိုက်လျှင် လူ တစ်ယောက် တံခါးဝအနီးသို့ ရောက်လာ၏။

မိမာကိုးကို တွေ့လိုက်လျှင် သူ့ကိုခေါင်းညိတ်ပြီး တံခါး သော့ကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

အင်ဂျယ်လီက ကားကိုမောင်းပြီး အတွင်းသို့ဝင်လာသည်။ နောက် . . . တံခါးကြီးက ပြန်ပိတ်သွားသည်။



၁၉ နယ်မြေရဲစခန်း ရုံးအတွင်း၌ မက်ဂရီဗီက ရဲစုံထောက် သုံးဦး ကပ္ပတိန်ဘာတယ်လီ၊ အက်ဘီအိုင်မှ အရာရှိနှစ်ဦးတို့နှင့် အတူ စာရင်းများစစ်ဆေးကြည့်ရှုနေသည်။

“ဒီစာရင်းက အရှေ့ပိုင်းမှာရှိတဲ့ လာကောဆနောဆထရာ မိသားစုများရဲ့စာရင်းပဲ။ မိသားစုတွေကတော့ အများသားဗျ။

အင်ဂျယ်လီက ဘယ်မိသားစုနဲ့ ဆက်သွယ်နေသလဲ မသိဘူး”

“အဲဒီမိသားစုစာရင်းကို စစ်ဆေးဖို့ ဘယ်လောက်ကြာ မလဲ”

ဟကပ္ပတိန်ဘာတယ်လီက မေးလိုက်သည်။

“မိသားစုပေါင်း ၆၀ ကျော်ရှိတယ်။ အနည်းဆုံး ၂၄ နာရီ

တော့ ကြာမှာပဲ”

“ဒေါက်တာ စတီဗင်က ၂၄ နာရီအထိ အသက်ရှင်နေနိုင် လိမ့်မယ်လို့တော့ မမျှော်လင့်နိုင်ဘူး”

မက်ဂရီဗီက ပြောလိုက်သည်။

ထိုအချိန် . . .

ယူနီဖောင်းနှင့်ရဲတစ်ဦး ဝင်လာသည်။

“ဘာလဲကွ”

မက်ဂရီဗီက မေးလိုက်သည်။

“အော်ပရေတာတစ်ဦးက အမျိုးသမီးတစ်ဦးရဲ့ ခေါ်သံကို ကြားရတယ်။ သူက ရဲဌာနချုပ်ကို ဆက်ပေးပါ။ အလွန်အရေး မှီးတယ်လို့ပြောပါတယ်။ နောက်ထပ် မခေါ်တော့ပါဘူး”

“ဘယ်ကနေ ခေါ်သလဲ”

“အိုးထပ်ပင်မြို့ကပါ”

“အော်ပရေတာက ခေါ်တဲ့တယ်လီဖုန်းနံပါတ် သိလား”

“မသိပါဘူး”

“ခက်သားပဲ”

မကြာခင် . . .

မက်ဂရီဗီ၏ တယ်လီဖုန်းမြည်လာပြန်၍ ကောက်ယူကိုင် ခိုက်သည်။



အတန်ကြာနားထောင်ပြီးမှ . . .

“ကောင်းပြီ . . သူတို့ကို ငါမလာမချင်း ဘယ်မှမသွားနဲ့ လို့ ပြောလိုက်။ ခု ငါလာခဲ့မယ်”

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

နောက် မက်ဂရီဇီက အခြားသူများဘက်သို့လှည့်ကာ ရှင်းပြသည်။

“ရဲကင်းထောက် တစ်စီးက အင်ဂျယ်လီကားကို တွေ့လိုက်တယ်။ အင်ဂျယ်လီကားက လမ်း ၂၀၆ မှာ တောင်ဘက်သို့ သွားနေတယ်တဲ့”

“သူတို့က နောက်ကမလိုက်ဘူးလား”

“တင်းထောက်ကားက မျက်နှာချင်းဆိုင်မောင်းလာတော့ ပြန်အလှည့်မှာ အင်ဂျယ်လီကားပျောက်သွားတယ်လို့ ပြောတယ်။ အဲဒီဒေသကို ကျွန်တော်သိပါတယ်။ စက်ရုံတွေပဲရှိတယ်”

တဖန် . . .

အက်ဘီအိုင်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များဘက်လှည့်ပြီး . . .

“ကျွန်တော်ကို အဲဒီနေရာရှိတဲ့ စက်ရုံတွေနဲ့ ပိုင်ရှင်တွေက အမည် ရှာပေးစမ်းပါ။ ကျွန်တော်သွားနှင့်မယ်။ စာရင်းရရင် ကျွန်တော်ကိုလှမ်းပြီး အကြောင်းကြားလိုက်ပါ”

ဟုပြောပြီး အလျင်အမြန် သွက်ခွာသွားလေသည်။



အခန်း(၂၄)

အင်ဂျယ်လီသည် တားဂိတ်အနီးမှ ဝိတ်အောင့်တဲကို ကျော်၍ စက်ရုံကြီးရှိရာသို့ မောင်းလာခဲ့သည်။

စက်ရုံကြီးက အတန်ကြီးမားသည်။ ကားက အနီးတွင် ရပ်လိုက်သည်။

အင်ဂျယ်လီနှင့် ဗက်ကရီတို့က အရင်ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး နောက်မှတ်ခါးကိုဖွင့်ပေးသည်။ ဗက်ကရီ၏လက်ထဲတွင် သေ နတ်က လက်ကိုင်ထားသည်။

“ဆင်းပါ . . ခေါက်တာ”

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ဂျိက ဖြည်းညှင်းစွာ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။

ဒီမာကိုးက သူ့နောက်မှကပ်ပါလာသည်။

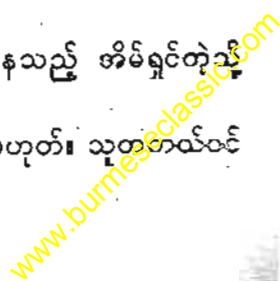
သူတို့၏ရှေ့ ၂၅ ပေခန့်အကွာတွင် အလွန်ကြီးမားသော ပိုက်လိုင်းကြီးကို တွေ့ရသည်။

ပိုက်လိုင်းကြီးက ပြင်ပမှလေများကို တဟူးဟူးနှင့် စုတ်ယူ နေသည်။

“ဒါက တိုင်းပြည်မှာ အကြီးမားဆုံး ပိုက်လိုင်းကြီးပဲ။ ခင်ဗျား ဒီပိုက်လိုင်းကြီးကို ဘယ်လိုအသုံးပြုတယ်ဆိုတာ သိချင် သလား”

ဒီမာကိုးက ဧည့်သည်ကို ဧည့်ခံနေသည့် အိမ်ရှင်ကဲ့သို့ ပြုမူနေပြန်သည်။

သူက ဟန်ဆောင်နေသည်တော့ မဟုတ်။ သူတစ်ယောက်



ဂျွန်ကိုညှော်ခံနေခြင်းဖြစ်သည်။

ဒီမာကိုးက ဂျွန်ကိုမကြာခင်မှာ သတ်ဖြတ်တော့မည်။

သို့ပေမယ့် . . .

သူက သတ်ဖြတ်ခြင်းကို လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် အမှုကိစ္စတစ်ခု အဖြစ်သာ သဘောထားသည်။

အသုံးမကျတော့သည့် အသုံးအဆောင်တစ်ခုကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည့်သဘောမျိုးပင်။

“လာခမ်းပါ ဒေါက်တာ . . . အင်မတန် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတာဗျ”

သူတို့ ပိုက်လိုင်းအနီးသို့ တိုးသွားကြသည်။

အင်ဂျယ်လီက ရှေ့မှဦးဆောင်သွားသည်။ ဒီမာကိုးက ဂျွန်၏ဘေးတွင် ကပ်၍လိုက်ပါလာသည်။

နောက်ဆုံးမှ ရှော့ကီက လိုက်လာသည်။

“ဒီစက်ရုံက တစ်နှစ်တစ်နှစ် ဝင်ငွေဒေါ်လာ ငါးသန်းရတယ်။ အားလုံးအလိုအလျောက် လည်ပတ်ခုတ်မောင်းတယ်”

သူတို့ပိုက်လိုင်းအနီး ကပ်လာမိလျှင် အသံများက နားမခံသာအောင်ပင် မြည်ဟီးနေသည်။

ကိုက်တစ်ရာခန့်အကွာတွင် သစ်တုံးကြီးများကို ခွဲစိပ်သည့်စက်ရုံသည်။

ထိုစက်က သစ်တုံးကြီးများကို ခွဲစိပ်ပေးပြီး ခွဲပျဉ်များကို ပိုက်လိုင်းထဲသို့ ပို့ပေးလိုက်လျှင် ပိုက်လိုင်းက လေဖြင့်စုတ်ယူလိုက်လေသည်။

“သစ်တုံးဘယ်လောက်ကြီးကြီး ဒီစက်က ၃၆ လက်မ

ပိုက်ကြီးနဲ့ဆန့်အောင် ဖြတ်တောက်ပေးလိုက်နိုင်တယ်”

ဒီမာကိုးသည် သူ့အိတ်ထဲမှာ သုံးဆယ့်ရှစ်ပို့ ခြောက်လုံးပျူးတိုကလေးကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး . . .

“အင်ဂျယ်လီ”

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

အင်ဂျယ်လီက လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“ကဲ . . . ဖလောရီဒါကို သွားပေရော”

ဟုပြောလျက် ရင်ပတ်တည့်တည့်ကို သေနတ်နှင့် ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

အင်ဂျယ်လီ၏ ရှုပ်အင်္ကျီအပေါက်တစ်ပေါက်တွင် သွေးများစွန်းသွားသည်။

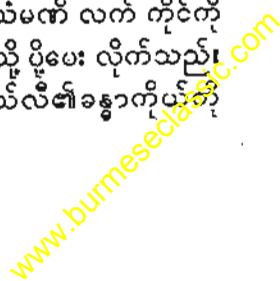
အင်ဂျယ်လီမှာ ဘာဖြစ်သည်ကိုမသိသေးသလို အပြုံးတစ်ဝက်နှင့် စောင့်ဆိုင်းနားထောင်ဟန်ဖြင့် ရပ်နေသည်။

ဒီမာကိုးက နောက်တစ်ချက် ပစ်လိုက်မှ အင်ဂျယ်လီသည် လဲကျသွားတော့သည်။

ဒီမာကိုးက ရှော့ကီကိုခေါင်းညှိတ်ပြုလိုက်စဉ် ရှော့ကီက အင်ဂျယ်လီကို ပခုံးပေါ်ထမ်းတင်လိုက်ပြီး ပိုက်လိုင်း အဝသို့ သယ်သွားသည်။

ပိုက်လိုင်းကြီးက ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအသံကြီးနှင့် လေကို စုတ်ယူလိုက်နေရာ ရှော့ကီက နှုတ်ခမ်းဝသံမကံ လက် ကိုင်ကို ဆွဲထားပြီးမှ အင်ဂျယ်လီကို ပိုက်လိုင်းအဝသို့ ပို့ပေး လိုက်သည်။

ပိုက်လိုင်းထဲမှစုတ်အားဖြင့် အင်ဂျယ်လီ၏ခန္ဓာကိုယ်တို့ စုတ်သွင်းယူသွားတော့သည်။



ထို့နောက် ရော့ကီးက ပိုက်လိုင်းနှုတ်ခမ်းအနီးရှိ ခလုတ်ကို လှည့်လိုက်သဖြင့် ပိုက်လိုင်းကြီးက အစုတ်ရပ်သွားတော့၏။

“အင်ဂျယ်လီက တော်တော်ဖျင်းတဲ့အကောင်ပဲ။ ရဲ့တွေက သူ့နောက်ကိုအပူတပြင်းလိုက်နေတယ်။ သူ့ကိုတွေ့သွားရင် ကျုပ်တို့ဆီကို သူ့လမ်းညွှန်ပြရမှာပဲ မဟုတ်လား”

ဒီမာကိုးက အေးအေးဆေးဆေး ဂျစ်ကိုရှင်းပြနေသည်။

စကားဆုံးလျှင်ပင် . . .

ဒီမာကိုးက ဂျစ်ဘက်သို့လှည့်လိုက်ပြီး သေနတ်ကို ချိန်ရွယ်လိုက်သည်။

သူ့မျက်နှာပေးက မြင့်မြတ်သောအမှုကို ပြုရမည့်သူက သို့ထင်မှတ်စရာဖြစ်နေသည်။

သူ့အတွက် လူသတ်ခြင်းက ဘာသာရေးခံစားချက်တစ်ခု ဖြစ်နေဟန်တူသည်။

ဂျစ်က သူ့သေရမည့်အချိန် ရောက်လာပြီဟု နားလည်သွားသည်။

သူ့သေရမည့်အတွက် ကြောက်ရွံ့ခြင်းတော့ မဖြစ်ပါ။

သို့သော် . . .

ဤကဲ့သို့သော လူ့စားက အသက်ရှင်နေပြီး ‘အန်’ ကဲ့သို့သော မိန်းမနှင့် အခြားအပြစ်မဲ့လူများကို သတ်နေဦးမည့်အတွက် ဒေါသအမျက်ထွက်လာသည်။

သူက ထောင်ချောက်ထဲ၌ မိနေပြီး သူ့ကိုဖမ်းဆီးထားသူကို သတ်လိုသည်ဆန္ဒ ပြင်းပြနေသည့်သတ္တဝါနှင့် တူလှသည်။

ဒီမာကိုးက ဂျစ်၏စိတ်ထဲ၌ ပေါ့ပေါက်နေသော အတွေး

များကို ရိပ်မိသည့်အလား ပြုံး၍ကြည့်နေသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ ဗိုက်ကိုပုစ်ဖောက်လိုက်မယ်။ ဒါမှ ခင်ဗျား တော်တော်နဲ့အသက်မထွက်ဘဲ အင်နီအတွက်ပူပန်ပြီး သောတရောက်နေနိုင်တယ်”

ဂျစ်က သူ့ကိုကြည့်ရင်းက အကြံတစ်ခုရလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်။ အန်အတွက် ပူပန်ရမယ့်သူတစ်ယောက်တော့ ရှိသင့်တာပေါ့။ သူမက ယောက်ျားစစ်စစ် တစ်ယောက်ကိုမှ မရလိုက်ရှာတာပဲဗျာ”

ဒီမာကိုးက သူ့ကိုနားမလည်သလို စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်နေသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ ယောက်ျားအင်္ဂါက ဘာလဲသိလား။ ခင်ဗျား သက်ထဲက သေနတ်ပဲ။ ခင်ဗျားမှာ သေနတ်မရှိ၊ ဓားမရှိရင် ခင်ဗျားဟာ မိန်းမကြီးပဲဗျ”

ဒီမာကိုးသည် ဒေါသအမျက်ပြင်းပြစွာ ထွက်လာသည်။

“ခင်ဗျားမှာ ယောက်ျားအင်္ဂါမရှိဘူး။ သေနတ်မရှိရင် ခင်ဗျားဟာ လူရယ်စရာ ဟာသတစ်ခုပဲ”

ဒီမာကိုး၏ မျက်စိတွင် အနီရောင်သန်းလာပြီ။

ရော့ကီးက ဂျစ်ဆီသို့ တစ်လှမ်းချင်းတိုးလာရာ ဒီမာကိုးက ဖယ်ပစ်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားကို ကျုပ် ဟောဒီလက်နှစ်ဖက်နဲ့ပဲ သတ်ပစ်မယ်” ဟုပြောကာ ဒီမာကိုးက သေနတ်ကိုလွှင့်ပစ်လိုက်သည်။

နောက် ဖြေးဖြေးအေးအေးနှင့် ဂျစ်ဆီသို့ လှမ်းလာသည်။

ဂျစ်ကရှောင်ပြီး နောက်ဆုတ်ပေးသည်။

အမှန်စင်စစ် . . .

ဂျွန်က ဒီမာကိုးနှင့် ကာယချင်းယှဉ်ပြိုင်၍ မနိုင်နိုင်ပေ။ သူ့အနေနှင့် ဒီမာကိုး၏ နာမကျန်းဖြစ်နေသည့်စိတ်ကို နှိုးဆွပေးခြင်းဖြင့် သူ့စိတ်အစဉ်ကို ကစဉ်ကလျားဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ရန်သာရှိသည်။

ဒီမာကိုးကို အန္တရာယ်ပေးနိုင်သည် ဟာကွက်မှာ သူ၏ ယောက်ျားဂုဏ်တွင် မာနတက်သည့်စိတ်ဖြစ်သည်။

ထိုစိတ်ကို တိုက်ခိုက်ရမည်ဖြစ်သည်။

“ခင်ဗျားဟာ ယောက်ျားစစ်စစ် မဟုတ်ဘူး၊ လိင်တူတစ် မက်တဲ့ မိန်းမရှာကြီးဗျ”

ဒီမာကိုးက စိတ်မပါဘဲ တမင်ရယ်မောလိုက်ပြီး သူ့ဆီသို့ တိုးလာသည်။

ဂျွန်က ရှောင်ပေးသည်။

ရော့ကီးက သေနတ်ကိုကောက်ကိုင်ပြီး . . .

“ဆရာကြီး . . . သူ့ကိုကျွန်တော် လက်စတုံးလိုက်ပါရစေ” ဟုဆိုသည်။

ဒီမာကိုးက အော်ဟစ်မောင်းနှင်ပစ်သည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် ကွေ့ပတ်ချောင်းမြောင်းပြီး ချက်ကောင် ရှာနေသည်။

ဂျွန်က ရေခဲနေသော လွှစာမုန့်များကိုနင်းမိပြီး ချော်အထဲ ဒီမာကိုးက ပြေး၍တိုက်ခိုက်ထိုးကြိတ်သည်။

သူ၏လက်သီးကြီးနှင့် ဂျွန်၏ပါးစောင်ကို ထိုးလိုက်ရာ ယိုင်သွားသည်။

ဂျွန်က တဖန် ကိုယ်ဟန်သတ်ပြီး ဒီမာကိုး၏ မျက်နှာကို ခြိမ်းသည်။

အင်အားချင်းက ကွာသည်။

ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်ချင်းကလည်း မပျံ့။

နောက်ဆုံး ဂျွန်မှာ ခံနိုင်ရည်မရှိတော့ဘဲ လဲသွားသည်။

ဒီမာကိုးက သူ့ကိုခွမ်းထားပြီး လက်သီးဖြင့် အားရှိသရွေ့ စိတ်ကထိမ်းသည်။

“မော့ပြီလား ဒေါက်တာ”

“ကျုပ်က လက်ဝှေ့သမားတစ်ဦးဗျ၊ ခင်ဗျားကို လက်ဝှေ့

နည်း သင်ခန်းစာပေးရမယ်၊ ပထမဦးဆုံး ခင်ဗျားရဲ့ ကျောက်

ပိတ်စပြီး ချေရမယ်၊ နောက် ခေါင်း၊ နောက်စေ့၊ ခင်ဗျား

တစ်စိကို ဖောက်ထုတ်ပစ်ရမယ် ဒေါက်တာ၊ ကျုပ် ခင်ဗျားကို

ကြိတ်လို့မဝခင်မှာ ခင်ဗျားက သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်ပါတော့လို့

ဘာင်းပန်ယူရမယ်သိလား”

ဒီမာကိုးသည် သူ့ပြောစကားအတိုင်း ဂျွန်၏ကျောက်ကပ် ခြိမ်းထိုးကြိတ်တော့သည်။

ဂျွန်မှာ နာကျင်လွန်းအားကြီးလှ၍ သတိပင်လွတ်မည့် ခြေဆိုက်ခဲ့သည်။



မက်ဂရီဗီတို့သည် လမ်းမကြီး ၂၀၆ ပေါ်တွင် တောင်ဖုတ်  
သို့ရှေ့ရှု မောင်းနှင်နေသည်။

မကြာမီ . . .

ကားတွင်းရှိရေဒီယိုမှ အသံထွက်လာသည်။

“ကိုဒ်သရီး၊ ကိုဒ်သရီး အားလုံးရဲကားတွေ နားထောင်ဖို့  
နယူးယောက် ယူနစ် ၂၇၊ နယူးယောက် ယူနစ် ၂၇”

မက်ဂရီဗီက ရေဒီယိုမိုက်ကရိုဖုန်းကို ကိုင်လိုက်ပြီး . . .

“နယူးယောက် ၂၇ ပြောပါ”

တပွဲတိန်ဘာတယ်လီဇ်အသံကြားရသည်။

“ကျုပ်တို့နေရာကို အတိအကျသိရပြီ။ မင်းစတုံးရဲ့ တော  
ဘက် နှစ်မိုင်အကွာမှာ နယူးဂျာစီ ပိုက်လိုင်းကုမ္ပဏီရှိတယ်။ အဲ  
ကုမ္ပဏီကို ကြယ်ငါးလုံးကော်ပိုရေးရှင်းက ပိုင်တယ်။ အသံ  
ထုတ်ပိုးရေးစက်ရုံကို ပိုင်တဲ့ကုမ္ပဏီပါ။ ဒါဟာ တိုနီဒီမာကို  
ဟန်ပြုလုပ်ငန်းတွေပဲ”

“ကျွန်တော်တို့ ဂျဒ်ဆီကို သွားနေပါပြီ”

“မင်းတို့နေရာတ ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ”

“ဆယ်မိုင်”

“ကောင်းပြီ”

မက်ဂရီဗီက မိုက်ကရိုဖုန်းကိုချ ရေဒီယိုကိုပိတ်လိုက်  
ကားကိုမောင်းထွက်သွားတော့၏။



အခန်း (၂၅)

ဂျဒ်ဇီမုက်စိတွင်

ကောင်းကင်ကြီးက ချာချာလည်သတဲ့သို့ . .

နောက်ပြီ။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို တူကြီးနှင့်ထုနေသည့်အလား ခံစား  
နေရသည်။

ခန္ဓာကိုယ်မှ အစိတ်အပိုင်းများ တစ်ခုစီ ပြုတ်ကျကုန်ပြီ  
အားဟု အောက်မေ့မိတော့သည်။

သူသည် အားမာန်တင်းပြီး ပါးစပ်ကိုဖွင့်၍ အော်ပြောလိုက်  
ကုန်သည်။

“ကျုပ်ပြောတာ မှန်နေပြီ။ ခင်ဗျားဟာ လဲနေတဲ့လူတစ်ဦး  
ပဲ။ သာ တိုက်ခိုက်နိုင်တဲ့ မိန်းမရှာ”

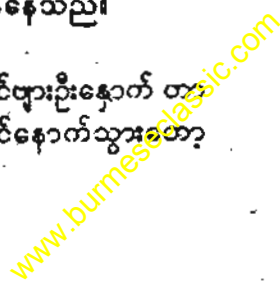
သူ့ကို ထိုးကြိတ်ခြင်း ရပ်သွားပြီး လက်နှစ်ဖက်နှင့်ဆွဲပြီး  
တံပေးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားဟာ သေလှပဲဒေါက်တာ။ ကျုပ် လက်နှစ်ဖက်နဲ့  
ခင်ဗျားကို သေရွာပို့မှာ”

“ခင်ဗျားက တိရစ္ဆာန်ကြီးပဲ။ နောက်ပြီ စိတ်ရောဂါသည်  
ခင်ဗျားကို စိတ္တထောင်မှာ ချုပ်ထားဖို့ကောင်းတယ်”

ဒီမာကိုးဇီအသံသည် ဒေါသဖြင့် တုန်နေသည်။  
“ခင်ဗျားဟာ လူလိမ်”

“မလိမ်ဘူး၊ ကျုပ်ပြောတာက အမှန်။ ခင်ဗျားဦးနှောက် တာ  
နာထွင်းနေပြီ။ ခင်ဗျားစိတ်ဟာ မကြာခင်နောက်သွားတော့

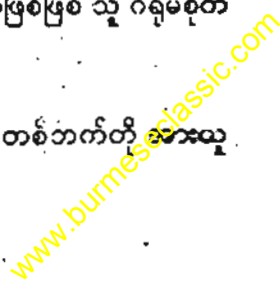




မယ်။ စိတ်မနှုတ်ကလေးလို ဖြစ်တော့မယ်”  
 ပြောရင်းနှင့် ဂျစ်က နောက်သို့ဆုတ်ဆုတ်လာသည်။  
 သူ့နောက်တွင်  
 ပိုက်လှိုင်းကြီးရှိနေသည်။  
 ဒီမာကိုးက သူ့ကိုခန့်၍ အုပ်လိုက်သည်။ သူ့လက်ကြီးများ  
 နှင့် လည်မျိုကို ဖမ်း၍ ညှစ်တော့သည်။  
 “မင်းရဲ့လည်ပင်းကို ချိုးပစ်မယ်”  
 ဟု ကြိမ်းဝါးလျက် အံ့ခဲကာ ညှစ်သည်။  
 ဂျစ်သည် အသက်ရှူမရအောင်ဖြစ်၍ ခေါင်းတွင်မှ နောက်  
 လာသည်။  
 အသက်ရှူရန်အတွက် ရှိသမျှအားကိုထုတ်ပြီး ဒီမာကိုး၏  
 လက်များကို ဖြည့်ရန်စိတ်ကကြံသည်။  
 သို့ပေမယ့် . . .  
 ဤသို့ ပြုရမည့်အစား နောက်ကျောဘက် ကပ်နေသော  
 ပိုက်ပိုင်း လေခလုတ်ကို စမ်းနေသည်။  
 လည်မျိုညှစ်ထား၍ သတိတလည်း လစ်ကာနီးနေပြီ။  
 ထိုအချိန်ကလေးတွင် . . .  
 ခလုတ်ကိုတိုင်မိတော့၏။  
 သူသည် ရှိသမျှအားကိုထုတ်လျက် ခလုတ်ကိုလှည့်ဖွင့်  
 လိုက်ပြီး ဒီမာကိုးကို ပိုက်လှိုင်းဝရောက်လာအောင် ကိုယ်ထံ  
 တအား လှည့်လိုက်သည်တွင် . . .  
 ပိုက်လှိုင်းကအသံကျယ်စွာဖြင့် စုတ်ယူသည်။ ဂျစ်က ပိုက်  
 လှိုင်းဝရှိ သံမဏိကိုင်းကို အားနှင့်အတင်းဆွဲထားသည်။



သူ့လည်မျိုကို ညှစ်ထားသော ဒီမာကိုး၏လက်များ တဖြည်း  
 ဖြည်းဖြေကာ အော်သံကြီးကြားလိုက်ရပြီး . . .  
 ပိုက်လှိုင်းကြီးက ဒီမာကိုးကို စုတ်ယူသွင်းသွားတော့သည်။  
 ဂျစ်က ထိုနေရာတွင် မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး မလှုပ်မရွှားနိုင်  
 အောင် ပင်ပမ်းနွမ်းနယ်သွားသည်။  
 နောက် ရော့ကီးထံမှသူ့ကိုပစ်သတ်မည့် သေနတ်သံကို  
 နားထောင်နေသည်။  
 မကြာခင် . . .  
 သေနတ်သံကြားလိုက်ရသည်။  
 သူက ရော့ကီးတစ်ယောက် ဘာကြောင့်မှန်အောင် မပစ်  
 နိုင်မိလိမ့်ဟု အံ့ဩနေစဉ် သေနတ်သံများ ထပ်ကြားရသည်။  
 ပြေးသံ လွှားသံများကြားရသည်။  
 နောက်ပြီး သူ့နာမည်ခေါ်သံတို့ ကြားရသည်။  
 တစ်စုံတစ်ယောက်က သူ့ကိုလာပြီးဖက်လိုက်ကာ မက်ဂရီ  
 ဝီ၏ အသံကိုကြားရသည်။  
 “ဘုရားရေ . . . သူ့မျက်နှာကိုကြည့်ကြပါဦး”  
 နောက် သန်မာသောလက်များက သူ့ကိုအော်မြည်နေ သော  
 ပိုက်လှိုင်းနားမှ ဆွဲခေါ်ယူသွားလေသည်။  
 သူ့ပါးပြင်ပေါ်တွင် ယိုစီးကျလာသည်ကို သူသိလိုက် သည်။  
 မျက်ရည်လော . . . မိုးရည်လော . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ ဂရုမစိုက်  
 တော့ပါ။  
 အားလုံးပင် ပြီးဆုံးသွားပေပြီ။  
 သူက ဖူးယောင်ပိတ်နေသော မျက်စိတစ်ဘက်တို့ အားလူ



ဖွင့်ပြီး မက်ဂရီဗီကို ကြည့်ကာ . .

“အန်က သူ့အိမ်မှာ ဒီမာကိုးရဲ့ ဇနီးလေ . . သူ့ဆီသွားမှ ဖြစ်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မက်ဂရီဗီက ရဲကားဆီသို့ လျှောက်သွားကာ ရေဒီယိုအသံ လွှင့်စက်ကိုတိုင်ပြီး ညွှန်ကြားချက်များ ပေးလိုက်သည်။

ဂျစ်က မတ်တပ်ရပ်လျက်က ယိမ်းထိုးနေသည်။ သူ့ရှေ့တွင် မြေပေါ်၌ လဲနေသော အလောင်းတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

သူက ရောက်ီးဗက်က ရှိဖြစ်သည်ကို သိသည်။

“ကျုပ်တို့နိုင်ပြီ”

ဟု သူက တွေးမိသည်။

“ကျုပ်တို့နိုင်ပြီ . . ကျုပ်တို့နိုင်ပြီ”

ဟု စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်မိသည်။

သို့ပေမယ့် အမှန်က အောင်နိုင်လိုက်ခြင်းကတော့ ဘာမှ အဓိပ္ပါယ်မရှိသည်ကို သူ သိပါသည်။

ဘယ်လိုအောင်နိုင်ခြင်းလဲ။

သူစဉ်းစားသည်။ သူ့ကိုယ်သူ ယဉ်ကျေးသော လူသား ဆရာဝန်၊ ရောဂါများကို တုသပေးနေသူသည် အရိုင်းအစိုင်း တိရစ္ဆာန်အသွင်သို့ ပြောင်းသွားကာ သတ်ဖြတ်လိုသည် စိတ်များ လွှမ်းမိုးခဲ့သည်။

စိတ္တဇနာရှိသူကို အမွှေးနိုးပါးဖြစ်သွားအောင် လုပ်ပြီးနောက် သတ်ခဲ့သည်။ တစ်သတ်လုံး ဤအပြစ်ကြီးကို ထမ်း၍ သယ်သွား ရဦးမည်။

မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်သည့် သဘောဖြင့်သာ ဤအမှုကို ကျူးလွန်ရသည်ဟု ပြောနိုင်ပေမယ့် သူ့ကိုယ်တိုင်က ဤအမှုကို ကျူးလွန်ရာတွင် စိတ်ကျေနပ်မှု ရယူခဲ့သည်။

ထိုစိတ်ထားအတွက် သူ့ကိုယ်သူ ခွင့်မလွှတ်နိုင်တော့ပါ။

ဂျစ်သည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လွန်း၍ ရှေ့ဆက်စဉ်းစားခြင်း မပြုလိုတော့ပေ။ သူ့လိုချင်သည်က အန်ဘေးကင်းရန်ကင်း ရှိပါ စေဟူသော ဆန္ဒပင်။

မက်ဂရီဗီက သူ့အနီးသို့ ရောက်လာပြီး . . .

“အန်အိမ်ကို ရဲကားတစ်စီးသွားနေပြီ ဒေါက်တာ၊ ကျေနပ် ပြီလား။”

ဟု မေးသည်။

ဂျစ်က ကျေးဇူးတင်စွာနှင့် ခေါင်းညိတ်သည်။

မက်ဂရီဗီက သူ့ကို တွဲပြီး ကားဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေ သည်။

မိုးလည်း တိတ်သွားပေပြီ။

ကောင်းကင်မှာလည်း လင်းလက်လာခဲ့သည်။

အနောက်ဘက်ကောင်းကင်တွင် နေရောင်ခြည်က ထွန်း ဖင်းလာချေပြီ။

လှပသော ခရုစွဲမတ်ပွဲတော်ချိန်ကြီး ရောက်ပေတော့မည်။

ပြီးပါပြီ။

